

Ekrem Şama

- şiirler -

Yayın Tarihi:

7.3.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ekrem Şama (1950-)

Memleketim Ordu'dur, ilçem ise Korgan,
Dokuzyüzelli yılıymış benimle doğan.
Orta tahsil Tokat ve Amasya ilinde,
İktisadı bitirdim yetmişbeş yılında...
Bingöl'de yapmıştım askerlik görevimi,
Malî müşavirlik geçindirdi evimi...
Sosyal çalışmalarla geçti hep şu ömrüm.
Böyle çalışmaları gerekli görürüm.
Çanakkale şehitleri benim bir tutkum,
İki kitabım yayımlandı, duyururum;
'Şu Boğaz Harbi', 'Hilelerle Çanakkale'
Çanakkale olayını getirdim dile.
Mutlu evliliğim sürer otuz senedir,
Dört evladım var, hepsi de ayrı sevilir.
Şiir hayatımın süresi henüz kısa,
Kitabım yakında çıkar nasip olursa...

Eserleri:

Araştırma eserleri:

- 1-Şu Boğaz Harbi,
- 2-Hilelerle Çanakkale

28 Şubat

Üç beş kişi oldu abat,
Bu gün yirmisekiz şubat...
Milletin durumu berbat,
Bu gün yirmisekiz şubat.

(İstanbul:28.02.2005)

Ekrem Şama

Acı Şarkılar

Buluşamadım yaz ile,
Dualar ettim saz ile,
Duyulmayan avaz ile,
Ne acı şarkılar çıktı...

Acı işledi özüme,
Ağtlar düştü sözüme,
Yumruk vururken dizime,
Ne acı şarkılar çıktı.

Gözyaşı oldu notası,
Gönlümde gizli datası,
Hüzün doludur ötesi,
Ne acı şarkılar çıktı.

Fısıldadı seher yeli,
Makamı kuşların dili,
Tutuştı sazların teli,
Ne acı şarkılar çıktı.

Benimki ibretlik olay
Kalbimi parçalamış fay
Elimde keman ile yay,
Ne acı şarkılar çıktı.

Belim bükük hilal gibi,
Ağlarım hep Bilal gibi,
Öldüm Yunus Abdal gibi,
Ne acı şarkılar çıktı...

(İstanbul:28.08.2005)

Ekrem Şama

Ademoğlunun Malı

Âdemoğlu, malım malım deyip duruyor. Ey âdemoğlu! Yeyip tükettiğin, giyip eskittiğin veya sadaka olarak verip sevap kazanmak üzere önden gönderdiğinden başka malın mı var ki?

ADEMOĞLUNUN MALI

Peygamberimiz'in bir hadisi vardır, şöyle:
'Nasıl malım var diye hep övünürsün öyle?
Tüketip eskittiğin, sadaka diye önden
Gönderdiğinden başka malın var mıdır, söyle? '

(İstanbul:27.12.2004)

Ekrem Şama

Affet Koca Seyit

Bir zamanlar burda gerçek tabya vardı,
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı.
Yiğidin yüreği bir mangal kadardı,
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı.

Bakmayın haline, yıkık bir harabe,
Aramayın yoktur önünde kitabe.
Çöplük ve tuvalet, karanlık ve izbe,
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı.

Tabya diyorlarmış adı Mecidiye,
Yolu yapılmamış, israf olur diye(!)
Molozlar atılmış öteye beriye,
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı.

Nasıl bir namluymuş ne kadar bir mermi?
Bir hurda kaide, görenler top der mi?
Şarapçı gezmeye mücade eder mi?
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı.

Defineci alkış alır taş sökerken,
İçini kaplamış ısırgan ve diken,
Kimseler utanmaz çişini ederken,
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı...

Ey millet! Övünün Seyit'le övünün!
Şu kokuya bakın, bakın da dövünün!
Bu harabeler mi hatırası dünün?
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı...

Abdülhamit bugün, mezardan doğrusa,
Çanakkale için, terazi kurulsu,
Layıktır o mermi bizlere vurulsu,
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı...

(İstanbul:24.02.2006)

Ekrem Şama

Ağalara Ayrı Cami

Bindokuzyüz kırklar döneminde Türkiye,
Ağalık davası... Köy ayrılmış ikiye...
Köyün ortasından çekilmişti bir duvar,
İki ağa için ayrı cami çeşme var...
Sofra başındadır, ağa iftarı bekler,
Nihayet bir seda gelir: 'Allahü Ekber...'
-Evladım bak bizim camiden midir ezan?
-Evet ağam bizim müezzindir okuyan...
-Aziz Allah Celle Celal! Haydi buyurun!
Oruçları açın, karnınızı doyurun...

(İstanbul:04.10.2005)

Ekrem Şama

Ağlayan iek

Ŗehit mezarında mor bir iek varmıŖ,
Her sabah yeniden canlanıp aarmıŖ,
Katledilirse bir ocuk, hemen o an,
Dibine kan rengi gzyaŖı saarmıŖ...

(İstanbul:06.12.2004)

Ekrem Ŗama

Akbabalar

Türkiye'm ortalarında, yatırmışlar alta,
Etrafı leş kargaları, ellerinde balta,
Sanki bu günler için beklemişler yıllarca,
Sevr'e göre alabilmek için birer parça...

(İstanbul:02.11.2004)

Ekrem Şama

Akıllı Çözüm

Dedi ki; akılla her şeyi çözeriz,
Dedim ki; işte bu akla ait bir kriz...

(İstanbul:11.03.2005)

Ekrem Şama

Akif Baba!

Seni alkışlıyoruz çatladı şu avucumuz,
Ama tersini yapıyoruz, budur suçumuz,
Zulmü alkışlamak da ne demek, verdik destek,
Çıkarımız bunu gerektiriyor diyerek.
Koalisyondayız deyip ediyoruz yardım,
Zalimin safına giriyoruz adım adım...
Kardeşimizi değil, seviyoruz zalimi,
Terkederek kardeşliği ve akli selimi...
İdareciler istilacı elinde rehin,
Hafif bile kalır geçmişe sövmek dediğin...
Altmışsekiz yıl önce yolcu etmiştik seni,
Bağrımızda kan, yaralarımız hala yeni...
Akif Baba! Kaldır kafanı da şöyle bir bak!
Hala sahibini bekler bıraktığın bayrak! ..

(İstanbul:28.12.2004)

Ekrem Şama

Akif Müzesi

Mehmet Akif'in yaşadığı yerde yaşıyorum.
Onun bir damlasını içtim, dolup taşıyorum.

Asımın Nesli'nden geldim o bizlerin ceddidir,
Akif'i anlıyoruz da, taklit kimin haddidir.

Çanakkale Şehitleri'ni ondan öğrenirim,
Şehitlerimizi anlattıkça ben imrenirim.

Şehitlerimiz de unutulmuş Mehmet Akif de,
O okununca ben kendimi bulurum Akif'de.

Ey milletim, hani sahiplenme, nerede vefa?
Akif'imize ait ne var ki, bakın etrafa?

Şehitlerin anlaşılmasındaki rolü az mı?
Şehitlikte bir Akif Müze'si kurulamaz mı?

İstiklal Marşı, kalbimizdeki anayasada,
Konunun takipçisiyiz, bakanlar duymasa da.

(İstanbul:18.05.2004)

Ekrem Şama

Alkolden Bir Nehir

Binbir çeşit içki; şarap, cin votka, rakı...
İçki ile döner oldu ülkenin çarkı.
Sütçüsü, marketi, pastacısı, kasabı,
Raflar içki dolu, depolar içki kabı.
Şimdi çocuk yaşta başlanıyor alkole,
Acep hayalim mi gerçekleşecek böyle?
Nedir bilir misin hayalimdeki şehir?
Sokaklarından hep, akar içkiden nehir.
Herkes manzaraya, bakacak hayran hayran.
Duymalı içecek, bir alkolü arayan:
'-Dün bir büyük insan, geldi de şehrimize,
İçki belasını, tek tek anlattı bize.
Şişeleri kırdık, boşaltdık da dışarı,
İçki nehri oldu, bu şehrin sokakları...'
Böyle bir şehirde, yaşamak isterim ben,
Sokağa çıkınca, bu geçer hayalimden...

(İstanbul:07.06.2005)

Ekrem Şama

Allah'ın Selamı

İlahi kelim bu, bin ay dile kolay,
Seksenüç yıl eder, dolu bir ömür say.
Kuran'ın inmeye başladığı gece,
Ramazan içinde saklanan bilmece.
Kadir gecesini, kullara bildirdi,
Uyanık olanı rahmete daldırdı.
Ruh ve melekler hep iner aramıza,
Dua sarmak için günah yaramıza.
Dolaşacak rahmet yüklü nurlu bulut,
Bahçene gül dik de, rahmete hazır tut.
İlahi bir selam istiyorsan içten,
Hazır olmalı ta fecre kadar anten...

(İstanbul:29.10.2005)

Ekrem Şama

Allahüekber!

Namaza başlangıç tekbiri,
Kabeye yöneltir herbiri,
Atarak gururu kibiri,
Diller söyler Allahüekber.

Bel eğilir baş rüku eder,
Sen kadersin ben acizim der,
O'ndan gelenler O'na gider,
Diller söyler Allahüekber.

Gönül Rabb'de baş da secdede,
Gözyaşı vardır seccadede,
Aydınlıkta da gecede de,
Diller söyler Allahüekber...

(İstanbul:04.06.2005)

Ekrem Şama

Altıncı His

İnsan bir ordudur, desek söz gelimi,
Orduda mevcuttur, tam bir iş bölümü.

Vücut sanki örnek almış bir orduyu,
İnsanda işleri bölmüştür beş duyu.

İşitmek ve tatmak, koklamak ve görmek,
Yardımcı kuvvete hepsi birer örnek.

Dokunma duyusu ile beştir toplam,
Bunlar sağlam ise insan olur sağlam...

'Hiss-i kabl el-vuku' derdi eski dedem,
Altıncı his imiş, ender olan erdem.

Müsbet ilim hala uğraşır bulmaya,
Yolun başında say, veya daha yaya...

Olacağı görmek, işte buna derler,
Buna sahip olan, muhtemel münevver...

(İstanbul:07.02.2006)

Ekrem Şama

Anahtar Deliği

Keşif bekliyor evrenin milyar sırrı,
Merakımız komşunun mahrem sınırı.
Açıktır, etik kural, İlahi buyruk;
Anahtar deliğinin önü hep kuyruk...

(İstanbul:30.05.2005)

Ekrem Şama

Anaların Tarihi

Ademle gönderildi mukaddes dava,
Dişi kuşa kurduruldu sıcak yuva.
Tüm zamanların evlat rekoru onda...
Analar babalar anasıdır Havva.

O tek başına zalimlere isyancı,
Ömür boyu çektiği işkence, acı..
Lanetle anılırken zalim Firavun,
Herkes o Asiye Ana'ya duacı.

Hakka hizmetiyle bilinir o Aziz,
Masumluk timsali, sicili tertemiz,
Mesihi hediye etti insanlığa,
Mucizeler annesi, Meryem Annemiz...

Şehit çok, şehit annesi de çok, ama,
Önce Hasan, Hüseyin gelir aklıma.
İmamların annesi, Peygamber kızı
Gözbebeğimiz ve Annemiz Fatıma..

Çok analar gördü tarihte insanlık,
Analar baktı da dağıldı, karanlık.
Ana yüreği evlada hediyeymiş,
Yanında taşımak; işte kahramanlık...

(İstanbul:06.03.2005)

Ekrem Şama

Ankara'dan Bir Karikatür - 1

Dün gezinirken Kızılay Meydanı'nda,
Öyle bir koçyiğit gördüm ki, sormayın...
Tam da o kocaman heykelin yanında.

Göğüs ilerde, boyun dönmez, baş dimdik,
Böyle yiğit bulunur mu bu devirde?
Rüya mı ne, kendime attım bir çimdik...

Dönerken, dönüyordu yekpare vücut,
Vakur kararlı, çok şık, koltuk kabarık.
Belli ki belinde iki alet mevcut.

Tanışayım diye vardım divanına,
İsmi ni bağışla ey yiğidim? Dedim,
Hafif irkildi, baktı iki yanına...

Tanışmak için ayaküstü konuştuk,
Dedi: 'Dün konuktum parti başkanına,
Çok uzun ayak yaladım, boynum tutuk...

Ya iki yanındaki takım taklavat?
'Birisi, başkanın, öbürü hanımın,
İki telefon, ikisi de özel hat.'

(İstanbul:24.02.2005)

Ekrem Şama

Ankara'dan Bir Karikatür - 2

Ziyarete gitmekti, amacım sadece,
Telefonda gel dedi, iki üç gün önce...
Makama girdim 'selam, sayın bakan' diye,
Şaştım odası boştu, baktım ileriye.
Kocaman bir şapkası, vardı boş koltukta.
Aaa! Şapka sallanmaya, başladı boşlukta...
Allah iyiliğini, versin sayın bakan!
Bula bula seni mi, buldu şu başbakan?
Bakanlığın sana da, bize de kötülük.
Şu makam koltuğunda, kalmışsın küçücük.
Keşke önce aynaya, baksaydın ölçülüp,
Şapka içinde kayıp, olmuşsun küçülüp! ! !

(İstanbul:25.02.2005)

Ekrem Şama

Ankara'dan Bir Karikatür - 3

Bakan olmuş artık, atlatıp her vartayı,
Dağıniktır ama, severim keratayı...
Ekonomi O'na, bağıymış kabinede,
Bana her ay mektup, gönderiyor yine de.
Son mektubu da az, önce geçti elime,
Tam da anlamadım, tuhaf her bir kelime;
(((Başbakanım ve ben, ederiz arzı hürmet,
Bize karşı lütfen, biraz daha merhamet..)))
Aaa! Ne merhameti, imiş Allah aşkına?
Başbakandan hürmet.. Tam döndüm bir şaşkına!
(((Hemen düzeltiriz, görülen her yanlış...
Önce memurların, fazla maaş alışı;
YTLde hata, yaptık uyarı doğru,
Yuvarlanmış küsür kuruş yukarı doğru
Geri alacağız, derhal o paraları,
Kuruşlar düzeltir, bütçede yaraları...
Esnafın feryadı...Duymazdan geleceğiz,
Faiz ödemeye, bir çare bulacağız.
Emekli beklesin, nasıl olsa emekli,
Zenginlerle akşam, toplanırız yemekli.
Trakya'daki çiftçi... Bulduk adı da; Hüsmen,
Fazla buğdayı O, üretmiş, astık hemen...
Doğuda, Van'ın bir, köyünden adı Dursun,
Ahırında bulduk, plan fazlası bir tosun.
Teşvik listesine, yanlış girmiş Siverek,
Yanlışlık yapmışız, yoksuldur zannederek...
Faiz dışı fazla, var ya şu altı buçuk?
Bu büyük başarı, gören dudaklar uçuk...)))
Ne ya bunlar derken, zırt telefon çalmaz mı? ! .
Bakan arıyormuş:
.....-Affet yanlışlığımı,
Büyük hata yapmış, odacımız Mustafa
İmefenin niyet, mektubu konmuş zarfa...

(İstanbul:25.02.2005)

Ekrem Şama

Ankara'dan Bir Karikatür - 4

Hukuk danışmanı, benim eski komşum,
Tanırım beynini, ezber okumuşum...
Değişik bir hali, vardır ki çok tuhaf,
Dudak kıpır kıpır, sanki okur mushaf.
Bazen alçak bir ses, sanki hırıltılı,
Bazen de bir şeyler, söyler mırıltılı.
Bazıları sanır, ki hep dua okur,
Duayla mushafı, onun işi yoktur.
Çantasında dolu, kitap görürsünüz
Ezberler yönerge, kanun gece gündüz,
Ben bir gün sormuştum;

.....-Arkadaş ne bu hal?
Kitap ezberliyor, benim komşum herhal?
-Öyle mi sanılır, bendeki bu durum?
Ben bu yazıları, sadece okurum.
Evet ezber ama, bildik birşey değil,
Kitapları tersten, ezberliyorum bil.
-Bilmece gibisin?

.....-Evet ya, bilmece!
Doğrusu kitapta, zaten hece hece,
Ters ezber ederim, kanunu durmadan,
Boşluklar çıkıyor, var ise o zaman...
Normal hukukçu ne, kazanır ki beyim?
Kanun boşlukları, en kıymetli şeyim.
Şeytan bile bilmez, öğrendiklerimi,
Müşterilerim hep, zengin görmedin mi?
Hem kazanırım hem, de zengin ederim
Gemiye yüzdüren, kaptan der pederim...

(İstanbul:26.02.2005)

Ekrem Şama

Ankara'dan Bir Karikatür - 5

Bakan danışmanı, bilgili ve mühim,
Soyadını demem, de adı İbrahim.
Kocaman çantası, benzer bir bavula,
Bakan hep danışır, girerken kurula...
Kapılmış burnuyla, oynama tikine,
Aynada rastlarım, hep de seninkine.
Mutlak oynuyordur, burnunun ucuyla,
Hep çeşitli kremler, sürer avucuyla...
Bakanla yarım gün, beraberlerdi dün,
Çıktığında telaş, sarmıştı büsbütün.
Şanki yürüyordu, sürüne sürüne,
Tuhaf tuhaf gitti, aynanın önüne.
Canına tak etmiş, gibiydi sonunda,
Küt diye yıkıldı, bir eli burnunda...
Herkes koşturmuştu, 'aman bir kolonya! '
Benim gözüm kaydı, düşen o çantaya;
Doluydu hep kitap, sidi, kaset vidyo.
Hepsinin üstünde, aynı ad: Pinokyo! ..

(İstanbul:26.02.2005)

Ekrem Şama

Ankara'dan Bir Karikatür - 6

Beyimiz istedi, muhteşem bir koltuk,
Dillere destan bir, törenle oturttuk...
Büyük ihtimali, hesaba katarak,
Altına kocaman, lazımlık koydurttuk...

(İstanbul:31.05.2005)

Ekrem Şama

Ankara'dan Bir Karikatür - 7

Bir tanıdık genç var, hareketli aktif,
Herşeyi de bilir, sanki bir dedektif.
Dün gelip anlattı, çok değişik bir şey;
Bununla tanışmış, mirasyedi bir bey.
Kendisi anlatmış, yerken ballı kaymak,
Kabaca söyleymiş, cebe akan kaynak;
(((Batık bankacıdır, bizim yaşlı peder,
Her hafta Avrupa, gezisine gider.
Çuvalla bir şeyler, taşır hep uçakta,
Pek bir şey görünmez, ortada açıkta.
Bankasını fona, almışlar bu hafta,
Batık bir şirketi, de bastılar hatta.
Şimdi gelmez oldu, İsviçre'de yaşar,
Biriken paralar, dağ boyunu aşar...
-Demek o paralar, değirmenin suyu,
Bulmuşsun bitmeyen, çok derin bir kuyu.
-Bitebilir belki, bir gün o dolarlar,
Pederimde daha, ne marifetler var!
-Mesela?
.....-Krediler, verir sağa sola,
İmefeyi bile, almış kafakola.
İmefe verir ya, Ankara'ya kredi,
Babam veriyormuş, avukatı dedi.
Liborun üstüne, koyarmış şu kadar,
Ondan sonra gelsin, avrolar dolarlar...
-Şu babanızdaki, bir ticari deha!
-Dur dur! Bitmedi ki, gerisi var daha;
Bu kredi gidermiş, o batık bankaya,
Parasını alan, o mudiler var ya?
-Eee! ?
.....-Büyük bir kısmı, da adamımızmış.)))
Aniden patladım, kafam iyi kızmış;
-Yeter, yeter, yeter, be! Anlatma daha,
Sinirlerim dimdik, hep kaldırdın şaha.
Bu soygunlar böyle, kaç katlanacak?
Kendimi hissettim, tam avanak, salak...

(İstanbul:22.08.2005)

Ekrem Şama

Ankara'dan Bir Karikatür - 8

İkisi de sarhoş, içmiştiler içkiyi,
Sorsan ikisi de, iyiydiler, çok iyi...
Konuşuyorlardı, yürürken ağır ağır,
Kulak misafiri, oldum değilim sağır;
(((Nereye varır bu, kapkaç soygun böyle ha?
Komşu evi yeni, soymuşlar daha!
-En güvenli yer şu, bankalar benim ağam,
Bütün gün bekliyor, beli silahlı adam.
-Tehlikeleri de, içten onların herhal?
Yönetime girer, hep emekli general.
-Koca generali, benzetme bir bekçiye.
-He ya ortakları, içten soymasın diye! ..
-Şu zıkkımı az iç, dedim sana kaç kere,
Çok sarhoş olmuşsun, şimdi düşersin yere...
İyice kaybettin, aklının kontrolünü,
Anlamıyorsun o, generalin rolünü...)))
Gülmek mi ağlamak mı gerek bilemedim,
Sanki vurgun yedim, kendime gelemedim...

(İstanbul:24.08.2005)

Ekrem Şama

Ankara'dan Bir Karikatür - 9

Yirbeş yıllık bir, arkadaşım kendisi,
Ziyarete geldi, önceki cumartesi.
Hoşbeş faslı bitti, çaylar geldi çabucak,
Dereden tepeden, derken başladı lak lak.
-Yahu neleri var, şu yalancı alemde,
Çok tuhaf bir adam, yaşıyor mahallemde.
-Ne olmuş adama?

.....-Çok acaip birisi,
Baba çok zenginmiş, bu adam tek varisi.
Deli desen değil, sarhoş desen hiç değil,
Aile perişan, çocukları sersefil.
Kaç sene önceden, vefat etmiş babası,
Buna kalmış katı, parası, arabası...
-Ama sefil dedin?

.....-Tuhafılığı dinle sen,
Şaşırp kalırsın, olanları bir görsen.
Adam paraları, cebine etmiş istif,
İşi gücü miras, çalışmak yok hem pasif.
Bir de komşusu var, tam fırlıdak fırlama,
Hegemonyasını, kurmuş bizim adama.
-Şu işe bak sen eee!

.....-Asıl tuhafılık şimdi;
Bir tek yalanım yok, kendisi de söyledi.
Gözaçık komşusu, hep borç verir faizle,
Türk parası değil, üstelik de dövizle...
-Cebindeki para?

.....-Dur anlatıyorum ya;
Emanete verir, aynı bıçkın komşuya,
Güya faiz alır, ödenenin yarısı,
Açıkgöz komşuya, kalmış olur gerisi.
Bütün servetini, sattı verdi bitirdi,
Faiz ödeyerek, varlığını batırdı.
Bilmem ne kadar borç, şu anda bile artar,
Şimdi çocukların, geleceğini satar.
Komşu semirdikçe, bizimki batır borca,
Gülüp duruyoruz, bu adama yıllarca.
Kendi cebindeki, paraya öder faiz,
Neden borçlanıyor, şaşıyoruz hepimiz...
-Neden şaşırdın ki, var bundan da beteri?
Türkiye yapıyor, bunu yıllardan beri,
Bizimkiler senin, komşudan daha berbat,
Borcumuz artıyor, ödedikçe kat be kat.
Her yıl katlanan borç, sen yıkımı bir düşün,
Zengin bir ülkeyiz, borca battık büsbütün.
Üç buçuk tefeci, yığı mal üstüne mal,
Hepimiz onlara, edildik sanki hammal.
Yetmişmilyondaki, hali görün buyurun,
Kaç bin dolar borca, batmış doğacak torun.
Elleriyle battık, aydının okumuşun,
Bunların yanında, dahi sayılır komşun...

(İstanbul:27.08.2005)

Ekrem Şama

Ankara'ya Gelen Yol

Binikiyüzdoksandokuz yılıydı hani,
Söğüt'te Kurulmuştu Devlet i Osmani.
Otuziki yıl başşehirdi bu kasaba,
Orhan'a bırakarak göçtü Osman baba.
Orhan Bey fetheyledi Bursa'yı, İznik'i,
Başkentlik İznik'e verildi, varan iki...
Beş yıl sonra da üçüncü başkentti Bursa,
Büyüme dururdu Bizanslı rahat dursa.
Binüçyüzaltmışbir, Murad Hüdavendigar,
Aldı Edirne'yi ki, çok uzak bir diyar.
Yürümek için, Balkan illerine,
Üçyüzaltmışaltı, başkent Edirne...
Seksensekizyıl merkez Edirne'dir.
Nihayet İstanbul Bizans'tan fethedilir,
Payitaht da buraya getirilir hemen,
Dörtüzyetmiş yıl başkenttir, ara vermeden...
Dünya'nın gözdesi olur artık İstanbul,
Osmanlının yönüdür şimdi her arz ve tul.
Miladi takvimle yıl Binbeşyüzonaltı,
Yavuz, Hilafetle süsledi saltanatı.
İstanbul oldu Müslümanların merkezi,
İyi - kötü asırlar sürdü dizi dizi.
İlk cihan harbinde, kesildi koca çınar,
Anadolu'da devlet kurdu kahramanlar..
Mustafa Kemal'e aitti yeni buyruk;
Türk Milleti Ankara'da oldu tek yumruk,
Cumhuriyetin kuruluşuyla beraber,
Ankara'mız, Türk'e şimdi başkentlik eder.

(İstanbul:20.05.2005)

Ekrem Şama

Anla Bizi Erciyes!

'Şanlı dağ bu mu? ' diyor, halini gören herkes,
Evvel böyle değildin, çok değıştin Erciyes!

Malazgirtten bu yana, direğiydin bu yurdun,
Allah aşkıyla daim, sağlam ve dik dururdun.

Milletine şefkatle bakardın bir zamanlar,
Gölgende yaşıyordu, erenler kahramanlar.

Gözlerine bakardı, Balkan Kafkas ve Cudi,
Vakarlı duruşunla, zalim yola gelirdi.

Şanlı gemiler sana bağlardı halatları,
Sen beslerdin akınlar için yiğit atları.

Fırtına bulutları, sana çarpıp erirdi,
Gül kokulu fidanlar, gölgende yeşerirdi.

Yüzyıllarca sırtını sana dayadı Konya,
İstanbul'a bakınca, seni görürdü dünya.

Sakarya'da sen vardın, Çanakkale'de de sen,
Dayatılan atlası sen yırttın desen desen.

Zor günlerde açmıştın, Ankara için kucak,
Sen ana rahmimizdin, yine sensin sığınak.

Dost kılıklı düşmandan, pahalı dersler aldık,
Şimdi muhtacız sana, inan ki çok bunaldık.

Zulüm yine hortladı, yutmak istiyor bizi,
Sen dinlemezsen kime dökeriz derdimizi.

Korkarım büyülemiş seni dünya hayatı,
Kalıbına güvenme, kuşan maneviyatı.

İmanın mı zayıf ki, kapılmışsın gurura?
Yoksa ferasetin mi paslandı dura dura...

Oyuncağı gibisin, zirvedeki dumanın,
İnanmak zor bu kadar sarsıldı mı imanın?

Sırtına mühür vurur, görmez misin her bahar?
Kendine gel Erciyes! Unuttun mu? Allah var! ..

(İstanbul:22.11.2005)

Ekrem Şama

Anlayana Sivrisinek

Çığlık gibi tizdi, kesiksiz bir siren,
Bu bir ambulanstı, yaralı getiren...
Bir kazazedeymiş, ağırdı yarası,
Kan fişkirtiyordu, iki kaş arası.
Herkesi aldı bir telaş koşuşturma...
-Şu sedyeyi tutun!

.....-Doktor çağır, durma!

-Kanama çok fena!

.....-Bir kan takviyesi!

-Kan gurubu nedir?

.....-Koştursun birisi!

-Laborant nerede?

.....-Bulunsun çabuk!

-Durumu ağırmış, benzi de çok soluk.

-Kızım damarına bir anjiyokat tak,
Önce çok acele nabzına da bir bak!

Dakikalar geçti bulmak için damar,
Damarı bulundu, musluğu taktılar.
Yarım saat sonra geldi aranan kan,
Ter içinde kaldı, kanı kola takan.
Çok geçti adamın yüzü hepten soldu,
Son nefesini de vererek eks oldu.

Dedi ki bilge bir kişi bağırarak;
-İlkellik bu doktor, mazereti bırak!
Kan gurubu damar, deyip geçti zaman,
Vakit israfından, ölmüştür bu insan!
Pike yapıp hemen kılcal bir damarı,
Milim şaşırmadan kanal bulanları,
Uzaktan süzülüp hızlıca uçarken,
Kan guruplarını tespit eden varken,
Hem rahat bir işlem, acıtmaz hiç sizi,
Anında yapılır, lokal anestezi
Teknik gelişmeniz, bu kadarmış demek...
Bil ki sizden daha teknik sivrisinek!

(istanbul:06.10.2005)

Ekrem Şama

Anne Kanadı

Bu gün onyedime bastım anneciğim!
Ne olur artık benden bir şey saklama,
Sakat doğmamda senin kusurun yok ki,
Artık gözyaşı dökme geçip arkama!

Hatırlar mısın geçen seneyi anne?
Yaş günümde gülerek öpmüştün beni,
Her ne kadar benden saklamış olsan da,
Arkamda hep ağladın, hissettim seni.

Yataktayım, duymasam da görüyorum,
Bana bir hayat adadın anneciğim.
Sen olmasan bana kim kanat gererdi,
Melek kanadı, kanadın anneciğim.

Yanımdayken herşeyi unutuyorum,
Beni görünce sen de unutuyorsun.
Hep bir gün yürüyeceğime inandın,
Bundan elimi çok sıkı tutuyorsun.

Olan biteni yeni anlıyorum ben,
Onyedi yıldır kurumadı gözyaşın.
Hakkın ödenir mi alnın kırış kırış?
Bembeyaz oldu mübarek saçın, başın.

Böyle olmayı ne ben istedim ne sen...
Allah'ın takdiri, şikayet yok asla,
Kullar bilmese bile Allah biliyor,
Anne senin çektiğin benden çok fazla!

(İstanbul:05.05.2004)

Ekrem Şama

Arefe Günü

Akşam yandı camideki şerefe,
Yarın bayramdır, bugünse arefe.
Arafat doldu, sabah Müzdelife.
Yarın bayramdır, bugünse arefe.

Mezar ziyareti uygundur örfe,
Dolmalı fakire ait boş kefe,
Sevap sınırsız, aşılır tarife...
Yarın bayramdır, bugünse arefe.

(İstanbul:19.01.2005)

Ekrem Şama

Arı Ve Bal

Tek başınayım, sanmasın birileri,
Bala çalışır bütün bal arıları...

Anaç bir lider, itaat ve başarı,
Bal gibi ürün, arılar ve baş arı...

İşbölümünün ispatlanan yararı,
Bal üretmeye katkı yapar her arı...

Zorunlu birlik, ortak çalışma ve bal,
Fitne, bencillik, tembellik, büyük vebal.

Kovan düşmanı doludur dışarı,
Birlik olanı sevmez eşek arısı.

Şifalı ballar, en güzel ecza malı,
Hem arıdan hem baldan ibret almalı...

(İstanbul:26.05.2005)

Ekrem Şama

Arıza

Nüfus cüzdanında ismi; Ali Rıza,
Telefona bakar, servisi arıza,
A nokta Rıza'dır, imzasının şekli,
Bir gün nokta solmuş, okunmuş ARıza...

(İstanbul:21.06.2005)

Ekrem Şama

Armudun Sapı Üzümün öpü

Armudun sapı üzümün çöpü derken,
Milyonlar çöpe mahkum... Biz içip yerken...

(İstanbul:14.01.2006)

Ekrem Şama

Arz ve Tûl

Müminler! Yetmez mi parçaladığı,
Masada çizilen her arzın tûlun? (*)
Dönün yüzünüzü artık Kabe'ye,
Çizgiler silinsin, siz de kurtulun...

(İstanbul:20.02.2006)

(*) Arz:Paralel
Tûl:Meridyen

Ekrem Şama

Aşk Bu Kadar Ucuz Mu?

Aşk dediğiniz her neyse bu kadar ucuz mu?
Gerçek aşıklardan bunları hiç duydunuz mu?
Bir gün almışsın koynuna bir prens veya hatun,
Sanki oldun, Aslı-Kerem veya Leyla-Mecnun...
Tart bak, bunlar insan düşürebilir mi çöle?
Tırnakla taş oyup çektirebilir mi çile?
Şehvet, tutku, macera, heves dersiniz ama,
Aşk diye bunları anlatmayın hiç külahıma.
Önce aşk ne demek onu öğrenin ehlinden,
Sonra dinleyin Leyla ve Mecnu'nun dilinden.
Benzeyen yönü var mı sizinkiyle bir bakın?
Üç günlük maceralara aşk demeyin sakın...

(İstanbul:29.12.2004)

Ekrem Şama

Aşk Ve Sevi

"Aşk"ın karşılığı "sevi" mi?
Sevi ile aşk müsavi mi?
Bir umman ile tek bir damla,
Bir kıl eşit mi bir adamla
"Aşk"ın faili ki, adı "aşık"tır,
"Sevi"ye "sevici" layıktır.

(İstanbul:25.10.2004)

Ekrem Şama

Aşure Günü

Baktım İlahi metinlere,
Bu gün on muharrem aşure.
Adem'le Havva indi yere,
Bu gün on muharrem aşure.

Bugün doğdu Musa ve İsa,
Balıktan doğuş var Yunus'a,
Nice olaylar var okunsa,
Bu gün on muharrem aşure.

Gezdi hep yeryüzü su diye,
Nuh ve gemi indi Cudi'ye,
Fakirler bekler bir hediye,
Bu gün on muharrem aşure.

İbrahim doğdu mağarada,
Süleyman sultandır karada,
Musa kavmiyle bir arada,
Bu gün on muharrem aşure.

Hüseyin şehit Kerbela'da,
Dua makbul olur Mevla'da,
Bir Şefi' var Arş-ı Ala'da.
Bu gün on muharrem aşure.

Aşure önemli sonuçta,
Müminler iki gün oruçta,
Azalma yaşanır her suçta,
Bu gün on muharrem aşure...

(İstanbul:07.02.2006)

Ekrem Şama

Ata Et, İte Ot

Ata et vermişler, ı ıh yememiş,
İte ot vermişler, benimsememiş.
At ile it şirket kurmuşlar derhal,
Fabrika açılmış; 'etli ot' imal...

(İstanbul:19.04.2004)

Ekrem Şama

Ateşböcekleri

Hasretim ateş böceğine şimdi,
O eski günler ne güzel günlerdi.
Onların sönüp sönüp de yanışı,
Sanki ölüp de tekrar uyanışı...
Soğuk ışıkmiş, yüksek teknoloji,
Isıya dönmez hiç bu tür enerji.
Fizik aramış, bulamamış hala,
Işık yayarlar, sıfır bir israfla...
El ele gezer gibiydik cenneti,
Üstümüze hep yağardı konfeti.
Yıldızın biri kayar ufka kadar,
Binlerce kayan yıldızlardı onlar.
Ateşböceği sanki yakamozdu,
Şu modern hayat, o büyüü bozdu.
Her bir tarlayı, meyveyi ilaçla!
O güzellik de öldü bu ilaçla...
Ateş böceği gelir mi ki geri,
Hiç göremedim senelerden beri...

(İstanbul:09.06.2005)

Ekrem Şama

Atını Seven Kovboy

Amerika denince, tecavüz, zulüm,
Hapishane, işkence, yakarak ölüm.
Amerika, atını seven bir kovboy,
Sevilmiş atla doldu, ahırlar boy boy.
Bakmışsın döner bir gün, keser de sap ta;
Oluverir olmayan, hiç bir hesapta.
Ata bir fırsat verse, Cenabı Allah,
Feci intikam alır, vallah ve billah...

(İstanbul:15.09.2005)

Ekrem Şama

Aynı Yatakta

Adam iki evliydi, kesiyordu ahkam;
-Çok da zevkli oluyor, böyle üçlü yaşam.
Bir yanda bir hanımım, bir yanda öbürü,
Böyle yatmak çok zevkli kılıyor,şu ömrü...
Bir genç heveslendi de, aldı iki hanım,
Sanki kıyamet koptu, of aman Allah'ım!
Gitti, iki evliye sormak için hesap.
-Be adam, övdün övdün, yutturdun bana hap!
Adam acıyıp baktı o acemi gence;
-Çok yanlış anlamışsın genç kardeşim bence!
Hanımlarımın biri ta Eskişehir'de,
Diğeri İstanbul'da idi o devirde...
Sen aynı yataktayız zannettin herhalde,
Ben Bursa'da yatardım, yalnız bir otelde! ! !

(İstanbul:05.05.2005)

Ekrem Şama

Azrail'in Tırpanı

Azrail Meleği dün gece rüyama girdi.
İssız ormanda ansızın önümde belirdi.
Elinde tuttuğu keskin tırpan parlıyordu,
Sivri ucunu uzatıp boynuma değdirdi.

Dedi ki; korku titretiyor her bir yanını.
Deftere yazdım senin de adını sanını.
Bu tırpanım seni böyle hiç korkutmuyordu,
Hergün alıyorken birilerinin canını.

(İstanbul:16.08.2004)

Ekrem Şama

Bağdat Ve Sultan Murat

Düşmüştü zalimin, pençesine Bağdat,
Ordusuyla sefer etti Sultan Murat.
Vardılar Bağdat'ın yükselen suruna
Baş vezir varmıştı, Sultan huzuruna;
-Hünkarım yaklaştık, Bağdat-ı Şerife,
Burada bir türbe var, Ebu Hanife,
Gerektir ziyaret yapınız oraya,
Sonradan başlansın bu muhasaraya,
-Anlamadım nedir gereksiz telaşa?
Kaybedecek vakit, var mıdır ki paşa!
Hemen muhasara başlasın tez gidin,
Çabuk müjdesini isterim bu fethin!

Bağdat'ı fethetti, O Sultan Murat Han,
Ebu Hanife'ye koştu, hiç durmadan;
-Ey imam rüyada görürüm kaç yıldır,
Buyururdun, 'zulüm var ordunla kaldır.'
Hasretle doludur, her gecem gündüzüm,
Fethetmeden önce, sana yoktu yüzüm,
Bağdatın fethi az önce oldu tamam,
Ben geciktim affet, sen ey büyük İmam!

Günümüzde haçlı işgalinde Bağdat,
Müslümanlar ise, yatakta çok rahat.
Ya zulme yol verip de yardım edenler?
Ya düşmana ikmal, yapmaya gidenler?
Bağdat yakılıyor, kol geziyor zulüm,
Durumu demeye, varmaz benim dilim.
Duygular mı öldü, alındı hafife?
Ah u vah ediyor, bak Ebu Hanife.

(İstanbul:19.09.2005)

Ekrem Şama

Bahardaki 'Var'

Baharda duygular kapılır sele,
Başım dönüyor, bak bendeki hale?
Binbir çeşidiyle gülümser lale,
Rabbim sen yarattın, şükürler sana...

Şu uçurtma tatlı bir yaramazın,
Şu beyaz çiçekler, bizim kirazın,
Dilden çıkan her şey şiirdir yazın,
Rabbim sen yarattın, şükürler sana...

Yürekler içinde farklı bir sızı,
İlaç ettin bize baharı yazı,
Allah'mış çiçekte yazan her yazı
Rabbim sen yarattın, şükürler sana...

Canlı olan her şey çıkmış meydana,
İksir içiyorlar hep kana kana,
Cennet kokuları saldın her yana
Rabbim sen yarattın, şükürler sana...

Katı yürek erir, böyle baharda,
Sihirli güç mü var acep buharda?
Her hikmet varların üstünde Var'da,
Rabbim sen yarattın, şükürler sana...

(İstanbul:25.04.2005)

Ekrem Şama

Bakış Açısı

Gözlüğüne bulaşmış bir damla dışkı,
Zanneder yerler gökler hep dolmuş fişki...

(İstanbul:11.11.2004)

Ekrem Şama

Başka İstanbul Yok

Burası İstanbul'dur, gamı kasveti gömün,
Çözümü buradadır, yürekteki düğümün.

Başka İstanbul yok ki, gönlü diriltecek,
Tek İstanbul'umuzdur, iksir içeren çiçek.

Hasret kalan denizler, şimdi halvet olacak,
Şahitler; Sarayburnu, Kızkulesi, Salacak...

Balığın 'Kavak'lara tırmandığı iki yer,
Anadolu'da Beykoz, Rumeli'de Sarıyer.

Kıtalar öpüşüyor, açın bakın perdeyi,
Bir dudak Ortaköy'dür, diğeri Beylerbeyi.

Asırlara uzanan taptaze zeytin dalı,
Büyükada, Heybeli, Burgazada, Kınalı.

Piyer Loti'ye çıkın, arşa değer boyunuz,
Artık avucunuzda, Haliç, ki 'Altın Boynuz'

Ünlü mimarlar çizmiş, usta can vermiş taş,
İsmiyle buradadır, kaç anlı şanlı 'paşa'...

Yerden filizlenip de, göğe ermiş yapılar
Masallar diyarına açılmış şu 'kapı'lar...

Mimarlar, mühendisler, ustalar sakın, sakın!
İstanbul'a aykırı niyetler varsa, yakın!

Kat kat medeniyetler, en yukardaki elif,
Sakın örtmesin onu, beton desenli kılıf.

Haramdan gelen kilo, yakışmaz o endama,
Gölge verir içine, kubbedeki her yama...

Silüete doyulmaz, temel harcıdır yürek,
Çekilin yaklaşmayın, ey balta-kazma-kürek! ..

Yetmiş yedi tepeden oluşan büyük düzlük,
Yetmiş yedi lehçeden oluşan Türkçe sözlük.

Yükselir minareler boyu zarif biblolar,
Hayale bile henüz doğmamış bu tablolar...

Sevdalı yürek burda alır hayat nefesi,
Uçmak isteyen kuşun, gönlündeki kafesi.

Taşlar bile dillenir, ezan sesi vurdukça,
Bu İstanbul bizimdir, mavi küre durdukça...

Siz; ressamalar, şairler! Kabuğunuzu kırın!

İstanbul'u gelecek asırlara haykırın!

Sanma, Mecnun Leyla'yı ıssız çöllerde bulmuş,
Yıllardır aradığı Leyla'sı İstanbul'muş...

(İstanbul:13.04.2005)

Ekrem Şama

Başlığı Metninden Uzun Olan Őir

Muğla'dan Kars'a,
Halk bir uyansa...

(İstanbul:27.11.2004)

Ekrem Şama

Başörtülü Biri

Bakin Şu kıza; nasıl da heyecanlı,
Başı dik, alını açık, gözleri canlı.
Başörtünün ağırlığını sırtlamıŐ,
Bir bir nasıl da engelleri atlamıŐ.
Başında taşıdığı ateŐten çember,
Bunu taşımak inan ki, yürek ister.
Bu kadarcık bir bez parçasıdır, lakin,
Bir terazi var ortada, kefesinin,
Birinde başörtüsü, diğerinde de,
Başörtüsü nefretlileri bir yerde.
Ben bilirim başörtünün ağırlığı,
Bastırır diğer kefedeki sığılığı.
Bir gün elbette ki, anlayacaklardır,
Bu temel haktır, altında iman vardır.

(İstanbul:13.10.2004)

Ekrem Şama

Bayram Ve Kurban

Virüs girmiş ekmek teknemize,
Tertemiz unumuz olmuş maraz
Nara atıp dolaşmak nemize,
Yiğitlik ünümüz olmuş maraz...

Düşkünü görsek kaçırırız göz,
Fakire bakmaz, çeviririz yüz,
Bizi tanıyamaz, yetim, öksüz,
Merhamet yanımız olmuş maraz.

Hep çıkarlara olmuşuz bende,
Kırk tilki dolaşır bir bedende.
Sanki hesap yokmuş, adam sen de,
Kalbi imanımız olmuş maraz...

Virüs, geldiği gibi gider mi?
İnsan kardeşin etini yer mi?
Allah bizim gibiye kul der mi?
Asil insanımız olmuş maraz...

Bayramın manası olmuş tatil,
Komşuluk ölmüş, bizleriz katil.
Bilmeyiz kimler aç kimler sefil,
Sıcacık kanımız olmuş maraz.

Şair! Kendini sen hiç kandırma,
Yüzüne methedene aldırma,
Kestikse, lazım diye pastırma,
Temiz kurbanımız olmuş maraz...

(İstanbul:07.01.2006)

Ekrem Şama

Bebeğim

Selam sana, minicik insan,
Küçük bir dünya, cici bebek,
Gözlerinden çok şey anladım,
Bu agucuklar da ne demek?

Elin kolun çok hareketli,
Çiçek arayan bir kelebek,
Aynaya bir bakabilseydin,
Kendinsin aradığın çiçek.

Annenin babanın meyvesi,
İlgi odağı, çözümsüz sır,
Tarif edilmez bir güzellik,
Hep cennetden kokular taşır.

Her şey tarifile anlatılmaz,
Bebeğin yaşanması gerek,
Her güzel çiçek bir bebektir
Her bebek de güzel bir çiçek...

(İstanbul:02.05.2004)

Ekrem Şama

Bebeklerin Katilleri

İrak'ta bebek olmak, bombaların altında,
İkiz bebektiler, ikisi de bir batında,
Masumdular, şehit oldular Allah katında.
Başınıza çalın böyle düzeni, barışı...

Hain bir bombaydı karanlıkta hışırdayan,
Korkunç bir infilak, evciklerdir çatırdayan,
Bebek parçalarıdır, son defa kıpırdayan,
Başınıza çalın böyle düzeni, barışı...

En büyük silahı ağlamaktı bebeklerin,
Üstüne binlerce bomba düştü çiçeklerin,
Şimdi binlercesi ağlıyor kelebeklerin.
Başınıza çalın böyle düzeni, barışı...

Sadece ikiz bebecikler mi ki; yüzbinler...
Kan akıttıkça çoğalmaktadır hınçlar, kinler...
Dilediğiniz oldu mu ey yerli hainler?
Başınıza çalın böyle düzeni, barışı...

(İstanbul:01.10.2004)

Ekrem Şama

Bedenim İsyanda

Oyunda oynaşta, geçti kaç senem,
Yorulurdum öğüt, verdikçe annem,
Musallattır şimdi, bana cehennem,
Boşa yaşadığım, sene isyanda!

Aşk adına kalbe, neleri soktum,
Menfaatim yoksa, ben orda yoktum.
Zalim başlar önde, ben hep kuyruktum.
Paslar içindeki, sine isyanda!

Ağzımı açınca, akardı oluk,
Hep haramda yüzdüm, görmedim yokluk,
Şimdi bana güler, hep çocuk çoluk,
Kilit altındaki, çene isyanda.

Allah'tan başka çok, oldu sevgilim
Şansım var mı bilmem, çok kötü halim?
Tevbe edeceğim, dönmüyor dilim,
Aşık olduğum her, nesne isyanda.

Benim karakterim olmuştu isyan.
Beddua çemberi, sarılmış her yan
Nefsim! Şeytan kaçmış, derdine sen yan
Şu bedenim bile, bana isyanda!

(İstanbul:10.07.2005)

Ekrem Şama

Ben Bir Dulum

Ben uzak bir köyde, talihsiz bir kulum,
Komşudan fakir, akrabadan yoksulum,
Yaş elli, evlenmesi ayıp bir dulum.

O öleli on yıl oldu, yok sağ kolum,
Vücut henüz diri, ihtiyaçlar malum,
Törelere mahkum ettiği bir dulum.

Kızlarım yuva kurdu, en son da oğlum.
Arzular bana yasak, boş sağım solum,
Tek başıma ölecek olan bir dulum.

Bir talip çıkar diye hazır bavulum,
Belki, namusumla çalınır davulum.
Günaha mahkum etmeyin, ben bir dulum.

(İstanbul:03.10.2004)

Ekrem Şama

Ben Sıfırım

Dedi ki bana sen sıfırsın sıfır..
Öfkeden başım döndü fıldır, fıldır.

İnsan nasıl olur sıfır sayılır?
Acep bu sıfır nasıl bir sayıdır?

Dedim ki, sana şöyle bir çarparsam,
Sıfır olur, değerın olan rakam.

İki sıfır olup gelsek yanyana,
Uğrak yeri olur bay ve bayana.

Üstüne çıkarsam öfkelenirsin,
Üssün sıfırsa, bin de olsan birsin.

Bölersem, sen çok kötü görünürsün,
Bölen sıfırsa sonsuz bölünürsün.

İsterim ki yanyana gelelim biz,
On kat artsın var olan değerimiz.

(İstanbul:23.07.2004)

Ekrem Şama

Benim Buluşum

Dünyadaki bütün seslerin titreşimleri,
Havada dolanırmış, bir ileri bir geri...

Bir alet icat edilse, bunları dinlemek
Mümkünmüş; ayrıca bir kasete kaydederek.

Boşuna uğraşılmasın, benimdir bu buluş,
Sesleri kaydettim, kimler bakın ne konuşmuş?

Kalu! Dediler ki! Çok büyük bir uğultu var,
Tam da seçilemiyor, kimler "bela!" diyorlar.

"Ademe secde ediniz! "bir ilahi buyruk,
Şeytanın sesi bu, "hayır!" diyor, dim dik kuyruk.

Peygamberler tebliğ ediyorlar, açık açık,
İnsanların cevabı seçilmiyor, bulanık.

Nuh'un sesi, müminleri gemiye çağırın,
Bu da oğlu olmalı, "hayır!" diye bağırın.

Sonra bir boşluk, çağlayan gibi su sesleri,
Müminlerin gemide şükreden nefesleri.

Salih'in feryadı, "deveye kıymayın!" diye,
"Allah'tan korkun, o size verilmiş hediye!"

Kimi Peygamber şehit edilmiş, "ah!" ı belli,
Bu da helak olanların çığılığı besbelli.

İsrailoğulları! Nasıl bir kavimsiniz,
Kaç resule kıydınız, şimdi de zalimsiniz?

Bir ateş hisırtısı, nasıl da gür çıkıyor?
İbrahim'in dışında ne atsalar yakıyor.

Musa "haydin!" diyor, kavmini peşine takmış,
Firavun boğuluyor, ciğerine su akmış.

Bakın bu da Meryem'in ağlamaklı sesleri,
"Hurra!" Diye bağırınlar da bir gurup serseri.

Bu da Ebucehil'dir, güneşe küfrediyor,
Yüce Peygamber, felakete de şükrediyor.

Bunlar, Muhammed'in insanlığa öğütleri,
Tekrar tekrar dinleyelim, bantı alıp geri.

Zannetme, sesler söylenmiş ama kaybedilmiş,
İyi kötü bütün sesler, bantı kaydedilmiş.

Peygamberlerimize salat ve selam olsun,

Zalimler hak ettiklerini Allah'tan bulsun.

(İstanbul:26.05.2004)

Ekrem Şama

Beraber Ölümler

Vücutun ölümü, beyinin ölümüyle,
Ordunun ölümü, Bey'inin ölümüyle...
Toplumun ölümü, mananın ölümüyle,
Kuzunun ölümü, ananın ölümüyle...
Şiirin ölümü, şuurun ölümüyle...
Gözlerin ölümü, şu nurun ölümüyle...
Alemün ölümü, alimin ölümüyle,
Benim ölümümse, dilimin ölümüyle...

(İstanbul:25.11.2005)

Ekrem Şama

Beş Beşlik Esas

İşte beş beşlik esas, Peygamber'den nakil;
'Bunlardan önce şunların değerini bil;
Hastalıklar gelmeden önce sağlığının
Yokluk sana gelmeden önce varlığının
Gençliğin değerini bilin yaşlanmadan,
Vaktin değeri, yoğunluğa başlanmadan
Ömrün değerini bil ölümün gelmeden.'
Bunlar beş fırsat, beş şeyin vakti dolmadan...

(İstanbul:29.12.2004)

Ekrem Şama

Beş Dakikalık Mısralar

Arkadaşım hızlısın diye etti iltifat,
Hayır, çok yavaşım dedim iltifata inat.
Beş dakikamı harcıyorum her bir mısradada,
Bilmezsin evrende neler olur o sırada?
Bir kaplumbağa koşarak giderken beş metre,
Suyu yüz metreye akıtır küçük bir dere.
Dünyamız yapar yüz kırkbin metrelik bir dönüş
Dokuzmilyon metre değişir güneşi görüş.
Samanyolu bizim galaksimiz; hatırlayın,
Galaksi merkezine göre 'sanal bir yay'ın,
Üstünde yüzbin kilometre kayar noktamız.
Şimdi söyleyeceğimse meçhul bir rotamız;
Uzak tek merkeze göre döner her galaksi,
İkiyüzaltmışbin metre, hızın saniyesi.
Beş dakikada ne kadar gittik varın bakın,
Bilgisayar gerek, parmak saymayı bırakın.
Işık nereye gider beş dakikada hesap yap
Doksanmilyon kilometre; akıl düşer bitap.
Işık hızına erişecek olsa bir insan,
Bilinen madde kalıbından çıkarmış, o an.
Zamanlar da ters işlermiş nasıl, bilinir mi?
Aklım karışıyor, hiç doğmadan ölünür mü?
Hacim de, ağırlık da olmazmış, bu ne demek?
O zaman akla geliyor; şeytan, cin ve melek...
Bu üçbeş gerçek, hikmet denizinden bir çakıl...
Normal sayılır mı Allah'a varmayan akıl?
Gördün, bir mısra şiir, beş dakikalık işraf...
Evrendeki hızlar? .. Benim hızım? .. İnsaf, insaf! ! !

04.03.2005

(İstanbul:04.03.2005)

Ekrem Şama

Beyan-ı Tarih-i Kayseri

Kayseri tarihi bu, gün yüzüne çıkarıp,
Sizlere sunuyorum, biraz şekerle karış.
Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde,
Bundan asırlar önce, yakın zaman içinde,
Derinkuyu, Kaymaklı, mümasil mahallinde,
Yeraltında yaşardı, herkes toplum halinde.
Rivayet edilir ki, üç çıkış yolu vardı,
Erciyes, Haşandağı, Göllüdağ, yollar dardı.
Bu yolları öğrenen mağma püskürdü çıktı,
Böylece Kayseri'yi, kurulmadan yaktı, yıktı.
Üçü birden mümkün mü, öyle değildir elbet,
Sıraya girmiş gibi, kustular nöbet nöbet.
Aralarında vardı, adeta müsabaka,
Kapladi yeryüzünü lav tabaka tabaka.
Bazı gün sıcak rüzgar aşındırırdı har har,
Bazı gün asit yağış eritirdi hep şar şar.
Fırsatı yakalayıp cümle cin ve de peri,
Bacayla donattılar, etrafta her bir yeri.
Irmaklar da musallat olup soğuk lavlara,
Böyle oluştu dünya harikası İhlara.
Yavaş yavaş şeklini alıyordu her bir yan,
Kurulmuştu bunlardan, çok önceleri Bünyan.
Burda mı yaşamış ki, Salih Nebi ve Deve?
Dede Korkut yerleşmiş Develi'de bir eve.
Yarini arayanlar Gesi Bağı'na gelmiş,
Soğuk yayla suları, çok bağrıları delmiş.
Erciyesi farketmiş gemisiyle Nuh Nebi,
Pastırmasın medhetmiş, ol Evliya Çelebi.
Padişahlar verirmiş buraya üç adet tuğ,
Yaylada konaklarmış, her yıl gençlerle başbuğ.
Niçin Kayseri ismi, var çok değişik görüş,
O meşhur Kenan Evren, bu Erciyesi görmüş;
'Başiboş yükseliyor' demiş 'kaya serseri'
Netekim bin yıl sonra, deyim olmuş; Kayseri.
Eskiden Erciyeste, yetişirmiş kayısı,
Buraya bahçe yapmış, 'Deli Dumrul' dayısı,
Bu civara demişler, iyi 'kayısı yeri'
Melik Gazi kısaltmış ismi olmuş Kayseri.
Ases dağında şair İmrül-Kays'ın makberi,
Denirmiş 'Kays'ın yeri' sonra olmuş Kayseri.
Hasan Dağı'nda odun toplamış Rum Kayzeri
Cilalı taş devrinde, ismi olmuş Kayseri.
Çok vardır daha böyle türlü türlü rivayet,
Şu beyitlerle söze vereceğim nihayet;
Alpaslan Allah deyip girdi o gün vadiye,
Kayserimiz dedemden bize kutsal hediye...
Kadın kıyafetine girmiş cümle şuh peri,
Şimdi onlara mesken olmuş Güzel Kayseri.

(İstanbul:17.11.2005)

Ekrem Şama

Beyindeki Vitesler

Beyin motör, insan şoförüdür,
İki yöne doğru da götürür.
İleri vites, tefekkür, şükür,
Geri vitesse, tekebbür, küfür...

(İstanbul:06.12.2004)

Ekrem Şama

Biliyorum

Biliyorum, çünkü tarih okuyorum;
Böyle gidişle bu Avrupa uçurum...

(İstanbul:12.12.2004)

Ekrem Şama

Bir Bacak Bir Kol

-Hanım koş telefondaki oğlun!
-Nee! Oğlum mu, gerçek mi diyorsun?
-Evladımm, çok özledik seni çok! ! !
Beş yıllık gurbet bu şakası yok.
-Geliyorum, biri var yanımda,
Gidecek hiç bir kimsesi yok da..
-Gelsin yavrum?
.....-Çok samimi biri,
Üstelik çok seviyor sizleri...
Yalnız, anneciğim?
..... -Buyur yavrum?
-Artık bizle yaşasın diyorum...
-Bir çaresine bakarız çocuğum?
Gelsin, o da bizlerden bir birey...
-Ama diyeceğim önemli şey!
-Ne oğlum?
.....-Nasıl da söylemeli,
Savaşta kopmuş ayağı eli.
-Evlad, öyleyse getirme, problem.
Baban yaşlı, ben ilgilenemem.
O başının çaresine bakar,
Söyle, gelmesin buraya kadar...

Günler geçti, gelmedi o evlat,
Endişe ve merak arttı kat kat..
Telgreafla sarsıldı anne baba;
'Bir ceset var, sizin mi acaba?
Gelin, oğlunuzsa alın teslim'
-Hanım haydi gel, hemen gidelim...

Geldiler çok uzak kasabaya,
Ceset gösterildi anne babaya.
Evet oğul idi morgta yatan,
-Evlad! Kaybettik kavuşamadan...
Yoktu cesedin ayağı kolu...
-İntihar! .. Midesi zehir dolu...

(İstanbul:09.03.2005)

Ekrem Şama

Bir Berber

Ustura elinde traş ederken berber,
Müşteriye koklatırsan karabiber,
Ya burnu ya da kulağı yere düşer.

(İstanbul:18.11.2004)

Ekrem Şama

Bir Damlacık Gözyaşı

Minicik bir damla görülür doğrusu
Bazen vicdanların, kumanda tablosu,
Bazen tatsız tuzsuz aşın acı sosu,
Nice meçhuller var, gözyaşında saklı...

Damlayı gökkubbe kadar büyütürsek
Atomlar proton nötron ve çekirdek
Gezegene benzer her birisi tek tek,
Nice evrenler var gözyaşında saklı...

Mazlumun gözünden dökülür ah ile,
Hak alınacak bir damla silah ile,
Hesabın gerisi, Rabbim Allah ile,
Nice cehennem var, gözyaşında saklı.

Secde duruşunda bekler iki büklüm,
Allah'a yaklaşmış, hazları kötürüm,
İnci taneleri damlıyordu gördüm,
Nice cennetler var gözyaşında saklı.

(İstanbul:26.10.2005)

Ekrem Şama

Bir Gence

Dur gencim! Bilmediğin bu Çanakkale,
Dedelerinin destan yazdığı yerdir.
Boğuşarak demir yumruklu devlerle,
Sıra sıra zaferler dizdiği yerdir.

Haçlılar sürü halinde çullanırken,
Çelik donanmalar önden yollanırken,
Hep süper silahlarını kullanırken,
Yumruk vurup, dipçikle ezdiği yerdir.

Düşmanların hayallere kapıldığı,
Akıl almaz hilelere sapıldığı,
Çok alçakça hesapların yapıldığı,
Mehmed'in her denklemi bozduğu yerdir.

Türk'ün bu sefer işi bitmiştir, derken,
Deden Allah yolunda cihad ederken,
Vatanı uğruna ölüme giderken,
Kanlarını toprağa süzdüğü yerdir.

İşgalci abideleri yükselirken
Göklere; sanırsın ki işgalci deden,
Tabyalar harabe, mezarlar yok, esen
Yelden, kemiklerinin tozduğu yerdir.

Ey gencim! Sen dedenin ismini bile
Bilmezken, elinde resimleri ile,
Dünyanın ta öbür ucundan kabile
Kabile, gelenlerin gezdiği yerdir.

(İstanbul:28.02.2004)

Ekrem Şama

Bir İki Mısra Şiir

Parçalanmış bebek cesetleri...
Sıra sıra dolmuş her teneşir.
Diriltmek için merhametleri,
Yazdığım bir iki mısra şiir.

Güçsüzün garibanın yoluna,
Sivri taşlar dikenler döşenir.
Okuyanı uyarmak uğruna
Yazdığım bir iki mısra şiir.

Kutsallara her gün, hep tecavüz,
Kan aktıkça barbarlık depreşir.
Allah soracak, kızarır bu yüz,
Yazdığım bir iki mısra şiir.

Bedel ödüyoruz, biliyorum,
Allah'ım ödenenler yetişir.
Gücüm sınırlı, aciz bir kulum
Yazdığım bir iki mısra şiir.

(istanbul:06.10.2004)

Ekrem Şama

Bir Şehid'in Feryadı

Engel olmak için biz, alevden o sele,
Süngümüzü kuşandık, çektik de besmele,
Kurtuldu vatan, namus, Kuran ve istikbal,
İmanın şahlandığı, yerdir Çanakkale!

Ey tarih! Dile gel de, açık açık anlat,
Neler uğruna şehit, oldu bunca evlat?

Şehitler çimentodur, vatan toprağında,
Kanları solmayacak, şanlı bayrağında,
Şehidi şehit yapan, değerler bilinsin,
Yarınlara kaybolmasın, kültür tuzağında!

Ey tarih! Şüphelendim, doğrusunu anlat,
Bizleri anlıyor mu, bu günkü genç evlat?

Alaylar şehit oldu, uğruna tevhidin,
Görmek mi istersiniz, cephelere gidin!
Künyeleri taşdadır, ölen düşmanların,
İsmi bile bilinmez, şu kadar şehidin!

Ey tarih! Sebebini, gel açıkça anlat,
Çanakkale Şehidi, niçin üvey evlat?

İşgalciye yapılmış, abide ve mezar,
Kaçanların taşında, hep 'kahraman' yazar,
Silahla alamadı, ölüsüne verdik,
Torunlarıysa şimdi, Türk'e mezar kazar...

Ey tarih! Ben şaşkınım, biliyorsan anlat,
Bizi vuranlar nasıl, bize olmuş evlat? ! ..

(İstanbul:19.07.2005)

Ekrem Şama

Bir ŐiŐelik

Yine uykum var kafam bir hoş,
Evde oturuyorum boş boş.
Meyhaneye doğru baktım da,
Ampul yanıverdi aklımda;
Canım içki çeker bak işe,
Şöyle büyüğünden bir Şişe.
Gözükmeden hiç kimselere,
Gitmeliyim تنها bir yere.
İŞte elimdeki Şu bela,
İnsanları eder müptela.
Şimdi intikam almalıyım,
ŐiŐeyi taşa çalmalıyım.
Birine yardımdır üstelik
Belki kurtulur bir ŐiŐelik.

(İstanbul:06.06.2005)

Ekrem Şama

Bir Tadımlık

Sonucunda boş yere yanma,
Dünya hayatı bir atımlık...
Geçici heveslere kanma,
Dünya zevkleri bir tadımlık...
En son durak çok uzak sanma,
İşte mezarlık... Bir adımlık...

(İstanbul:20.02.2006)

Ekrem Şama

Biz de Kutlayalım!

Bu gün Mart'ın Sekiz'i,
Tebrik mesajları hep dizi dizi.
Tüm kadınlarımızı biz de kutlayalım,
Diğer günlerde de bizler hiç unutmadık ki sizi...
Sizleri; anamızı, eşimizi bacımızı, kızımızı, sevgilimizi? ...

(İstanbul:08.03.2005)

Ekrem Şama

Bizim İpimiz

İpimize baktım, işte gördüğüm;
İskender'siz çözülmeli kördüğüm...

(İstanbul:05.03.2006)

Ekrem Şama

Bombacı Kahraman

Özelliği şuydu, bu çok önemli harbin;
Her metrekafeye, düşen mermi altıbin.
Süper silahlarla mücehhez idi düşman,
Binlerce mermiyi yakabilirdi her an,
Çanakkale'deki Türk'ün en büyük dramı;
Mumla aranırdı, cephanenin her gramı.
Mehmetçik hiç boşa, fişek israf eder mi?
Sayıyla verilir, silah bomba ve mermi.
Her asker yokluğu hissedip ciğerinde,
Cephane harcardı, hepsi yerliyerinde.
Fahrettin Altay Bey, hatırasında yazar;
(((Asker cephaneyi harcardı azar azar...
Birgün dürbünümle bakarken siperlere,
Gözlerim takıldı en öndeki erlere.
El bombası atan bir er gördüm irkildim,
Şaştım kaldım ama, rüyada da değildim;
Siperin üstüne çıkıp bomba elinde,
Görüp atıyordu, yağın mermi selinde.
Siperden bir bomba daha alıp yeniden,
Yine isabetle, fırlatıyor aniden.
Hiç israf olmadan, patladı o bombalar,
Çok cesurlar gördüm, ama olmaz bu kadar..
Dedim künyesini, alın gelin bakalım,
Madalya haketti, şurda hemen takalım.
Bilgileri geldi, geçince biraz zaman
Bomba elindeyken, şehit olmuş kahraman...)))

(İstanbul:24.09.2005)

Ekrem Şama

Bombasirtı Olayı

Bombasirtı diye anılır bu olay,
Anlatan Mustafa Kemal Kurmay Yarbay...
Gidip siperlerin en yakın yerine,
Şunları emretti, şanlı erlerine:

((Askerlerim! Size emrim şudur tek tek!
Siz savaşmak değil de ölmeniz gerek!
Yetişir o zaman, belki yenileri,
Vatanımız için, yürüyün ileri! ..))

Sözü bırakalım, Mustafa Kemal'e,
Şöyle getiriyor, o sahneyi dile;

((Düşman sekiz metre yakın ölüm mutlak,
İmkansız sayılır, ölümden kurtulmak...
Ödekiler şehit oldular kamilen,
Arka saftakiler fırladılar hemen.
Herbirinde mevcut, tevekkül itidal,
Hiç göstermiyor en küçük bir infial,
Biliyor az sonra tadacak ölümü,
Korkmak sarsılmak yok, tereddüt, mümkün mü?
Dilinde hep Kuran, gönlünde cennet,
Ölüme yürüyor kahramanca! Seyret!
Duygularım hayret ve tebrikle dolu,
Böyle yiğitleri gördü Gelibolu...
Çanakkale'de bu ruh tattı zaferi,
İşte kahramanlık, işte Türk Askeri! ..))

(İstanbul:16.01.2006)

Ekrem Şama

Böyle Doğmuş Şarkılar

Dünya bir sayfaymış, tertemiz bembeyaz,
Dert nedir bilmezmiş, üzüntü tanımaz.
Aşkı tatmış bir gün, bilip istemeden,
Duygular gelişmiş, yanıp bitmiş beden...
Gözyaşı damlamış, sayfa üzerine,
Acı değmiş yakmış, her beyaz yerine,
Gözyaşı damlası, notaya bürünmüş,
İnen çıkan gamlar, şeklinde görünmüş...
Ağlayarak çekmiş, altalta beş çizgi,
Yanık bir öyküken, böyle olmuş ezgi...
Keman hiç durur mu, almış bu haberi,
Ezgiyi bilirmiş, duyduğundan beri.
Yay ile buluşmuş, kemanın her teli,
Yay ok gibi imiş, bükülmüş o beli.
Gitar ve piyano, da işe karışmış,
Sazların tamamı, notayla tanışmış.
Sazlar şarkıları, doğurmuş böylece,
Şarkısız bir hayat, yokmuş gündüz gece...
Her aşığın bir de, şarkısı olurmuş.
Aşkların yerine, şarkılar oturmuş...

(İstanbul:01.09.2005)

Ekrem Şama

Böyle Kanun Mu Olur?

İktisatçılar diyor ki;
Kaynaklar kıttır, ihtiyaçlar sınırsız...

İlahiyatçı diyor ki;
Kalbiniz boşsa, siz öyle sanırsınız.

En doğrusu da şudur ki;
Sonsuz nimetler, biz insanoğluna has,
Sınırsız olan, insandaki ihtiras...

(İstanbul:15.01.2006)

Ekrem Şama

Böyle Şiir Mi Yazılır Kardeşim?

Böyle şiir mi yazılır kardeşim?
Kandan, gözyaşından, sana ne?
Gül, bülbül, sünbül varken...
Böyle şiir mi yazılır kardeşim?
Katledilen bebeklerden sana ne?
Çiçek, böcek, kelebek varken...
Böyle şiir mi yazılır kardeşim?
Yanan, yıkılan şehirlerden sana ne?
Rüyalar, hülyalar, renkli dünyalar varken...
Böyle şiir mi yazılır kardeşim?
Kıyılan umutlardan, çevreden sana ne?
Aşk, meşk, mey, meyhane varken...
Böyle şiir mi yazılır kardeşim?
Amerika'dan, İsrail'den, İngiltere'den sana ne?
Parsellenip satılan ülkeden sana ne?
Kumarda kaybedilen Kıbrıs'tan sana ne?
IMF ipoteğinden sanane?
Gırtlığa dayanan borçlardan sana ne?
Ağaçlar, kuşlar, dağlar, taşlar varken...
Böyle şiir mi yazılır kardeşim?
Ölçüden, kafiyeden, heceden sana ne?
Duyguya, söze, manaya sınır mı var?
Böyle şiir mi yazılır kardeşim?
Herkesin anladığı basit kelimelerden sana ne?
İlgi görmeyen konulardan sana ne?
Okuyucu ne isterse onu yaz, binlerce tıklan...
Yazacaksan işte böyle şiir yaz...
Hit rekoru da kır, popüler de ol...
Böyle şiir mi yazılır kardeşim?

(İstanbul:04.10.2004)

Ekrem Şama

Bu Bayrak

Malazgirt'te Alpaslan'ın dilinde,
Surlarda Ulubatlı'nın elinde,
Çanakkale cihadının yılında;
Zemin kan kırmızı, ayyıldızı ak,
O mübarek bayrak, işte bu bayrak!

Rasül'ün övgüsünü kazanmıştı,
Düşmanlarımız kahriyle yanmıştı,
Viyana önlerine dayanmıştı;
Zemin kan kırmızı, ayyıldızı ak,
O mübarek bayrak, işte bu bayrak!

Gelibolu'dan Ankara'ya baktı,
Kocatepelerden İzmir'e aktı.
Aşkıyla milleti ısıtıp yaktı;
Zemin kan kırmızı, ayyıldızı ak,
O mübarek bayrak, işte bu bayrak!

Kafkaslar'da bizi kaldırdı şaha,
Yemen çöllerinde sığınak vaha,
Gönderlerinden hiç inmedi daha;
Zemin kan kırmızı, ayyıldızı ak,
O mübarek bayrak, işte bu bayrak!

Destanlar yazıldı zalime karşı,
Mazlumun duası kapladı arşı,
Uğruna yazıldı istiklal marşı;
Zemin kan kırmızı, ayyıldızı ak,
O mübarek bayrak, işte bu bayrak!

Peygamber kabrinde sadık muhafız
Bayraktan alırdı mücahitler hız,
Unutana yine hatırlatırız;
Zemin kan kırmızı, ayyıldızı ak,
O mübarek bayrak, işte bu bayrak!

(İstanbul:27.03.2005)

Ekrem Şama

Bu Bir Prenses

Bu sabah gördüm onu, şimdi ben sarhoşum.
Bu kadar güzelini ne gördüm ne duydum.
O renkler, o alım, o çalım, aman Allah'ım,
Donmuş kalmışım, kesildi sandım soluğum.

Çevresindeki mızraklı binlerce asker,
Uzakta durun, yanına yaklaşmayın, der.
Bu bir prensestir, ancak masallara layık
Görenler hayran olur, uzaktan seyreder.

Beyaz, kırmızı, mor karışımı rengi var,
El uzatma, kan içinde kalır parmaklar.
Dizilmiş yanına dikenler mızrak gibi,
Kim derdi, kaktüs böyle güzel çiçek açar?

(İstanbul:02.06.2004)

Ekrem Şama

Bu Nasıl Yaşamak

Ey Sultanım Abdülhamid! Kalk da bak,
İsyanda, Osmanlı'ya ait toprak.
Huzurundan kovduğun yahudiler,
Doymak bilmiyor, dünyayı yutacak.

Bu nasıl zillet; bu nasıl yaşamak?
Bir tek yaptığımız, ağlayıp bakmak.
Kalk gel, bu işe bir hal çaresi bul,
Etraf yahudilerle sarılacak.

Kanlı katliamlar ne zaman duracak,
Her gün kanlı cinayet, yok dur durak.
Kim nereye atmış, bulunamıyor,
Müslümanları birleştiren sancak.

(İstanbul:03.06.2004)

Ekrem Şama

Bu Toprağın Evlatları

Ne kadar verimli bir torakta yaşıyoruz,
Ölmez insanların şerefini taşıyoruz.

Mevlana, Hacı Bektaş Veli, Aşık Yunus...
Hikmet pınarlarına kaynak birer okyanus.

Şeyh Edebali, Dursun Fakih, Molla Gürani,
Devlete rehber oldular, çehreler nurani.

Ebussuud Efendi, Akşemsettin, Naima,
İbni Kemal, hayırlarla anılır daima.

Fuzuli, Baki, Ruhi, Şeyh Galip, İtri, Nedim...
Okudukça yenileniyorum, çok denedim.

Kasım ve Mehmet Ağalar, Mimar Koca Sinan,
Muhteşem eserlerine tüm insanlık hayran.

Muradi, Avni, Adli, Muhibbi ve Cihangir...
Cihan Padişahları, hepsi de ünlü şair.

Koca Fatih, Piri Reis, Barbaros, Hezarfen,
Yıldız oldular; matematik, denizcilik, fen...

Abdülaziz, Dördüncü Murat, Yavuz ve Orhan,
Daha niceleri; sporculukta çığır açan.

Mehmet Akif, Arif Nihat Asya, Necip Fazıl,
Onlarda toplandı; şiir, hikmet, bilgi, akıl...

Dadaloğlu, Karacaoğlu, Pir Sultan Abdal,
Aşık Veysel; büyük ozan, hepsi ayrı bir dal.

Saymakla bitmez bu toprağın evlatlarını,
Dün bu tarlada yetişti, bekleyin yarını...
(İstanbul:18.05.2004)

Ekrem Şama

Buz Olmuş Duygular...

Ekolojik felaket geliyormuş hızla,
Bu defa da, erimeye başlayan buzla.
Buz dağları erimeye başlamış bile.
Dünyayı sular basacakmış, bu gidişle.
Isı buzullara nereden gider acep?
Benim aklıma geldi önemli bir sebep;
Sokağa bakın, kimsesiz çocukla dolu,
Kapkaççılar işgal etmiş meydanı, yolu.
Yetim hakkı yiyene aldırıyor kimse,
Aldırış eden yok, imdat isteyen sese.
Beş kuruş için öldürülüyor insanlar,
Merhametsizlik görülmedi hiç bu kadar.
Kalbimizde kalmamış hiç acıma hissi,
Kim bilir ne der, uzaydan gelse birisi?
Lisedeyken öğretmişti fizik hocası;
'Alınan ısı, eşittir verilen ısı'
Merhametlerin ısını alıyor buz,
Nasıl da eridiğini görüyorsunuz...
Devam etmesi için hayati vasatın,
Haydin, merhamet duygularını ısıtın! ! !

(İstanbul:17.03.2005)

Ekrem Şama

Büyük Depremi Beklerken

Kulaklar tetikte, bekleriz depremi,
İncelerim kalbim çarpsa hep çevremi,
Kapı ve pencere yanı, masa altı...
Ölmemeye acep, bunlar bir çare mi?

Görülmeyen dünya, orda ne oluyor?
Azrail bir günde, kaç kere geliyor?
Ölüme hazırlık, yapmak gerekirken,
Şu aklımız hep de, dünyada kalıyor.

Düşünmeliyiz bu, evleri de elbet,
Evler geçicidir, baki olan ahret,
Deprem öteleri, hatırlatmalıdır,
Oraya hazırlık, yapmak da marifet.

(İstanbul:17.08.2005)

Ekrem Şama

Büyük İslam Kongresi

Bir kenara it, kafandaki saplantıyı
Düşün bir kere, Mekke'deki toplantıyı.

Mekke'de olan kongre nedir bilir misin?
Delegeliğe sen seçilsen gelir misin?

Siyasi kültür, sosyoekonomik, ilmi,
Müslümanların sorunu bunlar değil mi?

Görmüyor musun, dünyada ezilenleri?
Hep çigneniyor hanelerin mahrem yeri.

Yağmalanıyor ülkeler halkına zulüm,
Problemlerimiz yığılıyor düğüm düğüm.

Yakıp yıkarak yapılıyor işgal yağma,
Neyimiz varsa soydular anadan doğma.

Körüklüyorlar artık dinler savaşını,
Görme istersen, kuma sokarak başını.

Şu müslümanlar nasıl nerde birleşecek?
Bu kadar sorun var önce konuşmak gerek.

Herkesin derdi bunlar yalnızca bende mi?
Varsa Mekke'de bir Kongre budur gündemi.

Müslüman isen, sağlıklı isen ve hürsen,
Yeterli servet de varsa delegesin sen.

Vakfe ve tavaf, farzlar kamil yapılacak,
Vacip ve sünnet, bunlara da uymaya bak.

"Hacı" desinler diye gideceksen eğer,
Bu fakir sana "hiç boşuna yorulma" der.

Herkes hac için gidiyor hep akın akın,
Ama dertleri görüşmeden gelme sakın.

Bilip yapmalı, dinimizin bu şartını,
İyi oynamak gerek bu birlik kartını.

Müslümanların birliği ve savunması
Ortak pazarı ve kültürün korunması.

Kaç milyon kişi hacca gidiyor her sene,
Tarihi yeri belli, değerlendirsene.

(İstanbul:09.11.2005)

Ekrem Şama

Büyük Yarışma

Kişinin ömrü, sınav nöbeti,
Kim kazanırsa, bulur cenneti.
Görme! .. Konuşma! .. Duyma! ... Karışma! ..
Kazanılır mı, öyle yarışma? ..

(İstanbul:07.07.2005)

Ekrem Şama

Büyük Yol

Büyük yol... Buradan, ötelere upuzun,
Ucunu bilmeden, gittiği çoğumuzun...

Uzun ince taşlı, kalabalık bu yollar,
Aynı yöne doğru, durmadan giden kullar.

Yollar... Önü açık, kenarları uçurum,
Düşmek felaketim, hep çabalar dururum.

Düzlük, yokuş, iniş, daracık geçit, meydan,
Her adım her metre, ayrı ayrı imtihan...

Trafik levhaları, çapraz, geri, ileri,
Hep aynı yöndedir, kutlu ayak izleri,

Sırttan zemberekli, taklitçi münadiler,
Acep kaç fidanın, günahına girdiler...

Kimi ellerde gül, kimi eteklerde nar,
Gittikleri yerde, böyle ısınacaklar.

Toplumlar, liderler, tekler, çiftler, guruplar,
Kimi mal, kimi nal, kimisi de gül toplar.

Kiminin gözleri, kiminin eli kanlı,
Kimi namert hain, kimi de delikanlı.

Kimi şöhret, şehvet, kimi izzet peşinde,
Kimisi kendini, aziz görür düşünde.

Kimisi kapkara, kimisi aydın, ışık,
Ellerinde cımbız, kepçe yahut da kaşık...

Hepsinin aklında, cennet bulmanın zoru,
Uçurum başları, karton cennet dekoru.

Bilelim hepimiz, kontrol vardır yollarda,
Kesintisiz kayıt, kameralar yukarda...

Ayaklar yaralı, vasıtalar külüstür,
Acep varır mıyız? Allah'ımız büyüktür...

(İstanbul:20.07.2005)

Ekrem Şama

Büyükçekmece

Coğrafyanın tarih koktuğu bir nokta,
Ben gözümle gördüm, aklım hala şokta.
Benzeri olmayan muhteşem bir cami,
Minaresi taştan oyulmuş, tek blokta.

Uzakta sanmayın, yok zahmet çekmece,
İşte buradadır, O Büyükçekmece...

Muhteşem Süleyman, Mevlana ve Yunus,
Görülen göl değil, adeta okyanus.
Buraya toplanmış muhteşem eserler,
Gözlere ziyafet, ellere de fanus.

Uzakta sanmayın, yok zahmet çekmece,
İşte buradadır, O Büyükçekmece...

Mimar Sinan tarih düşürmüş burada,
Köprü, Kervansaray, çeşme bir arada,
Nasıl da atılır, haftalık yorgunluk,
İşte kaçacak yer, arada sırada...

Uzakta sanmayın, yok zahmet çekmece,
İşte buradadır, O Büyükçekmece...

Amasya'yla Urfa, Trabzon'la Mersin,
Köyünü özledin, ne zaman gidersin?
Yöre yöre kültür, lezzet lezzet mutfak,
Hepsini burada bulmaya ne dersin?

Uzakta sanmayın, yok zahmet çekmece,
İşte buradadır, O Büyükçekmece...

(İstanbul:13.06.2005)

Ekrem Şama

Celâli

Malı mülkü canı, evlad ü iyali,
Eşkiyaya kurban ederdi ahali.

'Celâllik' dendi yapılan her zulme,
'Eşkiyalık' ismi, dilde kaldı tali.

Birisi geberse yenisi gelirdi,
Sanki yerden biten pıtraklar misali

Sap saman karışır, asayiş biterdi,
Fokurdar kaynardı, O devlet-i Alî

Elinde silahla çıkardı dağlara,
Herbirinin ortak adıydı 'celâlî'

Yavuz Selim Han'ın devrinde türedi,
Nesillere ünvan salmaktı hayali.

Her mazlumdan bir ah da O'na giderdi,
Her parmak gösterdi Bozoklu Celâl'i.

(İstanbul:27.01.2006)

Ekrem Şama

Cennet - Cehennem

(Bediuzzaman'dan esinlenerek...)

Sanma ki, cennet çok ucuz,
Cehennem ise lüzumsuz...

(İstanbul:23.09.2005)

Ekrem Şama

Cımbızla Zekat

Zekat dersem akla gelir bir çay kaşığı...
Fakire tut biraz, elindeki ışığı,

Gelirin maşallah dozerlerle geliyor,
Adam gibi zekat vermek ne kadar da zor.

Servetin yığılmış sıralı dağlar gibi,
Bakarsın fakire, sanki kovalar gibi...

Ele batırırsın hep büyük çuvaldızı,
Kullanırsın zekat için, küçük cımbızı,

Bunlar ihtiyaçlar, şunlar da borç, emanet...
Bunla daha yeni... Be adam az insaf et,

Mallarının hepsi de mi zekattan muaf?
Neredeyse fakir sana borçlu, el-insaf...

Zekat malını ne hakla aşırıyorsun,
Sen kimin malını kimden kaçıırıyorsun?

Bu zekat fakirin malı senindir sanma,
Fakirin hakkını ver el maliyla yanma.

Ver fakire ama, verince tam da doysun,
Verirken sakın hiç titremesin o kolun.

Çorap bile gitmez kefeninle mezara,
Verdiklerin olur, peşinden gelen para.

Aranda ne kadar mesafe var kabirle?
Cimriliği bırak, uğraşma kırktabirle.

Ne olur iki üç misli, beş misli versen?
Vermelisin, bire yediyüzü istersen.

Temizlenmiş servet bereketi de çeker,
Veren el, alandan hep üstündür demişler.

Gerçek zekattır bir toplumu diri tutan,
Aslında cimrilik düşmandır servet yutan.

Zekatin diğer bir anlamı temizlikmiş,
Zekatı öldüren toplumlar çöküp gitmiş.

(İstanbul:08.05.2004)

Ekrem Şama

Cimbızlık Akıl

(Yıbaşı geliyor... Milli piyango çılgınlığı had safhada. Bazıları çoluk çocuğun nafakasını bilete yatırırken, bazıları da piyangoğunun kumar olmadığına dair fetva arayışı içinde... Milyonlarca bilet satılıyor, birkaç kişi ikramiye alabiliyor... Yüzlerce trilyonluk kumar çarkı dönderiliyor...)

CIMBIZLIK AKIL

Piyangoyla yatıp kalkıyor, sanki çıldırmış,
Kafası sağlam da, beyni cimbızla aldirmiş...

(İstanbul:21.12.2004)

Ekrem Şama

Çağdaş Deyimler Sözlüğü

"Barış" gelecek derlerse; "zulüm" demek,
"İşgal" kasteder, "müdahale" diyerek.
"Global" derse; anlamı "modern sömürü"
"Hapishane" de, "işkencenin her türü"
"Türban" dan anlaşılır "ağır bir pranga"
"Fundemantalizm" sözü hep alafranga.
"İrtica" duyarsan, "sömürüye kılıf"
"Hortumcu"; çete düzeninde "üst sınıf."
"Terörist devlet"; "ilk yutulacak olan"
"Kitle imha silahı"; "bahane yalan"
"Koalisyon" demek; "günahlara ortak"
"Havadan takip"; "bombayla tümünden yakmak"
"İntifada"; "özgürlük arayan çocuk"
"Birleşmiş milletler"; "zalimlere kuyruk"
"İmefe"; "kanatlara takılan kurşun"
"Yatırım"; "para yok biraz daha durun"
"İlgili" dense akla gelir "bilgisiz"
"Bilgili"denilirse bil ki "ilgisiz"
Anlam değiştiriyor kelime, hece.
Birkaç tanesini yazdım ben sadece.

(İstanbul:16.09.2004)

Ekrem Şama

Çal Kemancı

Kemancı dertliyim, yapayalnızım,
Canıma tak dedi, şu yalnızlığım.
Yap kemancı benim, için yap bunu,
Birazcık bana çal, dinsin şu sızım...

Merhametli olur, hep kemancılar,
Çal ama görmesin, şu yabancılar,
Şu masalara bak, neşeyle dolu,
Birazcık çal getir, dinsin sancılar...

(İstanbul:26.07.2005)

Ekrem Şama

Çanakkale'de Merhamet Dersi

Çanakkale'de savaşı Fransız bir general,
Hatırasında ne yazıyor, bak da ibret al.
Soranlara der ki: "Yaşlıdır hala gözlerim,
İnsanlık dersi için okunmalı sözlerim.
Çok kanlı bir boğuşmadan sonra dolaşırken,
Bir Türk askerine gözüm takıldı aniden.
Bana tuhaf görünen hareketleri vardı,
Ona doğru yöneldim, beni bir merak sardı.
Bir de baktım ki, ağır yaralı bir Fransız'ın
Yarasını sarıyordu, hiç aldırmaksızın.
Kendi elbisesini kesip, yaralı ere,
Tampon yapıyordu, kanın fışkırdığı yere.
Durdurmuştu can düşmanının akan kanını,
O da ağır yaralıydı, akıyordu kanı.
Kendi yarasına basmıştı bir avuç toprak,
Düşmanına bakıyordu, merhamet duyarak.
Rüyadaydım sanki olanları görüyordum,
Koşarak yanına kadar gidip şunu sordum:
-O sana düşman değil mi, yarasını sardın,
Ne yapmak istiyorsun, söyle nedir maksadın?
O Türk askeri yarı baygın zor cevap verdi;
-Bu asker yaşlıca bir kadın resmi gösterdi,
Anladım ki anasına gitmek arzusudur,
Belki anasının bir tanecik kuzusudur.
Kendim şehit olacağım, bunu biliyorum,
O anasına kavuşsun, budur benim arzum.
Akan gözyaşlarımı silmeye çalışırken,
Son nefeslerini vermişti ikisi birden.
Gözlerimin önünden hiç gitmez bu manzara,
Türk'e hayran olarak gideceğim mezara."

(istanbul:13.08.2004)

Ekrem Şama

Çanakkale'de Ramazan

Çanakkale'nin yazı, güneş tam tepemizde,
Gündüz onaltı saat, iftar saat sekizde.
Hareket etmek yok, ayakta güneşe karşı,
Kaynayan beyinler; bu bir şehitlik yarışı.
Daracık siperler sanki bir kapan, bir kafes,
Ömre ilavedir aldığımız her bir nefes.
Şarapnel yağmuru, el bombası top güllesi,
Her gün duyulan, yüzlerce "yandım anam! " sesi.
Üstte düşman uçakları, kıpırdamak yasak,
Altımız tünel, ha patladı, ha patlayacak.
Üstü kapatılamamış hacet çukurunun,
Ceset, çöp, hayvan leşleri, dayanır mı burun?
Aman mı verir karınca, yılan, çıyan, akrep?
Kanlı tırnak izleri, bit ve pireler sebep.
Bulutlarca gelir karasinek, sivrisinek,
Bir parça peksimettir, gece yenilen yemek...
Dudaklar parça parça yarılmış susuzluktan,
Gözler diken dolu, kaç günlük uykusuzluktan.
Hasrettiler sıldaki bayram sabahına,
Onbinlerce can, oruçlu gitti Allah'ına...

(İstanbul:21.10.2004)

Ekrem Şama

Çanakkale'den Ankara'ya

Toprağa şehit ekildi Gelibolu'da
Herbiri meyveye durdu Anadolu'da.
Gölge vermiş de, Çimentepe Alçitepe,
Yiğitlere karargah olmuş Kocatepe...
Efeler ders verdi bir orduya Muğla'da,
Bire karşı kırk örneği vardı; Suvla'da.
Mehmetçiğe boyun eğmişti tüm arz ve tul,
İzmir'i Çanakkale'den gördü İstanbul.
Gaziler; Çakmak, Karabekir, Kemal Paşa,
O ruhla dirildi Anadolu baştan başa...
Kirte, Dardanos, Kilitbahir, Seddülbahir,
O azimle direndi, Afyon Eskişehir.
O gün rüyaları süslüyordu Marmara,
Çanakkale Destanı'ndan doğdu Ankara.

(İstanbul:07.04.2005)

Ekrem Şama

Çanakkale'yi Ziyaret

Bu ay duygu doluyum, çok bunaldım, sıkıldım,
Irak'taki zulmü işittim hepten yıkıldım,

Tam sırasındır, şehitliklere gitmeliyim,
Artık dayanamam, efkarlarımı atmaliyim.

İyi düşünmüşüm, zamanlama tam isabet,
Tavsiye ediyorum sen de gel, acele et.

Her yer kıpkırmızı olmuş, gelincik çiçeği,
Fatiha, dua... Şehitlerin tek içeceği.

Sanırsın mahşer yeri, o kadar kalabalık,
Duygular dipdiri, ne bir sertlik ne kabalık.

Bilenler anlatıyor, duygular kabarıyor,
Burda ağlanır, gözyaşlarını saklamak zor.

Kimi, taşlardan arar dedesinin ismini,
Kimisi çeker, küçük çocuklarının resmini.

Kimi hıçkırıyor, kimisi mendil kullanıyor.
Şehit mezarları gözyaşıyla sulanıyor.

Abdülhamid'in tabyalarına ayak bastınız,
Sesi kulağınızda çınlar: "Ne bu kasdınız?"

Tabyalarım bakımsız, yıkılmış, çöp, pis koku.
Nasil unuttunuz, Onsekiz Mart'taki şoku?

Onarın tabyaları, dünyayı güldürmeyin,
Miras bıraktığım eserleri öldürmeyin."

Koca Seyit'im gülüyor, boğaza bakarken.
Mutludur, yaramaz çocuk sırtına çıkarken...

Ziyaretçiye eza için çok şey yapılmış...
Yeşil Merto Koyu, araçlarla tikiş tikiş.

Şehitler Abidesi bu sefer daha durgun,
Göstermelik kazma darbelerinden, çok yorgun,

Salim Mutlu, sevdiği şehitlere kavuşmuş,
Sevenler, Alçitepe müzesinde buluşmuş.

Yahya Çavuş'um, bakarken Ertuğrul Koyu'na,
Cihad öğretir gibi torununa, soyuna...

Sargıyeri; Vahşi Batı'nın tarihi izi,
Şehitlerin sesi o güne götürür bizi.

Mehmet Çavuş çok şanlı şehit, makamı yüksek,

Erişecek miyiz O'na, bu yolda yürürsek?

Hala zafer coşkusu yaşıyor, Conkbayırı,
Bayram yerine dönmüş o yemyeşil çayırı.

Sfenks hala, Anzak Koyu'na merakla bakıyor,
Şaşkın Anzak, sanki sahile yeni çıkıyor.

Kulaklarımda çınlar o top gümbürtüleri,
Hayalimde hep, kaçan düşman görüntüleri.

Çimentepe'ye yol yok, gidiş acaba nasıl?
Zaferin heybeti oradan görülür asıl.

Siz bekleyin, Anafartalar, Suvla, Tuz Gölü!
Elbet size de düşer, ziyaretçinin yolu.

Ziyaret edenler artıyor, her yıl giderek,
Yeniden doğmaya, buralara gelmek gerek...

(İstanbul:10.05.2004)

Ekrem Şama

Çanakkale Cihadı -1

I-DÜNYANIN GENEL DURUMU

Çanakkale cihadını size anlatmak dilerim,
Yazdıkça hep tazeleniyor benim de bilgilerim.

Bindokuzyüzondörtde, dünya bölünmüştü ikiye,
Osmanlı Devleti olarak anılırdı Türkiye.

İngiliz, Fransız ve Rus, bir tarafındaydı dünyanın,
Öbür taraf Almanya, dostu idi Avusturya'nın.

Kıyametler koparken biz de tarafsızız demiştik,
Ama, ittihatçılar gütmüşlerdi ince bir taktik.

Gizlice Almanların yanında savaşa girmişiz,
Kararı Alman'a bırakıp, kontrolü yitirmişiz.

Bu ittihatçı taktiği imiş, oldu sonun başı,
Bu kararlar oynattılar yerinden, her temel taşı.

Yabancı güçleri içeri almakla başladılar,
Ordu kumandasını da verip, akli dışladılar.

O günün yabancı asker gücü Breslav ve Gobendi,
Millele Turan'ın gerçek olacağı müjdelendi.

Devleti ateşe attılar, o Alman gemileri,
Akıllar tatilde, maceracılık geçti ileri.

Kabul etmişsen bir yabancı gücü topraklarına,
Mahkum olursun tarihin insafsız yapraklarına.

Böylece sokulmuştuk, Birinci Dünya Savaşı'na,
Musibetler gelmeye başladı devletin başına.

Girdi doğu illerimize ezeli düşman Rusya,
Bütün bakışlar böylece çevriliverdi doguya.

Sarıkamış'ı duydunuz mu sizler Sarıkamış'ı,
Şu rüyalarım giren katil, beyaz karakışı...

Napolyon'luğa özenmişti meşhur Enver Paşa'mız,
Onbinlerce gencimizi buzlara gömdü hilafsız.

Yay çizmek istemişti kuzeyden ta Sarıkamış'a,
Gencecik fidanlarımızı yem etti kurda kuşa.

"Sarıkamış İhata Manevrası" gençliği yuttu,
Paşa'mız, zafer dedi, koca bir milleti uyuttu.

Bu bozgunu konuşmayı ve yazmayı yasaklattı,
Gerçeği konuşanları da bir bir hapse attı.

(Devamı Var)

(İstanbul:07.07.2004)

Ekrem Şama

Çanakkale Cihadı -2

II-DENİZ HAREKATI

Rusya'yla buluşmak istedi İngiliz, Fransız,
Geçilmesi gerekiyordu, Çanakkale Boğazı.

Çanakkale, İstanbul'u koruyan bu son kapımız,
İşte orada ortaya çıktı ruhumuz, yapımız.

Bindokuzyüzonbeşde, Çanakkale bulandı kana,
Anlatayım şimdi, birazcık kulak verin de bana.

Haçlılar var güçleriyle Çanakkale'ye üşüştü,
Yüzbinlerce yetişmiş insanımız toprağa düştü.

Cihad emriyle herkes silaha sarıldı, din için,
İmanıyla neler yaptığı görüldü, mücahidin.

Yedi düvel değildi sanki çullanan yedi iklim.
İnsanlar değil de, insanlık doğrandı dilim dilim.

Başladı böylece yeni bir takvim, yeni bir dünya,
Kâbus oldu, yarasaların gördüğü tatlı rüya.

Çanakkale... İnsan öğütülen koca bir değirmen,
Dirildi cihad ruhu, o kanlı değirmene rağmen.

Çelik donanmalar, gururla, azametle geldiler,
Sanki ölüm makinası... Kükrediler birer birer.

O teknoloji harikaları hücumla geçtiler,
Silah denediler, alev kustular, ölüm saçtılar.

İlerlemek mi, ne mümkün çünkü mücahitler vardı,
Her bir mehmetçik, içi iman dolu etten duvardı.

Cevat, Selahaddin, Hasan-Mevsuf, Seyit Onbaşı,
Onsekiz Martta kıyam etti, boğazın dağı taşı.

Nusret'le döşenmişti boğaza; yirmi küsür mayın.
Neler kazanıldı ölçülemez, hiç hesaplamayın?

Görmedin mi, şu azmin imanının neler yaptığını?
Şimdi araştır bak, denizin dibi hurda yığını.

Seyit'im kaldırdı ikiyüzonbeş okka mermiyi,
Karanlık Liman'da batırdı, o son zırhlı gemiyi.

Ne yazmış düşman, bakmalısın hatıra defterine?
"Gömüldü donanmamız, boğazın en derin yerine."

Hamidiyeler, Mecidiyeler, Dardanos, Çimenlik...
Bir iki duvarları sağlam kalmış, o da şimdilik.

ccadın hatırasına yapmak istense kötülük,
İte böyle yapılır... Tabyalar sanki birer plk.

Sahipsiz, talar skk, bakımsız harabe bir halde,
Bunları, uzaydan gelenler onaracak herhalde!

Görüyor musun ne kadar vefasız olduğumuzu?
Leylekler getirmedi bize bu güzel yurdumuzu.

Nerde tarihi değiştiren Nusret mayın gemimiz,
Ne abuk unuttuk, ne kadar vefasız bir milletiz.

Tarsus Belediye Başkanı Burhanettin Kocamaz,
Kurtardı Nusret'i, bu hizmeti hiç unutulamaz.

Koca destanı yazdıran toplar acaba nerede,
ehit ve gaziler yatar, kim bilir hangi derede?

Sefalet içinde ömür tüketti Kahraman Seyit,
Bu vefasızlık bende ne moral bırakır ne mit.

(Devamı Var)

(İstanbul:07.07.2004)

Ekrem ama

Çanakkale Cihadı -3

III-KARA HAREKATI

Yeterli görememiş ki, denizden aldığı dersi,
Karadan geldi, kolay sanarak tepenin gerisi.

Kıyıdaki birliklerimiz çekildi içeriye,
Almanın taktiği dediler, yığınak ta geriye.

Savunma planını hazırlayan Alman generaller,
Planların ayrıntısında neler gizlemişler neler?

Kıyı zayıf birliklerce gözetilip, korunacak,
Düşman karalara çıkar, sonra yenilebilir ancak.

Maksatları Batı Cephesini rahatlatmak biraz,
Emirler Almanya'dan alınmış, mümkün mü itiraz?

Çok sayıda düşmanı burada sürekli tutmak için,
Maliyeti yok ya, kanı akıtılsın mehmetçiğin.

Verilmişse yabancı kumandanlara, ipin ucu,
Okuyun bakın nerelere varır işin sonucu?

Donanmayla birlikte ordular da geldi bu sefer
Hepsi beraber çullandılar, kıyametten de beter.

Öyle bir boğuşma oldu ki, dağlar taşlar hep şehit
Gözleri kamaştırdı o gün bizim şanlı mücahit.

Elinde tüfek, kalbinde kuran, dilinde ise tekbir,
Ölüm yağmuru altında haklıyor düşmanı bir bir.

Gülleler, bombalar, yakıyor, sanırsın ki cehennem.
Mücahidim diyor ki; bugün için doğurdu annem.

Anne, baba, eş, akraba şimdi geride dursunlar,
Artık hayallerini gelecek kuşağa kursunlar.

Yemin ettik bizler; asla düşman geçemez buradan,
Şehit olacağız, nasip etmiş ise bizi yaradan.

Bu gün bir bahar sabahıydı, etrafta, çiçek ve kuş,
Var mı başka kimsede, mehmetçikteki metin duruş?

Şu gelincik çiçeğine bakın, şu kırmızı çiçek,
Her baharda, şehit mezarlarını temsil edecek.

O kuşak çok fedakardı, şehid oldu, gazi oldu,
İbret almalı, zannetmeyin olanlar mazi oldu.

(Devamı Var)

(İstanbul:07.07.2004)

Ekrem Şama

Çanakkale Cihadı -4

Nedir bilir misiniz, İnsanı mahveden, kahreden?
Din kardeşleriyle savaşmak zorunda kaldı deden.

İhanet de, kandırılmışlık de, ganimet hırsı de,
Bu orduya karşı savaş, felakettir akabinde.

Cihad Emiri Halife, fetva herkesin cebinde,
Halife askerine saldırmak dinin neresinde.

Mücahide karşı savaşan gider pisi pisine,
Hayatı mahvolur biter, boğaz harbi gibisine.

Hep hüsrana olmuştur, ordudan ayrılanların sonu,
Dün böyleydi, bugün de böyle, bekle de gör sonunu.

Cihad şartlarını bilen anlayabilir durumu,
Ben ayrılıyorum, demek var mı, hiç böyle olur mu?

İngilizler, Fransızlar kandırıp getirmiş bunları,
Ama hüsrana oldu, hem hayatları, hem de sonları.

Alana ibret çok; geleceği gösteriyor bize,
Dindaşla düşman, birlikte gelmesi üzerimize.

Yirmibeş Nisan'ın sabahı kader anı seçildi,
O sabah, çıkarma için uygulamaya geçildi.

Bir bahar sabahı diyordum ya, ama ne baharmış,
Saldırıyor düşman, sanki çıldırmış, gözü kararmış.

Sahil yamaçlarına saldılar alevden burguyu,
Londra'da planlamışlar, bu lanet olası kurguyu.

Alçitepe, Kocaçimentepe, ilk gün düşecekti,
Sekiz ayda öğrendiler, bu tepeler ne demekti.

Top ve gülle seslerinden oluyor kulaklar sağır,
Kan kokusu, barut kokularından çok daha ağır.

Her "yandım anam! " sesiyle yerlere düşer fidanlar,
Kalanlardan daha şanslıdır bugün, şehit gidenler.

Eski gemiyi iskele diye kullanmak cin fikir,
İçinden çıkan, vurulup denize düşüyor bir bir.

Çıkarmalar çok kanlı yapıldı Ertuğrul Koyu'nda,
Düşman kanı, kırmızı şerit oldu denizin suyunda.

(Devamı Var)

(İstanbul:07.07.2004)

Ekrem Şama

Çanakkale Cihadı -5

O günü yaşayanlar şahitlik ettiler ki şuna;
Birden çok düşman cesedi düşmüştü, her bir kurşuna.

Zığındere'ye bir birlik çıktı, arkadan vurmaya,
Niçin ilerleyemedi, hala merak eder dünya?

Mehmetçik Allah'ın yardımını almıştı, velhasıl,
Düşman hayret içindeydi, nasıl olur bu iş, nasıl?

Düşmanı durdurmaya çalışan bir avuç mücahit,
Gün batarken cennete uçtular, hepsi oldu şehit.

Seddülbahir, Eskihisarlık ve Morto'dan Kirte'ye,
Tahammül sınıra geldi, sabır dersin son kerteye.

Kuvvetlerimiz yürümüştüler kanlı cephelere,
Düşman karaya çıktı, nelere mal oldu nelere?

Öldürmekle biter mi, sürülerle geliyor düşman?
Karaya çıktılar, faydalanıp koyu karanlıktan.

Kimisi getirilmişti Türk Lokumunu yemeye,
Sonunda ancak aldılar, bir mezarlık yer hediye...

Kimisinin kafasında İstanbul'daki haremler,
Harem yerine süngümüzü öptüler birer birer.

Kimisi yağmalar yapacaktı Türk şehirlerinde,
Daha sonra cesedi bulundu derin siperinde.

Güya barbar Türk'e haddini bildirmeye gelenler,
Ne vahşetler yaptılar, anlatır görenler bilenler.

Dini için cihada gelmiş olan, mücahit mehmet,
Her yokluğu göğüsledi, kimseye etmedi minnet.

Siperden fırlayıp ileri atlar o aslan yiğit,
Elinde bir süngüsü, gözü cennet yönünde sabit.

Kurşun ciğerini delmiş de, inliyor yardım için,
Allah'a kavuşmak üzere, gülüyor için için.

Mustafa Kemal öl dedi, emir, yerine gelecek,
Emri alan erler üst üste yığılmış, öbek öbek.

Canla başla savaşıyor, kafasında kanlı sargı,
Hep cihada, hep Kuran'a, hep şehitliğedir vurgu,

Bakmışsın yeri göğü inleyen büyük bir infilak,
Tepeler yerin altına inmiş, yarılmış da toprak,

Kaç mücahidin toprak altında kaldığı bilinmez,

Şehit değil, zayıf denmiş, sicil artık silinmez.

Dereler dolu, parça parça gövdeler, ayaklar eller,
Kıpkırmızı tepeler, adam sürükler kandan seller.

Başkalarının imdadına koşan bir kahraman er,
Yarasına bakmaz, yaralı hasmına yardım eder.

Yılmadı mehmetçik, karış karış savundu her yeri,
Bir gece bombalandı, kana bulandı Sargıyeri.

Binlerce hasta ve yaralı, mermilerle doğrandı,
Kıyamet denilen an, zannederim işte o andı.

(Devamı Var)

(İstanbul:07.07.2004)

Ekrem Şama

Çanakkale Cihadı -6

"Bizleri düşmana bırakma kumandan paşam! " diye,
Feryat ettiler ama, defnedildiler bu vadiye.

Bu ne vahşet, ey medeniyet, hastane vurulur mu?
Kınayalım bile demediniz, bu rezil durumu.

Bombaladılar, yaktılar ve şehit ettiler, her gün,
Azmi ve imanı çiğneyip de geçmek mi, ne mümkün?

Arıburnu, Kanlısirt, az yukarısı Sarıbayır,
Bitmez hınçlarıyla yaktılar her yeri cayır cayır.

Süngüsü elinde, ölüme koştu her askerimiz,
Her gün binlerce şehitle doldu her bir siperimiz.

"Çanakkale'de vurdular beni" diye duyarım da
Canlı mezara girenler, görünür rüyalarımda.

Böyle bir savaş hiç görülmüş mü, feryatlar canhıraş?
Ateş kesilir, hasımların her biri sarmaş dolaş.

Bir el tetikte, ölüm kusuyor mermi yağdırıyor,
Öbür el cebinde, hasmı için hediye arıyor.

Bir mendil, bir sigara, düğme yahut da bozuk para,
Sıcak mesajlarla atılır, sarılıp ta taşlara.

Öldürmeleri gerekiyor, geçmek için ileri,
Bombayla doludur, bazı hediyelerin içleri.

Boş konserve kutuları çöpe atılır mı, yazık(!) ,
İçleri doldurulmuş kutular, yığınla bombalık.

Lağım kazılmış, siperlerin altına tuzak için,
Patlatılan çukurlar mezarı olmuş mehmetçiğin.

Taneye verilirdi askere mermiler, bombalar,
Mehmet de israftır diye, siperden çıkarak atar.

(Devamı Var)

(İstanbul:07.07.2004)

Ekrem Şama

Çanakkale Cihadı -7

Siperden sipere bomba fırlatmak ne de zor bir şey,
Yeni düzenek gerek, haydi deney üstüne deney.

Düşman değil, sinek, bit, pire esir almış cepheyi,
Tek tek attılar, hasmın tonla yaktığı cephneyi.

Elbise yırtık ayakkabı delik, yemek de gramla,
Ana baba hasreti, gözyaşı olmuş, damla damla.

Uçaklardan atılan dört uclu o demir çiviler,
Görülemes, her biri bir askeri saf dışı eder.

Yerin altı tünel ağları ile hep delik deşik,
Siperde, ateş etmek, namaz kılmak hep keşik keşik.

Yaz güneşi dikilmiş askerin kafasına, aman,
Beyinler sıcaktan kaynayacak gibi, zaman zaman,

Ceset kokusu çöp kokusuna karışmış, çok ağır,
Silah ve bomba seslerinden zaten kulaklar sağır.

Karınca, yılan, çıyan, haşere, sinek, hiç yok rahat,
Her an hazır olmak gerek, yapamazlar istirahat.

Ara sıra siperlerde yapılır müzikli yarış,
Sanki düşman değilermiş gibi, çöşkulu bir alkış.

Bazen anne babadan, eşten dosttan, gelen bir mektup,
Nereye götürür, gözlerine kanlı yaş doldurup?

"Ey benim biricik valideciğim! " diye başlanan,
Mektubun cevabı; "Yavrucuğum, kurban sana anan! "

Evlatlar kurban, analar kurban, Murat kurban, ah, ah!
Kurbanların hepsine rahmet eylesin Rabbim Allah!

Yatmak yok uyumak yok, dinlenmek yok, eller tetikte,
Gemiden gelen bir mermi... Yüzlerce şehit birlikte.

Bu gece hücum var, sadece süngü kullanılacak,
Çamaşır değişecek, mektuplar yollanılacak.

"Son vasiyetim şunlardır" diye kalem oynatılıp,
Dinlenmek gerek, yarım saat kadar fazla yatılıp.

Süngü hücumunun, anlamını artık biliyorlar?
Yaralı kalmak değil de, şehit olmak diliyorlar.

Dağlar kadar şehit cesedi yığıldı bütün bir gün,
Feryat ve kokudan siperde bir an durmak ne mümkün.

Gelin buraya, şu kadar saat müddet ateşi keselim,

Katliamdan kalan cesetlerse çukurlara teslim.

Et çengelleriyle çukurlara çekildi her ceset,
Ey Kanlısirt, eşi bulunmaz olaya şahitlik et!

Önündeki de yanındaki de şehit oldu, lakin,
Bir an tereddüdü olmadı, o kahraman askerin.

Elinde kuran, dilinde tekbir, giderler ileri,
Şehit olana kadar yerine gelir birileri.

Batının sicili bozuk, insanlık meselesinde,
Hastane gemisi vuruldu Akbaş iskelesinde.

İkiyüz yaralıyı bombalayıp şehit ettiler,
O şehitcikler de, Akbaş Şehitliği'ne yattılar.

(Devamı Var)

(İstanbul:07.07.2004)

Ekrem Şama

Çanakkale Cihadı -8

IV-SONA DOĞRU

Taze kuvvetle tepeler kolay aşılır sandılar,
Yeni birliklerle, bu sefer Suvla'ya çullandılar.

Binbeşyüz mücahit, koca bir kolorduyu durdurdu,
Londra ve Paris bu haberle sarsıldı ve kudurdu.

Dokuz ağustos, Anafartalarda atılan ağır yumruk,
Albay Mustafa Kemal'indi, zafer getiren buyruk.

On Ağustos'ta Conkbayırı'nda süngüler çalıştı,
Süper güçler iman karşısında apışıp kalmıştı.

Yirmibir Ağustos, yine saldırdı var kuvvetiyle,
Bulutlar bile yardıma geldi, Rabb'in hikmetiyle...

Zorlu bekleyişler böylece başladı siperlerde,
Siper savaşı, kör dövüşü oldu artık her yerde.

Dostluklarla düşmanlıklar iç içe yaşandı o yıl,
Hediye faslından sonra haydi silahlara sarıl.

Aylar böylece geçti, hep soğuk derin siperlerde,
İlerlemek mümkün mü, kaldılar oldukları yerde?

Aralık ayı geldi, Mehmetçik siperden çıkmadan,
Düşman Anzak ve Suvla'dan kaçtı ardına bakmadan.

Seddülbahir'de kaldılar, ta Ocak ayına kadar,
Yenilmezlik ünvanını orda bırakıp kaçtılar.

(Devamı Var)

(İstanbul:07.07.2004)

Ekrem Şama

Çanakkale Cihadı -9

V-SONUÇ

Bu savaşta ikiyüzelliüçbin fidan kaybettik.
Doksan yıldır, okumuş kuşakta var hala eksiklik.

Türkiye'nin kuruluşunda Çanakkale fidelik,
Nice cevherler keşfedildi bu savaşta, üstelik.

İki yıl sonra, düşman burdan İstanbul'a dalmıştı.
Ama Çarlık Rusya'sı da tarih dışında kalmıştı.

Yeni Çanakkaleye hazır mıyız, kalırsak mecbur?
Vahşi süper güçleri birtek cihat ruhu durdurur.

Allah korusun diyoruz da, biz çabalarsak korur,
Gücü tam kullanmak, işte çabanın şartı da budur.

Tekniğinle beraber aklın da olacak devrede,
Böyle kaliteli bir nesil göster, var mı nerede?

Görmez edilmiş gözler, uyuşturulmuş hep beyinler,
Şahin akbabanın ortağı, çaresiz güvercinler.

Akıllar havadadır görüşler hep belden aşağı,
Gökte yıldız arar çukura yaklaşmışken ayığı...

Değişmedi düşmanımız, dost bildiklerimiz bile..
Aldanma, yurdumuzun her yeri yine Çanakkale! ..

(İstanbul:07.07.2004)

Ekrem Şama

Çanakkale Cihadı Ve Nusret

Çanakkale Cihadı'na bakalım beraber,
Sen de inceleyip gör, konuşuyor belgeler.
Koynunda cihad fetvası, asker yırtınıyor,
Komutan emir verdi, canhıraş çırpınıyor.
Başında komutan, önünde amansız düşman,
Aklında şehitlik, yürüyor geri bakmadan.
Böyle gayret, böyle cesaret, böyle yiğitlik,
Ölümüne yükleniyor kolay mı şehitlik?
Bütün imkanlar seferber edilmesi gerek,
Gayret, cihadın altında yatan büyük gerçek.
Cihad edenlere Allah'ın nusreti gelir,
Bu nusret, O'nun Kuran'ındaki vaadidir.
İbretle bak, burda görürsün nice sahneler,
Allah'ın yardımıyla doludur her an, her yer.
Bazen Seyit Onbaşının rekoruyla gelmiş,
Bazen Nusret Mayın Gemisi gözleri delmiş.
Bazen denizlerde bilinmeyen bir akıntı,
Bazen düşmanın karargahında bir takıntı.
Bazen gelmiş bilinmeyen bir örtü şeklinde,
Bazen silah olmuş askerimizin elinde.
Bazen düşmanın gözüne çekilen bir perde,
Bazen de dayanma gücümüz olmuş siperde.
Bazen selvi ağacı, bazen de mezar taşı,
Bazen düşmanı vururmuş kendi arkadaşı.
Bazen toz yüklü rüzgara dönüşmüş, ters esen,
Bazen bulutla ordumuzu saklamış gözden.
Bazen haritalarda kaymış, dağların yeri,
Bazen bağlanmış düşmanların basiretleri.
Bazen şaşırtmış İngilizleri, Anzakları,
Bazen kendilerine döndürmüş tuzakları.
Bazen boş tepelerde Türk var diye korktular,
Bazen olmaları gereken yerde yoktular.
Bazen komutanın gemisi arızalandı.
Bazen korku olup ayaklarına dolandı.
Bazen telefonda arızalarla belirdi,
Bazen komutanları kabus görüp delirdi.
Bazen Peygamberler Türklere yol gösterirdi,
Bazen görünmez ordularla destek verirdi.
Bazen saat ayarsızlığıyla yardım geldi,
Bazen küçük bir mola, zaferlere bedeldi.
Bazen Mustafa Kemal'in göğsünde bir saat,
Zafere giderken, kalbine gerdi kol kanat
Bazen düşman tek bir rapora gözünü dikti,
Bu hayati rapor, tam sekiz sene gecikti.
Bazen albayları birbirlerine karıştı,
Bazen nusret sebebi, içten bir yalvarıştı.
Bazen düşman birlikleri çok ileri gider,
Vurur onları gemiden gelen dost mermiler.
Var mı bunlara hurafe diyecek bir nankör?
Ancak olmalı ki; kulaklar sağır, gözler kör.
Çanakkale'de iman, cihad, nusret ve zafer,
Allahım milletime hep böyle zaferler ver.

(İstanbul:12.08.2004)

Ekrem Şama

Çanakkale Diyarında

Denize takılan kilit,
Dünyayı kaldıran yiğit,
Alaylar var toptan şehit,
Çanakkale diyarında.

Kahraman şehit çavuşlar,
Şehitliğe uçan kuşlar,
Savaşta yeni buluşlar,
Çanakkale diyarında.

Modern silahlı askerler,
Dersini alan liderler,
Geri kaçarak giderler,
Çanakkale diyarında.

İmandır çelikten engel,
Şehidin üstünde heykel,
Kafatasında şarapnel,
Çanakkale diyarında.

Kızıla boyanan deniz,
Vardır her aileden iz,
Benzerini görmediniz,
Çanakkale diyarında.

Harikaları çok somut,
Sırrı bilinmeyen bulut,
Yeni nesillere umut,
Çanakkale diyarında.

Abdülhamid'in dehası,
Tabya-batarya sahası,
Göçtü göçecek dahası,
Çanakkale diyarında.

Farzet dibe baktığını,
Denizler demir yığını,
Dedene ver kulağını,
Çanakkale diyarında.

Mermi çarpışmış havada,
Tek yumruk aynı davada,
Şehit var, dağda ovada,
Çanakkale diyarında.

(İstanbul:22.06.2005)

Ekrem Şama

Çanakkale Dönüşü

Çanakkale, Gelibolu... Binbir şehitlik.
Şehitlikler kan kırmızı, açmış gelincik...
Oraları bir de, bu mevsimde görmeli,
Yollara dökülmüş akıyor insan seli...
Görmeliydiniz, kaynıyordu Gelibolu,
Gözlerim hala o güzelliklerle dolu...
Genç-ihtiyar, yetişkin-bebek, kadın-erkek,
Yürüyemeyen de koşmuş, emekleyerek.
Dere tepe dolaşılıyor, koşar gibi.
Eller mezar taşında, bebek okşar gibi.
Dilde dua, gözünde minnet ifadesi,
Ona bir yurt bırakmıştı, şehit dedesi.
Şehadet öyküsünü, dinliyor bir gurup,
Anneler feryat ediyor, sineye vurup...
Dualar, sureler, yasinler, gözyaşları,
Bu duygular, göğe yükseltir bu başları.
İnsanın her gün gelir, oraya gidesi,
Allah'tan isteriz, şehitlik mertebesi...

(İstanbul:09.05.2005)

Ekrem Şama

Çanakkale İçinde

(Nazire)

Çanakkale içinde, aynalı çarşı,
Beraberce yazdık bu, acıklı marşı,
Ah mücahidim ah!

Çanakkale içinde, selvi ağacı,
Nesiller boyu sürer, böyle bir acı,
Ah mücahidim ah!

Çanakkale içinde, kırık testimiz,
Allah'ımızdan başka, yokmuş dostumuz,
Ah mücahidim ah!

Çanakkale içinde, yağar şarapnel,
Yeraltında bomba var, patladı tünel,
Ah mücahidim ah!

Çanakkale içinde, vurdular bizi,
Kocaman bir mezara, koydular bizi,
Ah mücahidim ah!

(İstanbul:21.06.2005)

Ekrem Şama

Çanakkale İlkler Savaşı

Tarihler konuşsa, bugün gelse dile,
İlklerin savaşı, kanlı Çanakkale.
Nasıl direnmiştik, tam yedi düvele,
İlklerin savaşı, kanlı Çanakkale...

Karada denizde, boğuşma canhıraş,
Deniz dibinde de, aynı anda savaş,
Uçaklar da yapar, yukarıda dalaş,
İlklerin savaşı, kanlı Çanakkale...

Kıtalar arası ilk büyük çıkarma,
Balonla yapılan, ilk hedef aktarma,
İlk yüzen kaleler, en güçlü donanma,
İlklerin savaşı, kanlı Çanakkale...

Bomba atmak için, değişti uçaklar,
Denizaltı ile kurulan tuzaklar,
Tünelde savaş var, sıkılır gırtlaklar,
İlklerin savaşı, kanlı Çanakkale...

Büyük bir zafere sebep oldu mayın,
Tank ilk orda çıktı bunu hatırlayın,
Her modern silahın babasını sayın,
İlklerin savaşı, kanlı Çanakkale...

(İstanbul:02.03.2006)

Ekrem Şama

Çanakkale Şehidi

Yerler alev topu, tepeler tepetaklak,
Havalara uçtuk, görülmemiş infilak.
Sessizdi çığlıklar, duyan mübarek kulak,
Kuş gibi bakınca, Çanakkale çok ufak.

Namlu yaprak açtı, süngümüz tomurcuk,
Siper çiçek doldu, dualar boncuk boncuk.
Kanat taktı beden, yeni doğmuş bir çocuk,
Karanlık yırtıldı, söktü nurdan bir şafak.

Emir var paşadan, düşmanı boğmak için,
Gözler mermi saçar, gönüller göğe perçin,
Hafifledi beden, anlayamadık niçin?
Denizler küçüldü, bir adım bütün afak.

Toprak sulanacak, sıra bizde bu günlük,
Toplu gidiyoruz, sırayla bölük bölük.
Cennette şenlik var, şehitlerde üstünlük,
Ruhumuz yükseldi, kanlar oldu infak...

20.06.2005

Ekrem Şama

Çanakkale Şehidi Bekir Çavuş

Bardağında merhume, Safiye Hüseyin,
Çanakkale içmiştim, yine akşamleyin,
Yine buğulu gözler, uğuldayan beyin,
Kalemime takıldı, Şehit Bekir Çavuş.

Kumandanları verdi, bu kutsal görevi;
'Durduracaksın ateş kusan koca devi! '
Düşünmeden anayı babayı ve evi
Yumruk gibi sıkıldı, Şehit Bekir Çavuş.

Cesareti orduya ulaştı çavuşun!
Bacağına saplandı uğursuz bir kurşun,
'Koşun çavuş vuruldu, arkadaşlar koşun! '
Çınar gibi yıkıldı, Şehit Bekir çavuş.

Hastane gemisi bu, ismi Reşitpaşa,
Kaç hastaya bir yatak, o da ortaklaşa,
Bacağını kestiler, bu da geldi başa,
Uyanınca irkildi, Şehit Bekir Çavuş.

'Alınan görev böyle kalamaz ki yarım,
Burada yatıp kalmak... Duramam kaçırım,
Vatandan önemli mi benim bacaklarım? '
Fırlayarak dikildi, Şehit Bekir Çavuş.

Allah deyip bir hamle yapınca ileri,
Kıpkırmızı kan oldu yatağın üzeri,
Kan kaybından kararıp kapandı gözleri,
Kollarından çekildi, Şehit Bekir Çavuş.

Ana kuzusu idi, taze bir bedendi,
Hayatı bu cephede yurduna adandı,
Gelecek nesillere örnek bir fidandı,
Bir dereye ekildi, Şehit Bekir Çavuş

Nice yiğitler böyle bir bir şehit oldu,
Dereler tepeler hep şehitlerle doldu,
Şimdi mezarları yok, künyeler kayboldu,
Derede bir çakıldı, Şehit Bekir Çavuş.

(İstanbul:26.11.2005)

Ekrem Şama

Çanakkale Şehitleri Seni Bekliyor

Çiçekleri hep sıra sıra dizili,
Yapraklarında isimleri yazılı,
Sahilde dalgalar bile kan kızılı,
Çanakkale Şehitleri seni bekler.

Duygularımız buralarda dorukta,
Mücahid'in bir özetidir bu nokta,
Allah Allah nidaları var ufukta,
Çanakkale Şehitleri seni bekler.

Şehitler her yerde diridir karşında,
Nice hatıra saklı her bir taşında,
Geçemeyenler yatar yanibaşında,
Çanakkale Şehitleri seni bekler.

(İstanbul:08.12.2004)

Ekrem Şama

Çanakkale Şehitleri Unutulur Mu?

Annelerin sütü size helaldı,
Hepiniz yıldız, gökkubbe hilaldı.
Şaf tutardınız bayram namazında
İmam Muhammed (S.A) , müezzin Bilal'dı.

Sizin yurdunuz şimdi Gelibolu,
Duygular gözümüzde dolu dolu,
Aziz hatıranız unutulur mu?
Şaf tutup saygı sunar Anadolu...

(İstanbul:02.03.2005)

Ekrem Şama

Çanakkale Ve Maneviyat

(09.Aralık.2005 Tarihli Milli Gazete de yayımlanmıştır.)

Türk tarihinin, hatta dünya tarihinin dönüm noktalarından birini teşkil eden Çanakkale Zaferinin, maddi ve manevi güçlerin bir araya gelmesi ile kazanıldığını artık herkes biliyor.

Bu konuda ne zaman bir makale yazılsa, bir sohbet yapılsa veya bir eser ortaya konsa, Doğan gurubuna ait gazete ve televizyonlarda hemen aksi görüşü savunan yazı ve programlar yayına giriyor ve 'hurafecilik' suçlamaları ayyuka çıkıyor.

Kısa süre önce Ümraniye Belediyesince hazırlanan, tarih otoritelerince de gözden geçirilen ve Çanakkale Savaşlarını konu alan bir çizgi film, önceleri takdir ve teşvik görmüşken, sanki yeni keşfedilmiş gibi içinde hurafe dolu olduğu şeklinde ithamlarla bu güzel hizmet, anılan gurubun yayın organlarıncaya karalanmaya çalışılmıştır.

Halbuki Allah'ın yardımlarını ve duanın etkilerini inkar eden, bunların hurafe olduğunu savunan bu medya gurubu, daha önce Çanakkale Savaşlarına ait kitaplar yayımlamış, bunları gazetelerinin yanında promosyon olarak da vermişlerdi.

İşte asıl bu kitaplara baktığımızda manevi güçlerin bu zaferde ne büyük bir payı olduğunu anlıyoruz... Acaba bu kitapları yayımlayanlar hiç okumadan mı yayımladılar? . Veya okudular da anlayamadılar mı? Yahut ta okudular, anladılar ama inkar mı ediyorlar?

Gelin bu kitaplardan bir tanesini birazcık karıştıralım:

'Gelibolu Günlüğü, General Ian Hamilton, Hürriyet Yayınları, 1972- Toplam:300 sahife' General Hamilton Çanakkale'deki Birleşik düşman kuvvetlerinin başkomutanıdır. Savaşı en iyi gözlemleyen ve tamamen karşı tarafı savunması normal olan bir şahıstır. Yazdıkları çok önemlidir. Hürriyet Yayınları'nın bu eseri yayımlayarak büyük bir hizmet yaptığını inanıyoruz. Savaşı günü gününe, kendi açısından canlı olarak not tutarak yazmış.

İşte bazı günlerdeki notları:

19 Mart 1915

(18 Mart 1915 deniz hezimetini izah ediyor) Sayfa:33

'Kurmaların dilinde bir sürü kelimelerle renklendirilmiş mayın hareketi ve denizcilerin sahip oldukları şans izah edildi. Maruz kaldıkları kötü talihe şaşmamak elde değil; o derece kötü bir şanssızlık eseriydi ki, aslında bin defa geçilse vukubulmazdı.'

23 Nisan 1915

(Resmi yazışmalarında bile dua ve Allahın yardımının çok önmeli olduğu vurgulanmaktadır.) Sayfa:90

'Havaların müsait geçmesi için dua ederim ve Allah bize zafer nasip edecektir, temenni ederim.'

31 Mayıs 1915

(Türk mevzilerini ele geçirmek için nasıl canla başla çalıştıklarını, buna rağmen hep bozguna uğradıklarını, alınması gereken tüm askeri tedbirleri aldıkları halde muvaffak olamadıklarını, savaş gemilerinin Türk mevzilerine adeta ölüm yağdırdığını, buna rağmen iki gemilerinin Türk askerlerinin gözü önünde batırlı olduğunu, ne yaptılarsa muvaffak olamadıklarını düşünerek şu satırları yazmış) Sayfa: 160

' Bu derece hırpaladığımız Türkleri koruyan Cenabı Allahlarından ayırmak için başka ne yapılabilir? '

25 Haziran 1915

(Türk Askerinde bulunan manevi gücü ve cesareti izaha çalışırken, onların para ve menfaatle satın alınamayacağını anlatıyor) Sayfa:190
'Dünyada Osmanlı Türkünden başka bir din uğruna canını fedaya münakaşasız hazır bir millet ve asker yoktur.'

(Sık sık kiliseye gidip dua ve ayinlere katılmakta, önemli konularda ve kararlar öncesine diz çöküp Allahın yardımını talep etmektedir...) Sayfa 201, 214 ve birçok sayfa...

21 Ağustos 1915

(İkinci Anafartalar savaşındaki Türk ordusunu gizleyen ani ve sebepsiz bastıran sisi ve bulutu şöyle izah ediyor.) Sayfa 248
'Bu sefer İsmailoğlu tepesi eleimizden hiçbir güç kurtaramazdı. Ama sabahın erken saatlerinde durumda umulmadık bir değişme başladı, gittikçe yoğunlaşan bir sis, etrafı göz gözü görmez bir hale getirmişti. Top tüfek sesleri birer birer dindi ve cephe sustu. Doğa Türkleri gizlemiş, Allah onları korumuştur.'

22 Ağustos 1915

(21 Ağustostaki hezimetleri üzerinde şunları söylüyor.) Sayfa:249
'70 numaralı tepe ile İsmailoğlu tepede düşman, kuvvetlerimizi geri çekilmeye mecbur bırakmıştı. Türk birlikleri ön hatlarda iyice tutunmuşlar, bu sebeple, 7,8,9, ve 10.cu tümenlerden çok, topçu ateşimizden yardım beklemekteydik. Çalılık arazi içinde devam eden karşılıklı düello, korkunç bir şekilde hükmünü sürdürdü. Sis ve topçu ateşi yönünden Allah dün Türklerden yana idi.'

2 Eylül 1915

(Batıl itikatları olmadığını her vesile ile açıklayan general artık kabus dolu rüyalar görmekte ve bu rüyalardan anlamlar çıkarmaya çalışmaktadır.) Sayfa:249 ve 254
'Dün gece çok acayip ve korkunç bir rüya gördüm. Çadırım İmroz adasında olduğu halde, Helles burnunda boğuluyordum. Boğazımı sıkan elin baskısını hala hissediyorum.Sular başıma yaklaşıyor. Hiç böylesine korkunç bir rüya görmemiştim.'

Gerçekten enteresan bir kitap. Tekrar bu kitabı Türk okuyucusuna kazandıran Hürriyet Yayınları'nı kutlamak gerek.

Anlaşılamayan husus ise, bu kadar açıkça Allah'ın Türklerden yana olduğunun, yayımladıkları kitaplarda vurgulanmış olmasına rağmen, her vesile ile kiliseye giderek dua ve ayine katılmış olduğunu, her önemli hareket öncesi diz çökerek Allaha yalvardığını kendisi yazan bir düşman başkomutanının varlığına rağmen, hala Allah'ın yardımlarına 'Hurafe' diye bakılmasıdır. Bu husus gerçekten bizleri üzmektedir.

Doğan gurubu yayınevlerinin başka kitapları da var. Aynı olayları aynı tarzda izah eden başka yazarların kitaplarını da yayımlamış ve hizmet etmişler. Bunlardan bir tanesi de 'Alan Moorehead'a ait olan 'Çanakkale Geçilmez' isimli kitaptır. Milliyet Yayınlarından çıkmış. 1972. Ama üzüntümüz odur ki bu kitapları kendileri unutmuş gözüküyor.

Ekrem Şama
ekremsama@hotmail.com

Ekrem Şama

Çekin Sifonu

Ankara'ya uzanır menfaat çarkı,
Direkt bakana bağlı cep telefonu.
Cebine doğru akar paranın arkı,
Global, küresel.. Dolsun da dolsun fonu

İmanının şartları avro ve dolar,
Güzel sekreterlerle dolu odalar,
Patron ne emrederse onu yorumlar,
Köşesi hoparlördür o mikrofonu.

Göbek şişdikçe yemiş, yedikçe şişmiş,
Kaynayan beyinde hep menfaat pişmiş.
Yurttaşlık bilgisi de müthiş gelişmiş,
Trakya'da bir iç deniz der, Merzifon'u.

Köşe yazarı, köşe yapılmış biri,
Köşesine dökülür düşünce kiri,
Alkol bağımlısı ve şehvet esiri,
Fikirleri klozetlik, çekin sifonu...

(İstanbul:31.03.2005)

Ekrem Şama

Çekirge

Batının kavramları; vahşet, sömürge...
Daima sıçrayamaz hiçbir çekirge.
Hakka bağlı, gayretli bir nesil gelir,
Çalışır tarih denilen o dev süpürge.

(İstanbul:29.03.2005)

Ekrem Şama

Çiçeğin Adı

Çiçeğim! Gördüm çarpıldım, yollarına durdum,
Başımı döndürüyorsun söyle nedir ismin?

Yalçın tepeler, yüksek yerlerdir benim yurdum,
Beyazlığım saf oluşumdandır, bilir misin?

Ŧatmamıştım aşkı, küçükken yalnız dururdum,
Öğrendim de sarılıyorum, yaşamak için.

Kokumu duyan çarpılır, bunu biliyordum.
Söyle! İsmi ni nasıl unuttun bu çiçeğin?

Sümbül müsün, papatya mı? ... Yine senden sordum,
Değ ilim dedin. Gerçekten başka yüzün senin.

Nasıl bilememişim, seni boşuna yordum?
Şimdi hatırladım sensin; Yasemin! Yasemin!

Ekrem ŞAMA
15.04.2004

Ekrem Şama

Çoban Yıldızım

Tanır mıyız acaba yıldızlarımızı?
En parlağı da şü; ismi Çoban Yıldızı...
Allah, yanyana yazsın kader yazımızı,
Bana da yol göster emi Çoban Yıldızı!

Parlak Yıldız'ın arkadaşları da yıldız,
Bizler O yıldızın etrafındaysak varız.
Hepimiz, Allah'a döneceğiz, O'ndanız...
Bizlere de yol göster ey Parlayan Yıldız!

Sanmayın ki, ben tek başımayım, yalnızım,
Hep beraberiz, yürüyoruz oğlum kızım,
Yıldızlarla beraber olmaktır niyazım,
Peygamberim, şefaatçim, Çoban Yıldızı'm!

(İstanbul:01.06.2004)

Ekrem Şama

Çocuk Katliamı

Duydun mu? İsrail yine on çocuğu vurmuş
Terörist öldürdük diye dünyaya duyurmuş.

Minicik ellerin yaptığı nasıl bir terör?
İnsanlık sağır, insaf yatalak merhamet kör

Olayı görmeseydim, gözümde bant olsaydı,
Kurşun bana gelse de, yavrular kurtulsaydı.

Kızıldeniz'i yürüyerek geçmek çok zor mu?
Bakmak isterim; Firavun hala yaşıyor mu?

Firavunu, çocuk katlinde örnek seçtiler,
Torunları zulümde onu kat kat geçtiler.

(İstanbul:28.04.2004)

Ekrem Şama

Çocuklaşmak İstiyorum

Keşke yine çocuk olsaydım,
Bahçeden çiçekler yolsaydım,
Herkes çocuk olmuştu ama,
İsteğim; hep çocuk kalsaydım.

Evimde barışı başardım.
Küçücük şeylerle coşardım.
Hep de ilgiye odak bendim,
Dillerden hiç düşmezdi adım.

Büyük dertler nedir bilmezdim,
Dedemlerden beri gelmezdim,
Babamın anamın önünde,
Gözlerinden hiç eksilmezdim.

Hayalim bu, hep çocuğum ya,
Gözüm pembe bakar dünyaya,
Geceleri uyurken bile,
Girerdim her tatlı rüyaya.

Tatlı benimle anılırdı,
Hiç de büyümem sanılırdı,
Bilselerdi büyüyeceğim,
Nazlarımdan usanılırdı.

Seviliyordu sululuğum
Sonra bozuldu mutluluğum,
Kardeşimi sevip anladım,
O da çocuk, ben de çocuğum.

Yazık ki büyümem tez oldu,
Dertlerden yüzüm gülmez oldu.
Her bunaldığımda anarım,
O günler derde çerez oldu.

(İstanbul:26.04.2004)

Ekrem Şama

Çukurda Çözüm

Yine bir çocuk, düşmüştü çukura,
İmdat! Diyordu, bağıra bağıra....
Herkes koştu, büyük bir telaşla,
Yoktu ortada, ambulans da hala...
Toplandı bir çok, insan çukur yere,
Öneriyordu, herkes birer çare;
-Ben particiyim, dinleyin sözümü,
A partisinin, şöyledir çözümü:
İnsan düşüyor, arada sırada,
Hazır ambulans, olacak burada..
-Benim partim B, bu problemi çözer,
Çukuru kökten, çözeceksek eğer;
Yeterli değil, ambulans buraya,
Biz bir hastane, kurarız şuraya.
-Durun! Başkanım,' merkez planlama'da,
Bu kadar masraf, çok bu aşamada,
Hastane önü! ...Evet, çözüm budur,
Nakledilmeli, oraya bu çukur...

(İstanbul:20.05.2005)

Ekrem Şama

Damlaya Damlaya 'Gol' Olur

Beni düşündürüyor kaç günden beri.
Yok canım, görememişler bu günleri...
Söylemişler kapatıp da gözlerini.
Ataları düşündüm... Şu sözlerini:
'Damlaya damlaya göl olur' muş yani,
Nerede gölümüz, ortada yok, hani?
Şu KİT ler, BİT ler, PİYANGO lar, TEKEL ler,
Ekmek tekнемizde, cebimizde eller,
Seksen yıldır, toplanır vergiler, harçlar,
Yine de bitmiyor bu açıklar borçlar...
Dahası var, her sene borçlanıyorlar,
Düşmana, namerde milyarlarca dolar...
Borç faizleri geçmiş milli geliri,
Yok bunları açıklayan bilge biri...
Damla ne ki, çağlayan gibi akıyor,
Arkadaş, düşündükçe aklım çıkıyor...
Hani damladan göl, bir bakın şuraya?
Bırakın gölü, oluşmalıydı derya...
Memur işçi açtır, emekli çırpınır,
Devlet faiz ödemek için yırtınır.
Borçlar, faizler ödedikçe artıyor,
Anlayın, burada bir gerçek yatıyor.
Tutmuş canavarlar tabanı tamamen,
Bir damla düşse, kapışıyorlar hemen.
Açıklanmıştı tüm batıklar, geçen yıl,
Beşyüz milyar dolarmış, süre seksen yıl...
Doymak bilmez, kara delikten de beter,
Seksen yıldır, damlayanları içerler.
Bizden elli kat zengin olmuşlar şimdi,
Aynı ülkeler dün kat be kat fakirdi...
Her seçilen geliyor canavarıyla,
Bize uğraşmak kalıyor borçlarıyla...
Ey ata! Ettiğini ettin sen sağol!
Nokta farkıyla attın bize büyük 'gol'!

(İstanbul:23.01.2005)

Ekrem Şama

Danışman

Kediler kralıydı, çok saygındı ve de çapkın,
Tüyler parlak renkli, kulaklar dik, gözler zıpkın.
Yöreye geliş de, gidiş de mümkün değildi,
Çapkın kralın izni, ve haberi olmaksızın.

Haber geldi büyük, konağa dişi bir afet
Gelmiş, hem ne afet, güzellik ve de zerafet...
Tam sana göre kral hazretleri, gözün aydın,
Belki misafirdir, gider, yetiş acele et.

Koşmaya başladı, tanımıyordu hiç engel,
Konağa geldi ki, etraf yüksek dikenli tel.
Telden atlıyorken, takıldı takım taklavat,
Organların artık, esiyordu yerinde yel.

Günler sonra biri, koştu geldi; aman aman!
Kralımız yeni bir, dişi geldi ama yaman!
Seninki gözünü, kırıştıırıp cevap verdi;
İlgilenmiyorum, ben artık oldum danışman!

(İstanbul:27.07.2005)

Ekrem Şama

Deli - Veli

Herkes sanırdı ki, köyün delisi,
Kendisi halbuki, devrin velisi...

Sordular; 'Nereye, elinde fener?
Görmez misin gündüz, ışıktır her yer? '

Cevap verdi; 'Ne çok, dağın çalısı,
Onun kadar çoktur, insan delisi.

Akıllı ararım, yok mosturalık,
Arayıp dururum, elimde ışık! ..'

(İstanbul:19.05.2005)

Ekrem Şama

Dikkat! Devrim Kanunu

Biz öyleyiz işte, yaparız kanunu,
Sonra da beraber, çığneriz hep onu.
Biz erkekler en az, otuzbeş milyonuz,
Kanun çığnıyoruz, biliyor muydunuz? .
Biz Atatürk'ü çok seviyoruz deriz,
Devrim yasasını, yine biz çığneriz.
Çifçi işçi esnaf, memur saçlı dıbış,
Şapkayı çıkarıp, bir tarafa atmış.
Modası geçmiştir, değışsin diyorsak,
Değışiklik teklif etmek bile yasak...
Şapka iktisası, kanunu yapmışlar,
Başka kanun yoktur, çığnemen bu kadar?
Polisler savcılar, haydin işbaşına!
Herkes taktırın, şapkayı başına!

(İstanbul:18.10.2005)

Ekrem Şama

Dilim Çok Kalın

Œir yazmak isterim, ama kalınsın ey dilim!
Dilim kıvrak değil, ben Œair değilim.
Kelime dizmek çok anlamsız,
Œir yazmak ilim.
Geçelim...

Emelim;
Bu emektar halim,
Takılacak yerleri bulup
Taşlama yapar; buna yeter mecalim.
Hakeden dersini alır, biz de biraz gülelim.

(İstanbul:28.07.2004)

Ekrem Œama

Diri Bedenler

(Allah'ı zikredenle etmeyen kişiler arasındaki fark, diri ile ölü arasındaki fark gibidir. Hadisi şerif.)

Bir çakıl taşı aldı Rasül avucuna,
Tuttu sahabenin kulağının ucuna,
Buyurdu ki; dinle, duyuyor musun bir ses?
Taşta ses vardı, sanki alıyordu nefes...
Canlı cansız hepsi de, Allah'ı zikreder,
Diye ifade buyurdu, yüce Peygamber.
Taş bile O'nu zikrederken, fasılasız,
Biz insanlar, zikretmeden nasıl yaşarız?
Zikrediyor muyum, ölü müyüm diri mi?
Ben ölüyüm, alıştırmamışsam dilimi.
Bedenleri diri tutar Allah'ı zikir,
Zikir, zikredenleri kemale erdirir...

(İstanbul:30.01.2005)

Ekrem Şama

Doğum Kontrolü

Sonucu gördüm de gözlerim yaşardı;
Birileri çok zor olanı başardı.
Kolay mı hükmetmek öyle mahrem yere,
Tohuma tarlaya, dökülen terlere?
Kolay mı doğmamış insanın kontrolü?
Bravo başarmışlar zor olan bu rolü! ..
Doğum kontrolü çok zor bir siparişti,
Şimdi beklentiler tamamen değişti;
Dünya örgütleri, nerdesiniz haydin!
Bir araya gelin, mesafe kaydedin! ..
Zalimin elinde her enlem ve boylam,
Yapıyor katliam üstüne katliam,
Her gün kol geziyor dünyamızda ölüm,
Bir zulüm bitmeden, onbinlerce zulüm!
Doğumlar kontrolde, ölümlerse toptan,
Kurtulsun insanlık, toptan yok olmaktan!
Zoru başardınız, sizlere tebrikler,
Şimdi dünya ölüm kontrolünü bekler...

(İstanbul:03.01.2005)

Ekrem Şama

Dost - Düşman

Müslüman düşmanı dostu ayıracak,
Dostunu hep nefsi gibi kayıracak.
Anlayış sulanmış, gelmez ipe sapa,
Peygamber buyruğu kulaklara küpe:

((Kişi bilse Allah dostlarını düşman,
Böyle bir hatadan olmadıkça pişman,
Gündüzleri her gün tutmuş olsa oruç,
Açlıktır sadece, elindeki sonuç...

Sebep hiç farketmez, para, menfaat, post
Allah düşmanını edinmiş olsa dost,
Gece sabahlara dek kılsa da namaz,
Uykusuz kamaktan başka kar alamaz...)))

20.09.2005

Ekrem Şama

Doya Doya Üzül

Damarlarım boşaldı, içim buruk,
Boğazımda durur bir, koca yumruk,
Gündüzler gece oldu, aklar kara,
Hatıralar perişan, günler savruk.

Etmedi bana vefa, hiçbir günüm,
Aşkının çöllerinde, ben sürgünüm.
Sevmedin, uzaklara, kaçtın benden,
Tek mazeretin oldu, hep; 'üzgünüm! '

Sevip de seilmemek, aşka zül,
Sen sevildin de sevmek, bir tenezzül,
Çöller beni bekliyor, gidiyorum,
Şevgili artık doya, doya üzül...

(İstanbul:17.08.2005)

Ekrem Şama

Dört Asırlık Beddua

Bu konu çok ağır, nasıl ederim ifade?
Hem şiir hem ibret olmalı, işte kaide...
Sözlerim ihanet üstüne ey okuyucu!
Öyle bir kavram ki, çoğuna dokunur ucu!
İhanet yüzünden, nice ülkeler yakıldı,
Toplumlar çürüdü, koca devletler yıkıldı.
İş işten geçince, fayda etmedi pişmanlık,
İhanet yüzünden neler çekti şu insanlık...
Sürer bir yıl, on yıl, bir asır, onlarca asır,
Bazen bir milletin, bütün kaderine yansır.
İşte size büyük ihanetlerden bir dizi;
Viyanaya önüne, davet ediyorum sizi,
Meşhur Merzifonlu, bir Kara Mustafa Paşa,
Beraberdi o gün bu millet, yoktu kargaşa.
Bir hain paşanın, beynine girdi kör şeytan,
Mustafa Paşa'ya ders vermek istedi o an.
Viyanaya önünde olan ihanet çok kirli,
Hemen meyvesini verdi, ama çok zehirli.
Başarı tersine dönüp dağılmıştı ordu,
İhanet edenler, geri doğru kaçıyordu.
Kaç asır geçti de, kapanmadı hala yara,
Kanamayı kimse kesemedi sara sara.
İhanet zinciri uzanmıştı İstanbul'a,
Padişah kanarak, döndü çok yanlıştır yola.
Hainler uzandı, Paşa'nın masum başına,
Kelle Edirne'de koyuldu 'İbret Taşı'na.
İbret ama nasıl, asırlara büyük ibret!
Hemen yakınında, kocaman Kasr ı Adalet!
Hainlere bakar gibiydi kellenin gözü,
Bir acıip renge büründü hemen gökyüzü;
Gazabı İlahi o anda etti tecelli,
Her yeri kapladı alevden yıldırım seli.
Adalet sarayı yanarak oldu yerlebir, (*)
Aklında ihanet olanlar, bu bir ibrettir.
Bu olay tarihin kocaman bir köşe taşı,
Beddua etmişti Paşa'nın günahsız başı.
Büyük liderlere, yapılacak bir ihanet,
Onun hayatını, bitirebilir nihayet.
Lakin bedduası, tutar iyi bilinmeli,
İşte dört asırdır, doğrulmadı Türk'ün beli...

(İstanbul:22.09.2005)

(*) Yılmaz Öztuna, Büyük Osmanlı Tarihi, Cilt:4

Ekrem Şama

Dört İşlem

Toplardı, çarpardı, rahmetli babamız,
Çıkarır böleriz, biz mirascılarız...

(İstanbul:26.11.2004)

(Ne pahasına olursa olsun, AB ye gireceğiz diye her tavizi vermeye hazır olanlara ve Büyük Ortadoğu Projesi adı altında İsrail'in Arzı Mevut emeline öncülük etmeyi marifet sayanlara ithaf ediyorum.)

Ekrem Şama

Dut Yemiş Bülbül

Hep dinleyerek, geçti bir asır,
Söylenir nutuk üstüne nutuk.
Sirk aynasından bir tarih yansır,
Normali nasıl, hepten unuttuk.
Karun mal sayar, elleri nasır,
Nemrutun derdi, yüce bir koltuk.
Bülbülün sesi, sanki hala sır,
Duta alışmış, dilleri tutuk...

(İstanbul:17.01.2006)

Ekrem şama

Dünyamızın Şeref Misafirleri

Onlar dünyamızın şeref misafirleri,
İslamı tebliğ görevi almış herbiri...
Yüzbinlerce gelmiş, hepsine denir Nebi,
Resul olanları da var, kitap sahibi.
Kuranımızda bildirilen yirmi küsür,
Birçok ayet işte onların öyküsüdür.
Herbirine ederiz salat, selam, hürmet...
Bütün müminler kılınmış onlara ümmet.
Adem'le tanıdı dünya insanoğlu'nu,
Terziler ustası İdris izledi O'nu.
Nuh Nebi, devrinde gelmişti büyük tufan,
Yeniden türedi bütün insan ve hayvan.
Hud, Salih gösterdiler nice mucizeler,
Saymaya yeterli değildir bu dizeler.
Biz İbrahim milletiyiz, bunu iyi bil,
Kendi gibi peygamberdir oğlu İsmail.
Zülkarneyn, Yahya, Zekeriyya ve Elyesa,
İsraillilere gelmişti Resul Musa.
İshak, Zülkifl, Şuayp, Yunus, Harun, Süleyman,
İlyas, Eyyup, Davut, Üzeyir ve de Lokman...
Yakub'u Yusuf'u duymayan var mı acep?
Kuyu ve zindan kıssasını biliriz hep...
Bir devir geldi, rezilliklerin zirvesi,
Helak sebebiydi Lut'un beddua sesi..
Peygamber gelmezdi insanlar şapıtmasa,
Mucize bir olay; babasız geldi İsa...
Muhammed Mustafa'mız sonuncu peygamber,
İsterim kıymet bilsin insanlık bu sefer...

(İstanbul:16.01.2005)

Ekrem Şama

Dünyanın Yedi Harikası

Şu kadar seyirci, oturmuş yanyana,
Hepsi de merakla, bakıyor ekrana...

.....
-Şimdi de geliyor, sonuncu sorunuz,
-Hazırım efendim, soruyu sorunuz...
-Nelerdir dünyanın yedi harikası?
Zamanınızın da, son üç dakikası...
-Mısır'da yapılmış olan Piramitler...
İskenderiye'de mevcut olan fener,
Rodos'taki Heykel... Sonra da Çin Seddi...
-Uç tane daha var..

.....-Bir de..
.....-Hepsi yedi...

.....
Şehirin meczubu, yanda ayakdaymış,
Aniden haykırdı, ama ne haykırış?
-Yarışma kim sen kim, bilgisiz avanak!
Sende ayna yok mu, be adam al da bak.
Ne arıyorsun sen, ta Çin'de Maçın'de? !
Aradığın her şey, aynanın içinde.
Koklamak ve tatmak, işitmek ve görmek,
Baksana kellene, oradadır örnek...
Elinle dokunmak, hissetmek inanmak,
Bunlar bilinmez mi, hey kafasız ahmak!

.....
Koparken salonda, kahkaha tufanı,
Benim beynim durdu, sanki dondu kanı.
Hiç belli olmuyor kimsenin makamı,
İliklerim O'nu gördükçe yakamı...

(İstanbul:14.01.2006)

Ekrem Şama

Düşünce

Düşümce bir evim vardı,
Düşünce sürgün odamdan...
Düşünce beynimi sardı,
Düşünce birgün o damdan...

(İstanbul:29.12.2005)

Ekrem Şama

Ecel Saati

Ecel saati belirlenmiş herkesin,
Sırası gelince gidecektir, kesin.

(İstanbul:10.11.2004)

Ekrem Şama

Edep Üç Harf

Üç organla ifade edilirdi edep,
Elif, dal, be, harfiyle kaydedilirdi hep,
Elif 'eller'imize delalet ederken,
Dal 'dil'in sembolüydü, sözümüzü derken,
Be harfiyle 'bel', yani alet-i zürriyet.
Edep de; ele dile bele hakimiyet.

(İstanbul:03.12.2005)

Ekrem Şama

Edirne Kahramanı Şükrü Paşa

Edirne'yi kuşattı Bulgar,
Emretti, çekildi kılıçlar,
İstanbul'da tatlı rüya var,
Ama uykusuz, Şükrü Paşa.

Edirne, mabetler mahalli,
Açlığa mahkumdur ahali,
Yendi; ot, fare, kabuk, çalı...
Hem aç hem susuz, Şükrü Paşa.

Paşa sanki düşmana esir,
Politik görüş çok da kısır,
Neden evde hapis, hala sır?
Yattı sorgusuz, Şükrü Paşa.

Milletinin asker evladı,
Edirne'nin dilinde yadı,
Çantasında kefen taşırdı,
Merhum korkusuz, Şükrü Paşa.

Aylarca namusu savundu,
Millet sevgisiyle avundu,
Tarihe kahramanlık sundu;
Budur kuşkusuz, Şükrü Paşa...

(İstanbul:14.06.2005)

Ekrem Şama

Elif'in Mahareti

Bu günkü harflere Şöyle bak,
Kimi keskin kimi yuvarlak,
'Elif'te hiĒbir kusur var mı?
Onunla yazılıp okunur Hak...

(İstanbul:18.12.2004)

Ekrem Şama

Ellibeş Yaş Dair

“Yaş otuzbeş yolun yarısı eder”
Diye şiir yazdı meşhur bir şair.
Şimdi o hayatta olsaydı eğer,
Ne derdi acep ellibeş dair?

Çiçekler bitti, umutlar yapraksız,
Yollar daraldı, önü de çok yokuş.
Her taraf kar kaplı, dünya topraksız,
Bülbüller kocamış, olmuşlar baykuş.

Uz atmalar oynanacak sahada,
Kaçamak faüller yapılmaz artık.
Deniz bitti, kara yakın aha da,
Bu günleri hiç hesaplayamadık.

Hayallerim buzlu, renklerim solgun,
Artık nefesim yetmez aşka meşke.
İçi çürümüş meyve, adı “olgun”,
Dilim alıştı, iki de bir “keşke”

Cıvıl cıvıldı bahçem, şimdi bomboş,
Viranede sadece ben ve eşim,
Ellibeşini yaşamak da bir hoş,
“Yine de hayat güzel be kardeşim”

(İstanbul:09.10.2004)

Ekrem Şama

En Güçlü Silah; Bismillah!

Yıldırım'dı Niğbolu'da,
İmandı Gelibolu'da,
Prçaladı zincirleri,
Zaferdi Anadolu'da...

En güçlü silah Bismillah,
En güçlü ses Allah Allah!

'Rıza en lillah'tır amaç,
Güç toplamak buna araç,
Bin yıl oldu cihan şahit,
Kaç defa şahlandık kaç?

En güçlü silah Bismillah,
En güçlü ses Allah Allah!

Türküler çıkar telimden,
Bayrak anlar dilimden,
Güçlüye asla tapmadım,
Kim korkar süper zalimden!

En güçlü silah Bismillah,
En güçlü ses Allah Allah!

İmanım var kalkar şaha,
Henüz konuşmadım daha,
Çek ellerini yurdumdan,
Mecbur etme bu silaha.

En güçlü silah Bismillah,
En güçlü ses Allah Allah!

(İstanbul:02.09.2005)

Ekrem Şama

En Hakiki Taklit

Şarlo, sessiz sinemanın eşsiz starı,
O çağda O'na özenirdi çokları.
Açıkgözün biri açmış bir yarışma;
'Şarlo'nun benzerleri, haydin podyuma!
Birincilik ödülü şu kadar dolar,
İsteyenler yüz dolara kaydolurlar.'
Yüzlerce yarışmacı koşarak gelir,
Hepsi hünerlerini gösterir bir bir.
Sonuncuyu bulup sorar bir muhabir;
Sonuncu olmandaki kusurun nedir?
'Taklitler ne kadar başarılı diye,
Takma adla katıldım organizeye.
Gerçekten bu sonuç çok komik bir durum;
Gerçek Şarlo benim, ama sonuncuyum...'

(İstanbul:03.05.2005)

Ekrem Şama

Enişteler Öper

Her gün yeni bir olay, eskisinden beter,
Beyni olanı terletiyor, buram buram...
Beyinsizler zevk denizinde batar,
Enişteler sırada ya, her gün bayram.

(İstanbul:02.04.2005)

Ekrem şama

Enseyeye Tokat...

Akşama kadar ve sabaha kadar,
İnsanlarla dolu hep şu sokaklar...
Enseler yığılmış, gidiyor kat kat,
İçimden geliyor okkalı tokat.
Şöyle inip kalkan kalçalara bak,
Ne güzel atılır bunlara şaplak?
Dökmeli eldeki yemek tasını,
Vur koluna da al o lokmasını.
İşir beni diyor şu koca kulak,
Özgürlük istiyor bendeki parmak.
Birinde bir çivi yok mu acaba?
Ne de çizilir şu gıcır araba.
Sanmayın az kaldı oynatmak için;
Yanıyorum dostlar hep için için.
İşte bu insanlar kapanıp eve,
Sabahlara kadar izliyor teve.
Kahraman sanıyor şimdi satanı,
Rızıkları geçtik, gider vatani.
Ellerde boyalı basın yüz sayfa,
Köşedeki gibi olmuş her kafa.
Onlara gelince hep şapur şapur,
Ben garibe neden yarabbi şükür? ! ..

(İstanbul:08.06.2005)

Ekrem Şama

Envanter

Tüccar işadami ve sanayiciler! ! !
Şimdi zamanıdır, çıkıyor envanter.
Yıl sonu; servet, mal, borç, kar veya zarar...
Sayımdır bu sayın bakalım ne kadar?
Konu listelerdir, yapın müzakere.
Şu husus çok iyi bilinsin bir kere:
Bir ortağınız var, unutmayın sakın,
Kendi hakkınızı sonraya bırakın.
Fakir fukarayı ben kasdediyorum;
Diğer ortağınız, onlardır diyorum.
Onların hakkını önce hemen verin!
İlk gereği budur çıkan envanterin.
"Veren el üstündür", İlahi kaide...
Verin ki malınız çoğalsın sizin de...

(İstanbul:29.12.2005)

Ekrem Şama

Er Kişi Niyetine!

Nasıl dayanırım, bu acıya nasıl?
Ölünce anladım, kıymetini asıl.
Kaybettim kocamı, o 'Generalim'i,
Düzeltemez hiç bir şey şu moralimi...
Başka törenlere, birlikte gelirdik,
Bu gün kocamı bu camiye getirdik.
Şimdi yakalarda, O'nun donuk resmi,
Görkemli olmalı, resmi merasimi.
Ne kadar çok silah arkadaşı varmış,
Etrafında da ne çok yıldız parlarmış.
O'nun da parlardı hep omuz yıldızı,
Ağlıyoruz şimdi, ben ve bir tek kızı...
Herkes emirler, verirdi her zaman,
Saygındı büyüktü ve elbet kahraman...
Bak işte insanlar, çıkıyor namazdan,
Cenaze kılacak, hep bunlar birazdan.
Sonra da mezara doğru taşınacak,
İmamın sesi bu, yankılanıyor bak...
-Cemaat! Er kişi niyetine!

.....-Ne ne? !
Bak sen şu imamın neler dediğine!
Ağzını topla a efendi! Er değil,
General namazıdır bu, haddini bil!

(İstanbul:05.07.2005)

Ekrem Şama

Erciyes!

Anadolumun yıkılmaz kalesi!
Sen kükreyen aslanların yelesi! ..
Hep seni gözler, Ağrı, Toros, Kaçkar,
Emirini bekler tüm yurttaki dağlar...
İmanlı başın daim yüksektedir,
Rüzgarın, bizi coşturan bestedir.
Erciyes! Yurdumun orta direği! ..
Erciyes! Yiğidin engin yüreği! ..
Erciyes! Davamızın ölçü taşı,
Erciyes! Türkün hep dik duran başı!

(İstanbul:21.12.2004)

Ekrem Şama

Erkekler Ağlamazmış Ha!

Ne dedin ne? Bir daha söyle, bir daha!
Erkekler ağlamazmış, ağlamazmış ha!
Bebek cesetleriyle, döşenmiş saha!
Erkekler ağlamazmış, ağlamazmış ha!

Ne diyorsun sen ha ne? Nasıl da dersin?
Kızı yerde sürüdü, hiç görmez misin?
Başı taşla ezilmiş, şu ölen gencin!
Erkekler ağlamazmış, ağlamazmış ha!

Zorluyorlar babayı, kızla zinaya,
Tanklarla giriyorlar, mahrem binaya,
Yayınladılar resmi, bir de dünyaya,
Erkekler ağlamazmış, ağlamazmış ha!

Bacımın üzerine, işiyor alçak!
Rastgele öldürüyor, elinde bıçak,
Öcümüzü kimler ve nasıl alacak?
Erkekler ağlamazmış, ağlamazmış ha!

Yanan senin de anan, bacın ve baban,
Resmi bir kınamadır, sade yapılan,
Bir gün biz de kalkacak mıyız yataktan?
Erkekler ağlamazmış, ağlamazmış ha!

(İstanbul:01.06.2004)

Ekrem Şama

Eskiyen Aylar

Bugünkü takvimimiz miladi.
Bunları bana babam söyledi,
Bundan beşyüzseksendört yılı çık,
Rumi seneyi bulursun dedi.

Onüç gün geç gelirdi o aylar,
Kullandık Cumhuriyet'e kadar.
Avrupaya uymak için yaptık,
Devrimlerin içinde bu da var.

Ocak ayının adı 'Zemheri',
Beyaz karlar örtmüştür heryeri.
İneği danayı korumak var,
Ayaz soğuktan yanar ciğeri.

Şubat ayının ismi 'Gücük'tü,
Arkadaşlarından küçüktü.
Annem bana yün yorgan örterken,
Son sözü kocaman öpücüktü.

Bu Mart, o zaman da yine 'Mart'tı.
Sert rüzgarlar dalları koparttı.
Kazma kürek yaktıracak soğuk,
Biraz odun bulundurmak şarttı.

Nisan'ın adı o zaman 'Abrul',
Yeni yılın ilk yeşili marul.
Aylardır güneşe hasretti ya,
Soluğu sokakta alır her kul.

Yeni doğan taylar koşar tırıs,
Kaplumbağa yola çıkmış tıs tıs.
Yeni isim bulamamışlar ki,
'Mayıs' ayı yine olmuş Mayıs.

Say bundan sonrasını artık yaz,
Yayla varken köyde oturulmaz.
Bahçedeki ağaç kıpkırmızı
O meyve de, Haziran da 'Kiraz'.

Temmuz ayına derlerdi 'Orak',
Yarılmaya başlar çorak toprak.
Ekin biçilir, harman yapılır,
Çalışıp, terleyip, yorularak.

Ağustos, 'Ağustos'tu o zaman,
Şehirlerde duramaz her insan.
Mesire yerleri tıklım tıklım,
Koşuyor sepetlerini kapan...

Baharda yazda ömür sürdünüz,
Eylül de geldi, yani 'Evvelgüz'.

Yeşil tabiata dikkat edin,
Sararmış yapraklar görürsünüz...

'Ortagüz' denilen aydı, Ekim,
Tam da güzün ortası nitekim.
Mısır da, patates de anbara,
Kışı çıkarmalı bu birikim...

'Songüz' dü, Kasım ayının adı,
Son yeşillikler de hep sarardı.
Kıştan haberci, yağmura gebe,
Gökyüzünü siyah bulut sardı...

Aralık'ın ismiydi 'Karakış',
Başlar artık çok şiddetli bir kış.
Oniki ayı tamam yazmış ya!
Yok mu Ekrem Şama'ya bir alkış?

(İstanbul:03.03.2005)

Ekrem Şama

Evlenmeden Olmaz

Ermif bir kul, başını kaşıdı bir süre.
Gördüğü olay için daldı tefekküre,
'Ey Allah'ım hikmet sahibi sensin ama,
Bu olayı sığıramıyorum aklıma:
Biz kulların şahidiz, her gün de görürüz;
Falanca kulun kırk yıldır hep gece gündüz
Eli duada, gözü yaşlı, boncuk boncuk.
Tek dileği var senden; erkek bir ocuk.
Dualarını bir türlü etmedin kabul,
Acaba neden, ne hata işledi bu kul? '
Ona gösterildi dua kabul defteri;
Gerçekten dua edermif kırk yıldan beri.
Mlahazat hanesinde koca bir yazı;
'Kesin makbul değildir duanın bu tarzı.
Görevler yapılıp da dua etmek gerek,
Kul evlat istiyorsa önce evlenecek...'

(İstanbul:31.01.2005)

Ekrem şama

Ey Nefsim!

Ey nefsim, ne verdin bana isyandan başka!
Bari yoksul giydirene, makas olaydın.
Sohbette yar konuşuldukça, gelip aşka,
Bari yanıp da sallanan, rakkas olaydın...

Ayakta tutacak tesellim o olurdu,
Müsrifçe harcıyorsun, bendeki umudu,
Yol olmuş, çiğnenirken Allah'ın hududu,
Yapılacak bir duvara karkas olaydın...

Hiç duymaz mısın mazlumların feryadını?
Zevk ve safayla doldurursun miadını,
Sevgili kullar yapıyorken cihadını,
Bari kılıç tutan kolda bir kas olaydın.

Bak bakalım kaç gram geliyor hasenatın?
Eller tevbe edeken, sen isyana saptın.
Ey teraziler, haydin gelin bizi tartın!
Keşke bir gram hasenata takas olaydın...

(İstanbul:29.04.2005)

Ekrem Şama

Ezanı Dinlerken

Karanlıklar yırtılır, yüce davet zamanı,
Çevirin gönülleri, duyun kutsal ezanı.

İlahi diyarlardan gelir bu ibareler,
Şahitlik ediyor şu yükselen minareler.

Sanmayın bu sedalar müezzinden geliyor,
Rabbimin engin rahmet denizinden geliyor.

Tekbirler dalga dalga, çiçekleniyor sema,
Yine ezan vaktidir, rahmet iner yurduma...

Gönül dünyalarına yağar her bir kelime,
Bu ilahi parola, davet yedi iklime.

Ezanı duyan mümin hemen koşar felaha,
Koş kardeş, kaçan fırsat ele geçmez bir daha,

Haydin namaza gelin, orda kalsın kıl ü kal,
Kulaklar paslı ya Rabb, gönder yeni bir Bilal! ..

(İstanbul:17.04.2005)

Ekrem Şama

Ezineli Yahya Çavuş

Sol taraf harabe, sağ Ertuğrul Tabya,
Ortada imandan seksen tane kaya,
Kartalların gözü hakimdi deryaya
Şehit takımıyla Ezineli Yahya...

Zırhlılar kusuyor, yağmur gibi gülle,
Kim çıkabilirmiş, denizden sahile?
Yiğide emanet, şanlı Çanakkale,
Şehit takımıyla Ezineli Yahya.

Yahya askerlerin başında ser idi,
Düşman alayları kar gibi eridi.
Seksenin tamamı er oğlu er idi...
Şehit takımıyla Ezineli Yahya.

Şarapnel yağmuru, yerler delik deşik,
Şehitlik kokuyor, havalar değişik,
Yücelen ruhları, millete bir ışık,
Şehit takımıyla Ezineli Yahya.

Sanki bir orduyu gizler küçük siper,
Kuşlar getirmişti, makamdan bir haber,
Alınlarını öptü yüce Peygamber,
Şehit takımıyla Ezineli Yahya....

(İstanbul:06.03.2006)

Ekrem Şama

FahiŒe Çocuklar

Œu çocuk var ya iŒte Œu, ayakları çıplak,
Tam bir üç kağıtçı, dolandırıcı olacak.
Yanıdaki, elinde tiner koklayan yanı,
Yakın zamanda olacak, azılı bir canı.
Œu karŒıdaki, kirden belli değil saç rengi,
Gözler fıldır fıldır; geleceğin pezevenęi.
Œu kaldırımında oturan bezgin kız çocuğu,
Saçları karmakarışık, gözlerinde buğu.
Belki de ismi, burcu, damla veyahut ayŒe,
DuruŒundan belli ki, olacak bir fahiŒe.
Hemen yanındaki titrek, küçücük cılız kız,
Yakında duyarsın ki, olmuş meŒhur bir hırsız.
Bana nasıl kızdınız değil mi, hem de müthiŒ?
Çocuklara neler söylüyorum bu nasıl iŒ?
Çocuk denilince insan, olmalı sevecen,
Böyle Œiir mi olur, Allah'ını seversen?
Ama bir dakika; beni hemen kınama sen,
Az önce arabanla yanlarından geçerken,
Azarlayarak kovalayan sen değil miydin?
Hareketini yorumladım sadece senin.
Ya sizler, rüyada uçuyorken hafif hafif,
Sıcacık yataklarınızda sürerken keyif.
Aklınıza geldi mi bu çocuklar, bir kere?
Aç titreŒtikleri, sığınıp da soğuk yere.
Sizler, kazanırken nasıl zevkini aldınız?
Sıra zahmete gelince sokağa saldınız.
Ya sizler, yaŒarken alemle dolu hayatı?
Öğrettiniz mi, insanlığı, maneviyatı?
Ne yerler, ne içerler, nerelerde yatarlar?
Bütün bir toplumun sırtında büyük vebal var.
Sen! Sen, sırtımızdan inmeyen politikacı,
Soruna bir çözüm üretemedin, ne acı.
Bana kızmak için ne hakkınız olabilir?
Sorumusuzluğunuzu tercüme ettim bir bir.
Çocuklar çiçektir, herkes de bunu böyle der,
İlgilenmezsen, o dallarda dikenler biter.
Hırsız, canı, fahiŒe... Evet bunlar da insan,
Bunlar, sevgisiz, sahipsiz çocuktular inan...
Okuyucuya tuhaf geldi Œiirin ismi,
Yansittiğim, duyarsız toplumların bir resmi.

(İstanbul:08.09.2004)

Ekrem Œama

Farz-ı Cihad

Bak bu çığlıklar feryad-ı ecdad;
'Nasıl unutulur farz-ı cihad? ! ! ..'

(İstanbul:06.12.2004)

Ekrem Şama

Fıfki

-Çabuk yoruldun be, neler oldu öyle?
Yokufta tekledin, hasta mısın söyle!
-Ağam at sırtında sen çok hızlısın da
Ben yaya olarak, çok yoruldum yolda.
Daha pazara çok yolumuz var, nasıl,
Sana yetişirim? Korkum odur asıl.

Ağa keyiflendi; etmeliydi alay,
Neşeden almalı diye birazcık pay.
Uşığı çağırıp, şöyle dedi ona;

-Çok özeniyorsun bilirim sen bana,
İstersin at ile yola devam etmek,
Takip etsin ağam seni yürüyerek! ?
-Eftağfurullah be ağam!

.....-Ben bilirim,
Teklifim var;

.....-Emret, ne yapabilirim?

-Şu taze fıfkiyi görüyor musun sen?

-Görürür be ağam,

.....-Bir parmacık yersen,
Bu atımı sana veririrm bir düşün,
Hep sürünerek mi geçecek şu ömrün?

Çok yorgundu terden sırtı sırlıklam,
Parmacıkla fıfkıdan alarak bir tutam,
Çiğnemedden yuttu;

.....-Sözünü tut ağam!
Artık ben attayım, sen peşimde yaya,
Şimdi çok değişik bakarım dünyaya.

At ve uşak sanki şahlanmıştı artık,
Ağa ter içinde;

.....-Yavaş git be sapık!

Yılların öcünü, alıyor gibisin,
Çok da böbürlenme, fıfki yedin demin.

Pişmanlık ateşi içindeydi ağa...
Dönüşte geldiler sabahki durağa.
Uşak havalara girmişti bir kere,
Attan indi fıfki yediği o yere.

-Gördün ağam yaya gitmek kolay değil,
Fıfkıdan bir parmacık ye ve ağzını sil.
Bunu yersen bil ki at yine senindir.
Haram servet ancak fıfki yiyenindir.

Ağaya gelmişti düşünme sırası,
Yaya gitse olur köyün maskarası,
Şanını bitirmek... Oh hayır hayır!
Fıfki yemek daha zararsız sayılır.
Parmacıyla şöyle az bir şey tutarsa,

Hissedilmez bile, çabucak yutarsa.

Şimdi yine ağa atta, uşak yaya,
Şeslenir başını kaldırıp ağaya;
-Ben yayayım yine atının peşinden,
Sabah da öyleydi, şu köyden çıkarken,
Yine ağa sensin, uşak benim adım,
Bu bokları niçin yedik anlamadım?

(İstanbul:18.11.2005)

Ekrem Şama

Futbol İşte Bu!

Yetki sizde mi ey FİFA, UEFA?
Teklifim var bakın benden tarafa!
Çiçek açtıralım şu tribünlerde,
Çok basit! Değişsin tek bir kaide.
Tarihe karışır, rezil bir kültür,
İşitilmez asla, küçük bir küfür.
Dua gider hakem ve anasına,
Ana veda eder evlat yasına.
Rakip tribünlere uzanır eller,
Sökülüp atılır dikenli teller.
Sahaya giremez, pala satır şiş,
Hekeme taş değil atılır bahşiş.
Top kaleye girse, ses çıkar, goal! goal!
Görenler derler ki, işte bu futbol.
Olmaz top yerine rakibe tepmek,
Moda olur gidip hakemi öpmek.
Öfkenin yerini almalı neşe.
Gül demedi varken atılmaz şişe.
Sevgi bağırılır hep türlü türlü,
Şu gençlik yetişir, sevgi kültürlü...
Hakemi sırtlamak olur hediye,
Kimse bağırılmaz, hey in be! Diye.
Maçlar artık geçmez, kıran kırana.
Müthiş alkış gelir, gol kaçırana,
İşte teklif, hadi söyle diyene;
Goller yazılmalı, golü yiyene.

(İstanbul:08.02.2006)

Ekrem Şama

Gel De Yunus Ol

İşin kolaymış be Yunus!
Bulmuşsun saf temiz insanları,
Kimisine şeyhim demişsin,
Kimisine sözlerini dinletmişsin.
Bu gün yaşayaydın da göreydim seni...
Önüne diz çökeceğin,
Bir Tapduk bulabilir miydin?
İnsanların içi başka dışı başka oldu be Yunus!
Teslim olacağın bir insan var mı bilmem?
İkiyüzlülüğün, ihanetin bini bir para.
Ağaçtan, kuştan, ırmaktan ilham almışsın,
Ne iyi...
Bir tane temiz ırmak kalmadı Yunus!
Çeşmeler kurudu, dereler yok.
Su yerine yağ, pislik, kir akıyor.
Denizler bile kirli.
Kuşlar eskisi gibi ötmüyor.
Zehir solumuşlar, boyunları bükük.
Zaten senin zamanındaki kuşların,
Çoktan nesilleri tükenmiş.
Şimdikiler onlara hiç benzemiyor Yunus'um.
Arkadaşlık ettiğin ceylanları,
Gel de şimdi bul, bulabilirsen.
Hiç erinmezdin,
Doğru odunları bulup getirirdin.
Ormandan...
Orman mı kaldı be Yunus?
Bu günkü insanlar yeşilin düşmanı,
Giden yaktı, gelen kesti.
Doğru odun mu?
Gel de şimdi bul.
Doğrusundan vazgeçtim, eğrisini bul.
İyi ki o çağda yaşamışsın.
İyi ki...
Bu günkü ortamda Yunus mu yetişir?
Gel de bu çağda aşık ol, Yunus ol bakalım.

(İstanbul:15.10.2004)

Ekrem Şama

Gelincik Tarlası

Dualar yazılmış hep çiçeklere,
Öğretilmiş kuşlara böceklere,
Şehit görmek için geleceklere,
Hazırlanmış, unutulmaz bir tören...

Benim rengim bayrağın kırmızısı,
İçimdedir şehitlerin sızısı,
Beni tanıyaması da bazısı,
Şehit çiçeğim, gelinciğim ben.

Şehitlerin kanıyla beslenirim,
Gelinlerin teliyle süslenirim,
Her ilkbaharda size seslenirim;
Şehitliklere gelsin, bizi gören.

Çok kısadır benim ömrüm, üç beş gün.
Allah'a kavuştuğum günüm, düğün.
Çiğneyip geçme, ibrettir gördüğün,
Ayağının ucuna bas yürürken.

Buradayız, Çanakkale yurdumuz,
Toprak olsa da narin vücudumuz,
Hayattakilerden tek umudumuz,
Bayrağımız inmesin bu gönderden...

(İstanbul:16.04.2004)

Ekrem Şama

Gençlik Geliyor!

Ağzımı kapatan elinizi çekin!
Artık tüm gerçekleri, haykıracağım.
Dilime bağlanan şu görünmez ipin,
Düğümelerini bir bir koparacağım...

Sanmayın güzel yurdum sahipsiz kaldı,
Duyarsızlık ciğerime hançer saldı,
Çok oldunuz artık sabrım da daraldı,
Kumar masanıza yumruk vuracağım.

Her yeni haber, bir öncekinden beter,
Maneviyat kuşandım, elimde rehber,
Kollarımı bağlasa da kat kat çember,
İşte çatlattım, mutlaka kıracağım...

Anlamıyorum, nedir sizin kastınız?
Maske takmış o stratejik dostunuz,
Bakın dedemin sancağına bastınız.
Ben geliyorum, tutup kaldıracağım..

Bilirim fanidir dünya, gelen gider,
Herkeşe gelir birgün korktuğu haber,
Sancağı dikecek Muhammed Peygamber,
İmanım tam, gölgesinde duracağım...

(İstanbul:02.03.2005)

Ekrem Şama

Genlerdeki Vahşet

Yeri Çanakkale,
Akbaş'ta, iskele,
İkiyüz yaralı,
Gemide sıralı.
Beyaz bayrak nedir?
Gemi hastanedir.
Zalimin uşağı,
İngiliz uçağı,
Vurdu gemimizi,
Şehit! Dizi dizi!
Medeni(!) İngiliz,
Hiç yutar mıyız biz?

* * *

Büyük sargıyeri,
Zıgındere, yeri.
Bayrak var gönderde,
İşaret, her yerde...
Hastane vurulur,
Cesetler kavrulur
Onbinlerce yiğit.
Yaralıyken şehit.
Hayret be arkadaş,
Bunlar nasıl çağdaş?
Cinayetler deni,
Bunlar mı medeni? ..

* * *

Bu yüzyıl da torun,
Havadadır burun,
Afgan'daki dehşet,
Irak'taki vahşet,
Bildiği tek çözüm,
Vahşet, dehşet, zulüm.
Her çağda zulüm var,
Haçlı bunlar, barbar.
Amerika, Fransız,
İngiliz'den farksız.
Dede ile torun,
Genlerdedir sorun...

(İstanbul:22.02.2005)

Ekrem Şama

Genlerin Şifresi

Şifreler çözülmüş biliniyormuş artık genler...
Şifreleyeni de bulmuşlar mı bunu diyenler?

(İstanbul:05.11.2004)

Ekrem Şama

Gerdek

Seher vakti gece gündüze kavuştu;
Yaşadıkları ne muhteşem bir gerdek.
Hergün duadayım, kollarım uyuştu,
Bizimkine sıra ne vakit gelecek? ..

(İstanbul:28.12.2004)

Ekrem Şama

Gözyaşının Rengi

Dünyadaki insanlar çeşit çeşit, boy boy,
İşçi, çiftçi, hasta, usta, ofisboy, kovboy...
Renklerine göre tanımlarsak onları,
Beyaz, melez, kızıl, esmerce, siyah, sarı...
Farklı kulvarlarda olur hayat yarışı,
Dertler farklı ama, aynı renktir gözyaşı...

(İstanbul:01.02.2005)

Ekrem Şama

Gurur

Dur,
Gurur
Savurur.
Yere vurur.
Olursun mağdur.
Şeytandı en mağrur,
Bu yüzden oldu menfur.
Gurur hastalık doğurur.
Bunun en doğrusu da şudur:
Tevazu... Kula yakışan budur.

(İstanbul:10.12.2004)

Ekrem Şama

Gülen - Ağlayan

Az gülmek ve çok ağlamak,
Buyruğudur Peygamber'in
Hesabı çok zor olacak,
Ağlayana gülenlerin...

(İstanbul:22.11.2004)

(SAMANYOLU GRUBUNUN 2 KELİME 1 ŞİİR AKTİVİTESİ İÇİN YAZILMIŞTIR
KELİMELER: GÜLMEK / AĞLAMAK)

Ekrem Şama

Gümüş Dere Bulanık

(Nazire)

Dağ başını bırakın, ovayı duman almış,
Gümüş dere bulanmış, ormanlar da azalmış,
Kaç yıldır bekliyoruz, güneş henüz doğmadı,
Ülkenin kaynakları bir kaç kişiye kalmış.

Sert adımlarla inler her yer,
Hortumcularmış geçen meğer...

Göklerde kara bulut, kirlenmiş yeşil deniz,
Ormanlar yağmalanmış, kalmamış yeşilden iz,
Yollar da dimdik yokuş, yürü yürü bitmiyor,
Sırtlarda fukaralık, iki kattır belimiz...

Sert adımlarla inler her yer,
Medyatörlermiş geçen meğer...

Karanlıklarımızı ışıklar boğacaktı,
Güneşin üzerine güneşler doğacaktı.
Kaç defa kurtarıldık, ama yine yoksuluz.
Hani ocağımıza servetler yağacaktı?

Sert adımlarla inler her,
Ninnicilermiş gelen meğer...

(İstanbul:24.06.2005)

Ekrem Şama

Günün Anketi

Bir anket var dolaşıyor dilden dile,
Anketörler geliyor şu soru ile;
"İnanç, düşün ve kanaat hürriyeti,
Ve de öğrenme, tatbikat hürriyeti,
İlgili örgütleri kurmak, özgürce...
Hangi rejimde tam sağlanmıştı sizce? "
İşte şıklar, birine koyun işaret,
Çarpı işaretli şık sayılır; "evet"

- a-() Krallık veya Mutlak Monarşi,
Hükümdar veya kral tek kişi...
- b-() Yaşadığımız demokrasi,
Etiket diyor en iyisi...
- c-() Kabile yönetimi şekli,
Zulu veya kızılderi...
- d-() Monarşi, Meşrutisi de var,
Meclisle birlikte hükümdar...
- e-() Cunta, askeri bir yönetim,
Kesintisiz sıkıyönetim...
- f- () Herkes ormanı tercih eder,
Örneğin meşhur aborjinler...

(Vicdanınız olsun tarafsız bir jüri,
Şiirin alt tarafında yorum yeri.)

(İstanbul:25.01.2006)

Ekrem Şama

Güzel Türkçemiz

Dedin ki;
.....-Bana şu Türkçemizi öğret,
Harf harf, hece hece, kelime kelime...

Dedim ki;
.....-Beni çok bilir mi zannettin?
Geçmiş kalem diye bir mertek elime,
Gel beraberce has Türkçe öğrenelim,
Melhemim olsaydı, sürerdim kelime...

(İstanbul:11.02.2006)

Ekrem Şama

Güzellerle Bir Gece

Önceki gece ben tek başıma kalmışım,
Giderek, güzeller arasına dalmışım.
Çarpıldım birine, kırpıverdim gözümü,
Tutmam gerekecek, şu verdiğim sözümü.
Vakit hoş geçiyor, bu nasıl bir güzellik...
Kaptırdım kendimi, dikkatim oldu dim dik.
Oku oku çevir, çevir çevir de oku,
Gördüğüm her yeni şeyde yaşadım şoku...
Girinti çıkıntı, herbiryeri şahane,
Kaç defa denedim, hep başa döne döne...
Güzelimi elden geçirdim, mıncık mıncık,
Bazen ter içinde kalmışım vıcık vıcık.
Başka isimler de verdi bana sevgilim,
Onlar da geldi... Bir güle mecbur değilim.
Canım güzellerim, allı morlu yeşilli,
Bunlar insan çarpar, tatlı dillerden belli...
Üstüne yapışmış, simsiyah parlak süet,
İçinde ne cevher saklarmış hayret, hayret!
İncecik kırmızı satenden çok şık bir ip,
En önemli yere yeleştırdim gerdirip...
Uyumadan önce, bir al takke ver külah!
Her gece isterim, izin verirse Allah.
Güzellerle gece, yatağım doldu taşı,
Kaç defa hevesim, zirvelere ulaştı.
Bana neler yaptı, yatağımdaki her şuh!
Bunları yapmayan, bence kuru bir güruh...
Caiz görürlerse eğer, ben öldüğüm gün,
Mezarıma böyle, güzelleri de gömün.
Yenilendi sanki, böylece hücrelerim,
Ben yeniden doğmak, işte böyledir derim.
Bilmediklerimi itiraf ettim mertçe,
Tüm hünerlerini gösterdiler cömertçe...
Sabahlara kadar, göz, dil, dudak, el, parmak,
Uyuyaklamışım, yorgunluktan sızarak.
Ne gülüyorsunuz, yaşadıklarım etik!
Sabahlara kadar, kitaplarla dertleştik!

(İstanbul:29.06.2005)

Ekrem Şama

Haçlı Budur

Osmanlı'nın artık, yok oluş savaşı,
Bütün cephelerde, yıkılış telaşı,
Dokuzyüzyedi, yılın son günleri,
Sona yaklaşmıştı, dünyanın dalaşı.

Haber Filistin'den, hem de bomba gibi;
İngiliz Sina'nın, son savaş galibi.
Kudüs Şerif de, ellerine geçmiş,
İşgalci İngiliz, General Allenbi.

General der; Selahaddin türbesinde,
Azamet ve haşmet, var imiş sesinde;
"Ey dünya duy beni! Kudüs artık bizim,
Elimize geçti, haçlı darbesinde! "

İbrettir, yastayken, tüm müslüman dünya,
İngiliz-Fransız'la, tam arka arkaya,
Bayramlar etmişti, Kudüs düştüğünde,
Müttefikimiz ve, dostumuz Almanya...

(İstanbul:07.08.2005)

Ekrem Şama

Haka Dansı

Nazari deneysel, sonra da tatbiki,
İlmin safhaları bunlar tabii ki.
Tüm dünya ilimde varmış ta nereye,
Biz ilim adına vurmuşuz karaya.
Beşyüzlük yapılmış dünya listeleri,
Yok bizimkilerden mosturalık biri.
Her ilde kurmuşuz, üçer beşer site.
Kocaman binalar, hep üniversite.
Kendileri bulmuş şimdi yeni bir iş,
Her bir idareci, olmuş bir müfettiş.
Durmuşlar kapıya, ellerde büyüteç,
Öğrenci ayırıp, kılık kıyafet seç.
İlim yuvasında çevirirler filim,
Bizde onlara bir karşılık verelim;
Önce centilmence yapalım reverans.
Sonra şimdilerde moda olan bir dans,
Kollarını sıva, dizlerini büktür,

.....
Şu işaret... Haka dansından bir figür...
.....

(İstanbul:10.12.2005)

Ekrem Şama

Halifelik

Sancaklar dizildi hep sıra sıra,
Şanlı ordular yöneldi Mısır'a,
Yavuz atını şaha kaldırmıştı,
Alimler yürüyordu ardısıra.

Burası Sina Çölü, yoktur ucu,
Su bulunmaz, sığağı kavurucu,
Nice ordular geçmeyi denemiş,
Helak olmuş, bu cüretin sonucu.

Yavuz önde, girdiler ordu ile
Hep dualar tekbirler geldi dile,
Tam ihtiyaç duydukları bir anda,
Allah yağmur indirdi kurak çöle.

Böyle sağlandı Müslüman birliği,
Yavuz'a geçti İslam bekçiliği,
Dünyaya yön verdi Osmanlıların,
Yüzyıllar sürececek halifeliği...

(İstanbul:25.06.2004)

Ekrem Şama

Hattatların Çınaraltı Geçidi

ınaraltında, dalıp zamanı yudumlamak,
O an inerim maziye basamak basamak.

Bütünleştim ulu ınarla, gövdesi benim,
Nice hattatlar tanıdı bu yaşlı gözlerim.

Hattı sanat eyledi, Rahmetli Şeyh Hamdullah,
Burada Őekillendi, nice yeni Bismillah.

Karahisari harfleri burda tasarladı,
Verildi Süleymaniye hatlarının adı.

Mustafa İzzet gibisi gelir mi bir daha,
Onun eseri, Ayasofya'daki her levha.

Elde Kuran, Hafız Osman'ı gördü bu gözler,
Burada yazıldı O Kuran'a ait czler.

Hat ustası; Mehmet Hulusi, Yesari, Şefik,
Onlarla gelişti, sls, celi sülüs, talik...

Hatırlıyorum, Rakım Efendi'yi, Őevki'yi,
Hep keşfettiler, harflere ait musikiyi.

Nazif Efendi, İsmail Hakkı Altunbezer,
Sikkeler zerine harikalar çizdiler.

Üstad Hasan Rıza, Kayışzade Hafız Osman,
Bu gün hayırla yadeder, her kuran okuyan.

Sami ve Necmettin Beyler, daha sonra Hamit,
Beraberlerinde hep, kamyış, hokka ve divit.

Halim zyazıcı seri hattıyla anıldı.
Hafız Kemal Batanay; hattat, müzik stadı.

Kamil Akdik'den tutun, mer Vasfi'ye kadar
Gelip geçti, eser bırakan nice ustalar...

Yaşlı gözler, ne ustalar gördü, ne eserler!
Yılda bir kerre gelse razıyım, Yusuf Sezer.
(İstanbul:05.07.2004)

Ekrem Şama

Havuz Sistemi

Havuz dediğimiz su havuzu değil,
Aslında çok basit, az üstüne eğil.

Havuz sistemini tanıtmak isterim;
Bu deyim kamuya ait teknik terim.

Harcanmak üzere bekleyen paralar,
Hazineye dursa; ilave ne doğar?

Alıp yatırmalı falanca bankaya,
Mesela şubesi de olsun "Çankaya"...

Pazarlık yapılır, toplam "şu" faize,
Şunlar da açıktan "büyükler"imize.

Devletin kazancı "şu" kadar olacak,
Yine ana para öylece kalacak.

Devlet muhtaç elbet, her zaman borç alır.
Pazarlıkta sona hep "Çankaya" kalır.

Bu sefer de faiz "şu" nun iki katı,
Devlet yer "şu" kadar büyük bir tokatı?

Fark gider 'üç buçuk' zengininin cebine,
Faizi ödeyen bu millettir yine.

"Çankaya" köşedir, "büyük"lerse razı,
Soygun "büyük"lerle "Çankaya" çaprazı...

Zayıflatılırken ahlak maneviyat,
Soygunlar sayılır olmuş ince sanat.

Yönlendirilerek halkımızın oyu,
Daima semirmiş, 'üç buçuk'un soyu..

Ortak hesap olsa, her para yığılsa,
Krediler için de kafidir nasılsa.

Böylece alınan verilen devletin,
"Üç buçuk" un değil, gelirler milletin.

Halka ver soygundan kurtardığın yemi.
Derim ki kısaca, bu 'havuz sistemi'...

(İstanbul:19.12.2005)

Ekrem Şama

Haydin Deneyin! ! !

Sizi gidi siyonist kart kalpazanlar,
Yaptıklarınız, Kabbala'da yazanlar...
Önce İsrail, sonra siyonist mabed,
İnsanlık size mahkum mu ilelebed? ..
Sizden başka herkes köle, siz efendi,
Beşbin yıldır size hep bunlar söylendi.
Güya kutsal gayeniz de bu imiş tek,
Barış diye yutturursunuz bilmesek...
Biliriz bayrağınız iki çizgili,
Bunlar temsil ediyor Fırat'la Nil'i.
Altıgen yıldız sembelüdür siyonun,
BOP bir parçasıdır ifrit versiyonun...
Amerika burnundan bağlı bir köpek,
Yırtıp parçalıyor, sizi dinleyerek.
Boynumda arzı mevud emelleriniz,
Her taşın altındadır pis elleriniz...
Madem öyle, bir deneyin, haydin gelin,
Ardında biz varız görünmez engelin.
İmanlıyız, geliriz büyük maziden,
El aldık milyar şehitten ve gaziden.
Dünyaya geldik, görev sırası bizde,
Dostun, düşmanın gözü üzerimizde...
Kuvvet kudret sahibidir Allah'ımız,
Gayret sermayemiz, dua silahımız...

(İstanbul:08.02.2005)

Ekrem Şama

Haydin Felaha

En çetin en karlı, dağları aştık,
Şu yüzyıl düzünde, rotadan şaştık,
Sırtlan korusuna, girip ulaştık,
Bilinsin kardeşlik, dirilsin barış...

Daim düşman olmaz, hilal hilale,
Bir baba bir anne, aynı sülale,
Kulak ver 'felaha', diyen Bilal'e,
Bilinsin kardeşlik, dirilsin barış...

Nereye arkadaş, şimdi nereye?
Canavarlar girmiş, bizim sürüye,
Sürmek ister tuzak, dolu dereye,
Bilinsin kardeşlik, dirilsin barış.

Herşey görülüyor, bak sabah oldu,
Biz uyurken kiler, hep silah doldu,
Beyin ezilirken, beden mahvoldu,
Bilinsin kardeşlik, dirilsin barış.

Bizde hem tembellik, hem de kibirlik
Sırtlanlar çakallar, olunca birlik,
Çıkış yolu belli; hep beraberlik
Bilinsin kardeşlik, dirilsin barış...

(İstanbul:26.07.2005)

Ekrem Şama

Haydin Şehitliklere Koşun!

Rüyalara giren arazi,
Fidan ekili dizi dizi,
Görün o yiğitlerimizi,
Şehitlerimiz bekler bizi.

Türkiye'nin en batı ucu,
Tarihi yazdıran bir acı,
Gelincik tarlasının içi,
Şehitlerimiz beker bizi.

Cihad tohumunu ektiler,
Tarihin yükünü çektiler,
Taptaze birer çiçektiler,
Şehitlerimiz bekler bizi.

Yuvası orda şehit kuşun,
Haydin, şehitliklere koşun!
Hatıraları var, konuşun,
Şehitlerimiz bekler bizi.

Çanakkale, yüzbinler şehit,
İşte millet! Tükenmez ümit!
Garip değil hiçbir mücahit,
Şehitlerimiz bekler bizi...

(İstanbul:18.05.2005)

Ekrem Şama

Hayır Ve Şer

İlahi bir hüküm var, şöyledir:
"Hayrın kaybolmaz zerresi bile,
Şerlerin durumu da böyledir,
Beraber gider yapanlar ile..."

(İstanbul:15.12.2004)

Ekrem Şama

Her Çarşamba Mı Çalışacağız?

Toplu iş görüşmelerine başlanmıştır,
İşveren söz alıp konuşur, ağır ağır;
-Bizim işimiz tecrübe isteyen bir iş,
Yeni aldık, çok çok önemli bir sipariş.
Gördünüz, bizler severiz paylaşmasını,
Çalışalım, bitirip iş sözleşmesini...
Sözaldı, işçi temsilcilerinden bir bey;
-Böyle bir toplantı hakikaten güzel şey.
İsteklerimiz geliyor, burada dile,
Sorunlar konuşuluyor, bu vesileyle.
Ücret konusunda etmeyiz hiç itiraz,
Şu hafta tatilini konuşalım biraz;
İki gün tatilden dönüyoruz çok yorgun,
Pazartesi günleri de hep tatil olsun...
-Bu nasıl olur?
.....-Olur, olur! Artar verim...
-Sipariş var, greve dayanamaz işyerim.
Diğer işçi temsilcisine geldi sıra,
Arkadaşlarına göz kırpıp, arasıra;
-Cuma gününü tatile eklemek lazım.
-Bu isteklerinize çok, ama çok kızdım.
Ama görürüm ki yaptığınız dayatma,
Bir grev mal olur, tüm ticari hayatıma...
Günlerce sürdü müzakere, tekrar tekrar.
Salı ve Perşembeyi de tatil yazdılar.
En sonunda anlaşma sağlandı, nihayet,
İmza töreni için toplanmıştı heyet.
İşveren konuştu, kırgınca bakışlarla.
İşçi söze başladı yoğun alkışlarla;
-Bizler, yeni sisteme zor alışacağız,
Acaba her çarşamba mı çalışacağız?

(İstanbul:10.05.2005)

Ekrem Şama

Her Liderin, İzi Derin

((Her insan topluluğunu liderleri ile birlikte çağırırız.
Ayet:17/71)))

Bize yutturmayın hiç bunu,
Bunlar köhnemiş çöl kanunu,
Kuranmış, hadismiş geçiniz,
Herkes kendi çizer yolunu!

Bunları söyleyen bir lider,
Birileri peşinden gider,
Beraberce haşrolacaklar,
Müjde, Yüce Allah böyle der!

Ahkam ayeti diyorsunuz,
Sayıları ikiyüzotuz.
Bunların modası geçmiştir,
Kalana imanımız sonsuz.

Bunları söyleyen bir lider,
Birileri peşinden gider,
Beraberce haşrolacaklar,
Müjde, Yüce Allah böyle der!

Çağımız, küresel evrensel,
Yurt satarız, alırsız bedel,
Bakın cami, kilise, havra,
Budur ideal olan model.

Bunları söyleyen bir lider,
Birileri peşinden gider,
Beraberce haşrolacaklar,
Müjde, Yüce Allah böyle der!

Amerika'dır en büyük şef,
Avrupa'yla birleşmek hedef,
Emirlerini yapmalıyız,
Artık demode şan ve şeref!

Bunları söyleyen bir lider,
Birileri peşinden gider,
Beraberce haşrolacaklar,
Müjde, Yüce Allah böyle der!

Ayet hadis olsun arabın,
Yasağı olur mu şarabın?
Suyun kaynağından sana ne?
Altına tut da dolsun kabın.

Bunları söyleyen bir lider,
Birileri peşinden gider,
Beraberce haşrolacaklar,

Müjde, Yüce Allah böyle der!

Allah'tan başka var mı umut?
Helalı al, haramı unut,
İşte silinmez işaretler,
Aklını kullan, o yolu tut.

Bunları söyleyen bir lider,
Birileri peşinden gider,
Beraberce haşrolacaklar,
Müjde, Yüce Allah böyle der!

(İstanbul:12.11.2005)

Ekrem Şama

Hikmet Yağmuru

Maddenin değişimi, oksijen, hidrojen...
Kafam karışıyor, anlayamıyorum ben,
Bana izah edin, yağmur nasıl oluyor?
Düşündükçe, düşüncem karışıyor hepten.

Milyarlarca ton su göğe çıkıyor, nasıl?
Uzay boşluğuna niçin olmuyor vasıl?
Yer çekimi, ay çekimi, soğuk havalar...
Hepsi tamam da, yaparı anlatın asıl.

Zamanı gelenler yere düşüyor, tak tak...
Şunun zamanlamasına ibret için bak,
Tam da berekete gebe kaldığı anda,
Yağmur suyuna kavuşuyor kuru toprak.

Şu buharların hepsi de acep su mudur?
Bu bulutların aslı su kurusu mudur?
Su, güneş, bulut, soğuk hava, yerçekimi,
Acep yağmur dediğin sadece bu mudur?

Gökteki bulutlar kaç milyar ton su eder?
Hep birden yağmur olsa, akıllara keder.
Denizlerin seviyesi hiç değişmiyor,
Bu kadar su nerden gelir, nereye gider?

Yağmurun taneleri aynı, küçük küçük,
Hep beraberce iniyorlar bölük bölük,
Milyarlarca damla birleşerek düşseydi
Her taraf harabe olurdu, yıkık dökük.

Bulut ani soğusaydı dolu olurdu,
İlmi açıklama tam yerine oturdu,
Elli-altmış kiloluk dolular yağsaydı,
İnsanlar nereye kaçır da kurtulurdu?

Kış mevsiminde de kar olarak düşüyor,
Dağlar taşlar hep beyazlara dönüşüyor,
Kar taneleri hep de altıgen olurmuş,
Düşündükçe beden değil akıl üşüyor.

Farzet ki anlayabildim, dolu ne, kar ne?
Toprağının üstündekiler hep hazine.
Yağmur olmasaydı ne fiyat verirlerdi.
Varlığına güvendiğin şu arazine.

Eğrice otursak da doğru konuşalım,
İlmi izahları anlayalım, aşalım,
Hikmetlerini gözümüzle görüyorken,
"Allah'ın rahmeti" isminde buluşalım.

(İstanbul:11.04.2005)

Ekrem Şama

Hilal Ramazan'a Gidiyor

Bugün cumadır, görünüyor Ramazan,
Ya Rabb korkarız, dünyayı bağacak kan!
Rahmet ayında, şerleri hayra çevir,
Aydınlıklar yaz, sensin yazılar yazan...

Dünya susamış, feryad figan ediyor,
Hilale baktım, Ramazan'a gidiyor...

Geri çevirme, tövbekar kullarını,
Suçlarını sil, güçlü kıl kollarını,
Zalimler azmış, zifiri karanlıkta
Kuran nuruyla, aydınlat yollarını...

Dünya susamış, feryad figan ediyor,
Hilale baktım, Ramazan'a gidiyor...

İlahi yandık! Medet zalime karşı,
Mazlumun ahı, istila etti arşı,
Kan alıp satan, katiller diyarında,
İnsaf tartacak, kula muhtaç bu çarşı...

Dünya susamış, feryad figan ediyor,
Hilale baktım, Ramazan'a gidiyor...

Ramazan ayı, sosyal hayat direği,
Rahmete muhtaç, insanlığın yüreği,
Tüm insanlara, rahmet et Allah'ım,
Rahman ve Rahim, sıfatının gereği...

Dünya susamış, feryad figan ediyor,
Hilale baktım, Ramazan'a gidiyor...

Ramazan ayı, bize Kuran doğmuştu,
Ramazan ayı, dua zulmü boğmuştu,
Ramazan ayı, affı gönder Allah'ım,
Rahmete açız, bir aydınlık, bir muştu! ...

Dünya susamış, feryad figan ediyor,
Hilale baktım, Ramazan'a gidiyor...

(İstanbul:16.09.2005)

Ekrem Şama

Hormonlu Sevgiler

Karanfilim, sümbülüm, papatyam, lalem!
Bir yanda sensin, bir yanda dünya alem! ..
Gülüm, çiçeğim, manolyam, portakalım!
Baharım, yazım, yaprağım, kiraz dalım! ..
Önce böyle başlar ilişki bizde hep,
Sonradan değiştirir bir sürü sebep...
Bir de bakıyorsun beyaz papatyayı,
Hormonlu bir sevgi yapmış 'koca ayı'
Zehirli gübre ile beslenen çiçek,
Oluvermiş, 'köpek', 'inek' veya 'eşek'
Pis su verilmiş çiçekleri görünüz,
Şimdi olmuş, 'yılan', 'cıyan', 'maymun', 'öküz'! ..
'Gülüm dalım çiçeğim', bakıyorsunuz,
En hafif hitap şekli olmuş 'pis domuz! '
Dostum, yanlış bunlar, aşklar böyle olmaz!
Gerçek çiçekler böyle değişmez, solmaz...
Sevgide kullanmayınız, hormon, zehir,
Gerçek aşk, sevgi ve saygı, bu değildir...

(İstanbul:07.02.2005)

Ekrem Şama

Irak'a Demokrasi Geliyor(!)

Hiç farketmiyor eski eser, cami ve türbe,
Koca ülke yanıyor, baştanbaşa harabe.
Yüzbinler katlediliyor, ana, baba, bebe...
Alkışlayın, Irak'a demokrasi geliyor(!) ...

Mazlumların feryadıyla doldu arşı ala,
Şehirleri, ülkeleri kapladı bu bela,
İkinci defadır vahşete şahit Kerbela,
Mutlu olun, Irak'a demokrasi geliyor(!) ...

Mezarlıklar, harabeler bıraktı ardına,
Baykuşlar gibi tünedi dedemin yurduna,
Ye ye bitiremedi, bak şişkin avurduna,
Islıklayın, Irak'a demokrasi geliyor(!) ...

Kendi halkına ihanet eden iki adam,
Aynı Hüseyin, dün Şerif'ti bugün de Saddam,
Bir gün alınır mı bunca biriken intikam?
Müjde müjde, Irak'a demokrasi geliyor(!) ...

Önde Amerika, şeytanın koalisyonu,
Perde arkası yönetmen İsrail misyonu,
Bil bakalım hangi ülke ikmal istasyonu?
Kına yakın, Irak'a demokrasi geliyor(!) ...

(İstanbul:03.10.2004)

Ekrem Şama

Irak'ta ABD Ordusu

Allah'ım Ebrehe, ordusu bu, dirilmiş,
Başları taş ister, o kadar da sivrilmiş.
Gözleri sadece, senin Kabe'nde değil,
En son gönderdiğin, Din'ine de çevrilmiş.

Önde sadece bir, değil binlerce fil var.
O fillere rehber, bizde ne çok gafil var.
Din'in de Kabe'nin, de sahibi Sen'sin,
Göndersen Allah'ım, taşlarla Ebabil var!

(İstanbul:26.08.2004)

Ekrem Şama

Irak'ta Batakta

Devlet terörü, tüm dünyada atakta,
Duymadınız mı, Amerika Irak'ta?
Diliyorum ki, boğulsun bu bataкта,
Görüyorsunuz, Amerika Irak'ta...

Müslüman kanı, içiliyor bardakta,
Bombalar bebek, yakıyor yatakta,
Hergün binlerce, kişi melun tuzakta,
Barışçı (!) katil, Amerika Irak'ta...

Yağma sırası Türk'e ait toprakta,
Telafer, Musul, Kerkük'te kan akmakta,
Bizler rahatız, olaylar çok ırakta,(!)
Müttefikimiz Amerika Irak'ta...

Terör alevi, dünyamızı yakmakta,
Reji İsrail, sırtarak bakmakta,
Vah vah Türkiye'm, hala uyur ayakta.
Vahşi Batı ve Amerika Irak'ta...

(İstanbul:23.09.2005)

Ekrem Şama

İhtilal Dediğın

Masal anlatacağım sizlere, bir masal,
Bakın, mayıs ayında vardır buna emsal.
Belki bir gün başınıza sizin de gelir,
Akla gelsin hemen buradaki ihtilal.

Kralımız ülkenin halkıyla mutlu iken,
Koşarak gelmiş veziri bir sabah erken,
Efendimiz; şark taraflarında bir rüzgar
Esermiş, deliriyormuş tenine değın!

Bu tarafa doğru gelmektedir o rüzgar,
Acele etmeliyiz, çok az vaktimiz var.
Hava geçirmez bir odaya buyurunuz,
Halkına gereklidir, sizin gibi krallar.

Rüzgar size dokunmamalı ki aklınız
Bizi yönetsin, size muhtaçtır halkınız.
Hemen bodrum kata inelim, öncelikle
Siz kurtulun Kralımız, acele kalkınız!

Böylelikle, Kral küçük odada, kurtulmuş,
Halkın tümü esen rüzgardan deli olmuş.
Halkın deli saçması hareketlerinden,
Kralları çok etkilenmiş, sararıp solmuş.

Bunca delinin arasında kral sadece
Tek akıllı ya, halktan farklıdır böylece.
Halk bir meydanda toplanır, karar alırlar;
Kral delirdi, ihtilal yapalım bu gece...

(İstanbul:27.05.2004)

Ekrem Şama

İkibinyüz Yılı'ndan Kesitler -1

İkibinyüz'de neler oldu, ilginç olanlar?
Konuşuyorlardı, toplanıp bazı başkanlar.
Almanya Başkanı dedi ki; "Bizdeki olay,
Başka ülkelerde görülemez kolay kolay;
Papazın biri bir çocuğu eğitmiş; dini
Konularda, eğitime adanmış kendini.
Bu olay yılın olayı olarak görüldü.
Papaza üstün hizmet madalyası verildi.'
İsrail'li dedi ki; 'O bir şey mi sayılır?
Hahamlardan biri kendi evinden ayrılır,
Üç çocuğa öğretir dinimizi güzelce.
Ajanlarımız öğrenir olayı bir gece.
Devletimiz de derhal o fedakar hahamı,
Ve üç çocuğu, ilan etti yılın adamı.
Ölünceye kadar hep birinci dereceden,
Maaşa bağlandılar, ödendi o gün hemen.'
'Siz ilginç olay diye bunlara mı dersiniz?
Eminim beni dinleyip hayret edersiniz.'
Anlatıyordu başkanımız, çok heyecanlı,
Gözlerini kısarak, sesi oldukça canlı;
'Köylerin birisinde yaşlı bir adam, gidip
Bir gence namaz öğretirmiş, bu farzdır deyip.
Bir baskın yapıldı, yakayı verdiler ele,
Nasıl da yasaklar delinmiş bir bakın hele?
Seccade, takke, kitap, tesbih, suç aletleri,
Evide bir de türban bulunmuş, daha beteri.
Özel mahkemeye sevk edildi, daha o gün,
İdam cezaları tek tek infaz edildi, dün.
Suç aletleri sergileniyor o meydanda,
Olayı görmüş olanlar hala heyecanda.
Bazen cenazede kılınmış kaçak namaz,
İrticanın kökü bu gidişle kazınamaz.'

(İstanbul:21.09.2004)

Ekrem Şama

İkibinyüz Yılı'ndan Kesitler -2

Avrupa trenini kaçırmıştık, geçen yüzyıl,
Çalışıp çabaladık, yürüttük mantık, akıl.
On yıl önce Afrika Birliği'ne başvurduk,
Haydi Afrika'lı, birliğe al, bize sarıl.

Uganda, Ruanda, Somali ve de Fildişi,
İkibinyüzon'da başarırız biz bu işi.
Demokrasimiz artık rayına oturuyor,
Zulu kabilesi de destekliyor girişi.

Zaire dönem başkanı hazırlıyor rapor,
Yardım alacağız, ekonomimize motor.
Her Afrika devleti bizim dostumuz değil,
Kenya yeşil ışık yakmazsa işimiz çok zor.

Halkımızla beraber aldık bunca çetin yol,
Afrika bize uzanan kurtarıcı bir kol,
Bizler kahraman bir milletin evlatlarıyız,
Ey halkımız başaracağız, sen müsterih ol.

(İstanbul:21.09.2004)

Ekrem Şama

İkibinyüz Yılı'ndan Kesitler -3

Başkan kanlı Chengel yine geldi aşka,
Dünyayı yedi, kanmadı Amerika.
Son kalan üç beş tane bağımsız devlet,
Anıldı, terörist acımasız devlet.
Amerika bu devletleri de barış
İçin bombalayacakmış, karış karış.
Başkan bir konuşma yaptı, estek köstek,
Birleşmiş Milletler verdi büyük destek.
Irak raporu da bu gün yayınlandı,
Hayatta kalmış on iraklı da yandı.
Böylece İarak'a barış oldu hakim,
Şimdi yapılacak demokratik seçim.

(İstanbul:21.09.2004)

Ekrem Şama

İkibinyüz Yılı'ndan Kesitler -4

Başbakan açıkladı, :Öz YTL ye geçerek,
YTL den dokuz tane sıfır atmamız gerek.
İkibinyüzon yılında düzlüğe çıkacağız,
Enflasyonlu günler bir daha geri dönmeyecek

(İstanbul:22.09.2004)

Ekrem Şama

İkibinyüz Yılı'ndan Kesitler -5

-Çevre konulu resim sergisi, gala...
İşte yüzyıl öncesi, dövün ve ağla!
-Eski ormanlarımız hep böyle imiş,
Kesilmiş, yanmış, yağmalanmış, erimiş.
-Av hayvanları, ayı, kurt, tilki, tavşan;
Tek tek öldürmüş, eline silah alan.
-Bakın Marmaramız bu, eskiden geniş
Bir denizmiş; balıklar bile yüzermiş.
-Bu görülen yeşillik Konya Ovası,
Şimdi çöl, askeri tatbikat sahası.
-Karadeniz sahili, nefis manzara,
Beton doldurmuşlar, bu güzel koylara.
-Çöllerin hepsi ekilip dikilirmiş,
Gıdalarımız, buralardan gelirmiş.
-Şu vadilerden geçermiş hep akarsu,
Nasıl kurumuş, şaşıyorum doğrusu?
-Dövünmek hayıflanmak faydasız artık,
Güzellikler yenilmiş, kalmış bu atık.

(İstanbul:22.09.2004)

Ekrem Şama

İkibinyüz Yılı'ndan Kesitler -6

İkibinyüz'ün ılık bir sonbahar yağmuru,
Törenlerle karşılandı imefe memuru.
Uçaktan indi, yardımcısına dedi ki; git
Boğazda mevcut sekiz köprü, üç tünel geçit,
Para gişelerinin yerini sapta da gel,
Stand by anlaşması için bir onlar engel.
Memur koyacağız artık bütün gişelere,
Sonra sıra gelir ormandaki meşelere...

(İstanbul:23.09.2004)

Ekrem Şama

İkibinyüz Yılı'ndan Kesitler -7

İkibinyüz'de Milli Eğitim Şurası,
Yine tartışma var delegeler arası;
-Zorunlu eğitim onbeş yıla çıkmalı.
-Afrika'ya gidip yeni model bakmalı.
-Kesintisiz devam etmeli bu eğitim.
-Yirmisinde bıyığını mı keseceğim?
-Lise üniversite, hep birleştirilsin,
Mezun olanlar bir işe yerleştirilsin.
-Bu kadar eğittikten sonra bu gençlere,
Fırsat vermeli, gider istediği yere.
-Hiç böyle olur mu, o zaman İmam Hatip
Mezunu da olur, kaymakam, hakim, tabip?
-Arkadaş senin sözlerin amma da saçma,
O okulları kapatmıştık, saçmalama.
-Liseler beş yıla çıksın, denemek için,
Modern sisteme geçiyoruz demek için.
-Yüzlerce yıl, dene dene bitiremedik.
Her gördüğümüzü denemek için yedik.
Milli Eğitimdir diye, hep göz boyadık,
Yüzyıllara da gençlere de ettik yazık...

(İstanbul:23.09.2004)

Ekrem Şama

İlham Perisi

Uyandım gece yarısı,
Yanıma geldi birisi,
Tanıdım, ilham perisi,
Söylemeye dilim yetmez...

Rüyada bir ben, bir de sen;
Çiçek derdik, binbir desen,
Birazcık tarif et desen,
Anlatmaya ilim yetmez.

Dost beni çağırır bağa,
Günahlarım sürükler dağa,
Sultana ait otağa,
Gitmeye mecalim yetmez.

Tanımamışsam Allah'ı,
Ters giydirirler külahı,
Nefsim bana çeker şahı,
Mat olurum filim yetmez.

Bunca yük binmiş bedene,
Ekrem, uçmak senin nene
İstersen bin defa dene
Doğrulamaya halim yetmez.

(İstanbul:04.05.2005)

Ekrem Şama

İmefe

İmefe nin babası, Duyun-u Umumiye,
Amir o, icracı o; kendin pişir kendin ye!

Gırtlığa dayanmış borç, ödemesi ne mümkün?
Yönetimi verildi, ülkedeki çok mülkün.

Artık gelsin vergiler, karlar, harçlar akarlar,
Bizim nazırlarımız, uzaklardan bakarlar.

Sınırlıydı Duyun-u Umumiye alanı,
İmefeye sınır yok, açık yapar talanı.

Birileri gelmesin, artık ne gereği var?
İmefenin emrini, vekiller yapıyorlar.

-İşçiyi atın!

----- -Emret...

----- -Yatırımını durdurun!

Bütçeyi kısın!

-----Hay hay!

-----Bizim küpü doldurun!

Faizleri ödeyin!

-----Çoktan hazırdır mister!

Elini vermişsin ya, vücudunu da ister.

Hayvancılık mı? Vazgeç... Ziraat? Nene gerek?
Gülüyordur mutlaka, dönüp de gevrek gevrek.

İşçi esnaf hep şaşkın, işadamları mefluç,
Üzerine alan yok, sanki samur kürktür suç.

Allahım gerçek kuvvet kudret mutlak senindir!
Yolun sonudur bizi ezecek bu silindir!

Biz ettiyse sen etme, uyandır bu gafletten,
Fakirliğe sabrettik, ölürüz bu zilletten.

Duyun-u umumiye, o sonun başlangıcı,
Çıktığımız merdiven, İmefe darağacı.

(İstanbul:07.10.2005)

Ekrem Şama

İmtihan Zinciri

Ateştir altının dūşmanı
İşte bu onun imtihanı.
Kadınlar altınla sınanır,
Bazen imtihanı kazanır.
Kadın gönderirsin yanına,
Başla erkeği imtihana.
Şu dünya imtihan sahası,
Kazanan çok azdır, dahası.

(İstanbul:23.10.2004)

Ekrem Şama

İnanıyorsan Fatih'sin

Türk genci! İşte hedef, karşıda yalçın kale!
İçindeki karanlık, engeldir istikbale.

Haydi yürü ileri, baş dik irade çelik,
Saf sık kollar kenetli, silahın birliktelik.

İnanmışsan Kuran'a, varsa fetihten haber,
Müjdelemişse seni, sözleriyle Peygamber,

Akşemsettin ufuğa dikmişse gözlerini,
Dinlemeyi bilersen, manalı sözlerini,

Yürüyoruz deyince, hainler çıksa bile,
Rum ateşi bağırını, delerek yaksa bile,

Hiç korkutmasın seni, kat kat aşılmaz surlar,
Elbet dize gelecek, bütün zalim unsurlar.

Yalnız Allah'a kul ol, rehberin ilim ve fen,
Ölüm senden korkmalı, koynunda olsun kefen.

Türk genci sakın bozma, o ettiğin yemini,
Denizler zincirliyse, dağdan yürüt gemini.

Burca dik taşıdığın ayyıldızlı sancağı
Parçala zulümleri, kapat karanlık çağı...

(İstanbul:13.11.2005)

Ekrem Şama

İngiliz'i Vurmak

İstanbul'a ilk gelmiş, olmuştu hayran,
Çınlıyordu top sesi, ile dört bir yan...
Merakla sordu yoldan, geçen birine;
-Kardeş gümbürtüler var, acep bunlar ne?
-İngiliz Kralı gelmiş, de İstanbul'a,
Halk O'nu karşılıyor, dizilmiş yola,
O'nun için patlıyor, hep bu toplar...
-Acemi miymiş bizim, topçu bu kadar?
Bir saattir atıyor, hep dizi dizi,
Hala vuramadılar, bir İngiliz'i...

(İstanbul:22.04.2004)

Ekrem Şama

İnsanlar Gördüm

İnsanlar gördüm, çok ilerdeydi kullukta,
Önlerinde başka bir kul vardı, koltukta...
İnsanlar gördüm hep rükuda olmuş hayran,
Önlerinde şehvet vardı, anadan üryan...
İnsanlar gördüm hep de başları secdede,
Kocaman bir para resmi var seccadede.
İnsanlar gördüm, ta içinde tahiyyatın,
Yerinde şan şöhret vardı, maneviyyatın...
İnsanlar gördüm, ne niyaz var ne namaz.
Bunlara bahane mi? Nasıl bulunamaz? ..
İnsanlar da gördüm, boyun bükük göz nemli,
Allah var ya başka, hangi şeydir önemli? ...

(İstanbul:18.02.2005)

Ekrem Şama

İstanbul'un Fethine Doğru

Galata'dayız:

-Bunca yıllık şarapçiyım, aklım şaşıyor.
Bu Türk bu fiçileri nereye taşıyor?
-Dolu olsa anlarım, ama fiçiler boş.
Acaba boş fiçiyi mi oluyor sarhoş?
-Sanmam kendisi Müslüman içmez şarabı.
-O zaman niçin alıyor bunca boş kabı?
-Yaa, boşver kazandığımız para ortada!
Böyle tatlı kazanç var mı, şu Galata'da?
Fiçileri üç misline verdik ona bak,
Görüyorsun şu Türkler amma da avanak.

Rumelihisarı'ndayız:

-Beyim, yeni fiçiler da indi depoya,
Dağlar kadar oldu, üstüste koya koya...
-Sultanımızın emri, olacak binlerce,
Alımları sürdürmeli daha günlerce...
Sen aptal rolüne devam et, hiç çaktırma,
Bol para ver, hiçbir boş fiçiyi kaçıрма...

28 Nisan 1453, Bizans Sarayı'ndayız:

-Aklımı oynatacağım bu nasıl bir iş?
Önceki gece gemiler Haliç'e gelmiş!
Zincir de sağlam, nasıl gelmişler, çok garip.
-Bu sabahki gördüğümüz de çok acaip:
Haber geldi, köprü var Haliç üzerinde,
Anlamıyoruz, ama aklımız yerinde.
Adamlarımla gözlem yaptırıp etrafta,
Binlerce boş fiçi, üzerlerinde tahta.
Asker ve top geçiyor surların dibine,
Tanrım, nedir bu başımıza gelenler ne?
-Bu güne kadar böylesini görmemiştik,
Anlaşılan artık Bizans'ın işi bitik...

(İstanbul:25.05.2005)

Ekrem Şama

İstanbul'un Gerçek Fethi

Bu fetih, kuru bir fetih değildir elbet,
Bunu murat etmemiş, Hazreti Muhammet.
Gönüllerin fethi asıl muzafferiyet,
İşte bunu başardı Fatih Sultan Mehmet.
Fatih'te vardı, dirayet kadar fazilet,
Askerde de itaat, metanet ve gayret.
Kalyonlar karadan çekildi, büyük ibret,
Önce tedbir alındı, sonra geldi nusret.
Allahım, O Sultan'a ve askere kıl rahmet!
Ya Resul, methetmiştin, yarın da şefaet et!

(İstanbul:28.05.2004)

Ekrem Şama

İstanbul Boğazı

Dünyanın gözü İstanbul, bebeği Boğaz,
Ne kadar övgü yazsam, bu boğaz için az.
Bakınca sade su yolu değil gördüğüm,
Tarihleri coğrafyaya bağlayan düğüm.
Üsküdardan Sarıyer, Galata'dan Beykoz,
Gümüştan gece çiçeği sanki yakamoz.
Deniz değiştirir, yüzebilen her cisim,
Boğaz, dünyanın en ilk öğrendiği isim.
Boğaz bir ırmaktır, boyutları devasa,
Dengeler bozulurdu, çift akış olmasa.
Seviye düşük olduğu için beş parmak,
Akdeniz'e doğru akar bu koca ırmak.
Tuzu az olduğu için iki derece,
Alttan akar Karadeniz'e gündüz gece.
Eşit olduğundan iki yönlü akıntı,
Dengede meydana gelmez hiçbir sıkıntı.
Söyletir aşıkları, dillendirir sazı,
Aşka esin kaynağı İstanbul Boğazı.

(İstanbul:17.05.2005)

Ekrem Şama

İsterim Allah'ım

Hasretinle yanmak,
Zikrinle uyanmak,
Rahmetine kanmak,
İsterim Allah'ım!

Kitabını bilmek,
Günahları silmek,
Çağrına gelmek,
İsterim Allah'ım!

Emrine sarılmak,
Günaha darılmak,
Cemale vurulmak,
İsterim Allah'ım!

(İstanbul:14.10.2004)

Ekrem Şama

İyilik-Kötülük

Kişinin etrafında görevli melekler,
İnsanın yaptığı amelleri denetler.
Kötülükler, geçici deftere yazılır,
İyilikler, silinmez yere; teker teker...

Kim ki; kötülüğüme pişman oldum, derse,
Tekrar yapmamak için Allah'a söz verse,
Tüm kötü amelleri defterden silinir,
Hangisi Nasuh gibi bir tevbe ederse...

(İstanbul:24.05.2004)

Ekrem Şama

Kabaklar Ve İnsanlar

Kabak büyük nimet, cennet yiyeceği,
Bilen bilir, bir şaheserdir çiçeği.
Kimin varsa başkasına diyeceği,
Kabağı kullanmış, kabağın ne kabahati var?

Adam güya sanatkar, ortaya çıkmış,
Etrafındakileri sıktıkça sıkılmış,
Millet canından bezmiş, iyice bıkmış,
Kabak tadı denmiş, kabağın ne kabahati var?

Yola çıkmış, açmış etini budunu,
Upuzun yırtmaç, göstermiş kanadını,
Haspam sanki olmuş ortalık kadını,
Kabak çiçeğiymiş, kabağın ne kabahati var?

Yuvarlaklarını ortalığa sermiş,
İnce ayrıntılarını da göstermiş,
Soranlara hatlarım çok zarif dermiş,
Kabak gibiyseler, kabağın ne kabahati var?

Seninki iyice dağıtmış azıtmış,
Kafayı akşam usturayla kazıtmış,
Üstündeki cila da kötü sıırtmış,
Olmuş kabak kafa, kabağın ne kabahati var?

Kendisi şairmiş, bulunmaz kıymetmiş,
Böbürlenmek hep ona özgü tiynetmiş,
Ölçüyü teraziyi hepten kaybetmiş,
Nimetten saymışsa, kabağın ne kabahati var?

(İstanbul:20.04.2004)

Ekrem Şama

Kadavra

Düşman olmuş azgın insan kendisine,
Bir cinnet burcuna girmiş sanki devran.

Kendine acımak için hiç vaktin yok,
Refleksini kullan, var gücünle davran.

Bin türlü pis deney ve korkunç silahlar,
Zulme kobay olmuş ölmeden kadavran....

(İstanbul:12.02.2006)

Ekrem Şama

Kadın Gibi Ağlamak

Evlat, tarih ilmi ne lükstür ne de bir süs,
İbret almak için okunmalı Endülüs.
Yediyüzellide kuruldu, İspanya'da,
İslam rengi ile boyandı yarımada.
Ordusuyla Tarık Bin Ziyad boğaz geçti,
Başlayan çok müthiş çok hızlı bir süreçti.
Medeniyet oldu, yürekteki her tekbir,
Tüm şehirler ilim yuvası oldu bir bir.
Tevhid akidesi can verdi cansız taşta,
Ülke eserlerle donandı baştan başa.
Sekiz asır diri kaldı o medeniyet,
Esastan sapmalar başlamıştı nihayet.
İsrafa dalmıştı son hükümdar Abdullah,
Haçlıya güvendi de gaflet etti, vah vah!
Başkent Gırnata o gün edilmişti işgal,
Kaçarken almıştı, ağlamaktan bitkin hal.
Annesi gün görmüş büyük islam kadını,
Söylediğine bak, sarsıp da evladını:
"Ağla evlat ağla! Terketmiştin cihadı,
Savunmadın erkek gibi madem biladı (*),
Çalışan düşmanın bugün gülmek nasibi,
Şana da ağlamak yaraşır kadın gibi..."
Evlat, ders al bundan da ülkeneye sahip çık.
Fayda etmez sonra duyacağın pişmanlık.

(İstanbul:27.06.2005)

(*) Beldeler, şehirler.

Ekrem Şama

Kadınlar Günü Mü?

Var mı bir kadın? ? ?
Desin ki; 'Erkek milleti senin adın,
Kadınları bu günde yeni keşfettin,
Geçmişte hiç hatırlamadan yaşadın...'

Var mı bir erkek? ? ?
'Bu gün kadınların günüdür' diyerek,
Bir gün için hatırlasın her kadını;
Anası, bacısı, sevgilisi, tek tek...

Var mı bir adam? ? ?
Var olabileceğini hiç de sanmam,
Bu günün dışında kadını unutup,
Desin; 'oh, ne de güzel onlarsız yaşam! '

Var mı bir insan? ? ?
Yeryüzünde her gün birlikte yaşayan,
Bir tek cinsli dünya yaşanılır sanıp,
Diğer cinsi boşa yaratılmış sayan...

(İstanbul:07.02.2005)

Ekrem Şama

Kadir'in Kıymeti

Ömürde kaç kere yakalanır "Kadir"?
Kıymetini bilip yaşayan çok nadir.
"Kadir"ın kıymeti bin ay buyurulmuş,
Bin ay bir ömürdür, seksenüç senedir.

(İstanbul:26.10.2005)

Ekrem Şama

Kadir Gecesi Selamı

Almak bir hüner, ilahi selamlar var,
Sağınak gibi yağar ta fecre kadar.

(İstanbul:27.10.2005)

Ekrem Şama

Kalbi Selim

Boşuna güvenme, şan şöret ve paraya,
Salih amellerin melhem olur yaraya...
O günde ne evlat, ne de mal verir fayda,
Ancak kalbi selim, sahibi geçer kayda...

(İstanbul:05.07.2005)

Ekrem Şama

Kameralı Denetim

Saçların önüne dökülecek yarın,
Boştur denetimden kaçma çabaların,
Kaydeden kamera o kadar yakın ki;
Çok uzak sayılır, kendi şah damarın.

(İstanbul:05.07.2005)

Ekrem Şama

Kameraman

-Şu yeni gelen kameraman sen misin?
Hadi şanslısın hızlı başlıyor işin.

Büyük orman yanıyormuş cayır cayır,
Görev senin, iyi kamerayı ayır.

-Merak etme patron, o iş benim işim,
Gör bak neler yapıyorum, ben neymişim.

Vay! Şuna bak, bu ağaçlar alevden dev!
Oğlum kameramansın, işini çok sev!

Her yerini bir güzel görüntüledim,
Patron görüp büyülenecek eminim.

-Ben seni bekliyordum getir kasedi,
Çok az kaldı, neredeyse saat yedi.

Çok da çekim yapmışsın hadi tebrikler,
Bir bakalım, şu makinaya takiver.

Bunlar ne, sarı toprak, yarılmış sanki?
Derideki kıvrımlar gibi inan ki.

Bu yanmış çalılar, hala ayaktalar,
Bu görüntü insan kaşlarında da var.

Gölü de almışsın, durgun ve bulanık,
Etrafdaki ağaçlar, yanmış bir kazık,

Vay vay! Koca ormandan kalanlara bak,
Sade bir toprak, görüntü de kel kabak...

Koca ağaçlar olmuş yanık bir çalı
Zannedersin dev bir insanın pis kılı

Oğlum ateşler, alevler neredeler?
İzleyici bu, biraz hareket ister.

-Hay aksi! Akşam görevi almıştım da!
İlk işimi kutlamak için odamda,

Biraz içki içmişim, sarhoş olmuşum.
Hata, kamerayı ters tutmuş oluşum.

Alnım, kaşım, kirpiğim, sakalım, gözüm,
Bunları çekerek geçmiş, hep gündüzüm.

(İstanbul:06.05.2004)

Ekrem Şama

Kanatlanan Toplar

İmanla zekayla döndü feleğin çarkı,
Türk'e yoktu deniz ve karanın bir farkı...
Fatih'ti karadan yürüten donanmayı,
Borç diye bilirim, Barbaros'u anmayı;
Binbeşyüzotuzdört yılının sıcak yazı,
Tunus'un fethini ferman etti bir yazı.
Cihan Padişahı idi Sultan Süleyman,
Kapdan-ı Deryası da O'nun kadar yaman...
O devirde fesat yuvası idi Tunus,
Çiğnenirdi burda ahlak iffet ve namus.
Yüklendi donanma denizden iskeleye,
Düşman kaçırverdi çöldeki bir kaleye.
Çöle doğru ağır topları götürerek,
Fesadın başını gidip yok etmek gerek...
Bunlar denizcidir, çok asker ve hayvan yok,
Tedarik çinse, kaybedecek zaman yok.
Kanat yok uçmaya düşmanın arkasından,
Bir çare bulmalı, fayda yok başkasından.
Emretti Barbaros:

.....-'Kanat takın toplara!
Bizim için deniz sayılır çöl ve kara! '
Tekerlek takıldı toplara birer birer,
Çadır bezlerini kestiler ve biçtiler,
Sonra da taktılar toplara, işte yelken,
Faydalanmak gerek güçlü rüzgar eserken.
Yıldırım hızıyla, girildi büyük çöle,
Yerle bir edildi, girilmez denen kale.
Tek tek fethedildi, birçok fesat ocağı,
Atalarım böyle getirdi yeni çağ! ..

(İstanbul:25.12.2005)

Ekrem Şama

Kanuni'ye Sunulan Donlar

Akdeniz iç deniz sayılırdı o günler,
Neler yaşandı bu denizde hem kaç sefer...
Binbeşyüzaltmış'tı, bakın şimdi şu harbe;
Bu sefer sahne bir ada ismi de Cerbe.
Birleşik haçlılar, kocaman bir donanma,
Sayı ikiyüzden az derlerse inanma.
Miktarca ölçüsü kaçmıştı endazenin,
İntikamı için, şu meşhur Preveze'nin
Osmanlı sayıca sadece yüz kadardı,
Donanmada ünlü denizciler de vardı.
Gazi Turgut Reis ve Paşamız Piyale,
Ne olaylar oldu, sığmaz akla hayale.
Düşman kendisinden emiñ küstah ve mağrur,
Osmanlıyı silmek için el oğuşturur.
Bir yığın prens markiz, asil ve asilzade,
Bir gemi dolusu, belki daha ziyade.
Takıp takıştırmış hepsi tüm ziynetini,
Görüp kutlayacak, Türk'ün hezimetini.
Olayı şiirle detaylı anlatamam,
Bir hücumla oldu, haçlının işi tamam.
Esir düşmek oldu, asillerin sonları,
Hünkara sunuldu haçlıların Donları (*)

(İstanbul:03.01.2006)

(*) Meşhur esirlerin isimleri:

Don Alvaro de Sandi, Don Sanchez de Levia, Don Beranger de Requesens, Don Juan de Cardona, Don Giovanni de Cardona, Don Gaston vs.

Ekrem Şama

Kar Tanecikleri

Atom, su molekülü mikroskopik altıgen,
Kimyası belli, iki hidrojen bir oksijen...
Bedi' sıfatının bir tecellisi görülür,
Dünyada yaratılmış başka örneği yokken...

Kar tanecikleri, çok küçük, beyaz, romantik,
Kar tanecikleri, hep simetrik ve estetik.
Hiçbiri diğerinin aynısı da değilmiş,
On üzeri milyarca çeşitli kar... İbretlik...

Aşağıya düşerken yerlere paralellik,
Harikadır ışığı yansıtıcı özellik.
Fiziğin kuralları da izah edememiş,
Üstünde çalışıyor, yeni kuantum fizik...

Birisi diğeriyle asla birleşmeyerek,
Gökten titreyip yavaş yavaş inerler tek tek...
Ledün ilmi erbabı olan biri anlattı;
Her kar taneciğini taşırmış ayrı melek...

Anlayamıyor aciz kalıyor insan aklı,
Her metreküpü üçyüz ellimilyon yapraklı.
Minnacık ve saydam, çok özel altıgen kristal,
İlahi ihtişam kar taneciğinde saklı.

(İstanbul:17.02.2005)

Ekrem Şama

Karadeniz Otoyolu

Hançer saplanmış, güzelliğın içine,
Kezzap dökülmüş, güzellerin saçına,
Biz gördüğümüz, hayalle avunuruz
Lakin gelecek kuşakların suçu ne?

Renklerin dansı olurdu koydan koya,
Masallar gibi, anlatıldı soydan soya,
Otoyol geçmiş, bu güzel sahillerden,
Şimdi betonla dolmuş hep boydan boya.

Sert dalgaları koya hayat verirdi,
Gören gözlerin, kederleri erirdi.
Koca kayalar, betonlar, siyah asfalt,
Yeşil bedene, hep karalar giydirdi.

Tüm boydan boya, yapmışlar otoyolu,
Şimdi kumsallar betonlarla dopdolu,
Kalacak olan, gelecek kuşaklara,
Yeşili ölmüş betondan Anadolu.

05.07.2005

Ekrem Şama

Karga mıyım İnsan mı?

Çayırdan oturmuş güneşleniyordum ben,
Değişik bir ses işittim, dereden gelen.
Bu seste bir tuhaflık sezmişim doğrusu,
Uzanıp baktım ki, bu bir karga yavrusu.
Çalıya takılmıştı, atıyordu çığlık,
Kurtarayım dedim, ölmedi ya insanlık?
Yanına yaklaşırken, annesi olmalı,
Feryada başladı, sallanıyordu dalı.
Bir anda nerden geldiğini anlamadım,
Yüzlerce karga ile çevrildi etrafım.
Her birisi canhıraş feryatlar ederek,
Anneye veriyorlardı topluca destek.
Kimisi bana doğru yapıyordu pike,
Kimi yavruya koşuyordu seke seke.
Yavruya zarar vereceğimi sanarak,
Annenin feryadıyla başlamıştı atak.
Kargaların hücumundan ürperdim, yıldım,
Yavruya yavaşça yaklaştım, adım adım.
Feryat ederek kafama gözüme çarpan,
Yüzlerce destekçi kargaya aldırmadan,
Kurtarıp bıraktım, hemen çıktılar sahip,
Bilmezdim bunları; geçerdim karga deyip.
Birden dünyada mazlumları hatırladım,
Ben de insanım, müslümandı benim adım.
Keşmir'de, Bosna'da, Çin'de, Çeçenistan'da,
Türkistan'da, Filistin'de, Afganistan'da,
İrakta, Moro'da, Eritrede, Rusya'da,
İsrail'de, Somali'de, bütün dünyada,
İnsana yapılan bunca zulüm, işkence,
Dur durak da yok, sürüyor her gün her gece.
Ben çok rahatım şimdilik, dokunan yok ya,
Hiç düşünmedim ki, umurumda mı dünya?
Yazık bana, karga kadar bile değilim,
Sahip çıkmadım insanlığa. Elim dilim
Başka şeyle meşgul, işitmedim çığlığı.
Kargadan mı öğrenecektim insanlığı?
Müslümanlığım ile ederim hep iftihar,
Vurdumduymazlıksa zulmün önünü açar.
Uyanık mıyım, yoksa gördüğüm rüya mı?
Bir küçük karga değiştirdi tüm dünyamı...

(İstanbul:13.09.2004)

Ekrem Şama

Karınca EŖeęe Vurunca

EŖek ifteler savurunca,
Bırakıp da kaçmaz karınca...
Güçlü tekmeler devre dıŖı,
Karınca, kulağa varınca...

(İstanbul:21.01.2005)

Ekrem Ŗama

Karınca Ve Koloni

Akılların kantarınca,
İbretliktir her karınca...
Koloni için çalışır,
Hakk'ın emri uyarınca..

(İstanbul:30.05.2005)

Ekrem Şama

Karınca'nın Hakkı

Adli İlahi uyarınca,
Hak'kın divanına varınca,
Kuruşuna kadar alacak,
Bir hakkı kalmışsa karınca...

(İstanbul:18.01.2005)

Ekrem Şama

Kavanoz Dipli Dünya

(Kavanoz dipli dünyada nelere şahit oluyoruz?

İslamın ilk yıllarında Peygamberimiz (SAV) e ve müslümanlara en büyük kötülükleri yapan nice insanlar, sonradan müslüman olarak dine ve dindarlara en büyük hizmeti yaptılar.

Ebu Süfyan (RA) ve İkrime (RA) isimleri bunlardan sadece iki örnektir. Yine o devirde Peygamberimiz (SAV) in dizinin dibinde feyz alan ve en uç noktalarda görev yapan bazı insanlar da, bir anda dinden çıkarak düşman oluvermişlerdir. Peygamberimizin zekat memuru Abdullah bin Hatal ile vahiy katibi Abdullah bin Sa'd sadece iki örnektir.

Çağımızda da insana çelişkili gibi görünen bu tür olaylar yaşanmaktadır:

Şeksen küsür yaşına gelene kadar Allah'ın olmadığını savunan ünlü felsefe profesörü Ateist Antony Flew; 'Yeni anlıyorum ki Allah varmış, ben hep yanlışta imişim.' dedi. Ateist olduğunu her fırsatta dile getiren ünlü gazeteci ve köşe yazarı Serdar Turgut da yanıldığını ve artık Allah'a sığındığını açıkladı. Ömür boyu dini savunanlara gerici, yobaz, bağnaz ve laiklik düşmanı diye sıfatlar takmış bulunan ünlü siyasetçi Rağsan ve Bülent Ecevit çifti, yazılı bir açıklama yaparak; başbakanının ve bakanlarının çoğunun İmam Hatip kökenli olan 'Hükümetin dinimize ters icraatları yüzünden, hıristiyanlığın yayılmakta olduğunu ve İslam Dini'nin yok olma tehlikesi ile karşı karşıya bırakıldığını, misyoner faaliyetlerinin arttığını, her sokakta kiliseler açılmakta olduğunu ve tedbir almak gerektiğini' ifade ettiler...)

İşte kavanoz dipli dünyadan bir kesit,
Hiç kimse değil, bulunduğu yerde daim...
İslamı savunur oldu şimdi Ecevit,
Bakmışsın zalimler alim, alimler zalim...

(İstanbul:04.01.2005)

Ekrem Şama

Kedicik ve Sevgi

Sağına baktı,
Soluna baktı,
Tirmık uzattı,
Miyav da miyav!

Umudu yoktu,
Kuyruk da dikti,
Yanıma yattı,
Miyav da miyav!

Gözünü kırptı,
Kulak da çııptı,
Ayak yaladı,
Miyav da miyav!

Gözleri nemli,
Ne de sevimli,
İhtiyacı ne?
Miyav da miyav!

Şimdi anladım,
Sevgi her adım,
Sevilmek ister,
Miyav da miyav!

(İstanbul:05.05.2004)

Ekrem Şama

Kerkük-Musul

(Kerkük, Musul ve Kuzey Irak'taki "Kırmızı çizgilerimiz" tartışılıyor...)

Kavrayamıyor benim gibi cahil kul...
Yüzyıldır hep gündemde Kerkük ve Musul;
Misak-ı Milli çizgisiyle çevrildi,
Hayım Naum demişti ki; ver de kurtul.
Lozan'da verdik de, hakkımız saklıydı.
Felluce, Telefar, derken Kerkük Musul,
Kırmızı çizgiyle çevirdik deniyor,
Torun Naum'un isteği; sil de kurtul.
Hain Naumlar mı bizi yönetiyor?
Dedim ya, kavrayamıyor bu cahil kul...

(İstanbul:27.11.2004)

Ekrem Şama

Kırmızı Şapkalı Türkiye

Bir varmış, bir yokmuş, evvelki zamanlarda,
Bir ülkede; refah varmış tüm insanlarda.

Ülke kaynakları çok bolmuş, yüzyıllardır
Beklermiş; elbet bunun sebepleri vardır.

İdare de kendini yeniler dururmuş,
Demokrasiye geçtik diye avunurmuş.

Böyle bir ülkeye yeter mi demokrasi?
İşte size, yepyeni rejim; bürokrasi.

Ama ne bürokrasi; çarkları çeviren
İnsanları engelleyip, çamlar deviren!

Ülkesini seven bir işadamı varmış,
Kırmızı şapkası da bir aksesuvarmış.

Ekonomi dede ormanda hastalanmış,
Kırmızı şapkalıya haber postalanmış.

Ekonomi, hatırlı biri olduğundan,
Sepeti hazırlamış, yola çıkmış o an.

Hain hortumcu mutlak bir ağ örecektir ya,
Ormandaki yolda çıkıvermiş ortaya,

Gececeği yola tesadüf gibi inmiş.
Yakışıklı, becerikli, şık da giyinmiş,

Selam kırmızı şapkalı; nereye böyle?
-Ekonomiyi ziyarete...

-Doğru söyle.

Sepetindekiler de, mis gibi kokuyor,
Şöyle git, ekonomi ac, yola bakıyor.

Hain, uzun yol göstermiş, işadamına,
Kendisi kısıdan varmış hasta damına.

Ekonomi dedeyi mideye indirmiş,
Açlığının birazını böyle dindirmiş.

Hortumcu hain dişini karıştırırken,
Bakmış, kırmızı şapkalı için çok erken.

Demiş; sıcak yatakta bir uyku çekerim,
İşadamının yolunu sonra beklerim.

Hain derin uykuya daldığı saatte,
Kırmızı şapkalı gelmiş, eli sepette.

-Ekonomi dede, gözlerin iri senin?
-Kanunların boşluklarını görmek için!

-Ya ağzın niye büyük, dişlerin çürümüş?
Kulaklarına bak, uzun tüyler bürümüş?

-Para sesini duymak için kulaklarım,
Ağzımla da her şeyi hortumlar haklarım.

Sağolsun, büyükler benim için dolaşır,
Bürokrasi de benim mideme çalışır.

Önce ekonomiyi mideme indirdim,
Sen de, sepetin de, yine benim nasibim.

Böylece saldırdı kırmızı şapkaliya,
İndirdi mideye, başladı yalanmaya.

Silahlı avcılar onun doyması için,
Yardıma gelmemişler ekonominin.

Masal bu, işadama da ekonomi de,
Hain karnında kurtarıcı beklemede...

Silahlı adamlar, imdada gelenleri,
Silahlarıyla hep çevirirlermiş geri.

(İstanbul:14.05.2004)

Ekrem Şama

King Kong Geliyor

Dünya'da büyük panik, nedir bu gürültü?
Acayip bir uluma var, boğuk bir hırıltı.
King Kong Amerika geliyor, yakıp yıkarak,
Üfleyip yıkıyor şehri, tepeye çıkararak.
Ülkeleri yakıyor ağızındaki alevler,
Karton gibi dörülüyor apartmanlar evler.
İnsanlar karınca, kaçışıyor sağa sola,
Kanlı bebek cesetleri yığılmış her yola
Yırtıcı bir sırtlana aşık bu azgın goril,
Avucunda keyf çatıyor küçücük İsrail...

(İstanbul:28.02.2005)

Ekrem Şama

Kiraz Yemek

Bedeli ödenmedi
Bağcı değil ki razı,
Ağzın hiç sulanmasın,
Aklından sil kirazı...

(İstanbul:10.02.2006)

Ekrem Şama

Kitap Başına!

şu halimize, bir bakın hele,
Kapılmışız bir, acaip sele...
İmtihan için, geldik dünyaya,
Kitap başına! Önce besmele! ..

(İstanbul:11.08.2005)

Ekrem şama

Kitle İmha Silahı

Bu kitle imhası, aman ha dikkat,
Hem çok tehlikeli, hem de çok sakat.
Akşam akşam nerden, çıktı bu silah?
Amerika duyar, yanarız billah.
Verilir mi böyle, bir koz bunlara?
Tepemize bomba, yağdırır sonra.
Yaptığın doğru mu, ey belediye?
Bu silahi niye, kullandın niye?
Kamyonet yüklenmiş, o konteyneri,
Zehirli dumanlar, sarmış her yeri
Bari patırtıyı, birazcık sustur,
Belki içimizden, biri casustur.
İmha ediyorum, diye sineği,
Yaktırırız sonra, milyon bebeği...
Sinek kitlesini, imha etmek ha!
Göz yumarlar mı, hiç böyle silaha!

(İstanbul:19.07.2005)

Ekrem Şama

Koç Yumurtası

Kurt günlerdir açtı, yoktu bir yiyecek,
Neredeyse artık, yürüyemeyecek.
Tam ümidi kesmek, durumunda iken,
Bir koyun sürüsü, gördü sabah erken...
Gizlice yaklaştı, yürüyen sürüye,
Köpekleri gördü, bakınca geriye...
Ne mümkün daha da, ileri yaklaşmak?
Tehlikeli idi, köpekle dalaşmak
Bakıyordu büyük taşın arkasından,
Bir tane koç gördü, sürü arasından.
Bacak arasında, durmadan sallanan,
Yumurtası vardı, heybetli kocaman.
Ne sallanma! Soldan sağa, sağdan sola...
Zannetti ki düşer, biraz sonra yola.
Ta yaylaya kadar, takip etti tin tin,
Düşecek bir organ, kapıp yemek için.

(İstanbul:21.07.2005)

Ekrem Şama

Komutanlar Çıldırnış

Dokuzyüzonbeş, Çanakkale'ye döndü gözler,
Yığıldılar boğaza haçlılar birer birer...
Çelik donanma, yenilmez ordular sürüyle,
Süper silahlar yarıştırdı birbiriyle.
Mağrur komutanlar toplandı boğaz önünde,
İstanbul'u çiğneyeceklerdi ondört günde.
Savaş denince gerekirdi onlardan sormak,
Başıbozuk Türkler mi onları durduracak?
Elleri kullanmaya bile kalmazdı gerek,
Boğaz üç günde geçilirdi tekmeleyerek.
Süper silahları denediler defalarca,
İnsanlar, ağaçlar, taşlar oldu parça parça.
Nice gençlerini getirmişlerdi boğaza,
Kara listeler hiç bitmiyordu yaza yaza.
Metrekareye altıbin mermi atılmıştı,
Araziler delik deşik olmuş, yırtılmıştı.
Bir adım bile geri atmadı, Türk askeri,
Göğsünde eritti, korkunç teknolojileri.
Hiç yenilgi tatmamışlardı yıllardan beri,
O gün süngü öpüp, kaçtılar gerisin geri.
Birmilyon genç, gırtlak gırtlığa gelip dövüştü,
On ayda yarım milyon insan toprağa düştü.
Hesapla da bak, metrekareye beş litre kan,
Sahiller kıpkırmızı görünürdü havadan.
Yarım milyon insanın ahı nasıl bir şeydir?
General amiral demez, aklını yedirir.
Nedir bilir misiniz, en ibretli hikmeti?
Delirmek oldu mağrurların akıbeti.
Deliren kaç asker, kaç subay nerden biliriz?
Komutanlara bakıp tahmin edebiliriz.
İşte ifadeleri: "Lanet tuttu hep bizi,
Lanete geldik, lanet doldurdu beynimizi.
Korkunç kabus görüyoruz sabahlara kadar,
Hep gırtlığımızı sarılmış kanlı eller var.
Uyku yok, beynimizi arındıramıyoruz,
Aklımızda hiçbir şey barındıramıyoruz.
Korkunç şeyler olacak, bu aklımızdan çıkmaz,
Bu lanet bizi ölünceye kadar bırakmaz..."
Hasta olup(!) kaçtı, komutanlar; Carden, Weston,
Kabuslarla çıldırdı; Başkomutan Hamilton.

(İstanbul:23.10.2004)

Ekrem şama

Koyunlar Ve Köpekler

Amerika'nın bakışı;
Türkiye de bir Irak'tır.
Aymaz Türklerin bakışı;
Irak bize çok ıraktır.
Iraklıların bakışı;
Türkiye ABD demek.
İsrailinse bakışı;
Koyunlar ve iri köpek...

(İstanbul:29.07.2005)

Ekrem Şama

Krallar Da Ölü

Raflar arasında, toza batmış bir tarih,
Biz nasıl bilelim, anlatmıyor müverrih.
Öyle bir olay ki, yaşartır sağlam gözü
Muhteşem zafere getirelim mi sözü?
Çöllerin arkası, ta Fizan'dan ileri,
Okyanus sahili, Şanlı Türk'ün izleri.
Fas'ın Kralı bilmem, kaçınıcı Abdülmelik,
Vergi veriyordu, Osmanlı'ya senelik.
Haçlılar yeltendi, bu ülkeyi işgale,
Dedem hemen etti, işgale müdahale.
Misli misli haçlı, bir avuç serdengeçti,
Haçlının gözünde, Türk Ordusu bir hiçti...
Düşmanların vardı, güçlü deniz desteği,
Tüm Kuzey Afrika idi şimdi isteği.
'Uç Krallar Savaşı' denmemişti boşuna,
Krallar da gelmişti, orduların başına.
Birkaç saat süren dehşetengiz bir savaş,
Düşmanda kalmadı, gövde üstünde bir baş.
Haçlı hazinesi, donanması silahı,
Ganimet sayıldı, büyük zafer sabahı.
İki kral ölmüştü, Türk'ün kılıncı ile
Fas Kralı da öldü, zafer sevinci ile,
Portekiz Devleti, tarihten hep silindi,
Zafer Vadi-us-seyl Harbi diye bilindi...
Uç kral ve bir devlet öldü büyük zaferle
İslam Atlantik'i buldu 'Bizim Asker'le...

(İstanbul:21.01.2006)

Ekrem Şama

Kul Hesabı

Bakiyesiz olmalı, bu hesabın ismi; "kul",
Mezarına girmeden sıfırlayarak kurtul.

(İstanbul:31.10.2004)

Ekrem Şama

Kumarbazın Şiiri

Ey talihim sana itimat artık yok!
Yuvam da bozuldu, vücutta sağlık yok,
Her hafta piyango bileti alırım,
Hala ceplerim boş, beş kuruş harçlık yok.

Yıllardır güvendim, ekmek yok katık yok.
Servetim tükendi, cebimde kıymık yok,
Soruyorum sana, kırk yıldır ne verdin?
Hani ikramiye? .. Cevap nerde? Tık yok...

(İstanbul:02.01.2006)

Ekrem Şama

Kuşların Öcü

Bilim kurgucular! İşte müthiş bir buluş!
Senaryo dediğin, bakın nasıl olurmuş?
Kuş ile insanı, topyekün savaştırmak...
Hem yüksek reyting hem müthiş sükse yapacak.
Güya hep mahvetmiş insan suyu ormanı,
Harekete geçmiş ök için kuş hayvanı.
Başlamış çok müthiş bir savaş ki sormayın,
Çok gerçek az hayal, zihninizi zorlayın.
Müthiş silahlar var, atom ve zehirli gaz...
Düşman kalabalık, kuş tavuk güvercin kaz.
Silahları da var, mikroplarla virüsler,
İnsanlar ölüyor, toplu ve teker teker.
Amerika dedik, tekniği çok gelişmiş,
Taktik atakları, olağanüstü müthiş...
Zehirli gazları sıkar yeşil vadiye,
Çevreyi kirletir, kuş yaşamazın diye...
Şon anda çıkar bir 'Ceymis Bond' veya 'Raki'
İnsanlığı onlar kurtarır tabii ki...
Ufak bir pürüz var, ama pek sorun değil,
Meşhur 'Ashab-ı Fil' ile 'Tayran Ebabil'
Küçücük taşlarla saldırmış bir sürü kuş,
Koskoca bir ordu, mahv u perişan olmuş.
Kuşların tekniği sanki gelişmiş gibi.
Mesela bugünkü korktuğumuz kuş gribi...
Ebabil 'taş'ları taşırdı gagasıyla,
Şimdikiler 'virüs' taşıyor kakasıyla...

(İstanbul:19.01.2005)

Ekrem Şama

Küçük Çocuğa Küçük Bomba

Anne, küçük müdür, çocuk vuran kurşunlar?
Çocuklara göre küçük bombalar mı var?
Anne ben büyümek istemiyorum artık,
Bombalar da büyür, ben büyüyene kadar! ..

(İstanbul:25.11.2004)

Ekrem Şama

Küfür, Müfür!

Çanakkale'de, ilçe Eceabat,
Bir haber var ki, berbat mı çok berbat!
Şehitçikleri, topluca anmışlar,
Şehitler böyle, anılır sanmışlar...
Başka bir yanı, var ki çok acaip;
Beraberinde, kutlanmış Regaip.
İyi ya güzel! Hem şehit hem kandil,
Zannetmeyin hiç, biz değiliz safdil.
Öyle anma ki, oynatılmış dansöz,
Haydin beraber, diyelim birkaç söz;
Akıllarını, hepten sıyırtmışlar,
Şehit uğruna, göbek kıvırtmışlar.
Bana yakışmaz, edemem ki küfür,
Lakin etmeli, bol okkalı müfür.
Şeytanlar sizle, duyacaktır gurur,
Şehitler silah, bulsa sizi vurur...
Dikkat, hızla, yaklaşıyoruz finişe!
Hey sizler! Bari, yarayın bir işe;
İnsanlar için, cazip O kasaba,
Siz gidin teslim, olun bir kasaba...

(İstanbul:13.08.2005)

Ekrem Şama

Kün-Yekün

Üç beş gerçek mümini de,
Çıkarırlarsa aradan,
Kim kalır, "kün" dediğinde;
"Yekün" olursa; Yaradan? ..

(İstanbul:26.11.2004)

Ekrem Şama

Leylekler De Ağlar

İnsan sevindirmek bizim için görev,
Neşeye boğulur gittiğimiz her ev.
Babamızdan gördük böyle çalışırız,
Bilmeyiz tekniği, hem zor alışırız?
Leyleksek bizim de bir kalbimiz var,
Böyle bir acıya leylekler de ağlar.
Vitrine dizilmiş hep Noel Babalar,
Arkada bekliyor vahşi akbabalar.
Bombalar füzeler, dahilde maşalar,
Leş kargaları da, ücretli paşalar.
Ellerinde pimi çekilmiş bombalar,
Bebek eti ile beslenir zorbalar...
Hangi eve gitsek öldürmüşler toptan,
Anneler kahroldu şimdi ağlamaktan.
Tek tek taşınmıştı o cici bebekler,
Niyetleri kötü, hep yok edecekler.
Kafdağında bugün ağlıyor leylekler
Akbabalar ise yeni bebek bekler.

(İstanbul:05.01.2006)

Ekrem Şama

Lider

Anaç bir lider, itaat ve başarı,
Bal gibi ürün, arılar ve baş arı...

(İstanbul:26.05.2005)

Ekrem Şama

Malın Kiri

Zekatlar malında olan kirindir,
Her müslüman onu ayırıp aklar.
O senin değil bil ki fakirindir,
Şayet yersen ateş o kiri paklar.

Afiyetle yemek varken sofranda,
Helal kazandığın yağı ve balı,
Fakir hakkı yersen dalgın bir anda,
Sirtına alırsın ağır vebalı...

(İstanbul:10.02.2006)

Ekrem Şama

Meçhul Asker

Evlat! Ses ver bulunduğun yerden!
Bayrağı devral meçhul askerden...
Seni bekler, doğrulmuş makberden,
Bayrağı devral meçhul askerden...

Deden meçhul askerdi, sen malum,
Nöbet yeri boş, kol gezer zulüm,
Kaç yıldır yolunu gözler toplum,
Bayrağı devral meçhul askerden...

Meçhul kendini etmez ifade,
Sen o meçhul ol, hem meçhulzade,
Bir sen varsın, göreve amade,
Bayrağı devral meçhul askerden...

Gençlik, gözlerimizde tek umut,
Dağıt, ışığı kesti şu bulut,
Şan şöhret makam bekleme unut!
Bayrağı devral meçhul askerden...

(İstanbul:11.01.2005)

Ekrem Şama

Medeniyetler Karşılaştırması

Övündükleri Batı'ya ait medeniyet,
Temelinde var idi, şiddet ve kaba kuvvet.
Bir kimse akıl hastalığına tutulduysa,
Şeytanı çıkarmak için al sana cinayet.

Aynı asırda bak İslam Medeniyetine,
Her merkeze kurulurdu birer şifahane,
Reçete ile musiki seansları vardı,
Şifa bulurdu, çevredeki deli divane.

(İstanbul:05.07.2004)

Ekrem Şama

Medet Ya Rabb!

Çarpıtılan senin emrindir; cihad,
Şimdi mücahide hasrettir serhad.
Allahü Ekber'le çinlardı bilad,
Hafıza kaybı var medet İlahi!

Lime lime İslam yurdu hep harab,
Şehit kanlarıyla boyandı turab,
Zulüm içindeyiz sen aç ya Rabb!
Bizlere şuurlar bahşet İlahi!

Rabbım, mücahitle terörist bir mi?
Beyni sultanmışlar bunu bilir mi?
Cihad ruhu öldü, hiç dirilir mi?
Emrinle dirilir, lütfet İlahi!

(İstanbul:05.10.2005)

Ekrem Şama

Mehmet Akif'e Cevap

Şafaklarda hep sancağımızın ayyıldızı,
Rengi dökülen kanlarımızdandır; kırmızı...
Aydınlatır milletimizi vatanımızı...
Gönlümüzde İstiklal Marşımız, Bayrağımız...

Bu Nazlı Hilal, dalgalanacaktır ebedi,
İman dolu göğüslerimiz, onun serhaddi,
Milli Şairimiz, "Siper et gövdeni" dedi,
Gönlümüzde İstiklal Marşımız, Bayrağımız...

Hür doğmuşuz; yemin ettik hep hür yaşamaya,
Kaç imtihan başardık, geldik bu aşamaya,
Gönderlerin ucu yükseliyor ta semaya,
Gönlümüzde İstiklal Marşımız, Bayrağımız...

Vatanımız için şehit olmaya hazırız,
Yeni destanlar gerekirse biz de yazarız,
Namusumuza yan bakana mezar kazarız.
Gönlümüzde İstiklal Marşımız, Bayrağımız...

Şehit oğluyum, tanıdım babamı dedemi,
Şehitlik arzusu ruhumun büyük erdemi,
Akif'im bak, emanetin ehil ellerde mi?
Gönlümüzde İstiklal Marşımız, Bayrağımız...

(İstanbul:05.05.2004)

Ekrem Şama

Mehter Ve Zafer

Miladi binyediyüz olmasına beş vardı,
İnsanlara zulmeden, o günkü Almanlardı.
Sultan Mustafa sefer emri verdi zalime,
Elde kılıç en önde, sultanlık ne kelime.
İstanbul'dan cepheye gitmek için kırk durak,
Ordu yine göreve, olur mu hiç dur durak?
Mehter bölüğü özel hazırlandı sefere,
Dev kösler yüklenmişti, develere fillere.
Davullar arttırıldı, mevcutlara ek kat kat,
Yeniden vurmak için, düşmana büyük tokat...

Buldur düzlüğündeydi, düşmana ait ordu,
Gururla azametle, ileri yürüyordu.
Koca Sultan buyurdu:

.....-Gidip tez haber verin!
Hücuma geçiyoruz, sıra şanlı mehterin!
Mehterbaşı gürledi:

.....-Hasdur! Ey Şanlı Mehter!
Der fasl-ı saba! Ceng-i harbi! Cihad-ı Ekber!
Ezü Billah! Yektir Allah! Nasrun Minallah!
Ve Fethun Karib! Haydin! Hep beraber! Ya Allah! ! !
Davul, zurna, nakkare, başladı hepsi birden,
Tüm gücüyle yüklendi, her zilzenle boruzen,
Kocaman tokmaklarla, dövüldü o dev kösler.
Düşmanları dehşete düşürdü çıkan sesler.
Her taraf çınlıyordu marşlarla gümbür gümbür.
Düşman başkomutanı;

.....'-Tanrım bu nasıl gündür?
Böyle dehşetli sesler duymadım ben ömrümde,
Askerlerim bu sesle titriyorlar önümde.'

Başta Sultan kılıçla atıldılar meydana,
Koca düşman ordusu, dağıtıldı her yana.
Tüm geçitler en baştan kapatılmıştı bile,
Beşbin düşman kurtuldu onlar da esirlikle...
Fatih karadan gemi yürütmüş kazanmıştı,
Torunu da mehterle zafere uzanmıştı...
Viyana'da oniki yıl önce esir mehter,
Şimdi Lugoş Zaferi... Büyük müessir mehter! ..
Meşhur söz; 'At binenin, kılıçsa kuşananın...'
Öcü mehter marşıyla alındı Viyana'nın...

(İstanbul:16.10.2005)

Ekrem Şama

Meraklısına!

BİR REKORTMEN MÜCAHİT:

SEYİT ONBAŞI

Çanakkale savaşlarında komutanından erine kadar herkes, çok büyük bir gayretle savaşmıştı.

Dost düşman herkes bilir ve ifade eder ki, yaptıkları savaşın bir 'cihad' olduğunun şuru içinde olan Türk Askerleri, ellerinden gelen ve insan olarak yapmaları gereken tüm gayretleri gösteriyorlardı.

Bir İngiliz yazarı 18 Mart 1915 günü yapılan büyük deniz savaşında Türk topçusunun gayretlerini şöyle anlatır:

"Türk askerlerinin yedi saatlik uzun bombardıman sırasındaki tutumları hayranlık uyandırıcıdır. Gelibolu kıyısında, Kilitbahir'deki Türk topçusunu izleyenler, onların önüne geçilmez bir inançla savaştığını, askerler top başına koşarken imamların dua okuduklarını anlatır. Burada görülen, savaşın alışılmış heyecanının da ötesindedir. Türk askerleri bir dini heyecan, kafire karşı savaşmanın getirdiği bir duygunun etkisindedir. Bu nedenle uçuşan şarapnelere ve patlıyan mermilere aldırmaksızın kendilerini ileri atarlar." (Gelibolu, Alan Moorehead, şubat 2002, Doğan Kitapçılık- sahife 66)

İşte bu cihad etme şuruyladır ki, askerlerimiz arasında eşi ve benzeri duyulmamış olaylar yaşanmıştır.

Çanakkale cihadının bu enteresan olaylarından birisi de Seyit Onbaşı'nın başına gelenlerdir. Aslında Seyit'in yaptığı kahramanlığın, bilinen tabiat kanunları ile izahı yoktur. Elbette bir izahı vardır, ama bu izah ancak Nusretullah, (Allah'ın yardımı) kavramıyla anlamını bulur.

Şimdi olayı nakledeyim:

BÜYÜK PATLAMA

18 Mart günü saat 17,00 olmuştur. Deniz savaşı bütün hızı ve şiddeti ile devam etmektedir. O ana kadar Türk topçusunun maharetli atışları ve Nusret'in gizlice döktüğü mayınlarının yardımı ile düşmanın, Bouvet zırhlısı batırılmış, Inflexible ve Irresistible ise ağır yaralanarak yan yatmış, düşmanda bir panik havası görülmeye başlanmıştı. Yan yatmış olan Irresistible'in hemen yanından, Ocean isimli zırhlı, bağından boşanmış azgın bir at gibi, tekme savururcasına, sağa sola ateş kusakarak pervasız bir şekilde ileri gitmeye başlamıştı. Bilhassa Rumeli Hamidiye ve Rumeli Mecidiye tabyaları bu zırhlının açtığı ateşlerle toz duman içinde kalmıştı. Tam o sırada Rumeli Mecidiye tabyasının ağır toplarının bulunduğu kısma Ocean'ın fırlattığı büyük bir düşman mermisi düşmüş, tabyanın cephaneliği isabet aldığından büyük bir infilak meydana gelmişti. Taş toprak ve insan parçaları havaya savrulmuş, tabya toz bulutları içinde kalmıştı.

Tabyada topçu yardımcılığı yapan, Balıkesir'in Havran-Çamlık (bugünkü ismiyle Kocaseyit) Köyü'nden Mehmet oğlu Seyit Onbaşı, patlamanın tesiriyle üzerine örtülmüş olan taş toprak parçalarını silkeleyip, başını kaldırdı, sağa sola bakındı. Hala yaşıyordu. Şükür yaralanmamıştı da. Yanıbaşında takım arkadaşı Ali'yi gördü:

-Arkadaşlar neredeler?

-Arkadaşlar mertebelerini buldular. Hepsi şehit oldular. Sadece sen ve ben kaldık. Seyit doğrulup boğaz sularına bir göz attığında çok heyecanlandı. Düşman zırhlılarından bir tanesi (Ocean) sağa sola alev kusakarak hızla ilerliyordu. Hemen istihkamdaki toplara bir göz attı. Bir tanesi dışında hepsi kullanılamaz derecede hasara uğramıştı. Çalışır vaziyette olan topa ait mermileri kaldırıp namluya sürülmesine yardımcı olan yinç tertibatının parçalanmış olduğunu fark etti. Ama birşeyler yapmalıydı.

İŞTE O AN

Yerde, çalışabilir vaziyetteki topa ait dört adet mermi vardı. Sağına soluna bakındı

başka mermi de kalmamıştı. Topun atış yapabilmesi için yerde duran mermilerin, birkaç basamaktan oluşan topun merdiveninden yukarı çıkarılıp namlu haznesine sürülmesi gerekiyordu. Ani bir kararla mermilerin yanına gitti. Arkadaşına:

-Gel Ali! Yardım et de şu mermiyi sırtıma alayım. Dedi. Arkadaşı şaşkın şaşkın bakarak:

-Bu mermilerin her biri 215 okka(275 Kg.) çeker. Kaldıramazsın Seyit! Dedi.

-Bir deneyelim!

Diye cevap verdi.

Ellerini toprağa bulayıp tuttıkları mermiyi Seyit'in sırtına koymaya muvaffak oldular. Seyit kemiklerinin çatırdadığını duyar gibi oldu. Gözlerinin önünden şimşekler geçtiğini zannetti. Boyun damarları parmak gibi dışarı çıkmıştı. Hafif sendeledikten sonra topun merdivenlerini teker teker, yavaş yavaş çıktı. Arkadaşının yardımıyla mermiyi topa sürmeye muvaffak oldu. Nişan tertibatını yeniden ayarlayarak besmeleyle ateşledi. Bu üçüncü mermi, gemiye kış tarafından su hizasından isabet edip patladı. Geminin dümen tertibatı parçalandı. Dümensiz kalan gemi geniş yaylar çizerek başıboş sürüklenmeye başladı.

Koşar adım yanlarına gelen batarya komutanı Hilmi Bey, yanlarında iki Alman subayı olduğu halde takdir dolu gözlerle bakarak:

-Sen miydin Seyit? Vurdun gemiyi.

Dedi.

Az sonra kulakları sağır eden bir patlama oldu. Denize baktıklarında az önce Seyit'in dümenini tahrip ettiği, başı boş dolaşmaya başlayan geminin, siyah dumanların içinde kaldığını, dumanlar biraz dağıldığında da yan tarafa doğru yatmakta olduğunu gördüler.

Evet Ocean başıboş ve dümensiz kaldığı için Nusret'in mayınlarından birine çarpmış ve hızla batıyordu. Siperlerin arkasından ve gözetleme yerlerinden tekbir sesleri yükseliyor, alkışlarla ortalık çınlıyor, birbirlerine sarılan komutan ve askerler sevinç gözyaşlarına boğuluyordu...

Seyit Onbaşı'nın attığı mermi, bir tek mermi, çılgın Ocean'ı durdurmakla kalmamış savaşın kaderini de değiştirmiştir.

Ertesi günü istihkamları tek tek dolaşmaya başlayan Müstahkem Mevki Komutanı Cevad Bey, Seyit'in kahramanlığını öğrenir:

-Evladım bu mermileri nasıl kaldırıp, topun namlusuna sürdüğünü bize gösterebilir misin?

Seyit biraz mahcup bir eda ile, aynı türden bir merminin yanına gider, ellerini toprağa sürer, besmele çekerek mermiyi sarılır, fakat mermiyi yerinden bile kımlıdatamaz.

Bu tarihi olayın belgelenmesi için, merminin ağaçtan bir modelini yaparlar, Seyit Onbaşı'ya bunu kaldırtarak fotoğrafını çekerler. Gerçekten de bu fotoğraf dünya basınında yer almış ve bugün de arşivlerde mevcuttur.

UNUTULUR MU?

Hangi mülahaza ile yapıldığı bilinmez ama, Seyit Onbaşı'nın tarihi fotoğrafında mermiyi sırtında taşıdığı görülmektedir. Fakat olay yerinde bulunan heykelde kucağında taşıttırılmıştır. Madem bir heykel yapılacaktı, aslına uygun yapılsa idi daha isabetli olmaz mıydı?

Seyit Onbaşı'nın hikayesi çok basit bir hikaye değildir. Cihadı, şartlarına uygun olarak gerektiği gibi yapan, sonra da içten bir besmele ile gereğini yerine getirmeye çalışan bir mücahid'in, nasıl Allah'ın yardımına mazhar olduğunun, bu yardım dolayısıyla, savaşın büyüklüğü karşısında, çok küçük gibi kalan bir merminin, o büyük savaşın kaderini nasıl değiştirdiğinin, canlı belgesini bizlere sunmaktadır.

Balıkesir'in Havran, Çamlık köyünden olan Seyit Onbaşı, savaştan sonra köyüne

dönmüş, mesleği olan çiftçilikle uğraşırken, yoksul bir vaziyete düşmüş ve öyle yaşamış olduğunu okuyoruz. Sonradan, Atatürk'ün, savaşın geçtiği yerlere yapmış olduğu bir ziyaret sırasında, Seyit Onbaşı'yı hatırladığı, kendisinin savaşın kazanılmasında çok önemli bir görev yaptığını ifade ettiği, kendisi ile ilgilenilmesi direktiflerini verdiği bilinmektedir. 1939 yılında köyünde vefat eden Seyit Onbaşı, Çanakkale Cihad'ının ve zaferinin adeta bir sembolü haline gelmiştir. Bu gün şehitlikleri ziyaret edenler, Seyit'in ve şehit arkadaşlarının ruhuna bir fatiha okumadan geçemezler.

ACI AMA BİR GERÇEK VAR:

Bazı 'kitap' yazarları ve 'belgesel' ciler, gerek yazdıkları kitaplarda, gerekse çektikleri belgesellerde Seyit Onbaşı olayını hiç olmamış gibi es geçerler. Çanakkale savaşlarını bir dostluk savaşı gibi takdim eden ve o günkü düşmanlarımızın ne kadar kahraman (!) olduklarını bize anlatmaya çalışan bu 'Çanakkaleciler' le birebir görüştüğümüz zaman da, Seyit olayının çok abartıldığını, halbuki kaldırdığı merminin 150 kg. bile gelmediğini, ifade ederek, size cevap verirler... Onlara göre, köyünde odun kütükleri ile uğraşan Seyit'in iri ve antrenmanlı vücuduyla bu mermiyi kolaylıkla kaldırmış olması mümkündür. Olağanüstü bir durum yoktur... Düşmanlara bile kahraman derken, asıl kahramanlarımızdan merhum Seyit'i görmezden gelenlere şöyle seslenmek istiyorum:

Efendiler!

Siz ne yaptığınızı sanıyorsunuz?

Madem iri vücutlu seyit bu 100-150 kg lık mermiyi kolaylıkla sırtlayıp götürmüştü de, o günkü komutanları niçin fotoğrafını çekip dünya basınına servis etmişlerdi? Yoksa bu fotoğraf fotomontaj mı?

Seyit gibi iri yapılı bir sürü er varken size göre hiçbir olağanüstülük taşımayan bu mermi olayını niçin anlatmışlardır?

Diyebilirsiniz ki, o savaş ortamında bir propaganda olarak böyle bir şey uydurulmuş olabilir?

O zaman şunu da izah edebilir misiniz?

Mustafa Kemal Atatürk savaştan çok sonra cepheyi gezerken, Seyit Onbaşı'yı niçin buldurmuştur.

Niçin kendisinden takdir dolu sözlerle bahsetmiştir?

Niçin Balıkesir Valisine Seyit'le ilgilenmesi talimatını vermiştir?

Size göre Atatürk te mi olayı abartmıştır?

İyi de Atatürk o savaşın içindeydi. O mu olayı yakinen biliyor yoksa siz mi?

Seyit 276 kg lık bu mermiyi cihad şuuru ve Allah'ın yardımıyla kaldırmıştı.

Bu kavramlara 'hurafe' diyebilen sizler!

Yoksa siz Atatürk'ü de hurafeci mi ilan edeceksiniz?

Utanın, utanın!

Gidin bu günkü Kırıkkale mühimmat fabrikasına da, sizin için hoş olmasa bile, o günkü orada bulunan topların mermilerinin kaç okka çektiği gerçeğini öğrenin.

Çanakkale gerçeğini ve kahramanlarımızı milletimize unutturamazsınız! ! !

Kendi kahramanlarımızı ve Allah'ın yardımlarını görmezden geldiğiniz, böyle belgeselleri ve kitapları da alın başınıza çalın!

Seyit Onbaşı'nın ve tüm şehit ve gazilerimizin ruhları şad olsun!

Olayın geçtiği Rumeli Mecidiye Tabyasının bu günkü hali de içler acısıdır...

Orasını da manzum olarak anlatmaya çalışalım ki, birilerinin belki yüzü utançtan kızarır da dikkatini çekmiş oluruz...

AFFET KOCA SEYİT!

Bir zamanlar burda gerçek tabya vardı,
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı.
Yiğidin yüreği bir mangal kadardı,
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı.

Bakmayın haline, yıkık bir harabe,
Aramayın yoktur önünde kitabe.
Çöplük ve tuvalet, karanlık ve izbe,
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı.

Tabya diyorlarmış adı Mecidiye,
Yolu yapılmamış, israf olur diye(!)
Molozlar atılmış öteye beriye,
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı.

Nasıl bir namluymuş ne kadar bir mermi?
Bir hurda kaide, görenler top der mi?
Şarapçı gezmeye müsaade eder mi?
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı.

Defineci alkış alır taş sökerken,
İçini kaplamış ısırgan ve diken,
Kimseler utanmaz çişini ederken,
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı...

Ey millet! Övünün Seyit'le övünün!
Şu kokuya bakın, bakın da dövünün!
Bu harabeler mi hatırası dünün?
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı...

Abdülhamit bugün, mezardan doğrusa,
Çanakkale için, terazi kurulsu,
Layıktır o mermi bizlere vurulsu,
O Rekoru Koca Seyit burda kırdı...

Ekrem Şama

Bu olay Ekrem Şama'nın yazdığı ŞU BOĞAZ HARBİ isimli kitaptan alınmıştır. (Gonca Yayınları:0212.5285076)

Ekrem Şama

Merhamet

Hakk'ın tecellisi, merhamet,
Hislerin alisi, merhamet.

İnsanlık ibresi, merhamet,
Vicdanların sesi, merhamet.

Çocuklara sevgi, merhamet,
Yaşlılara saygı, merhamet.

Sevginin bir eşi, merhamet,
Şefkatin kardeşi, merhamet.

Hastalara dua, merhamet,
Duygulara şua, merhamet.

Kimsesiz kimi, merhamet,
Vicdanlar hakimi, merhamet.

Yetimler babası, merhamet,
Vahşetin tıpası, merhamet.

Hayvanların hakkı, merhamet,
İnsan hayvan farkı, merhamet.

Barışta olmalı, merhamet,
Savaşın kuralı, merhamet.

Etmemişsen biraz, merhamet,
Sana da olunmaz, merhamet...

(İstanbul:31.05.2005)

Ekrem Şama

Meslek Lisesinde Tuvalet Sorunu

Çok çok uzaklarda, vardı bir ülke,
Mahkemesi imza attı bir ilke.
Burada mevcuttu iki tür lise,
Gençler muhayyerdi nasıl isterse.
Klasik düz lise ve meslek lisesi,
Birazcık riskliydi meslek sevmesi.
Meslek lisesinde ayrı tuvalet,
Mahkemeye düştü, bir gün nihayet.
'Kız erkek ayırır tuvaletlerde,
Tehlike arzeder diye ilerde...'
Kararını verdi, hemen yargıtay,
İşte gerekçeli, imzalı onay:
(((Demokrat ülkedir, Güney Afrika,
Burada yapılmaz hiç bir tefrika.
Bu meslek lisesi... Durum çok vahim!
Nasıl yapılmış tuvaletler hem kim?
Burda var ayırım ötesi sorun,
Bu öğrencileri insan saymaz kanun...
Sorun buna göre derhal çözülsün,
Yıkın tuvaletleri hemen bugün....)))

(İstanbul:09.02.2006)

Ekrem Şama

Meteorolojiye İnanmak

Güneye uçuyorken göçmen kuş sürüsü
Selam verdi kızılderilinin birisi;
-Koca reis! Kış geliyor, odundur sorun,
Toplamaya başlayalım, ne buyurursun?
Tebiri çok severdi, tecrübeli lider,
-Çok toplayın, kış her zaman çetin olur! Der.
Düşünür ki bilimden yararlanmak gerek
Meteorolojiye telefon ederek;
-Yaklaşmakta olan kış için, nedir tahmin?
Karşılacak ihtiyacı var evimin.
-Hem sert olacak hem de gelecek çok erken...
Cevabını alır.Telaşlanır, yürürken...
Sabahleyin verir yeni bir emir daha;
-Oyunla yığılmalı şu kocaman saha...
Herkes koşar ormana doğru, büyük küçük,
Her şey toplanır, çalı, çırpı, tomruk, kütük...
Yedi gün sonra sorar telefonla tekrar;
-Kış hakkında ne gibi yeni gözlemler var?
-Aman beyim, çok şiddetli bir kış olacak!
Herkes düşen görev çok tedbirli olmak...
-Nasıl kesin olur bu kadar sözleriniz?
-Beyim etrafa bakın, görür gözleriniz,
Biz kızılderililerden anladık bunu,
Çılgın gibi topluyorlar kışlık odunu...

(İstanbul:03.05.2005)

Ekrem Şama

Mezar Taşının Sırrı

Ağır ağır çıkıyorum Eyüp yokuşundan,
Maziye gidiyorum taşların duruşundan.

Mezar taşları, koca bir tarihi okutur,
Manasız yapılmış tek bir mezar taşı yoktur.

Şu taşın baş kısmı kocaman kat kat sarıklı,
Mutlaka mevtada dünya kadar ilim saklı.

Bak bak, heybetli kavuğunun yarısı dökük,
Ümera sınıfından biri, rütbesi büyük.

Şu taşın desenleri zannedersin körüklü,
Erkanı harpten olmalı bu, hem de çarıklı.

Bu taş var ya, işte surada, amma da iri!
Sanıyordu ki, kendisi vazgeçilmez biri.

Zorbanın biri olmalı şu taşın sahibi,
O da topraklara düşmüş celaliler gibi.

Şu tarihi okur musunuz beşyüzon yıllık?
Mazide kalmış arkasından atılan çığlık.

Şu uzun külahlı taşın süsleri kallavi,
Anlıyoruz ki bunun meşrebi de Mevlevi.

Hokka kalem desenlerini buraya çizip,
Anlatmak istiyor ki, buradaki bir katip.

Anladın mı, celladın taşı niçin desensiz?
Nefretli anışlardan korunmak için bu giz.

Bebek mezarı bu, kalmış küçük bir bölümü.
Yeni doğmuş olmalı, o da tatmış ölümü.

Sanki yelkenli bir tekne şuradaki mezar,
Bir denizci olmalı, üzerinde de yazar.

Yeniçeri mezarı bu, toprağa karılmış,
Zorbaya duyulan hınçla başı koparılmış.

Hanım mezarıdır, taşa çiçekler dizilmiş,
En önemlisi, üstüne hotozu çizilmiş.

Bakar mısınız, boynunda kement resmi belli?
Asılarak öldürülmüş birisi besbelli.

Bu taşın kafasına sarık değil konmuş fes,
Osmanlının son dönemi, ama sanat enfes.

Çiçeklerle süslenmiş bu başı, iyi bilin,

Muradına ermeden ölmüş taze bir gelin.

Bu sade bir taş, yıkılmış yerlere dökülmüş,
Sıradan biriymiş, o da buraya gömülmüş.

Hüvelbaki der, başlar her birindeki yazı,
Sonunda da fatihaya davet eder bizi.

Her taş tarihin aynasını bize tutuyor,
Öyle ilginç ki, hepsi kendini okutuyor.

(İstanbul:17.06.2004)

Ekrem Şama

Mezardan Kaçış

Ölümden kaçtığımı düşünsem de bir anlık,
Mezardan kurtulmak için başka bir mezarlık.

(İstanbul:31.10.2004)

Ekrem Şama

Minare Ve Kuyu

Dünyadaki işler, iki çeşitmiş,
Hayıra ait iş, ticari her iş...
Hayırı ikiye, ayıralım mı?
Minare yapımı, kuyu yapımı.
Biz insanları da, ayır ikiye;
Hayırları sever ve sevmez diye.
Hayırseverlerin, iki tipi var;
Minare yapanlar, kuyu açanlar...
Her yönden görünür, yüksek minare,
Yapan alkışlanır, hem de kaç kere...
Su gerek dünyada, can taşıyana,
Kuyudan çıkan su, gider her yana.
Kuyu daha mühim, o minareden,
Varmadan görülmez, uzak çevreden.
Şiiri okuyan, ey okuyucu!
Üstün olan kuyu... Ve o kuyucu! ..

(İstanbul:21.07.2005)

Ekrem Şama

Muhteşem Süleyman Ve Türk Ordusu

Düşünmeden edemem, maziyi zaman zaman
Nasıl bir ordu nasıl bir Muhteşem Süleyman?
Devlet-i Aliyye-i Osmani de ne demek?
Tarihleri çevirip, tekrar okumak gerek.
O kutlu devir tekrar gelir mi ki bir daha?
Allah büyüktür tarih tekerrürlü bir saha...
Sanmayın ki ecdadım, yağmacı istilacı,
Zulmün hasmı idiler, mazlumun da ilacı.
Eğitimli bir ordu, çağdaş modern donanım,
Korunurdu böyle bir güçle o gün vatanım.
Kapayın gözünüzü, haydin geçit resmine,
Zaman altın devrinde mekanımız Edirne;
Gelen Sultan Süleyman, beraberdir askeri,
Şu ihtişama bakın, sarsıyor göğü yeri...
Gözler çevrildi önde, bölük bölük sakaya,
Arabalar atlar yan yana arka arkaya...
Levazımat taşınır, su erzak örtü çadır,
Saflar halinde geçer, binlerce güçlü katır.
Hassa süvarileri dokuzarlı yüz sıra,
Bunlar refakat eder savaşta hünkarlara,
Yiğit atlar üstünde pehlivan gibi erler,
İkmal katarlarıyla beraberce giderler.
Derken altı bin deve, cephaneyle muvazzaf,
Altı sıra halinde, geçiyor binlerce saf.
Bak taburlar dizilmiş, ne kadar da estetik!
Lağımçı, nakliyecı, cebeci birlik birlik.
Bunlar subaylar nasıl parlar elbiseleri?
Atlar şaha kalkıyor, geçmişler de ileri.
Yağız atlara binmiş onbinlerce sipahi,
Bulutlar yürüyüşe geçmiş gibi billahi.
Nişancılar, vezirler, kazaskerler, defterdar,
Haşmetle yaklaşıyor, nurlu alevden tuğlar.
Sarayın askerleri, subaylar renk cümbüşü,
Daim konuşulacak bu tören yürüyüşü.
İşte yeniçeriler, geçiyor tabur tabur,
Zırhlı silahlı asil, uygun adım vakur.
Donanımları tüfenk, kılınc, sırtta ok ve yay,
Bu yiğitler bu heybet, bu haşmet! Vay anam vay!
Derken yedişer tuğla, altın sırmalı sancak,
Ondört babayiğit ki, yiğitlik budur ancak.
Serdengeçtiler eller kılıçta sıra sıra,
Yan bakan çıkar mı ki, bu kutsal sancaklara?
'Allahü Ekber!' sesi, duyun 'Allahü Ekber!'
Titriyor yerler gökler, bu gelen şanlı mehter.
Mehterbaşı sanki bir efsane kahramanı,
Elde sihirli değnek; ayyıldızlı cevganı.
Sazları boyunlara asan zincirler altın,
Kulağını fethetmiş bütün şu kainatın.
Şunların ismi köstür ters dönmüş kubbe değil,
Kösleri taşıyor şu onlarca görkemli fil.
Hassa taburu bunlar, sanki gerçek bir büyü,
Rüya gibi giysiler, sorguclar tavus tüyü.

Yüzlerce serdengeçti, hünkar özel hassası,
İhtişam sergilemek, bunların ihtisası.
Taşlara vuran güneş ayrılır yedi renge,
Hayran olur görenler askerdeki ahenge.
Cihanın kalbi burda, 'çavuşbaşı' kolunda
Otuzbeşer saf yolun sağında ve solunda.
Aralarında Ulu Hünkar, Sultan Süleyman,
Muhteşem Süleyman bu, aman Allah'ım aman!
Bindiği ata bakın, sanki kanatlanacak.
İnsanlık yaşadıkça, bu Türk'ü hep anacak.
Altın sırmalı kaftan, içinde sanki kartal,
Ulu çınar boy atmış, işte göğe eren dal...
Sultan Süleyman bu, nasıl anlatılır size?
Tek bir işaretiyle krallar gelirdi dize...
Sarı, kavuk ve külah dolu şu dağlar taşlar,
Dağ taş sabit dururken, yürüyor bütün başlar.
Ferman var kutlu sefer, bunun için giderler,
Ardı arkası gelmez, bulutlarca askerler...
Avrupa Asya Rusya, Afrika Hind Çin Maçın,
Gidişleri İlay-ı Kelimetullah için...
Maddeyi mana ile taçlandırmıştı madem,
Muhteşem sıfatını çoktan hak etmiş dedem!
Peygamberim her asra tutmuştur nurdan fener,
O'nu rehber edinmek, işte en büyük hüner! ..

(İstanbul:10.01.2006)

Ekrem Şama

Mukabele

Önce huşu ile çekerdi besmele,
Veli Hafız okuyorken mukabele.
Hiç anlamazdı olsa bile zelzele,
Veli Hafız okuyorken mukabele.

Hep gözlerini sabitlerdi dizlere,
Secde ayatında yüz sürerdi yere,
Azap ayatında titrerdi çok kere,
Veli Hafız okuyorken mukabele.

Müjde ayeti duyunca gülümserdi,
Hurufu hecada da sesi titrerdi,
Lafzatullahlarda kendinden geçerdi,
Veli Hafız okuyorken mukabele.

Ayetleri tekrarlarlarken usanmazdı,
Ateşe atsalar sanki hiç yanmazdı,
Cezbeye kapılırsa tez uyanmazdı,
Veli Hafız okuyorken mukabele

Arasıra yaş akardı gözlerinden,
Bazen bağlar çözüldü dizlerinden,
Adeta nur fişkirirdi yüzlerinden,
Veli Hafız okuyorken mukabele

Artık duymayan kalmamıştı şanını,
Allah öyle yazmıştı ki fermanını,
Son sureyi okurken verdi canını,
Veli Hafız okuyorken mukabele.

(İstanbul:25.10.2005

Ekrem Şama

Musibetsiz Uyanmak

Şimdi mevsim karakış, dondurma bizi Rabb'ım,
Havalar buz, dağlar buz, yollar buz, bakışlar buz...

Yurtlar işgal altında, mukaddesler yerlebir,
Kuzuların içine dalmış yabancı domuz...

Dinime saldırı var, Rasül alay konusu,
İnananlar uykuda, cılız tepkiler tuz-buz.

Kuranın hep taptaze, yollarımız aydınlık,
Levhanın yönü belli; gidersek kurtuluruz.

Derler ki bir musibet, bin nasihatten yeğdir,
Musibetsiz uyanmak... Yegane umudumuz...

(İstanbul:05.02.2006)

Ekrem Şama

Müjde Yeni Bir Parti

Türkiye çok şanslı, bekleyelim martı,
Bakın kuruluyor yepyeni bir parti.
Kim seçilecekmiş söyleyeyim başa,
Emekli bir asker Hurşit Tolon Paşa.
Konuşuyor her gün başka bir salonda,
Emekli büyükler sağında solunda.
Geçen gün dediği sözler çok önemli,
Duyduğumdan beri şu gözlerim nemli.
Türban hıristiyan giysisiymiş asıl,
Türk kadını nasıl takar imiş nasıl?
Kafam çok karıştı oldu allak bullak,
Başörtüsü neyin sembolü işe bak? ? ?
Gömlek, kravat ceket, kasket ve pantolon,
Kimin giysisidir söylesin Bay Tolon.
Türk seçmeni verir bu partiye şansını,
Kutlama yaparız moda haka dansını.

(İstanbul:21.12.2005)

Ekrem Şama

Nabızların Sesi

Nabızları kontrol etmek değil hüner,
Bilebilir misin, kiminki Allah, der?

(İstanbul:26.11.2004)

Ekrem Şama

Nane

Düşünmeden yersen, bir naneyi,
Sonra düşünürsün, ama neyi?

(İstanbul:22.09.2005)

Ekrem Şama

Nasıl Zengin Olmuş

Ünlü sanayici, çok da haşmetli biri,
Kuruluşları var, her biri iri iri.
Reytingi yüksek bir iri televizyonda,
Söyleşi konusu, zenginliğinin sırrı:

-Duyduğuma göre önce çok fakirdiniz,
Nasıl oldu da çok servet biriktirdiniz?
-Hay hay anlatayım, başından berisini,
Madem ki zenginlik konusuna girdiniz.

Beş kuruşum vardı, gittim aldım bir limon,
İki misli sattım, şimdi kuruş oldu on.
İki limon sattım, nakitim oldu yirmi,
Sonra kırk ve seksen.. Yüze çıkmıştı, pardon!

Kasalarla limon satışına başladım,
Önce birer kasa, sonra da adım adım,
On kasa ve yirmi kasa, kırk kasa derken,
Elli kasalık bir serveti yakaladım...

Yüz ve...

.....Soran artık çok sıkılmıştı, kesip,
-Ve bu servetlere böyle oldunuz sahip?
-Ne gezer efendim, böyle servet... Mümkün mü?
Hortumcunun kızı, olmuştu bana nasip...

(İstanbul:17.06.2005)

Ekrem Şama

Necip Fazıl Kısakürek

Necip Fazıl dolu dolu yaşadı ve gitti.
Yaşamının başka anlamı var mı bilmem?
Gülüp oynamak mı, çileyle yoğrulmak mı?
Anlayabildim ama geçti bunca senem.

Çesedi mezarlıkta, aşkı gönüllerde,
Üstad; satırları yumak, mısraları sır.
Büyük Doğu'yu anlatmak için çırpındı,
İhtimal ki, dilleri bağlamıştı nasır...

Gençliğin fikir mimarı, gerçek babası,
Aramızdan uçup gitti, kaç sene önce.
İdeolocya Örgüsü hep rehberimiz,
Boşluk dolar mı, bu derece sevilince?

Mehmed'in babası, Sakarya'nın ustası...
Çile dolu bir ömür, sevgi dolu bir yürek.
Şeni yetiştirdiğin bu gençlik unuttur mu?
Üstadımız, Sultanlar Sultanı; Kısakürek...

(İstanbul03.05.2004)

Ekrem Şama

Neron'u Arıyoruz

And'lardan başlayıp, Himalaya'ya kadar,
Dünya yangın yeri, insanı yakıyorlar.
Şaron işverendir, Bush ise bir taşeron,
Mumla aranıyor, Roma'yı yakan Neron.

(İstanbul:29.07.2005)

Ekrem Şama

Niçin B yleyim

Sormasan olmaz mı be arkadaşım?
Görmüyor musun sel oldu gözyaşım?
Komşularaım eşim dostum yandaşım,
Beni geri bıraktı da böyleyim.

İbretim, sana bu acı halimle,
Yanlış yaptım hep şu uzun dilimle,
Bütün olarak g vdemle dalımla,
Beni çengele taktı da böyleyim.

Dünyayı hiç tanıyamamışım ben
Gidiyorum halimi hiç bilmeden
Hep boş işlerin peşinde koşarken
Omr m su gibi aktı da böyleyim.

Oyun oynaş peşinde çok çırpındım,
Çok geç kalmışım uğraştım, yırtındım,
Bırakmıyor yakamı her takıntım.
Eski hatalar yaktı da böyleyim.

Çare olmuyor bana ahım vahım,
Yok salih amelim gibi silahım,
Çarem yok, tek sığınağım Allah'ım,
Rahmetle bana baktı da böyleyim.

(İstanbul:15.05.2004)

Ekrem şama

Nikotin Mi Giyotin Mi?

Gelecek ay dünya olacak mekanım,
Oksijensizlikten, daralıyor canım,
Anneme bağıyım, hiç hoş değil kanım,
Uzak dur annemden, lütfen ey sigara!

000

Küçük bir bebeğim, günüm hep yatakta,
Odamda her zaman sigara yanmakta,
Nefesim daraldı, bir şey var gırtlakta,
Burda içilmesin, bir daha sigara.

000

Onsekizindeyim, on iki gün sonra,
Dumanı üflerim, savura savura,
Farkedileceğim, böyle ara sıra
Seninle tanışmak güzelmiş sigara?

000

Yaş yirmibeş oldu, etrafım toz pembe,
İki paketim var, Pazar ve Perşembe,
Büyüdüm ben artık, zannetmeyin bebe
Zararlısın belli, hoşsun be sigara!

000

Yaş otuzbeş yolun yarısı demişler,
İçerek anladım zararları neler,
Bugün karar verdim, kesindir bu sefer.
Bırak beni artık, yettin be sigara!

000

Yaşım daha kırkbeş, büküldü şu belim,
Kokudan rahatsız, evde kızım oğlum,
Genç yaşta kırıldı, bütün elim kolum.
Eşime mahçubum, ey lanet sigara!

000

Rahmetli çok iyi bir insandı ama,
O sararmış hali yer etti kafama.
Gırtlaklardan el çek, insanları boğma,
Bir nefes alalım, boğulduk sigara!

(İstanbul:14.11.2005)

Ekrem Şama

Nusret Ve Birkaç Mayın

Son haçlı saldırısı, Çanakkalemizdeki,
O zaferin sebebi, Nusret idi inan ki;
Düşman donanmaları dahil oldu boğaza,
Tabya tesislerimiz düşürüldü çapraza.
Son hareket yeri, geniş karanlık liman,
Kaplıyordu yurdumu, koyu siyah bir duman.
Kıyamet kopacaktı, biri karıştı işe,
Sanki Ulu Peygamber, el koydu bu gidişe.
Cevat, Hakkı ve Nazmi, beraber verdi karar
Döşenecekti elde kalan eski mayınlar.
Tarihe geçen gemi, hem ismi de Nusret'ti,
Allah belki Nusret'i bu göreve hasretti.
Bismillah demir aldı, bir avuç serdengeçti,
Nusret düşman gözlerin, tam da önünden geçti.
Kıyı boyu döşendi, eski mayınlar tek tek,
Her birinde sessizce, besmele çekilerek.
Onsekiz Mart'ta bunlar koparttı kıyameti,
Mayınlarla Nusret'ti, zaferin alameti.
Çokları zanneder ki, bu ancak bir tesadüf,
İnsan böyle düşünür, mevcutsa beyninde küf.
Vefanın zerresi yok, vay bize yazık bize!
Hiç sahip çıkmamışız, böyle bir gemimize.
Kahramanlarımız da silinir bu gidişle,
Nasıl unutulmuşsa, öylece Çanakkale.
Bahtı hep açık olsun, bu Başkan'ın hizmeti,
Onarıp halka açtı, terkedilmiş Nusret'i.
Vefakarlık örneği çok önemli bir husus;
Ona ev sahipliği yapıyor şimdi Tarsus...
Türk gençleri! Öğrenin gerçeklerden kaçmayın!
Tarihi yönlendirdi, Nusret ve birkaç mayın...

(İstanbul:08.11.2005)

Ekrem Şama

Omuzlara Alınan Adam

Felaket boyutuna gidiyordu kurak,
Herkes çare arıyordu, yoktu dur durak...
Dualar, yağmur bombaları, hem kaç kere?
Damla yoktu ve kurumuştı büyük dere..
Halk çaresiz, yine çıkmıştılar duaya,
Bu sefer en yüksek tepeye, hem de yaya...
Yaşlıca biri gitti öndeki müftiye;
-Efendim acaba?

.....-Bu çekingenlik niye?
Gel söyle!

.....-Biz şehirdeyiz, çok günahımız,
Bizden duayı kabul etmez Allah'ımız...
Bakar mısınız, şu tepedeki çobana?
Şu dorukta koyunlarını otlatana...
Faiz yemez, kumar oynamaz, kadın kız yok,
Bir tek sütle beslenir, yarı aç yarı tok.
O masum kul dua etse, biz desek amin,
Benim aklıma böyle bir şey geldi demin...

-Münasiptir, bu gerçekten iyi bir fikir,
Senden rica ediyorum, git onu getir...
Çoban geldi, birazcık korkar bir bakışla;
-Hocam cahil bir insanım beni bağışla,
Dua kim, ben kim, nasıl olacağım imam?
Temizliğim yok, sık çamaşır yıkayamam...

-Evladım, sen Allah'ın çok saf bir kulusun,
Azgın değilsin, çünkü nimet yoksulusun..
İçinden geldiği gibi yap o duanı,
Belki gelecek, duaların kabul anı...
Garibim başladı yalvarmaya:

..... -Ya Rabbi,
Bize yağmur gönder!

.....-Amiiin!

.....-Ver sicim gibi,
-Amiiin!

.....-Bu kulun duasını, kabul buyur! ..
-Amiiin! ..

.....-Arkadaşlar, bakın! Başladı yağmur! ..
Tekbir sesleri, ıslık sesleri, alkışlar...

Çobana doğru yöneldi memnun bakışlar.
-Ya ya ya! Şa şa şa! Çoban çoban çok yaşa!

Herkes çobana doğru koştu, bir kargaşa..
Alkış, ıslık, haydi omuzlara o garip;

Kör şeytan aşka getirdi kalbine girip:
-Burada benden başka ermiş bir kul mu var?

Ey millet! Yağmur tamam, ister misiniz kar? ? ? !

06.03.2005

Ekrem Şama

Organ Mafyası

Korkunç olaylar var, dünyada hem de çok,
Bunlarda insaf da, merhamet de hiç yok.
O organlar sanki babasının malı,
Şu organ mafyası denen bu olmalı.
Galiba yapıyor ruhsatsız deneyler,
Bakın yaptıkları, nasıl korkunç şeyler;
Mideyi deliyor, asitle alkolle,
Bu barsak bu böbrek, sanki ona köle.
Zehir dolduruyor, tertemiz ciğere,
İşkence ediyor vücuda boş yere.
Ayakla yapıyor, haram yolda yarış
Yalan dolan ile, dil olmuş bir karış.
Hak sesleri nasıl, ne zaman duyacak?
Paslanmış nasihat geçmez olmuş kulak
Yürekten yapmamış bir kerecik zikir,
El çalmaktan berbat, kir üzerine kir.
Başı secde görmez, parasıdır ilah,
Pırıl pırıl kalbi, kararmış simsiyah.
Gözler kan çanağı, yeşil çuha izi,
Beyin zara benzer, şeş beş görür sizi.
Dudaklar uzamış, sanki olmuş hortum,
Edep yeri tarif dışı utanıyorum.
Emanet değil mi, bize bu organlar?
Organ mafyasından beter şu insanlar...

(İstanbul:08.12.2005)

Ekrem Şama

Oturanboğa Dedi Ki

Oturanboğa bir, gün içiyorken çubuk,
Yanına yaklaştı, kızilderili çocuk;
-Reisime selam,

.....-Selam...

.....-Affedersiniz,

Benimki çocukça, merak, siz beslersiniz

İki adet köpek, hergün kavga ederler,

Yara bere alıp, yarlerine giderler...

Siz bu kavgaları, izlersiniz merakla.

Sıgılmıyor bendeki, olan küçücük akla?

-Dinle evlat artık, ilgini çekti demek?

Sana olanları, şimdi anlatmam gerek.

Hep iyiliklerin, rengi beyazdır, öğren,

Şiyahı düşünür, bir kötülüğü gören.

İyilik kötülük, hep beraber giderler,

Dünya kurulalı beri kavga ederler.

İyilik timsali, işte şu beyaz köpek,

Kötülük timsali, ile kavgada gerek..

-Durumu anladım, ey Kabile Reisi!

Acaba kavgada, galip gelen hangisi?

Reis çubuğundan, çekti derin nefesi

Köpeklere baktı, bir babacandı sesi;

-Hangisini besler, isek özen gösterip,

O günkü kavgada, o köpek gelir galip!

(İstanbul:01.08.2005)

Ekrem Şama

Otuzüç Kere

Her nimeti bize vermiştir yığınla,
Şükretmek borcundur dünya varlığınla,
Tesbih et durmadan iki dudağınla,
Sübhanallah deyip de otuzüç kere.

İkiye ayrılmış, önümüzde yollar,
İster küfrederler ister şükür, kullar,
Şükredenler şükrü bu şekilde yollar;
Elhamdülillah der, hep otuzüç kere.

Büyükük kavramı yetersiz beyinde,
Büyükük sıfatı belli her şeyinde,
Her bir sıfatını daim söyleyin de,
Allahüekber'i de, otuzüç kere...

(İstanbul:05.05.2005)

Ekrem Şama

Ödünç Sevgiler

Anne baba sevgisi, olmalı yüksek,
Hiç kimse şanmasın ki, bu bir ödünç,
Yarın çocuğumuza, biz 'büyük yük'sek;
Haklıdır vermemişsek, bugünden ödünç...

(İstanbul:06.05.2005)

Ekrem Şama

Öğretmenin Şiiri

Her taş olabilir çok güzel bir heykel...
Sen iyi bir yontu ustası bul da gel.

(İstanbul:05.11.2004)

Ekrem Şama

Ölüm Değirmeni

Ölüm; insan öğüten koca değirmen,
Dönüyor, doktora ve ilaca rağmen...

(İstanbul:18.11.2004)

Ekrem Şama

Ölümden Kaçış

Rabbi, Süleyman'a nice meziyet verdi.
Kurda, kuşa, rüzgara, cine hükmederdi.
Azrail açıktan gelirdi o devirde.
Ölümden korkan biri vardı o şehirde,
Telaşla çıktı peygamberin huzuruna;
-Ey Süleyman, sen bir çare bulursun buna!
Bu gün Azrail gördü beni, ters ters baktı,
O manalı bakış benim canımı yaktı..
Galiba yaşlandığımın o da farkında,
Anladım ki canımı alacak yakında.
Senden son bir isteğim vardır, ama hemen,
Beni rüzgara bindir, azrail gelmeden,
Yerimi bulamaz Hindistan ülkesinde,
Emret şu rüzgara, götürsün üflesin de...
-Öyleyse git güle güle, uğurlar ola...
Rüzgara emretti onu çıkardı yola.
Ertesi gün Azrail'e sordu Süleyman;
-Falancaya çok ters bakmışsın, hem de yaman?
-Ey Rasül, onu burda gördüm evvelki gün,
Ömründen ona kalan sadece iki gün.
Burada olması geldi bana acayip,
Bir günde nasıl orada olacak gidip?
Onun canını Hindistan'da almam gerek,
Yüzüne bakmıştım bunu merak ederek...

(İstanbul:04.04.2005)

Ekrem Şama

Ölümlü Dünya

Ölüm en gerçektir ve çok acıdır,
Ölüm müminin gerçek ilacıdır.
Ölüm yaşayanlara en güzel ibret,
Ey nefis, artık ibret al ve sabret...

(Nermin Erbakan hanımefendinin vefatı dolayısıyla doğaçlama olarak yazıldı. Allah Rahmet eylesin....)

Ekrem Şama

Ölümsüzlük

Ölümsüzlük arayışı insanın yapısı,
Ölüm imiş ölümsüzlüğün giriş kapısı...

(İstanbul:31.10.2004)

Ekrem Şama

Özlediğim Buse

Kızgın güneş altında ıssız çöle düştüm,
Boşver güneşi, özlemim onun busesi.
Kulağımda yankılanır bin bir çeşit ses;
Hepsinden baskın, onun kalpdeki şu sesi.
Kimi para sesini tercih eder, lakin
Onun sesi bana, kızgın çölde su sesi.

(İstanbul:05.10.2004)

Ekrem Şama

Papatyadan Dünya

Sarı beyaz bir halı,
Donatılmış mekanlar,
Dağ taş çiçekle kaplı.

Ardahan'dan Muğla'ya
Çiçek çiçek papatya...

Beyazları temizlik,
Sarıları da saflık,
Alın işte gelinlik...

Adana'dan Ordu'ya
Dağlar taşlar papatya...

Yine renk harmanı yaz
Hep gözleri sapsarı,
Kırpikleri bembeyaz.

Ağrı'dan Trakya'ya,
İlmik ilmik papatya...

Aşıklar için bir fal,
Gerdanlar için kolye,
Ayaklar için halhal.

İlmikli birer oya,
Doya doya papatya...

Güzelin saçına taç,
Dünya yüzü eczane
Dertliler için ilaç,

Hüzünlü bir dünyaya,
Zevk kaynağı papatya...

Dünyaya gülen gözler,
Kuytulara gizlenen.
Sevgilileri gözler.

Sakarya veya Konya,
Konuşurlar papatya

Papatyanın sarısı,
Bizleri çağırıyor.
İşte sevgi çağırısı.

Yeryüzü hep papatya,
Seyredin doya doya...

Bayrağın ayyıldızı,
Lekesiz tertemizlik,

Papatyanın beyazı.

Dünyamız hep papatya,
Hiç bitmesin bu rüya...

Gülücükler sapsarı,
Papatyaya bakarken,
Analım sanatkarı.

Dualar hep Mevla'ya
Cennet gülü papatya.

(İstanbul:28.04.2004)

Ekrem Şama

Pas Ve Cila

Vardır mutlaka, her pasın, bir cilası,
Esağfirullah, siler kalpteki pası...

(İstanbul:09.07.2005)

Ekrem Şama

Pazar Bulmacanız

Takoz, moloz, şaşkaloz ve maydanoz,
Yoz, balyoz, horoz, fitoz ve cadaloz.

Uz, tuz, koyunuz, uyunuz ve boynuz,
Buz, omuz, uyuşuksunuz ve kuduz.

Bu gün size sunduk yeni bir oyun,
Kafiyeler verdik, siz mısra koyun.

Meydana gelen şiiri okuyun,
Bu gün de eğlenceye böyle doyun.

Çıkar, tabak, çanak, ansiklopedi,
Ne duruyorsunuz, başlayın hadi!

Kim miyiz? Gazeteyiz, hem de iri,
Tivimiz de var, irilerden biri.

Medyamız etik kurallardan beri,
Yönetiriz, bizi, izleyenleri,

Bizi izlemeye devam ediniz!
Gerçeklerden korunsun gözleriniz! ..

(İstanbul:10.10.2004)

Ekrem Şama

Perdeler

Başlamış artık, müthiş geri sayım,
Yükselir tiktak sesi perde perde.
Benim tiyatrom, işte sonundayım,
Alkış mı yuh mu, artık bu son perde?
Zamanım geldi, menzile varayım,
Kapansın gözüm, açılsın şu perde.

(İstanbul:07.12.2005)

Ekrem Şama

Peynir Gemisi

Milletin gözünü açmak mı? Bu ne demek?
Parçalanmalıydı, otuz kırk yıllık emek.
Dersini çok iyi çalışmış süfli mihrak
İşte sonuc aldı, bloku parçalayarak.
Şubat masasına atmadı diye yumruk,
Bahanesi buydu, böyle dikildi kuyruk...
İçilmeyecekti, geçilecekti ırmak,
Çoğuna zor geldi, karşı tarafa varmak.
Kana kana içip, oluverdiler bir hoş,
En doğru kendisi zannedermiş her sarhoş.
Tuttular çocuğa sihirli bir dev ayna,
Baktı hayran oldu, o boyuna bosuna...
Blok götürülürken yerinde kaldı maya,
Mayasız bloklar da durdu şişmanlamaya.
Şıpın işi yola gelecekti şapkalar,
Böyle kandırmıştı, etraftaki halkalar...
Çoklarına nasıl da görülmüştü cazip,
Vekillik bakanlık... Ve de şöhret-i kazip.
Güç verdi sam amca, göz kırptı Mister Toni,
Sırtını sıvadı dost lider Berlusconi.
Halk nurun gölgesi sandı, çekti ileri.
Parsayı halk değil topladı birileri..
Çobana bulaşmış acaip kara büyü,
Meçhullere doğru sürüklüyor sürüyü.
Gitmesi istendi gitti, çok dendi çöktü,
Mesafe aldı mı bakın? Ölçüsü YOK'tü!
Şubatlar katlandı katmer katmer, kat kat!
Bahane bulundu; henüz yok mutabakat...
Şimdi yumruk bekler masalar dizi dizi,
Yumruğa manidir bir bahane denizi...
Yine bu şubatta, sokağa yaptı eller,
Artık sakakta da vardır dikenli teller.
Kaç yılda açıldı bu yollar ey arkadaş?
Sayende kapattı, dikenli çalı ve taş.
Çöktükçe masaya, papazın gölgesinde,
Çatırdı kaplıyor arşı, öz bölgesinde.
Millet üçte iki sana verdi, şaka mı?
Şekva benim hakkım, sensin çözüm makamı.
Öyle haberler ki, zıplatır her duyanı,
Bakıyoruz ülke sanki 'yolgeçen hanı'
Esip esip durdu, kükredi o nevcivan,
Peynir gemileri yollara oldu revan...

(İstanbul:13.02.2006)

Ekrem Şama

Pratik Çözümler

(Türk siyasetçi, bürokrat ve işadamları Avrupa Birliği'ne ne giriş müzakereleri başlama sürecine hazırlık olmak üzere, sık sık Avrupa başkentlerine geziler düzenliyorlarmış...)

Kahramanlar! Önermek bana düşmez ama,
Pratik bir çözüm geliyor benim aklıma;
Vakit kaybı telafi edilemez sonra,
Avrupa'da hep hazır dursun dev bir sofraya...
Gelip, Avrupa'ya hızla dönmek marifet,
Türkiye'ye hazırlayın büyük bir klozet...

(İstanbul:13.01.2005)

Ekrem Şama

Putlar - Heykeller

Putlar hiç bir fayda veremeyen varlıklar.
Helak edilenlerle dolu mezarlıklar.

Düşünmek için çalıştırılsın her beyin
Putları heykelden ibaret zannetmeyin...

(İstanbul:01.06.2005)

Ekrem Şama

Putlar

Tek bir Şekil mi sanırsın put deyince?
Tapana puttur; madde, para, dűŐünce...

(İstanbul:26.11.2004)

Ekrem Şama

Rakı Çarpıyor...

((Sahte rakıdan zehirlenenler hastaneye kaldırıldı. Ölüm olayları var. Sahtekarlar aranıyor...))

Haberi dinleyenlerin merakı,
Nasıl üretilmiş bu sahte rakı?
Bunlar akşamcının başına bela,
Sahteciler yakalanmamış hala.
Baş dönmesi, şuur kaybı ve ölüm.
Bunlarmış etkileri, bölüm bölüm.
Nasıl bulunmuş acaba bu formül,
Yapanları bulup vermeli ödül...
Tam gerçekçi üretmişler bu malı,
Bulup Tekel'e ustabaşı yapmalı
Tek farkla, etkiler aslına uygun,
Gerçeğinde ölüm süresi az uzun...

(İstanbul:01.03.2005)

Ekrem Şama

Rakıname

Açıklandı herbirinin ölüm evrakı;
Şu kadar insan öldürmüş sahteci rakı.
Yenemiyorum kendimdeki şu merakı;
Kaç bin aile söndürmüş sahici rakı?

(İstanbul:11.03.2005)

Ekrem Şama

Ramazan-ı Şerif

(R harfi ile bir aliterasyon denemesi)

Ramazan-ı şerif, mübarektir, mebrurdur,
Oruçlular, fakir fukaralar, mesrurdur.
Dürr ü güheridir yılların ramazanlar;
Direklerarası renkliymiş bir zamanlar,
Sirkler, tiyatrolar, meddahlar, gösteriler,
Terleyen alınlar, verimli müşteriler.
Ramazan hatırı, günahlara mağfiret,
Sofraya bereket, isteyenlere rahmet.
Gayrı müslimler, seferdekiler, dertliler,
Her bir oruçluya, hürmetler ederdiler.
Erenler oruçla, ererdiler murada,
Fakirler zenginler, sofrada bir arada.
Oruç farizadır, sabrederler müminler,
Ramazanda murat alır insanlar, cinler...
Ramazanda, oruç, iftar, teravih, fitre,
Rabbim,müminleri nimetlere erdire.
Artık, huzur barış, yeryüzündekilere,
Zalimler, zulümler uğrasın kara yere!
Oruç terbiyedir, Peygamber'im buyurdu,
Müminlerin şehri, Ramazan'dır diyordu...

(İstanbul:03.10.2005)

Ekrem Şama

Reçel Kutusu

Sıcaklar sinekler, ve de düşman ateşi,
Pis bir koku, ölmüş, atların çürük leşi...
Her gün böyle idi, çekilmiyordu hayat,
Dayanılır mıydı, olmasa maneviyat?
Bir gün akşamleyin, kesilmişti ki ateş;
-Biraz dinlenelim, şimdi gel Ali Kardeş!
-Dinlenmek mi Hasan! Şu ayaklarım pişmiş,
Yırtık postallara, sığmıyor fena şişmiş.
-Benimki de aynı, gel oturalım biraz,
Bak bir arkadaş da, çalmaya başladı saz.
-Hey Türk! Ben var sevmek, sizden olmak yok düşman!
Bizler Gallipoli, sizi vurmak çok pişman!
-Ali, bu gavurcuk, sesi geliyor yine,
Bizi çok severmiş, bakarsan sözlerine...
-Hasan kardeş deme, o da ana kuzusu,
Zorla getirilmiş, yoktur savaş arzusu.
Bak yine hediye, attı bu ne acaba?
-Aaa! Çıkin içinde, biraz sertçe ve kaba.
-Konserve kutusu,
.....-Reçeldir, dün de attı,
Hatırlıyor musun? Yine aynı saattı.
-İşte bak reçelmiş, çok da tatlı aferin,
Biz incir atalım, büyük bir dizin verin.
-Kocaman kutuymuş, hepimize ziyafet,
-Hey gavurcuk, incir! Sana olsun afiyet!
-İşte bak attılar, yeni bir kutu reçel,
Galiba bu bizim, incir için bir bedel.
-Biz de başka bir şey, atalım bir hatıra,
Ne olsun?
.....-Sigara?
.....-Başka,
.....-Hah, bozuk para...
-Önce şu reçelle, ağzımız bir tatlınsın,
Ulan gavurcuk sen, galiba bir aslansın! ...
Sözü bitmemişti, ki büyük bir infilak,
Siperin içini, kapladı hep toz toprak...
Hasanın feryadı, yankılandı siperde;
-Ali! Ali! Ali! Ali kardeşim nerde!
Kahpeler! Namertler! Vay zalimler, alçaklar!
Nedir yaptığınız, hangi mertliğe sığar?
Karşıdan koparken, bir kahkaha tufanı,
Mübarek toprağa, düştü Ali'nin kanı.
Hediye sanmıştı, bombayı koca yiğit,
Vücut parçalanmış, çoktan olmuştu şehit!

(İstanbul:10.08.2005)

Ekrem Şama

Rızık

Allah'ın takdiriyle yazıldı sana rızkın,
Sana ayrılan kısmı ararsan bulacaksın...

(İstanbul:31.10.2004)

Ekrem Şama

Rumelihisarı!

Bizansı getirmek, için mutlaka dize,
Fatih neler yaptı, gelin diyeyim size...
Emir verdi Sultan, üstüne basıp parmak;
'Boğaza muhteşem, bir kilit takılacak! '
Baksaydınız büyük, gayreti görürdünüz;
Beyler paşalar hep, çalıştı gece gündüz.
Sultan sırtında taş, taşıdı defaatla,
Taşlardan 'Muhammed', yazıldı kufi hatla.
Dört ayda tamamdı, O Rumelihisarı,
Sultan'a geçmişti, Boğaz'ın anahtarı.
Hisar düşman için, engel, dost için hamî,
Tam orta yerine, konduruldu bir cami.
Koca Sultan! Sakın, kalkıp bakma Hisar'a,
Görürsen bizleri, dizersin taş duvara.
Yaptığın o cami, şimdi yıkılmış yere,
Sadece dik kalmış, harap yarım minare.
Caminin yerine, sahne konmuş hesapta,
Rakkaseler gerdan, kıvırıyor mihrapta!
Minare dibinde, bağıyor her şantöz,
Müezzin yerinde, göbek atıyor dansöz!
Tribün yapılmış da, son cemaat mahalli,
Alkış tutuyor bu rezalete ahali.
Bizi affetmeye, yetkin var mı Sultan'ım?
Senin Hisarı'na, benziyor tüm vatanım...

(İstanbul:13.05.2005)

Ekrem Şama

Rüya Adalar

Prenslerin mekanı, İstanbul Adalar,
Her anı çok güzel, her mevsimi bahar.
Sakin bir sığınak, eşsiz bir manzara,
Rüyaya yatılıp görülecek kadar...

Eşi benzeri yok, burası Adalar,
İnsanlar sessizlik için buradalar.

Evliya Çelebi büyük zevki tattı,
Yahya Kemal, şiir yazdı, mana kattı,
Yüzlerce yıldır Adalar'da komşuyuz,
Kuran İncil Tevrat, barışı yaşattı.

Eşi benzeri yok, burası Adalar,
İnsanlar kaynaşmak için buradalar.

Tepeye çıkmayı unutmayın sakın,
İstanbul'a bir kez de buradan bakın,
İşte Moda, işte Bostancı, Yalova,
Uzakta sanmayın, heryere en yakın.

Eşi benzeri yok, burası Adalar,
İnsanlar manzara için buradalar.

Marmaradır ama, akdeniz iklimi,
Binbir çeşit bitki, örmüş bu kilimi,
Güneş, mehtap, yıldız, bizim sermayemiz,
Işıkların dansı, göz zevki bilimi.

Eşi benzeri yok, burası Adalar,
İnsanlar yakamoz için buradalar.

Betonlardan yanan buraya gelsin: SİT,
Trafik derdi de yok, ulaşım çok basit,
Motorlu araç yok, faytona buyurun,
Zehir solumayın, yok karbonmonoksit.

Eşi benzeri yok, burası Adalar,
İnsanlar nostalji için buradalar.

Hangi renkten hangi tonu severdiniz?
Mavi yeşil sahil, mercan gibi deniz,
Kaşla göz arası yapın bir kaçamak,
Konuk olun bize, biz de sizlerdeniz.

Eşi benzeri yok, burası Adalar,
İnsanlar yaşamak için buradalar.

(İstanbul:29.06.2005)

Ekrem Şama

Rüyamda Gördüm

Ƙahretti beni, gece gördüğüm rüya;
Üniversite önündeymişim güya,
Kapıdaki görevli; baktım bir azman,
Elinde koca bir satır, aman aman!
Satırı öğrencilere bir vuracak,
Alimallah koparır kol veya bacak.
Şık giyimli bir öğrenciyi durdurdu,
Şakalsız halini görünce kudurdu:
"-Bre zındık, defol, hemen buradan sıvış!
Şakal bırakıp da gel, en az bir karış!"
İşte bir kız öğrenci, mahcup, hevesli,
Dikildi önüne o canavar sesli:
"-Oo! Hanıma bakın, başı gözü açık,
Başörtün yok, hemen arkasını dön ve çık."
Allah Allah! Neler görüyorum yahu?
Ƙatledilmiş hak ve hürriyetin ruhu.
Öğrencilere yapılan bir barbarlık,
Tam da Avrupa'ya girecektik, yazık!
İsyan ettim, sanki yıkılmıştı dünya,
Bağırıp fırlamışım, gördüm ki rüya.
Sırılsıklam olmuşum, boncuk boncuk ter,
Sesimi duymuşlar, koştu bizimkiler.
Annem dedi ki; "Hayır olsun be oğlum!
Rüyalar ters çıkar iyi biliyorum."
Şimdi baktım, üniversitenin önü,
Zulümler yüzünden ana baba günü.
Hatırladım annemin verdiği dersi,
Benim rüyam gerçekmiş, ama tam tersi...

(İstanbul:07.10.2004)

Ekrem Şama

Sabah Ezanı

Allahü Ekber, Allahü Ekber...
Minareler titrer, dağlar inler
Müminlerin beklediği andır,
Evler aydınlanır, birer birer...

Allahü Ekber, Allahü Ekber...
Haştanın gözleri ufka gider.
Doğum, ölüm, şifa, bu sesledir,
Bu ses olur ömrümüze rehber.

(İstanbul:31.05.2004)

Ekrem Şama

Saftirikler

Arkadaş kimileri, amma da saftirik,
Hiç kimseler bilmez ki, bunlar ince taktik...
Türkiye'miz çok geri kaldı zannettiler,
Hey, alın da kaçan mı? Var mı enayilik?

Sizler, ey Koreliler! Şunu görseydiniz;
Yirmi yıl öncesi beş kat gerideydiniz.
Bu gün beş kat öndeyiz diye şişinmeyin!
Utanırdınız biraz, taktik bileydiniz.

Sizler çalışırken biz, büyüttük hortumcu,
Bir uzatırsak size kadar gelir ucu,
Politikacımız da devreye girerse..
Ne mi our? Olmayın, meraklı turşucu..

Malezyalılar! Sizler övünmeyin sakın!
Bizden çok fakirdiniz, önceye bir bakın.
Şimdi çok ilerdeyiz, diyorsunuz lakin,
İrticayla meşguldük, sol çekeriz yarın.

Ey Fransız, ey İngiliz, ey Yunan, ey Alman!
Çalıştınız gece ve gündüz bunca zaman,
Bizler gece çalışıp, gündüz hep dinlendik,
Genç nüfusumuz vardır, işsiz ve kahraman...

Ne kadar safmışsın sen, kafasız batılı,
Taktiği anlamadın, kırk yarsan da kılı,
Artık Viyana bile bizi durduramaz,
Şurda ne kaldı? Onbeş, müzakere yılı...

(İstanbul:06.07.2005)

Ekrem Şama

Sağır oban

Nasıl da değişti herşey dedi, biri,
İnsanlar eskiden olurmuş, çok iri.
Çobana sordular; neler neler gördü
Kimbilir ihtiyar amcanın gözleri?

Değişiyor yavrum, uzun iştir bunlar,
Kapandı kulaklar, uzadı burunlar,
Eskiden hep me! me! diye melerlerdi,
şimdi sessiz açız açar şu koyunlar...

(İstanbul:21.06.2005)

Ekrem şama

Sağlam Toplum

Sağlam toplum nasıl oluşmalı diyorum?
Hergün kafamda, projeler üretiyorum.
Buçuğuyla, millet sayısı yetmişiki,
Hangi milleti örnek almalı, var mı ki?
Her yıl mutlaka toplanmalı seçkinleri,
Belli olmalı toplantı zamanı, yeri.
Toplumların her sorunu buraya gündem,
Belirlenmeli toplumdaki ortak söylem.
Büyük toplantıya alt yapı oluşacak,
İllerde yılda iki kere toplanarak.
Bu iki toplantı da, topluma dayalı,
Haftalık semt toplantılarını yapmalı.
Mahalleler de, birlikte eder hareket,
Hergün en az, beş kere kurulur meşveret.
Günlük sorunlar, sorular, planlar, projeler,
Masaya yatırılır her gün birer birer.
Mahallede çözülemeyen sorunlar da,
Çözümlerini bulur elbet bir yukarda.
İş bölümü, dertler, yardımlaşma, denetim,
Teşvik görür, güzel ahlak, helal üretim.
Bana hayalperest diye bakmayın sakın,
Başarılı toplumlara şöyle bir bakın.
Toplum sağlam ise, sağlam olacak elbet,
Dayanışan fertlerden oluşan bir devlet.

(İstanbul:20.09.2004)

Ekrem Şama

Sağlık

Sağlığın alternatifidir, hastalık,
Olüm ikisine de yakın; bir anlık.

(İstanbul:31.10.2004)

Ekrem Şama

Sam Amca Mahmutpaşa'da

Az kullanılmıştır bunlar! Ucuz! Ucuz!
Alın! Alın! Sizler için satıyoruz! ...

Uyuşturulmuş bu bürokratlar! Ucuz!
Ucuz! Zemberekli demokratlar! Ucuz! ..

Bu eski milyarder diktatörler! Ucuz!
Bunlar da yalancı medyatörler! Ucuz! ..

Siniri alınmış devlet adamları!
Bunlar kansız siyasetçi, yok damarı!

Sömürülmüş emirlikler! Ucuz! Ucuz!
Kandırılmış saftirikler! Ucuz! Ucuz! ..

Yakılmış ülkeler, beldeler, kazalar!
Ucuz! Ucuz! Petrolü biten havzalar!

Ucuz! Çiğnenmiş insan hakları! Ucuz!
Unutulmuş savaş yasakları! Ucuz! ..

Namusu halledilmiş tazeler! Ucuz!
Zindanlardan canlı cenazeler! Ucuz! ..

Misyonerler! Sahte hocalar! Hainler!
İşte bunlar da yumuşatılmış dinler!

Kanı emilmiş bebekler! Ucuz! Ucuz!
Radyasyonlu çekirdekler! Ucuz! Ucuz! ..

Ucuz! Toplu insan mezarları! Ucuz!
Şu kiralık köşe yazarları! Ucuz! ..

Şu sahte senaryolar! Ucuz yalanlar!
Kullanılmış, içi boş Kofi Annan'lar!

Ucuz! Suyu sıkılmış dünyalar! Ucuz!
Bombardıman edilmiş hülyalar! Ucuz! ..

Ucuz! Bu canavar medeniyet! Ucuz!
İşte bunlar bize uşak devlet! Ucuz! ..

Modası geçmiş köhne silahlar! Ucuz!
Koro halinde söylenen ah'lar! Ucuz! ..

Gelin! Gelin! Çok Ucuz, her ne satarsam! ..
Tanıyamadınız mı? Sam Amca'yım Sam! ! !

(İstanbul:24.12.2004)

Ekrem Şama

Sandık Dolusu Hayal

Define arayan, nasıl olurmuş gör;
Eline geçirmiş, küçük bir dedektör,
O bulacak sanki, herkesin gözü kör,
Hayalinde daim, define sandığı.

Yirmibeş yıl olmuş, çalış babam çalış,
Hayal etmiş ama, bir ev alamamış,
Hayat yükü binmiş, yüzü kırış kırış,
Hayalinde şimdi, emekli sandığı.

Köy yolları bozuk, uzakta kasaba,
Nakliye yapacak, almış bir araba,
İte kaka gider, gerekir çok çaba,
Hayalinde şimdi, var takım sandığı...

Ölmek toptan ise, yaşamak hep taksit,
Beş maaş harcandı, hesabı çok basit,
Ücretliye ait, durum genel bir kesit
Hayallerde şimdi, var yardım sandığı.

Herkese gülücük, herkesi öpmek,
Her düğüne gidip, halay horon tepmek,
Beyimize düşmüş, politika yapmak,
Hayalinde şimdi, var seçim sandığı.

Artık basmış onbeş, onaltı yaşına,
Hayatı düşünür şimdi tek başına,
Gelin olmak ister, bakma göz yaşına,
Hayalinde şimdi, var çeyiz sandığı.

(İstanbul:13.05.2005)

Ekrem Şama

Sapıkların Tatmini

((ABD ordusunda 10 binlerce sapık...

ABD'de son 10 yılda yaklaşık 10 bin 'homoseksüel' ve 'lezbiyen'in ordudan ihraç edildiği ve bunun orduya maliyetinin yaklaşık 200 milyon dolar olduğu bildirildi. ABD hükümetinin yaptığı bir araştırmaya göre, ordudan 1993-2004 yılları arasında atılan 9 bin 488 sapık askerin yüzde 8'i önemli görevlerde bulunuyordu. Bu askerlerin yüzde 3'ünün ihtiyaç duyulan yabancı dilleri konuşabildiği belirtiliyor. Araştırmada, bu askerlerin eğitimi ve atılan askerlerin yerine asker alınması için yaklaşık 200 milyon dolar harcandığı kaydedildi. Araştırmaya göre, eşcinsel askerlerin yerine asker alımı için ABD deniz kuvvetleri 48.8 milyon dolar, hava kuvvetleri 16.6 milyon dolar, kara kuvvetleri de 28.7 milyon dolar harcadı. Ordudan atılan 9 bin 488 sapık askerin yüzde 73'ünün homoseksüel, yüzde 27'sinin lezbiyen olduğu belirtiliyor.))

SAPIKLARIN TATMİNİ

Nedir bilir misin bu istila ordusu?

İçi mikropla dolu, lağımdan taşan su...

Mikrop dedimse, sanma ki basit bakteri,

Sapıklıkla yoğrulmuş bunun karakteri.

Hala kalmış mıdır, anlamayan bilmeyen?

Bunların çoğu, homoseksüel lezbiyen.

İşkencecisi, psikopati, isyancısı,

Teşircisi, rontgencisi sübyancısı,

Mazohisti, sadisti, canisi, katili,

Hırsızı, yağmacısı, nebbası, nekrofil,

Zorbası, ensesti, fetişisti, bızarı,

Tesadüfen normal olurmuş bazıları..

Adamların genlerinde var her sapıklık,

Demek ki her üç kişiden ikisi sapık...

Barış getirecekmiş sapıklar ordusu,

Sapıkların tatmini... İşte bu, doğrusu...

Hapishane olayları unutulur mu?

Suç bile saymıyorlar böyle bir durumu.

Askeri buysa, hesap edin ahaliyi,

Başlarına seçmişler sapık bir deliyi...

(İstanbul:27.02.2005)

Ekrem Şama

Sargiyeri Faciası

(Çanakkale Sargiyeri Şehitliğini Ziyaret...)

Dinle, ne anlatıyor acaba şu kuş?
Listeleri okur gibi bu okuyuş.
Şunun okuduğu da kendi ağıtı,
Kahpe bir gülle ta caneviden vurmuş.

Bakin, şehitlere ağlarmış bu böcek,
Şehit hatırası şu kırmızı çiçek.
Ziyaretçileri ne de kalabalık,
Her şehit daha çok fatiha içecek.

Kıymışlardı binlerce yaralı cana,
Yazıklar olsun, bu canlara kıyana?
İnsanlığa sığar mı, hastane vurmak?
Kan ağlatır böyle facia, duyana.

Hastane yapılmıştı bu kuytu dere,
Flamalar asılmıştı, her yüksek yere,
Yaralılar, hastalar hep kurban gitti.
Ey ziyaretçi, dua et şehitlere!

Hastane vurdu o günün İngiliz'i,
Şehitler yanyana, kat kat, dizi dizi.
Bu facia, insanlığın yüz karası,
Ey batı, kaçırmayın gözlerinizi!

(İstanbul:21.08.2004)

Ekrem Şama

Sarıkamış: Beyaz Şehadet

(20 Aralık 1914-5 Ocak 1915 tarihleri arasında, Enver Paşa komutasında Sarıkamış hareketi yapılmıştı. Ruslarla Erzurum yakınlarında savaş devam ederken, Başkomutan Enver Paşa, bizzat yaptığı gizli bir hareket planıyla, Erzurumda bulunan üç kolordudan birisini Ruslarla oyalama savaşı yapmak üzere bırakırken, iki kolorduluk bir kuvveti Erzurum -Sarıkamış arasında kuzeyden bir yay çizerek, Allahüekber dağlarından geçirip Sarıkamışta Rusları arkadan kuşatmak üzere cebri yürüyüşe geçirmişti. Çetin kış şartları, askerin kıyafet ve teçhizatının müsait olmaması, ayrıca Allahüekber dağlarının geçit vermemesi yüzünden, doksan bin askerimizin, düşmana kurşun bile sıkamadan donarak şehit olmasına sebep olmuştu. Sağ kalan askerlerin büyük çoğunluğu Ruslara esir düşerek Sibiryaya götürülmüş, bir daha da dönememişlerdi.Bu dramatik harekate 'Sarıkamış İhata Manevrası' denilmiştir. Paşa, bu mağlubiyetin, sansür uygulanması suretiyle halka ulaşmasını engellemişti.)

Enver Paşa takıldı Almanın ağına,
Yüzbin askeri sürdü Allah'ın dağına...
İncecik elbiseler, eksi kırk derece,
Buz tutmuş söz geçmez eline ayığına...

Tokat'ın Amasya'nın acısı büyüktür,
'Hey onbeşli onbeşli' diye ağıt döktür.
Sana bana bu öyküyü anlatmadılar,
Tebirini en başından aldılar; sansür...

Paşa anlamaz yalvarıştan, yakarıştan.
Doksanbin şehittir kalan o karakıştan,
İşte tarihin sayfası; 'Beyaz şehadet',
Bu acı, dede mirası, Sarıkamış'tan...

Ekrem ŞAMA
18.12.2004

N O T:Sarıkamış hareketiyle ilgili yazdığım 'Sarıkamış Beyaz Şehadet' isimli şiir hakkında müspet veya menfi görüş bildiren, katkı sağlayan tüm arkadaşlara teşekkür ederim.

Bir konu hakkında söz söylemek veya iddiada bulunmak için o konu hakkında daha önce yazılmış veya söylenmiş şeyleri gözden geçirmek gerekir. Hepsini olmasa da çeşitli gözlüklerle yazılmış hiç olmazsa bir iki kitabı incelemek ve sonra görüş bildirmek doğru bir hareket olur.

Enver Paşa ve Sarıkamış hadisesi de çeşitli yönleriyle ele alınıp işlenmiş bir konudur. Meraklısının bilgisine sunmak üzere bu kitaplardan birkaç tanesini aşağıya yazıyorum. Konuyu tartışmak isteyen arkadaşlar bu kaynaklardan asgari birkaç tanesini okurlarsa tartışma faydalı olur. Aksi takdirde kulaktan dolma ideoloji karışmış bilgilerle sıhhatli bir tartışma olmaz. Bilgilerinize sunuyorum...

- Büyük Osmanlı Tarihi, Yılmaz Öztuna, Ötüken Yayınları 1994
- Sarıkamış Dramı, Alptekin Müderrisoğlu Kastaş Yayınları,1997
- Son Sadrazamlar, İbnül Emin Mahmut Kemal İnal Dergah Yayınları 1982
- Yalan Söyleyen Tarih Utansın, Mustafa Müftüoğlu, Çile Yayınları 1976
- Çanakalede Almanların Niyeti, Doç.Dr. İsmet Görgülü, Başkent Üniversitesi, İlmi Araştırma
- İttihatçı Liderlerin Gizli Mektupları, Hüseyin Cahit Yalçın, O. Selim Kocahanoğlu, Temel

Yayınları, 2002

- Sarıkamış Harekatı, Yavuz Özdemir, Ervak Yayınları, 2003
- Sarıkamış, Kaymakam Şerif Beyin Anıları, Arba Yayınları, 1998
- Son Savaşçı Enver Paşa, Charles D.Haley, Fener Yayınları, 2000
- Sarıkamış, Köprülü Şerif İlden, T.İş Bankası Yayınları, 2001
- KGB Arşivlerinde Enver Paşa, İrfan Ülkü, Kamer Yayınları, 1996
- Avrupada Yüzbin Türk Askeri, Şefik Ertem, Kastaş Yayınları, 1992
- Yıldız Ve Jön Türkler, Süleyman Kani İrtem, Temel Yayınları, 1999
- Talat Paşa'nın Hatıraları, Hüseyin Cahit Yalçın, Cumhuriyet Gazetesi, 1998
- Osmanlı Mebusan Meclisi Reisi Halil Menteşe'nin anıları, Hürriyet Vakfı Yayınları, 1986
- Hoşnut Olamamış Adam, Enver Paşa, Masayuki Yamauchi, Bağlam Yayınevi, 1995

Ekrem Şama

Sebebim Sen'sin

(Bir Beraat Gecesi)

Sen sebebimsin, Sen sevenimsin Sen sevgimsin,
Sahibi Sen'sin hissin, hissedebilenlerin.
Sırların dünyasıyla sarılmış birisiyim,
Sırlar sırrı Sen'sin, sahibimin bendesiyim.
Sen Rabbimsin, Sen Yaradanımsın, Sen'sin Selam.
Serapa isyandayım, sıfırlandı hasılam.
Sen Tevvab'sın, Rahim'sin, insanlarsa kaprisli,
Susadım Nasuh Tevbesi'ne, istikbal sisli.
Semi'sin, Basir'sin, istiyorum masumiyet,
Sade Sana sığındım, sermayem samimiyet.

(İstanbul:29.09.2004)

Ekrem Şama

Sen Nasılsan

Pışman olur da dersin, elim kırılıydı.
Önceden göreydim bunları ne olaydı?
Hatırla, o gün karar vermen ne kolaydı?
Ne ekersen onu biçersin arkadaşım...

Hasta değilsin, sarhoş değilsin, ayıksın,
Bilincini geliştir de, eneni yıksın.
Sen nasılsan, kendin gibisine layıksın,
Sana benzeyeni seçersin arkadaşım.

Ağlamaya sızlamaya hiç hakkın var mı?
Beyninin hacmi ne, sadece bu kadar mı?
Anladım pişmansın ama, işe yarar mı?
Ettiğini bulur, çekersin arkadaşım.

(İstanbul:14.10.2004)

Ekrem Şama

Seni Anar

Havadaki eller,
Duadaki diller,
Yumuşak gönüller,
Seni anar.

Çaresiz kalanlar,
Dertleri olanlar,
Gerçeği bulanlar,
Seni anar.

Ahiri bilenler,
Gururu silenler,
Aşkına gelenler,
Seni anar.

Gününü sayanlar,
Gönlünü soyanlar,
Adını duyanlar,
Seni anar.

Sensin ilahımız,
Dua silahımız,
Nefeste ahımız,
Seni Anar.

(İstanbul:30.08.2005)

Ekrem Şama

Sermayesi Biten Şairler

Yeni kuşaktan şair çıkmaz, bakın etrafa,
Gül bülbül, yazılmış belki milyonlarca defa,
Şair olmak için aşkı anlatmak gerekir
Leyla ve Mecnun eski söylem, koy bir tarafa

Bir dünya güzelini tarif etmek istersen,
Ay, güneş, yıldız, çiçek gelir aklına hemen.
Eski güzel şiirlerde bunlar çok yazılmış,
Düşün babam düşün, beyin zonklar düşünceden.

Aşkın tarifi için kullanılmış kalp ve ok,
Dağ, tepe, ırmak, yağmur, deniz, yazılmış çok çok,
Kahramanlık, yiğitlik, mertlik, hep eskidenmiş,
Bu dünyada yeni şairlere sermaye yok...

(İstanbul:21.06.2004)

Ekrem Şama

Sert Őir

Kadife gibi Şiirler yazmak isterdim,
Haksızlıklara Şiirle tepki gösterdim.
EleŐtiri var; ifadelerim sert diye,
Daha sert yazamam, aŐılmıyor terbiye.

(İstanbul:24.09.2004)

Ekrem Şama

Sevaplarım

Küçülsem, küçülsem, küçülsem...
Sevabımla öyle ölçülsem.

(İstanbul:11.11.2004)

Ekrem Şama

Sevda Hastalığı

Bulaşması..... Kaş-göz,
Gelişmesi..... Yaş-göz,
Tedavisi..... Baş-göz...

(İstanbul:17.01.2006)

Ekrem Şama

Sıra Annene Geldi

Sükuti midir, ki senin adın?
Susmak için ne, böyle inadın?
Bebek yaktılar, sen hiç tınmadın,
Suç ortağısın, sükut ıkrardır.

Hep birileri, verip de karar,
Milyonla insan, öldürüyorlar,
Suskusın böyle, bir manası var;
Suç ortağısın, sükut ıkrardır.

Komşular için, dedin bana ne,
Arkadaş için, buldun bahane,
Bak tecavüzcü, geldi annene,
Suç ortağısın sükut ıkrardır...

Susma, sustukça gelecek sıran,
Dev oldu seni, sokmayan yılan,
Suçum yok deyip, söyleme yalan,
Suç ortağısın, sükut ıkrardır.

(İstanbul:04.08.2004)

Ekrem Şama

Sırlar Ve Ceketler

Şu ceketler var ya, hepsi sır doludur,
Şır küpü denilen, eminim ki budur.

Kimisi saklar bir güzel pırlantayı,
Değerini ölçmek için yetmez sayı.

Bazısı içinde bir tarihi saklar,
Yaşı kaçtır hesap edemez parmaklar.

Bazı ceketler de, bir sevgiyi örter,
Bazısı saklar çok üstün bir karakter.

Bir ceket tanırım, çizgileri silik,
Altında örttüğü, tam gerçek bir pislik.

Şunda düğmeler yok, yırtmacı da sökülük,
İçindeki sarhoş, akşamdan körkütük.

Bakın lekeleri siyah ve kırmızı,
Hiç belli etmiyor, örttüğü hırsızı.

Yanar döner renkli, bir tanesi var ki,
Maske kullanırdı, her gün içindeki.

Alık çalık sapık, uğursuz kaygısız,
Aygın baygın saygın, duygusuz saygısız...

Neleri saklar şu bilinen ceketler,
Ceket sayısınca, çeşitli karakter.

Ceketteki kusur, tez düzelebilir,
İnsan düzelir mi, onu Allah bilir.

(İstanbul:19.10.2005)

Ekrem Şama

Sigaram Ve Ben

Ah sen rezil sigara!
Hiç verdirmedin ara.
Yırtarak parça parça
Bıraktım defalarca,
Başladım tekrar tekrar.
Verirdim kesin karar;
Okul bitince tamam...
Hep yalvarırdı anam.
Oğul işe başladın,
Hani ne oldu andın? ..
Söz verirdim karıma,
Alınca kollarıma,
Kokan şu ceketimdir,
Artık son paketimdir...
Hedefim emeklilik,
Altı yıl var şimdilik...
Yaşım geldi yetmiş,
Ciğer benzer bitmiş...
Kesilecek bacağımla,
Seni bırakacağım...

10.11.2005

Ekrem Şama

Sisler Arkasında Endülüs

Yönetim halka yabancı, nizam tarihe küs,
Sisler arkasında kalmış, ibretlik Endülüs...

(İstanbul:12.12.2004)

Ekrem Şama

Son Söze Hazır Olun

“Hiç görenle kör bir olur mu? ” yazıyor Kuran,
Halimizi görmüş de buyurmuş, O yaradan.
Kendi gözlerimizi hep yedekte tutup da,
Yeşil ilkbaharlar ararız soğuk kutupda.
Boyalı basın ne diyorsa, o hep doğrudur,
Yüz yıldan fazladır, hala acı gerçek budur.
Boyalı basın dediğim, üç beş kapitalist,
Menfaati yoksa kaka, varsa en popülist.
Senaryoları yazan eller maksatlı, kirli,
Köşe yazarları dersen, hepten cin fikirli.
Be adam; Allah sana akıl vermiş, göz vermiş,
Aklın paslanmış, gözlerin kör, bu nasıl bir iş?
Birazcık gayret gösterip olanı anlasan,
Bu kadar batıramazlardı bizleri inan.
Medyanın gösterdiğine döner kalabalık,
Gözünü yumup, peşine gidersen o anlık.
Sonradan dânk eder kafana ama, nafile,
Atı alanlar Üsküdar'ı geçmiştir bile.
Dostum, artık deniz bitti, görünüyor kara,
Sen gibi, gözlerini kullanmıyor Ankara.
BOP'u BİP çıkıyor, AB diyor, GAP (*) tehlikede,
Vatanını seven kalmadı mı bu ülkede?
İnsan bunları yapamaz, kör olsa da gözü,
Galiba vatanseverler söyleyecek son sözü...

(İstanbul:22.10.2004)

(*) Harflerin açılımı:
BOP: Büyük Ortadoğu Projesi.
BİP: Büyük İsrail Projesi.
AB: Avrupa Birliği.
GAP: Güneydoğu Anadolu Projesi.

Ekrem Şama

Soyadı Problemi

Soyadı KIRÇ kendi bölük komutanı,
Her ere derdi ki;
.....-Beni iyi tanı,
Soyadımı yanlış söyleme yakarım!
Bana lakap takma, çok fena takarım!
Daim böyle derdi, yolda gördüğüne,
Böyle söyleyerek başlardı her güne...
Tekrar etmek için arardı vesile,
Derdi;
.....-KIRÇ yazılır bir R harfi ile...
Bir gün içtimaya geç kalmıştı mehmet,
Koşarak sıraya yerleşti zor zahmet.
Komutan görmüştü;
.....-Öne çık bir adım!
Sen söyle bakalım, ne idi soyadım?
Hem önünü topla, fermuarını ört!
Mehmet cevap verdi;
.....-R ile denir GÖRT!

(İstanbul:06.10.2005)

Ekrem Şama

Sömürgeci Batı

Batı deyince batıran, sömüren gelir aklıma,
Medeni imişler, anlatın benim şu sakalıma.

Serveti çalışıp üretti denilen bu topluluk,
İncele bak, temelinde var yağma ve çapulculuk.

İtirazları duyuyorum, ama emin olunuz,
Hep sömürü olmuş, takip ettiğiniz tek yolunuz.

Siz, Selahaddin Eyyübi'yi kaç defa kandırdınız?
Anlaşmalara uyacağınıza inandırdınız.

Kağıt üstünde kalmıştı, yaptığınız her anlaşma,
Katliam üstüne katliam, yağma üstüne yağma.

Endülüs'te katliamlar yapmıştı dedeleriniz,
Yağma servetler ile imar oldu beldeleriniz.

Şimdi servetleriniz bol, sermayeniz dağlar gibi,
Kurutuldu bizim servet kazanlarımızın dibi.

Hep yağmaladınız, Afgan'ı, Hind'i, Çin'i, Mısır'ı...
Servetlerinizin kökü yağma, budur işin sırrı.

Kaç asır geçti, bakın hiç değişmiyor haçlı ruhu.
Yağmalanan ülkeler tez unutuyor bu güruhu.

Geri bırakılmış ülke insanı sizlere köle,
Katledilen müslümanlar anlatsa, gelse de dile.

Afrika, Asya, Avustralya... Kaynakları yuttunuz.
Savunmasız halkların soyunu nasıl kuruttunuz?

Unutulur mu Afrika'nın müslüman zencileri?
Asırlarca köle yaptınız, o siyah incileri.

Ne sebeple yakılıyor şimdi Irak, Afganistan?
Yaptığınız şu vahşetlere sızlamıyor mu vicdan?

Terör ve katliam suçunuz çok, biliriz sizleri,
Sömürü ve yağma geleneğiniz hala dipdiri.

Zayıf bulunca bize de çulları iyi bilin,
Bahane uydurmak çok kolay, kemiği yok ki dilin.

Batı hayranları, iyi düşünün, gerçeği görün,
Haklı çıkmam bizi kurtarmaz, her şeyin bittiği gün.

(İstanbul:27.05.2004)

Ekrem Şama

Sömürmek Kolay Mı? - I

Sömürgecilik kolay değil, konu hassas
Kuralına uyacaksın, ister ihtisas...
O ülke incelenmeli enstitü kurup,
Ajan yetiştirmeli, kolejler kurdurup...
İçerden bulmak gerek kiralık beyinler,
Kolay bulunamıyor ki bu tür hainler?
Milli kültürler zehirlenip siyanürle,
Beyinler yıkanmalı, filmlerle, kültürle.
Milli şuur yok edilecek, yavaş yavaş,
Kolay mı şuurulanmaya açılan savaş?
İnançlı kesim sömürüye büyük engel,
Kolay mı din adamlarına atmak çengel?
Kiralık siyasetçiler bulmak kolay mı?
Üst düzey bürokrat satın almak kolay mı?
Üfürükten konular tartıştıracaksın,
Halk derdini unutup canbazlara baksın...
Yatırımlara engel fııldak döndermek,
Beleşten vermiş gibi yardımlar göndermek...
Kredi veririz, şişer midesi göbeği,
Her bir kredide sıkıştırırız ilmeği.
Kredi dediğimiz, öncekinin faizi,
Sömürmek ne kadar zormuş, anlayın bizi..

(İstanbul:13.01.2005)

Ekrem Şama

Sömürmek Kolay Mı? -II

Bir haini bulup kimseye çaktırmadan,
Meşhur edeceksin, halkı ayıktırmadan.
Tam halk aradığımı buldum zannederken,
Bulgurları kapmalı, pirince giderken.
Önce terörü sokacaksın bu ülkeye,
Sonra gir içeri, önleyeceğim diye...
Jandarmamız olsun diye alırsın tedbir,
Gerekirse kullanırsın şiddet ve cebir.
Vahşeti medeniyetmiş gibi yutturmak,
Kolay mı, başkasına vatani sattırmak?
Silahların olmalı teknik harikası,
Silah göstermeyince gelir mi arkası?
Uzaktan sömürmek her zaman olmaz çare,
Kolay mı bombalayarak indirmek yere?
Kolay değil ki yürütmek kirli oyunu,
Çobanlarla güttürmek bu kadar koyunu?
Sömürmek... Bunu ölene kadar sürdürmek...
Şimdi doğru konuşun, kolay mı sömürmek? ? ? ..

(İstanbul:13.01.2005)

Ekrem Şama

Sömürye Nasıl Sömürülür?

Bir ülke düşünün, mesela 'Sömürye'
Amerika azmetmişse sömürmeye,
Hemen gönderir çok yumuşak bir mesaj.

Tüketimi azdırmak gerekir önce,
Faizli borç 'yardım' olur Sömüryece
Kazık kredi hortumculara avantaj.

Halivuud devreye girecek bu defa,
Yenilmez güç imajı dolar her kafa,
Süper filmlere, hep Sömüryece dublaj.

Yandaşlar bulunup yapılır iktidar,
Aman aman, ne kadar çok yalaka var,
Lider adaylarına da yakın markaj.

Verilen borca olmalı bir karşılık,
Üsler tesisler verin, yalnız beş yıllık.
Atlama taşı, cephanelik ve garaj.

Bu Sömürye sanayileşemez asla,
Teşebbüs eden iflasa gider zorla,
Yapılır sadece sınırlı bir montaj...

Uşak medyatörler bulunur ülkede,
Anlaşma sağlanır arpasal ilkede,
Pasın üzerine çekilir nikelaj.

Sömürye'li aydın görünümlü kişi,
Amerika gibi düşünür her işi,
Aykırı fikir mi? Nerde, hemen kürtaj...

Kurtuluş hareketi artık mümkün mü?
Teşebbüs edenin halini gördün mü?
Baskı, tehdit, hakaret, cinayet, şantaj...

Kuvvet kudret sahibi Allah'tır mutlak,
Çok çalışan olur yardıma müstehak,
Allah'ın yardımı kapanmaz averaj...

(İstanbul:10.03.2005)

Ekrem Şama

Sünetçi Vitrini

Geniş, uzun, renkli, ışıklı boş vitrin,
Yazı: 'Çocukları buraya getirin.'
Ortada kocaman bir de çalar saat,
Altında yazıyor; 'Sünetçiniz Suat'
Çokça merak etti, girip sordu adam;
-Çok özür dilerim, karıştı da kafam,
Siz sünetçisiniz... Kocaman bir saat?
-Arkadaş malumdur, bizdeki mevzuat,
Teşhir için sünet, müşterilerine,
Siz olsaydınız ne kordunuz vitrine?

(İstanbul:29.07.2005)

Ekrem Şama

Sütçü İmam

Hep sen anılıyorsun ey Sütçü İmam!
Zor bir şey mi başardın, ki hiç de sanmam?
Başörtüsü uğruna bir mücadele,
O devirde zor muydu? Bir dinle hele:
Ey imam, bakıyorum o günkü devre,
Firavun kuşatmıştı hep çepeçevre.
Musa fikriyatını, yaptın da bayrak,
Başörtüsünü kutsal namus sayarak,
Aldın tek yumruk olmuş o Musaları,
Yırttınız dayatılan tüm yasaları,
Maraşı kutardınız elde bayrakla...
Başörtüsü deyince, gelirsin akla.
Sütçü İmam, yattığın yerden bir dinle!
Hala övünür müsün acep kendinle?
Mücadele etmeyi öğrettin, tamam,
Lakin kafam karışık hiç anlayamam,
Musa kim, Firavun kim, başörtüsü ne?
Kim karşıdır, kim taraf, başörtüsüne?
Firavunlara karşı şimdi gel savun,
Musa'nın kılığına girmiş Firavun.
Kolaymış senin işin, kalk da araştıır,
Şimdi her köşe ayrı ayrı Maraştır.

27.06.2005

Ekrem Şama

Şair-Mali Müşavir

Otuz yıldır mesleğim mali müşavirlik...
Şiir de yazarım; olay varsa şiirlik.
Şairim, diyebilmek keşke mümkün olsa,
Neredeyim ben, nerede gerçek şairlik?

(İstanbul:27.08.2004)

Ekrem Şama

Şaire Dair

Dam üstünde saksağan değil, şiir,
Sözcükler eksik ve fazla değildir.
Meramını mısralar söyler bir bir,
Şairin bir davası olmak gerek..

Çakalların hep çekindiği bir kurt,
Zehirlenenlere bir kaşık yoğurt.
Sazında da hep bulunacak akort,
Şairin bir davası olmak gerek...

Sepeti hep dolu olmalı pamuk,
Büyükle büyük, çocukla da çocuk,
Tavrında bulunamaz bir yamukluk,
Şairin bir davası olmak gerek...

Boş uğraşmaz kelebekle böcekle,
Planları ilgilidir gelecekle...
Derdini topluma sunar çiçekle,
Şairin bir davası olmak gerek.

Kelimeleri bozup etmez tahrif,
Alimden bir adım öndedir; arif.
Bazen gözü yaşlanır hafif hafif.
Şairin bir davası olmak gerek.

(İstanbul:11.02.2005)

.

Ekrem Şama

Şairlik Zor Zenaat

Şu şairlik kadar zor bir meslek acep var mı?
Şiir yazmak zor desem, anlayan çıkar mı?
Önce kelime bulmalı, pek kullanılmayan,
Anlayan çıkmamalı lügat karıştırmadan.
Bulduğun kelimeleri güzel dizeceksin,
Öyle dizmeli ki, okuyanlar zahmet çeksin.
Anlamalı olabilir, ilk mısraya dizersen,
Halbuki, okuyan çıldırmalı düşünceden.
Alt mısraya dizsen, uyaklı oluyor gibi,
Sanatçı sayılmaz uyaklı şiir sahibi.
Yazdığın şiirler, masal mı, yoksa gerçek mi?
Somut mu, soyut mu, kelebek veya çiçek mi?
Okuyan, hayal mi kursun, yoksa üzölsün mü,
Hayran mı olsun, ağlasın mı, yoksa gülsün mü?
Anlasın mı, yoksa anlamış gibi mi yapsın?
İşte şimdi şairsin, şiir dolu kitapsın.
Kolay mı böyle bir şiir toparlayıp yazmak,
Kaç şair var ki, böyle güzel şiir yazacak.
Böyle şair olabilmek ne de zor bir olay,
Sekiz dil konuşmak bu şairlikten çok kolay.

(İstanbul:04.09.2004)

Ekrem Şama

Şanlı Mehter

Eski Ordu Marşı'nı, çalıyor yine mehter,
Şahlanan koca mazi, şimdi gözlerde tüter.

Coşku tufanı ile, dolardı yerler gökler,
Göktürkler'e uzanır, mehtere ait kökler.

Bu coşkuyla imanlar süngü göğüsler kalkan,
Mehterin rüzgarıyla, sanki sancaklar yelken.

Gülbanklar okunuyor, dolu İlahi Kelam,
Üç adım bir tebessüm, teveccüh ve de selam.

Şanlı ordu seferde, beraber mehter kat kat,
Herbiri kartal gibi, askerler kanat kanat.

Çalınan nevbet sesi, vuruyor şu vadiye,
Yeni zafer muştusu, milletine hediye.

Zaferlere şartlanmış, çelik kaledir ordu
'Yektir Allah' nidası, gökleri tutuyordu.

Önde sancak arkada Âli Saltanat tuğu,
Kılıçtır kartal gözlü muhafızın tuttuğu.

Sesiyle çoşar asker, sıra sıra davulun,
Türk ordusu geliyor, savulun bre savulun!

Şahlanan atlıların, gücünü onlar besler;
Fillerle develerle gelen devasa kösler.

Gönülleri titretir, zurnalar ve de ziller,
Zaferi kucaklıyor, tekbir getiren diller.

Bu ordu senin ordun, Ya İlahi sen koru!
Kanatlanır süvari, çınlatıyorken boru.

Yanık sesli hafızlar, isimleri de cevken,
Beraber söyler marşı, tüyler hep diken diken.

Nakkare sesi tempo, yükselir artık nabız,
Fetih müjdesi okur, yanık sesli bir hafız.

Cenk meydanı mehterle çınlardı baştan başa,
Düşmanları mağluptu, başlarken o savaşa..

Savaşta mehter susmaz, olur halkalı hilal,
Seferde gece gündüz, zikredilir Zülcelal.

Tüm dünyanın en köklü mızıkası mehterdir,
Topluyor her milletten, büyük övgüyle takdir.

Nağme nağme dizilmiş, ustaların elinde,

Mehter vardır her köklü müziğin temelinde.

Mehterbaşı! Sihirli sözle dirilt maizi!
Bağrimıza basalım, kuşaklarca gaziyi!

Müjde var, 'Nasrın Min-Allahi ve Fethun Karib'
O şanlı zaferleri, İlahi yine kıl nasib!

Mehterimiz dünyanın en muazzam bandosu,
Ordumuzdur dünyanın en muzaffer ordusu...

(İstanbul:12.10.2005)

Ekrem Şama

Şapşak

Vız! ..
Vız, vız...
Çok azdınız.
Yoktur insafınız.
Cinsiyetiniz de erkek,
Bunu söylüyorum bilerek.
Zaten iyi bildiğim bir gerçek;
Şimdiye kadar beni beğenip de, odama hiç girmede dişi bir sinek.
Kırıldı döküldü çanak çömlek,
Kalmadı lekesiz bir gömlek
Yastığıma geldin demek,
Şimdi bittin şipşak,
Bak bu şapşak,
Şak, şak...
Şak! ..

(İstanbul:12.12.2004)

Ekrem Şama

Şaşılabak İşler

Görüyor musun, şu küçük böceği?
Kendinden on kat büyük yiyeceği,
Götürmek için, nasıl çalışıyor?
Yirminci defa deniyor geçeği...

Şu gördüğünüz, küçük hayvan pire;
Her zaman gider, sektire sektire...
Kendi boyundan doksan kat ileri,
Ani zıplayıp, konar birdenbire.

Şunlara bakın, bir karga sürüsü;
Yuvadan düşmüş, yavrunun birisi,
Uç tane karga, yardıma koşarken,
Feryat ediyor sürünün gerisi...

Nasıl bir hayvan acep sivrisinek?
Beslenmesinde, kandır tek seçenek.
Uzaktan anlar, kanın gurubunu,
Damarı bulur, pikeye geçerek...

Daha şaşırtan da şu iştir inan;
Allah'a kulluk için gelen insan,
Bunca nimetten istifade eder,
Yaradanına yine eder isyan...

(İstanbul:20.04.2005)

Ekrem Şama

Şehadet Kelimesi

Eşhedü; ben şahidim ki, ve iyi biliyorum,
La ilahe; sahte tanrılar, sizi siliyorum.
İllallah; Tek ilahım yalnızca Allah'tır benim.
Tüm tagutlar, sizleri kenara iteliyorum.

Hükümleri yalnızca O Allah koyar, bunu bil.
Yalnız, Hakim olan Allah'ın huzurunda eğil.
Dil ile tasdik edip, el ile put yapıyorsun,
Şehadet kelimesinin anlamı bu hiç değil.

Peygamberimiz Muhammed, oğludur Abdullah'ın,
Rasulullah, gönderilmiş son elçisi Allah'ın,
Getirdiği hükümler tüm müslümanları bağlar,
Halkası bütün dünyayı kuşatır bu dergahın.

(İstanbul:07.05.2004)

Ekrem Şama

Şehitler Yanıyor

Gelibolu Yarımadası... İkiyüzelliüçbin Çanakkale Şehidi... Şehitlikler... Mezarı olan ve olmayan şehitler...
Ormanlarımız, yeşillerimiz... Defalarca yakıldı. 1994 te bir daha yakıldı.
Kahraman ormancılarımız kurtarmaya uğraşırken dedelerinin toprağında şehit oldular.
Binlerce hektar yetişmiş çam ormanı acımasızca yakıldı.
Bu gün... 2004 yılı... Ekim ayı...Tekrar harekete geçtiler, yine cayır cayır yakıyorlar.
Yakılan orman değil, canlı bir tarih...Tarım arazisi açılıyor... Üzüm yetiştirecekler...
Kanla beslenen üzümlerden de şarap üretecekler...

Şehitler... Şehitler...Çanakkale Şehitleri...
Mezara bile hasrettir, kemik ve etleri.
Şehitler yüzbinlerce... Mezarlarsa sayılı.
Gelen çiğnedi, giden çiğnedi yıllar yılı.
Her çalı dibinde yatıyor onlarca şehit,
Her ağacın anlamı var, sanki canlı şahit.
Yeşile hasret bırakılmış bir Çanakkale,
Utanmayın yakın, otları da yakın hele...
Yeşile ait ne varsa şehitlikten silin,
İsmi de lügatlardan kazıyın yeşilin.
Elbet kötü niyetlilerdir benim sözüm,
Arazi açın, yetiştirin şaraplık üzüm.
Şehit kemikleri sızlar böyle planlardan,
Başka anlam çıkmıyor ki bu yapılanlardan.
Şehitler cennete uçtu, ateşte yanmazlar,
Onları dünyada yakıyorlar, utanmazlar...

(İstanbul:19.10.2004)

Ekrem Şama

Şehitlerin Dilekçesi

Çanakkale şehitliklerinin, eserlerin ve çevresinin bir türlü düzenlenip korunamayışı, şehitlerimize karşı görevlerimizin yerine getirilemeyişi dolayısıyla kaleme alınmıştır.

ŞEHİTLERİN DİLEKÇESİ

Haydi, Ankara'ya gidiyoruz, Meclis'e baskına!
Haydin hepimiz beraber gidelim Allah aşkına.

Bizler şehitleriz, nöbetçiler bizi engellemez,
Vekil torunlarımız bizleri görmezden gelemez.

Biz dilekçemizi verelim onlara hep beraber,
Diyelim ki; şehit olan dedenden bu acı haber!

Dağlar gibi süper güçleri göğsümüzde erittik,
Silahımız cephanemiz yoktu ama, mücahittik.

Kanlarımızla yaktık "Anadolu Meş'alesi"ni?
Süngülerimizle çözmüştük biz "Şark Mes'elesi"ni?

"Siper ettik gövdemizi, durdu hayasızca akın"
Bu gün ilgisizlikten düştüğümüz hallere bakın.

Hatırlayın "Kanlarımızla kurtarmıştık tevhidi"
Nasıl unuttunuz, Çanakkale'deki mücahidi?

Nasıl methederdiniz, "Tarihe gömülsek sığmazdık"?
Bizi hatırlamıyorsunuz bile, yazık ki yazık!

Sizler gösterin gençlere buradaki ibretleri,
Tanısınlar Batı'yı da, açılsın basiretleri.

Ey vekil! "Onsekiz Mart" ta anmak yeter mi dedeni?
Görmez misin, çöp içinde kalmış dedenin bedeni?

İşgalci abideleri yüksek, mezarları temiz,
Zannedersin, onlar şehit olmuş da, işgalci biziz!

Bir abide diktiniz, kaidelerinde hep heykel,
Şehit kültüründe heykel var mı? Bulursan beri gel!

Mezarlarımız harap olmuş, tesisler hep yerle bir,
Çöplerle dolmuş tabyalar, girebilersen gel de gir!

Gerçekleşmiş Akif'in dediği "İsteme benden makber"
Makberlerimiz yok, torunlarımız bizden bihaber.

Allah'a şükür, kavuştuk "Peygamber'in ağışuna".
Allah, Peygamber, ortaçağınmış; şuna bakın şuna!

Yüzbinlerce güneştik, batmıştık hep "Hilal" uğruna,
Hilale saldırılar dokunmuyor mu gururuna?

Durduk "Toprağın kara bağrında sıradağlar gibi."
Haydi davranın, yüzümüze bakmayın ağlar gibi.

"Savaşmak değil ölmek"ti bizlere verilen emir.
Arkamızdan sizler geldiniz, emanet size devir.

İçinizde yok mu bizi anlayacak bir hevesli?
Biliriz temsil ettiğiniz nesil "Asımın nesli"!

Siz bırakın asilleri, vekiller geldi mi bize?
"Bakan" oldu mu içinizden acıklı halimize?

Dünkü gibi süper güçler bastırıyor, bakın hale,
Anlayın, cennet vatanın her tarafı Çanakkale...

Cihad ruhu yoksa, nasıl önlersiniz müstevliyi?
Hangi yüzle çağıracaksınız Bektaş Veliyi?

Yeni Haçlı Seferlerini durduracak sizsiniz,
Hangi ruhla yapacaksınız bunu, söyler misiniz?

Akif anlatırdı bizi, O şimdi rahmetli oldu.
"Akif Müzesi" kurdunuz da içi toprak mı doldu?

Çok vaat duyduk, unuttu Çanakkale'yi her gelen,
Unutup da ihmal etmeye gelmez, şehittir deden.

Ey hasanlar, hüseyinler, mehmetler, Yahya Çavuşlar!
Çanakkale'den havalanıp cennete uçan kuşlar,

Gelin, beraberce gidip anlatalım derdimizi,
İlgilenen çıkmaz mı, anlamazlar mı acep bizi?

Nihayet Meclis'e geldik, dilekçe sırası bizde.
Öbür tarafta görüşürüz, yakanız elimizde.

Kalkın şehitler! Meclis'teki vekilleri basalım,
İsteklerimiz olmazsa, vicdanlarından asalım!

(İstanbul:09.04.2004)

Ekrem Şama

Şehitlerin Hakkı

Bir yer söylediler, gelincikler taptazeymiş.
Ziyaret eden çok az olurmuş, bu nasıl iş?

İnsanlar bilmez mi, mahşerin olduğu yeri?
Merak etmezler mi, burda yatar, dedeleri?

Gün batınca, süngünün doğduğu yer, burası,
Merak eden gelir görür kaşla göz arası.

Zaferin ilmik ilmik örüldüğü bir mekan,
Ataların öldükçe dirildiği bir mekan,

Yarın hep benden hesap soracak, oğlum kızım;
Bize bedenimizi diriltecek ruh lazım.

Muhtaç olduğumuz ruh Çanakkale'de kalmış.
Kocaman bir zafer burada uykuya dalmış.

(İstanbul:28.04.2004)

Ekrem Şama

Şehitlerin Türküsü

Düşman tümenleri sıraya dizildi,
Mehmedin göğsüne çarptı da ezildi,
Babalar oğullar birlikte yazıldı,
Şehitlerim hey! Şehitlerim hey!

Cepheden cennete gider kutlu bir yol,
Ilık ılık eser, şehit kokulu yel,
Başını göğsünü, delmiş bir şarapnel,
Şehitlerim hey! Şehitlerim hey!

Süngü hücumları geceleyin başlar,
Yine şehitlerle dolar dağlar taşlar,
Akar anaların, ciğerine yaşlar.
Şehitlerim hey! Şehitlerim hey!

Çoktandır hazırды kutsal şehadete,
Mücahit gülerek yöneldi cennete,
Sonunda kavuştu İlahi rahmete,
Şehitlerim hey! Şehitlerim hey!

(İstanbul:21.06.2005)

Ekrem Şama

Şehitlerin Verdiği Zarar

Şehitler verir mi, yaşıyanlara zarar?
Gece harekete, geçermiş güya mezar,
Bazı şehitler de, cesedine bürünüp,
Konuşurlarmış hep, insanlara görünüp.
Sorulmuştu bana, bu soru bir sohbette,
Çevap vermeliydim, susamazdım elbette;
Ölü değildir ki, o şehitler bilirim,
Yalnız ben bilemem, şehitleri gören kim.
Şehitler bizlere, asla etmez eziyet,
Ama mevcuttur tam, bunun tersi vaziyet.
Hiç etmediğimiz, kalmadı şehitlere,
Kemiklerini hep, çığneriz de kaç kere.
Dikmeyiz çoğuna, basit bir mezar taşı.
Dindirilmemiştir, yakınının göz yaşı.
Nerde canlarını, verdikleri değerler?
Bizce kıymetli mi, bırakılan eserler?
Var mı ruhlarını, şad edecek bir nesil?
Şehidi bilmeyen, güven verir mi, nasıl?
Hangi ruh idi ki, şehidi şehit yapan?
Şimdi o ruh yiyor, tırpan üstüne tırpan,
Temelde dinamit, üstte bayram havası,
Kaç kişiye derttir, şehitlerin davası?
Duyun, arşa çıkmış, şehitlerin sancısı!
Bizler şehitlerin, hovarda mirascısı.
Son nefes Kuran'la, verilirdi hem ezber,
Şimdi Kuran'dan da, uzak tutulur gençler.
Altta şehit dolu, üstte haçlı mezarı,
O haçlı ki bizim, için hazır hızarı.
Ölüme koştular, dilde hep Allah Allah!
Evladının çoğu, gücü edinmiş ilah.
Şehitlerden asla, zarar görmeyiz bizler,
Bizim yüzümüzden, onların ruhu sızlar...
Mirasın hesabı, Allah'a verilecek,
Şehitlerden korkmak, değil utanmak gerek

(İstanbul:13.08.2005)

Ekrem Şama

Şelale

Güzelliği bilinesi alemsin,
Gönül meyilli lakin elalemsin,
Güller laleler dolaşarak gelip,
Kalbime dolan renkli şelalemsin.

Hasretinle lime lime dillerim,
Çilelerce dilimlendi yollarım,
Åylardır beklerim beklerim gelmez,
Sevgilimin yollarını kollarım.

Gönlümün dilekleri dile geldi,
Dilimde şekil aldı tele geldi,
Ellerle teller birlikte olunca,
Nağmeler ağlamaklı hale geldi.

(İstanbul:17.05.2004)

Ekrem Şama

Şeytanın Torbası

Şeytan torbası, doludur gurur,
Mağrur duruşla, kullar kudurur...

(İstanbul:16.06.2005)

Ekrem Şama

Şiir Atölyesi

-Ben büyük şairim, yazdıklarımı görün,
Her gün döktürürüm, ürün üstüne ürün..
Şu gördüğünüz ben! Yazdığım her şey şiir.
Öksürsem aksırsam, onlar bile şiirdir.

Bu düşüncelerle daldım derin uykuya,
Başladı acaip kabus gibi bir ruya;
'Şiir Atölyesi' denen büyük bir bina,
Çok meşhur bir şair gösteriyormuş bana:

(((-Bina sahipleri 'şiir' yazan şairler...
Buralarda pişer bize ait şiirler.
Şu matkaplar, vinçler ve iş makineleri,
Bunlarla aranır sözün hazineleri.
İşte kütüphane, kitaplarla yatarız,
Bunları bütün gün bir hap gibi yutarız.
Bu bölüm tamamen büyük labaratuvar,
Maddenin mananın sırrından örnekler var.
Şu oda tefekkür için daracık basık,
Teker teker burda sabah ederiz sık sık...
Şu gördüğün kağıt atıntıları çöpde,
Bir günde yırtmışız, yazıp beğenmeyip de.
Bunlar da kelime, sanmayasın taş kalıp,
Biz düzeltiyoruz ele murç çekiç alıp.
Gitmek gerekince aşk ile yananalara
Şu tülde geçilir, üstad ve ozanlara...
Kalemler burada, mürekkepleri sırdan,
Damla damla dolmuş geçmiş nice asırdan.
Şu fırınlar ekmek dolu sayısı kırktır,
Şair adayları yerler hep kıtır kıtır..)))

-Nedir bu gördüğüm? Bir kabus mu Allah'ım!
'Ben şairim' demek, işte benim günahım...
Almışım elime kağıt kalem ve sözlük,
Sanki şiir yazdım, kabul eder mi çöplük? ..

(İstanbul:07.03.2006)

Ekrem Şama

Ŗir Dediğin

Ŗir dediğinin mesajı anlaşılacak,
Kime yarar anlaşılamayan Ŗir yazmak.

(İstanbul:02.11.2004)

Ekrem Ŗama

Şiir Dediğin Budur

Ölçölü yazılır hece,
Manaları var iç içe,
Anlaşılır dinlenince,
Şiir dediğin de budur...

Geliniz olalım birlik,
Hece yazalım şiirlik,
Didaktik, epik ve lirik,
Şiir dediğin de budur...

Hikmet akan şiir arkı,
Yazılır türkü ve şarkı,
Bu ahenk musiki farkı,
Şiir dediğin de budur...

(İstanbul:26.04.2005)

Ekrem Şama

Şiir Edirne

Koşup atıldın dedem Murad Han'ın koluna,
Atlama taşı oldun, Avrupa'nın yoluna.
Doksan sene suladın, sen Çınar'ın kökünü,
Asırlarca çekmiştin, Milletimin yükünü.
İki Murad'ı iki Mehmed'i sen besledin,
Yıldırımın atını, zafer için süsledin.
Sana mühürler vurdu, her paşa, her padişah,
Padişahlara, seni gösterdi Rasulullah.
Niğbolu, Sırpsındığı, İki Kosova, Varna...
Zaferler şan kattı hep Edirne'nin şanına.
Nice onulmaz hasta, sende buldu şifayı,
İlim öğrenilirdi, bütün yılın her ayı.
'Şahi'nin gümbürtüsü, dağıttı kara sisi,
Fatih'in dehasıyla, geldi çağın müjdesi.
İstanbul'a gönderdin, müjdeli askerleri,
Kapanan karanlık çağ, gelemes artık geri.
Peygamber buyurdu da, Selim Han etti ferman,
Selimiye'de coştı, ihtiyar Mimar Sinan.
Şimdi semaya bakar, Dünyanın Şaheseri,
Böylesini görmedi, insanlığın gözleri.
Birbirinden güçlü kırk yiğit, kırk adet pınar,
Çıkar, demir pençeli şampiyon pehlivanlar.
Şel olmuş, gözyaşları gibi çağlamış Tunca,
Ağlamış, kardeş Tuna prangaya vurulunca.
Bir şanlı direnişe şahit olmuştu Arda,
Mazlumun ahı durur hala, zalim Bulgar'da.
Acaba, 'tecavüze ben de şahidim' der mi?
Mabedin kubbesine saplanmış olan mermi.
Edirnemiz aşiksiz, var olabilir mi hiç?
Nice aşk hikayesi, duymuş olmalı Meriç.
Sakın mahzun olma, ey Edirne! Serhat Şehir!
Milletim sana ait öykülerle beslenir...

(İstanbul:09.06.2005)

Ekrem Şama

Taklitlerinden Sakının

-Gel arkadaşım gel, kuralım kantarı,
Çıkaralım üstüne şu insanları.
Dinimizin koyduğu ölçüler açık,
Görünsün, herbirinin tartı tutarı

-Bu adama göre dinler bir hurafe,
Ne ad koyacağız şimdi bu herife?
Günahkar mı?
.....-Olamaz,
..... -Durumu çok net.
'Kafir' kelimesi uyar bu tarife.

-Şu insan anlamış, inanıyor; lakin,
Hiç uymuyor, emirlerine dininin.
-Bu da mı kafir?
.....-Olur mu hiç?
..... -Ya nedir?
-Ümitsiz değil, esiri tembelliğin.

-Bu da, anlayamadan inanan biri,
Yaşadığını sanır, tavırlar sivri...
-Dindar mı diyelim?
.....-Denemez.
..... -'Ham sofı'?
-Tam karşılığı; hakeder bu tabiri.

-Şuna da bakın, bu sima çok tanıdık,
Dine küfrediyor, hep dindar sanmıştık.
-Bunun sıfatı nedir?
.....-Sen söyle.
..... -Peki,
Ne müslümandır, ne kafir, tam 'münafık.'

-İşte anlayarak yaşayan bir insan,
Bu, adıyla sanıyla tam bir müslüman.
Bilgi, ümit, azim, gayret, güler bir yüz,
Cesaretli, korkusu yalnız Allah'tan.

-Bir de istismarcı var, çekmez bu tartı,
Bunlar da beyaz çarşaftaki karartı.
İstismarın binbir türlüünü bilir,
Her kılığa girer; beslenmek tek şartı.

-Arkadaş gerçeği var, taklitten sakın,
Bilmelisin ki bize ölüm çok yakın,
Dinimizi anlayarak yaşamalı;
Yardımlı üstümüzde olur Allah'ın.

(İstanbul:02.10.2004)

Ekrem Şama

Takometre

Hayat otobanında kocaman yazı:
Kapılmamak için felaket seline,
Bulunacak üç takometre cihazı!
Takılıp, eline diline beline...

(İstanbul:30.05.2005)

Ekrem Şama

Tarih Ve Şehit!

Söyle tarih! Kim bizim asker?
Ey şehit, kalk cevap ver dedi.

İbret alınacaksa eğer,
Cevap vermeye değer dedi.

Muhammed'den Mehmet'ti adım,
Ocağım da Peygamber dedi.

Ben Türk oğlu Türk'üm kahraman,
Soyum doğuştan asker dedi.

Bana yan bakamadı düşman,
İmanlı göğsüm hep siper dedi.

Babam gazi bense şehittim,
Cihadla gelir zafer dedi.

Hedefe gerilmiş bir yaydım,
Zafere kuran mehter dedi.

Asker doğdum asker yetiştim,
Gözler ok parmak hançer dedi.

Kahraman olmak gayret ister,
Şehitlikse bir kader dedi.

Vasiyetim vatan içindir;
Bedel isteyince ver dedi.

Kaç asır geçmiş üzerimden,
Şehid oldum bir seher dedi.

Türk'ü yıkılmaz kılan nedir?
İman en büyük cevher dedi.,

Bin defa doğup şehit olmak,
Gönlüm hep bunu ister dedi.

(İstanbul:15.10.2005)

Ekrem Şama

Tarihe Bir Pencere Aç

Bir pencere aç kendi tarihine, araştır, gör herşeyi,
Aç pencereyi, yırt telörgülerden çekilmiş perdeyi...
Gerçeği değil* * * * * onlara gerekeni,
Bilmen için* * * * * kandırmışlar seni.
Nice devlerin* * * * * cüce olduğunu,
Nice isimsizin* * * * * yüce olduğunu,
Çok önemlinin * * * * * atlandığını,
Milimlik olayın* * * * * kaça katlandığını,
şeytanın nasıl* * * * * melekleştiğini,
Meleğin nasıl* * * * * silikleştiğini,
Gözlerinle göreceksin ki; sana öğretilmiş olan tarih,
Üstadın deyişiyle; kavağa tırmanan balık kadar sahih...

(İstanbul:27.12.2004)

Ekrem şama

Tarihin Tekerrürü - 1

Yine mi hamaset edebiyatı demeyin,
Dilime geldi, haber okurken sabahleyin.
Belki de vatan millet sakarya, derim ama,
Milli bir konuyu taşıdım mısralarıma.
Bakın Amerika'ya, sanki ona uşağız,
Biz de devletiz ama, dik durmaktan uzağız.
Avrupa bizi bağımsızlıkla almayacak,
Gidişten korkarım, söndürülecek "o ocak".
Her şeyi feda ediyorlar Avrupa için,
Önemsizmiş gibi, şeref, toprak, bayrak ve din.
İsrail parsel parsel toprak alıyor bile,
Yanıp tutuşuyor arzı mevud hayaliyle.
Ülke zenginliklerimiz, başımıza bela
Edilecek gibi, global, küresel oyunuyla.
Sevr anlaşması hepsinin rüyasını süsler,
Düşman hala o düşman, hep o hayali besler.
Gel de gör; gaflet, dalalet ve hatta hıyanet
Diye yazılan durum, geldi çattı nihayet.
İmanlı Türk gençliği idik, biz neredeyiz?
İhtiyaç olduğu anda elbet buradayız.
Tarihe bir defa daha bakarsak, bugünkü
Acı durumlar, defalarca yaşanmış çünkü.
Düşün Osmanlı'nın kuruluşunu, nasıl da,
Kısa sürede olmuş, kupkuru bir bozkırda.
Selçuklu dağılır dağılmaz sekiz on yıllık
Bir hazırlık...Osman Bey; sonra da bağımsızlık.
Yeter ki dirayetli bir liderimiz olsun,
Etrafında hep kenetlenmişiz hemen onun.

(İstanbul:08.11.2004)

Ekrem Şama

Tarihin Tekerrürü - 2

Hatırlayın, ŞanlıYıldırım Bayezit Hanı,
Ankara'da içten ihanete uğrayanı.
Devlet parçalanmışken sadece on yıl zaman
İçinde, Çelebi Mehmet idi toparlayan.
Kırk yıl sonra İstanbul bile fethedilecek,
Bizans, tarihin çöplüğüne itelenerek.
Dikkat edin, hep toparlayıcı lider mevcut,
İmanlı gençlik ise her zaman olmuş umut.
O kadar geri gitmeyip, yakına bakınca,
Şöyle ifadede bulunsak var mı sakınca?
Dünya savaşında bağımsızlık yitirildi.
Dokuzyüzonsekizde, Osmanlı bitirildi,
Mustafa Kemal'le başladı o mücadele,
Bağımsız devlet olduk, beş yıl geçmedi bile.
Ataların bakışıyla gereğine baktık,
Varlık yokluk savaşı verdik, şerefle çıktık.
Bizi toparlayan lider vardı Ankara'da
İhtiyaç duyuldu, imanlı gençlik orada.
Binbir yokluğa rağmen kuruldu devletimiz,
Her yaştaki gençlerden oluşmuş bir milletiz.
Bugün, kalelerimiz düşüyor birer birer,
Bağımsızlığımıza göz dikmişler hainler.
Şanlı bayrağımız, toprağımız var sırada,
Hiç basiretli bakış kalmadı, Ankara'da.
Türk genci! Bak aynaya, geliyor sıra sana,
Şimdi vatanımız tehlikede, anlasana!
Seni hesaba katmayanlar yine sahnede,
Haydi yine derslerini ver birkaç senede.
İhanet tarihi ediyor yine tekerrür,
Haydi sür onları, tarih çöplüğüne götür.

(İstanbul:08.11.2004)

Ekrem Şama

Tarihteki Felaketler

Açtım tarih okuyorum, olmuş bunca olay,
Sebepsiz bir felaket gelmemiş kolay kolay.
Yetmiyor ki felaketleri okuyup geçmek,
İbret almak için emek de harcamak gerek.
Şizler de inceleyin benim bulduklarımı,
İşte ipuçları, beraberce bakalım mı?
Azmıştı Nuh kavmi, fakire çok zulmederdi,
Güçlüler zenginler, zayıfı çığner giderdi.
Ekabir çok güvenirdi servet ve soyuna,
Dayanamadılar azgın tufanın suyuna.
Ad Kavmi, Şeddat, İrem bahçelerinde azdı,
Gücsüzlere karşı zulüm hiç eksik olmazdı.
Bayındır kentlerinde çığnenirdi hukuk hak,
Sert rüzgarlar, korkunç çığlıklarla etti helak.
Semud'un güçlü zalimleri kurmuştu çete,
Halk mahkumdu baskıya, soyguna, sefalete...
Zalimler zayıflara aldırılmazdı hiç nefes,
Hepsini çıldırtarak mahvetti korkunç bir ses.
Nemrut'un korkusu da doğmamış bebeklerdi,
Kadınları fişler, bebekleri katlederdi.
Sürüyle gelmişti zalimlere sivrisinek,
İntikamını aldı katledilen her bebek.
Bakıyorsun Sodom kavmi, çoğu cinsi sapık;
Artık meşru sayılmıştı her türlü sapıklık.
Bir gece kustu Sodom ve Gomorede dağlar,
Lavlar altında bu gün hala iskeletler var.
Medyen'li zalimlerin işi hep hile, şantaj,
Halk sefildi, silahı olandaydı avantaj.
Korkunç deprem ve kızgın lavlar bastı her yeri,
Yere geçti zorbalarla, haram servetleri.
Halkı köle yapıp sömürdü azgın Firavun,
Yanıbaşında da, servet istifçisi Karun.
Ordusuyla beraber sonu oldu felaket,
Diktiği kazıklar(*) günümüze kaldı ibret.
Heykele tapmada ileri gitti Samiri,
Hastalıktan mahvoldu şirkçilerin her biri.
Süper güç Calut, müminleri böldü ikiye
Cihad Emiri Talut'un askeri çok az diye,
Çok mümin cihadı terk etti su içmek için,
Dediler ki; "süper güçle savaşılmaz kaçın! "
İhanetçiler helak oldu, türlü şekilde,
Cihad edenler destan yazdı, o günkü dilde.
İnananlara zulmetti Uhdud zorbaları,
Hep sırtlarındadır günah dolu torbaları.
Pompei halkı ahlaken bozuk bir toplumdu,
En adi sapıklıklar herkes için malumdu.
Vezüv birgün kükredi, lav kapladı her yeri,
Taşlaştı da ibret kaldı, tüm rezaletleri.
Sebeliler hep fakirin hakkını yediler,
"Bu zenginlikler bizim, fakir de kim? " dediler.
Bağ ve bahçeleri korkunç sele oldu teslim,
Mamur kentleri hep parça parça, dilim dilim.

Bak tarihe; insanlar azınca bir felaket
Gelmiş, böylece temizlenmiş her bir rezalet.
Lakin düşünmemiz gereken önemli husus,
Felaketler bazı özel sebeplere mahsus.
Günümüzde her sebebin aynı anda tümü,
Her yerde mevcut, nereye çevirsem yüzümü.
Rahat yatamıyorum, uykum kaçıyor benim,
Helakimiz mi çok yakın ben mi tedirginim?

(İstanbul:04.11.2004)

(*) Kazık tabiri piramitler için kullanılmıştır. Kuranda Firavun anılırken "kazıklar sahibi" denilmektedir.

Ekrem Şama

Tarihteki Vampirler

Söyleyin var mıdır dinimizde terör?
Bizleri sanmayasınız sağır ve kör.
Hepsi müslüman kılığına sokulmuş,
CIA'nın MOSSAD'ın doldurduğu şarjör.

Rehineler kesiliyor kasap gibi,
Her şey ortada, sırtıyor sap gibi,
Önce kan dök, sonra onu bahane yap,
Bu size döner, her kirli hesap gibi.

Masumlara pervasızca saldırdınız.
Sanmayın ki dünyayı hep kandırdınız,
Ey siyonizmin emrindeki zalimler!
Tarihe "vampir" diye geçer adınız.

(İstanbul:02.10.2004)

Ekrem Şama

Taşların İhbarı

Dünyayı defalarca fitneye boğan kavim,
Kıpkırmızıdır, güçlendikleri her bir takvim.
Bu kavim, Tevrat'ı değiştirdiğinden beri,
Şehit ettiler kimbilir kaç hak peygamberi? ..
Lanetli bunlar, dünyayı sıkıp kan içerler.
'Siyonist emperyalist' diye bunlara derler...
Yine güçleri var, kan akıyor oluk oluk,
Bu gidişlerinin sonu müjdelenen yokluk...
Sonları belli, Peygamberi'm söyledi bunu,
Taşlar bile dile gelip de diyecek şunu:
'Ey müslüman; arkamda birisi saklanıyor!
Gel, yaptıklarının hesabını burada sor! '
Allah'ım zamanı hızla ileri çevir de,
Al utanan bedenimi, dirilt o devirde...

(İstanbul:08.02.2005)

Ekrem Şama

Tefekkür-Tesbih

Mümkündür hataları tavzih,
Çokça tefekkür, çokça tesbih...

(İstanbul:06.12.2004)

Ekrem Şama

Tek Çare İntihar

Çok üzgündü yüzünde bir acı;
-Ne söylüyorsun sen falcı bacı?
Söyle ben miymişim öldürecek?
Milyonların kanına girecek?
Söylediklerin akla sığar mı?
Bende katil olacak göz var mı?
-Üzgünüm ama öldüreceksin,
Çok da ocaklar söndüreceksin.
Yapacaksın öyle müthiş bir iş,
Sen göreceksin pişmanlık neymiş.

Kendini dışarı attı zor zar,
Bu işi temizlerdi intihar.
Koşarak bir tren yoluna girdi,
İlk gelen tren işi bitirirdi.
Gördü ki raylarda bir yavrucak
Oturuyor, elinde oyuncak.
İntihar düşüncesine rağmen,
Koştı kurtardı, çocuğu hemen.
Kolyesindeki yazıyı bulmuştu,
Çocuğun ismi George Bush'tu.

(İstanbul:18.10.2004)

Ekrem Şama

Tek Dişli Canavar

Zorba elinde teknoloji, nereye kadar?
Bu medeniyet hala o, "Tek dişli canavar"...

(İstanbul:12.12.2004)

Ekrem Şama

Tekbir Çiçektir

Tekbir çiçektir, daim dilde açar,
Donmuş steplere çöllere nur saçar.

Tekbir çiçektir, açtırır baharı,
Bahtı güldürür, var eder her varı.

Tekbir çiçektir Erciyes'te karda,
Gözle görürsün, açar baharda.

Tekbir çiçektir, sayfa sayfa yazı,
Kışı bitirir, haber verir yazı.

Tekbir çiçektir, çiçeğe can veren,
Taş gibi katı kalbe iman veren.

Tekbir çiçektir, gönüller fetheder,
Aşka getirir, cemal'i metheder.

Tekbir çiçektir, donatır her dalı,
Taşları deler, mümin eder kulu.

Tekbir çiçektir, manası alemin,
Gözü alimin, konusu kalemin.

Tekbir çiçektir, güçlerin kaynağı,
Sevgi yumağı, sözlerin kaymağı.

Tekbir çiçektir, alemlerin nuru,
Çiçek yağmuru, insanlık onuru.

Tekbir çiçektir, çiçektir, çiçektir,
Çiçek tekbirdir, anlamak gerektir.

(İstanbul:20.11.2005)

Ekrem Şama

Telafer'den Yardım Feryatları

Hayalet kente dönen TELAFER kasabası 3 aydır kuşatma altında

Telafer'de, kuşatma sonrası tüm esnaf ve devlet kurumları çalışmazken, açlık ve susuzluk tehlikesinin baş gösterdiği yerleşim birimindeki Türkmenler, kuşatmanın bitmesi için Türkiye'den yardım istiyor.

Musul'un son 3 aydır kuşatma altında tutulan ve baskılara maruz kalan Telafer kasabası, harabeye dönmüş durumda.

Hayalet kasaba görünümündeki Telafer'de, kuşatma sonrası tüm esnaf ve devlet kurumları çalışmazken, açlık ve susuzluk tehlikesinin baş gösterdiği yerleşim birimindeki Türkmenler, kuşatmanın bitmesi için Türkiye'den yardım istiyor. Kasaba dışına çıkmak isteyen Telaferliler'in, Irak Ulusal Muhafızları tarafından çeşitli gerekçelerle gözaltına alındığı belirtilirken, Türkiye'ye seslenen Telafer'liler ise, Türkiye'den kendilerine yardım etmesini istiyor. 12.05.2005

TELAFER'DEN YARDIM FERYATLARI:

Kardeş, halinizi bilmez kimseler!
Ancak bir gazetede yer aldı bu haber.
Siz diyorsunuz ki açız, sususuz...
İncirlik'i de verdik görüyorsunuz,
Havaalanı ve limanlarımız zaten açık,
Size geliyor olmalı bol bol azık....
Tırlarımız gelip gidiyor hep Irak'a,
Iraklılar bitiremedi yaka yaka...
Bizler sanırız size gider yardım,
Bu işte bir yanlışlık var sanırım.
Ya sizler ediyorsunuz nankörlük,
Ya da bizim gözümüzde yanlış gözlük.
Sahi ne taşıyor acaba o tırlar?
Iraklılar onları niçin yakmaktadırlar?
Ey yetkililer, var mı bir açıklama?
Kemiğe dayanan bıçak değil, kama...
Telafer niçin kuşatmada, aç, susuz?
Feryatları kaç aydır duymuyor musunuz?

(İstanbul:12.05.2005)

Ekrem Şama

Tencere Ve Kapak

Gerdeğe girmişti ünlü bir zampara,
O sabah düşünüyordu kara kara...
-Ooo! Beyimize bakın! Ne oldu böyle?
Başaramadın mı malum işi, söyle?
-Başarmasına başardım ama,
----- -Eeee!
-Alışkanlıkla ücret ödedim.
----- -Neee?
Eşşeklik etmişsin, dilersin bir özür,
Kadındır nihayet, affeder, hoşgörür...
-Ne diyorsunuz be, o değil ki problem,
Paranın üstünü geri verdi zevcem.

(İstanbul:19.04.2005)

Ekrem şama

Tersine Dünya

Bu dünyada herşey ters kardeşim, herşey!
Birey mi devlet için, devlet mi birey?
Biliriz, devlet birey için olmalı.
Devlet uğruna haklar ortalık malı.
Taşlar bağlanmış, köpekler orta yerde,
Hastalık baştacı, ilaçlar yerlerde..
Şehit çoktan unutulmuş, unvan kalmış,
Şehide kurşun sıkan, şimdi nam salmış.
Şehidi şehit yapan değer kabahat,
Hortumcu, devlet sırtında sürer hayat.
Çalmayan çırpmayan sayılır enayi,
Rüşvet verirsen yağmalarsın binayı.
"Kızlar okula gitsin" kampanyası var,
Okuyan kızları okuldan kovarlar.
Soruna ilaç olan edilmiş rezil,
Yemeye hevesliler seçilmiş vekil.
Ters kardeşim, yapılan her şey ters işte.
En büyük terslik, geri geri gidişte.

(İstanbul:23.07.2004)

Ekrem Şama

Tırnak İçinde

İlimler fasıl fasıl, yapılmış tasnif,
Satır satır bilgiler üstüste istif.
Elinde antanda taşırsın, çok hafif,
Dünya kitaba sığmış kapak içinde.

Rızıklar var, deste deste öbek öbek,
Cennet gibi donatılmış, yaprak iek,
Altından çıkarabilen yükselecek,
Hazineler gizlenmiş toprak içinde.

Kara haber olmuş anaların yası,
Vatan baştanbaşa Şehitler dünyası,
Ay yıldızın yansıdığı kan deryası.
Nice semboller vardır bayrak içinde.

Nice Şairler gördüm destan yazarlar,
Niceleri daim havada gezerler.
Gerçek aşkla mısraya inci dizerler,
Benim Őiirlerimse tırnak içinde.

Dünya kitaba sığmış kapak içinde,
Hazineler gizlenmiş toprak içinde,
Nice semboller vardır bayrak içinde,
Benim Őiirlerimse tırnak içinde.

(İstanbul:14.10.2004)

Ekrem Şama

Tokatladığım Yıldız

Ah şimdi ben uzayda olmalıydım.
Bir uzay gemisini çalmalıydım,
Samanyolundan biraz ötedeki,
Yıldızları cebime almalıydım.

Sonra birkaç galaksi atlayarak,
Işık hızını bine katlayarak,
Yolunu şaşırmış gezegen varsa,
Hizaya sokarım tokatlayarak.

Daha daha...Ya daha ilerisi?
İsmi ne, bulunduğum yer neresi?
Aklım almıyor, uzayı öğretsin,
Öğreneyim; varsa bilen birisi...

(İstanbul:11.05.2004)

Ekrem Şama

Toplum Mühendisleri

Şu toplum mühendislerinin zoruna bak,
Çizdikleri toplum; obur, ishal, yatalak.
İdealmiş düşünceymiş, bunlar gereksiz,
Üç şey öğretilmeli; sofraya, klozet, yatak.

(İstanbul:14.11.2004)

Ekrem Şama

Toprağa Bakıyorum

Ağaçlar, bitkiler, kara toprak,
Renk renk çiçek, çeşit çeşit yaprak,
Başım ellerimin arasında,
Düşün de düşün, beynim çıkacak...

Alt tarafı kara toprak ve su,
İyi düşünmek gerek doğrusu,
Bütün bu meyveler ve sebzeler
Hepsi de bu toprağın yavrusu.

Lahanada dönüşür besine,
Su olur meyve içerisine,
Hep aynı toprakla beslenenler,
Benzemez birisi birisine.

Mısırın yaprağı uzun uzun,
Tadı farklı, kabakla karpuzun,
Bitkiler değişik, topraklar bir,
Aynı mineralin aynı tuzun.

Sünbülle lalenin rengi bir mi?
Menekşe görmezden gelinir mi?
Farklı renklerin sebebi nedir?
Toprak farkı denilebilir mi?

Tohumları genleri farklıysa,
İlim bu izahın kılıfıysa,
Madem alimler böyle söylüyor.
Genler bizi doyursun sıkıysa.

Toprağımız diyoruz vatana?
Toprak anamız, döneriz ona,
Görmeyi bilene toprak ibret,
Gözlerini açıp bir baksana!

(İstanbul:10.04.2005)

Ekrem Şama

Tosun

(Argo ve küfürlü kelimeler gittikçe yayılıyor. Gençler arasında Güzel Türkçemiz yerine küfürlü ve argolu deyimlerin kullanılmasında büyük bir artış var. Bu dejenerasyonun, televizyon dizileri, gazete ve dergilerle ivme kazandığı ifade ediliyor...)

Gelişmeleri, görüyor musun?
Medya sahibi, artık o 'Tosun'...

(İstanbul:16.12.2004)

Ekrem Şama

Tuz Kokmuş Tuz!

Hepimiz öyle biliyoruz,
Kokuşmaları önlermiş tuz,
Sanki derde deva tuzumuz,
Arkadaşlar tuz da kokmuş tuz!

Çobana teslim koyun kuzu,
Rahat uyuruz uykumuzu,
Kurt çobandan alırmış hızı,
Arkadaşlar tuz da kokmuş tuz!

Komşu ağacımız dalımız,
Komşuya emanet malımız,
Bilemedik oymuş baş hırsız,
Arkadaşlar tuz da kokmuş tuz!

Bekçiye teslim bizim çarşı,
Dilinde kahramanlık marşı,
Silah kullanır bize karşı..
Arkadaşlar tuz da kokmuş tuz!

(İstanbul:1.09.2005)

Ekrem şama

Tükürükten Alet

Sizlere çok önemli bir müjdemiz var,
Ey sahte yazarlar, politikacılar!
Diliniz çekmeyecek artık zahmeti,
Yapılmış tükürük yalama aleti...

(İstanbul:24.04.2005)

Ekrem Şama

Türk'ün Ruhü Çanakkale

Türkiye nerden geldi, Türk gençleri bilmeli,
Çanakkale ruhudur, topraktaki temeli.

Yurdumun zenginliği, göz kamaştırıyordu,
Dokuzyüzonbeş sardı kem nazarlar bu yurdu.

Sömürgeci haçlılar açacaklardı yolu,
Kolay alacaklardı, denizden İstanbul'u...

O gün geçit verseydi Boğazlar ve Marmara,
Acep şimdi hayatta olur muydu Ankara?

Vatan tehlikedeydi, görev düştü millete,
Gözler kulaklar döndü, İstanbul'a Devlet'e

Bilindi mukaddesler, tatlı canlardan evvel,
Çiğneyebilir miydi, gelse de yedi düvel?

Su gibi gençler henüz basmamış yirmisine
Anaları gönderdi, uyup cihad sesine.

Çelik zırhlıya karşı, et ve kemik mehmetçik,
Çelik güllere karşı, yumruk süngü ve dipçik..

Dereleri doldurdu, müthiş seri infilak,
Patlayan lağımrlarla, tepeler tepetaklak.

Kayalar parça parça, patlayan güllerden,
İmanlar sarsılmadı, işte muzaffer beden.

Beşike'den Bolayır, Suvla'dan Gelibolu.
Seçilmiş bir nesile, açıldı cennet yolu.

Muazzam bir donanma gördü bu Çanakkale,
Su altında çürüyor şimdi o çelik kale.

Nasıl unutulacak, denizlerdeki dehşet?
Nasıl anlatılacak, bunca yapılan vahşet?

Şarapnel yağdırıyor, gelen tonlarca gülle,
Melekler şehitleri götürür elde gülle.

Önce parlayan alev, derken misketten yağmur,
Yerde patlar bombalar, açar muazzam çukur.

Topraklara karışmış, bedenler parça parça.
Kanlı toprak havaya savrulur bulutlarca.

Yere geçen tepeler, altta kalan askerler,
İsimler belli değil, 'kayıp' yazar defterler.

Derelerden sızan kan, denizlerin rengi kan,

Bayrağa renk veren kan, işte o kandır akan.

Vatan toprağı için, canlara gerek oldu,
Toprak kanla yoğruldu, öyle mübarek oldu.

Analar ağlasa da, Şehitlerimiz güler,
Onları güldürenler, cennetteki melekler.

Tüm çiçekler o bahar, siperlere dizilmiş,
Kan gören gelincikler, artık hep kıpkızılmış.

Mağrur ordular kaçıp kurtardı canlarını,
Mehmetikler kurtardı, aziz vatanlarını.

Ordumuz yoklardan bir muhteşem destan yazdı,
İmanlar konuşmasa, destan yazılamazdı.

Şehit ve Çanakkale... Özdeş bu iki deyim,
Cihad ruhu burada, bu Őehitliklerdeyim.

Türk'ün ruhunu bilmek, işte bütün mesele,
İpucu mu ararsın, git de bak Çanakkale!

Hepsi kalbimizdedir, komutandan erine,
Altın harflerle geçti, Türk'ün Şan Defteri'ne.

(İstanbul:06.11.2005)

Ekrem Şama

Türk Asaleti

Bindokuzyüzonbeş, Ağustos'un Sekizi,
Gelin götüreyim, Çanakkale'ye sizi;
Düşman karar vermiş, mutlaka geçmek ister,
Ceset yığınları, hep dereler tepeler.
Bombalarla delik deşik olmuş siperler,
Süngüsüyle siper korur imanlı erler.
Kanlısırtlar o gün, olmuştu daha kanlı,
Kaç yaralı vardı, şehit kaç delikanlı?
Savunan imandı, toprağı karış karış,
Düşmanı durduran, işte bu asil duruş.
Anlatan İngiliz, bir subay imiş; Herbert, (*)
Düşman bile olsa, bazen çıkar böyle mert:
(((O günlerde yazdım, işte hatıralarım,
Çok kanlı bir gündü, dün gibi hatırlarım...
Çarpışmalar kesilmiş, siperlere dönmüştük.
Kalan yaralılar için telaşa düştük.
Bir ağaç dibinde, gördük iki tane Türk,
Birisini yaralı, vardı kesik öksürük.
Yaklaşınca duydum, öbürünün sesini,
Alıyordu sanki, son hayat nefesini...
Ağır yaraları, fışkırtıyordu kanı,
Kanla ıslanmıştı, ikisinin her yanı.
Dudaklar çatlıktı, sıcaktan susuzluktan,
Haber almışlardı, sanırım sonsuzluktan.
İçirmek istedim, mataramdan biraz su,
Ölanlara şaştım, donakaldım doğrusu;
İçmek istemedi, çevirip de başını,
Parmakla gösterdi, baygın arkadaşını.
Demek istedi ki, bu arkadaş susuzken,
Önce o içmeli, bu suyu içemem ben.
Kaldım Türklerdeki bu asalete hayran,
Anladım insanlık, ne demek işte o an...)))

(İstanbul:15.09.2005)

(*) İngiliz subayı Herbert'in hatıraları kitap olarak basılmış olup piyasada mevcuttur.

Ekrem Şama

Türkçemiz Ve Şiir

Türkçemiz bizlere, en büyük nimet,
Doğrusunu yazıp, konuşmak hizmet,
Öğrenmek gerekir, harcaııp zahmet.
Şükrü de şiidir, böyle nimetin.

Mucize bir tek O; İlahi Buyruk,
Şiirle vurulur, kadife yumruk,
Olmasın hiç yamuk, yumuk uyduruk.
Kardeşi sayılır, o kerametin.

Ezanla çağrılır, hep cemaate,
İmamla başlanır, toplu salate,
Şiir kalkış ruhu, verir millete
Kimseler kalkmazsa, hata kametin.

Ekrem, şiir yazmak, senin neyine,
Kasaplık düşmüştür, geleceğine
Örümcek giren bir, hasta beyine,
Neşter olmaz ise, yazdığın metin.

(İstanbul:17.08.2005)

Ekrem Şama

Türküz Öderiz Bedeli

Kahraman bir milletiz yoktur mislimiz?
Bizlere borçludur gelecek neslimiz.
Ovaları geçeriz hep boydan boya,
Tepeler kaybolur yandan oya oya...
Ormanlardan geçeriz hep kese kese,
Viyadükler yaparız keseden kese..
Verimli tarlalar yarıılır ikiye,
Karşiki sahile gideceğiz diye...
Dağlardan tüneller de açarız elbet,
Karayoluna harcarız bunca servet,
De! .. Kesinlikle kullanmayız denizi,
İkna edemezler tren yoluna bizi.
Biz kahramanız, öderiz her bedeli,
Alışık ya, torunlar da ödemeli! ..
Bunca kaza mı dediniz, nasıl yani?
Ölelim ki, yenilensin nesil, yani! ..
Suyu ters akıtırız, anlarsınız ya!
Bizim gibisini tanıdı mı dünya?

(İstanbul:21.12.2004)

Ekrem Şama

Tüyü Bitmemiş Yetim

Oturmadan önce, öndeki koltuğa,
Hep şöyle başlarlar yeminli nutuğa;
'Hakkını yemeyiz, yemin olsun yemin!
Memlekette tüyü bitmedik yetimin! '
Merakımı tatmin sadece niyetim;
Kimdir acep tüyü bitmemiş şu yetim?
Bulunur mu yani, sorsan araştırırsan,
Olur mu hiç böyle, tüysüz bir insan?
Tüylü doğar yetim bebecikler de hep,
Tüysüz kalmış ise yolunmadır sebep...
Tüylerini yolup bırakmak tam tüysüz,
Bunu yapmak ister inan ki bu yüzsüz.
Ey millet duyarsan yeni bir yeminci!
Aklına gelsin şu iki mısra inci:
(((Ey killi yetimler, seçim yapılacak!
Geliyoruz sizi ederiz cascavlak! ..)))

(İstanbul:21.02.2006)

Ekrem Şama

Uçtu Gitti

Bolluklar uçtu gitti,
Fukaralık cana yetti,
Şükür devri bitti,
Bereket bizden gideli.

Kürsülerde alimlerdi,
Yükselmemiz sona erdi,
Batı atıklarını verdi,
İlim bizden gideli.

Acıma hissi bastırıldı,
İsyân rekorları kırıldı,
Analar kuzularca ısırıldı,
Şefkat bizden gideli,

Aşıklar çöle kaçtı,
Şehvetler ileri geçti,
Sevgililer bedeni seçti,
Aşk bizden gideli.

Birbirimizi anlamadık,
Tecrübelileri dinlemedik,
Doğruları tınlamadık,
İrfan bizden gideli.

Hep karanlıkta kaldık,
Aydınlık hülyasına daldık,
Sahte fenerler aldık,
Nur bizden gideli...

(İstanbul:11.05.2004)

Ekrem Şama

Uçun Arkadaşlar Uçun!

Üçte ikiyi geçmiş meclisteki ucunuz,
Haydi uçunuz arkadaşlar uçunuz,
Sağlam yapılmış dimdik hiç korkunuz olmasın,
Peynirden kaleniz, kağıttan burcunuz.

Haydi uçunuz arkadaşlar uçunuz,
Hangi kantarla tartılır ki suçunuz?

Satılıyorken vatan toprağı parsel parsel,
Servetleri götürür IMF ye ait sel.
Sayenizde sömürenler kılık değiştirmiş,
Yeni adı olmuş global, evrensel, küresel.

Haydi uçunuz arkadaşlar uçunuz,
Kuzu çıktı her gösterişli koçunuz.

Baştan konuşurken ağızınız dopdolu baldı.
Acil eylem planınız vardı, nerede kaldı?
Söyleyin, insan hakları, eşitlik ne zaman?
Sesiniz mi kısık, sermayeniz mi azaldı?

Haydi uçunuz arkadaşlar uçunuz,
Ayağa dolanmadan her bir suçunuz.

Özkaynaklarla kalkınacağız, demiştiniz,
Çözüm; borç üstüne borç, faiz üstüne faiz,
Allah aşkına yaptığınızı açıklayın,
Bizler koyun sürüsü mü olduk, millet miyiz?

Haydi uçunuz arkadaşlar uçunuz,
İşte takma kanadınız ve burcunuz.

Macera dolu heveslerle mi bezendiniz?
Siz galiba "İttihatçı"lara özendiniz?
Ülkeyi batırıp yurtdışına kaçmışlardı,
Lütfen ders alın tarihi okuyun; kendiniz.

Haydi uçunuz arkadaşlar uçunuz,
Hesap vere vere biter mi suçunuz?

Milli görüşçüleri sayıca az gördünüz.
Kıbrıs'ı hiç düşünmeden masaya sürdürdünüz.
İslam Birleşmiş Milletleri meşalesini,
Güya hahlayarak hohlayarak söndürdünüz.

Haydi uçunuz arkadaşlar uçunuz,
İnatla uçunuz, oğlakmış burcunuz.

Problemleri çözmek ne kolaymış oturarak,
Avrupalı olacağız, ülke batırarak,
Büyük Ortadoğu Projesine öncüymüşüz,
İsrail yayılır, ülkeleri bastırarak.

Haydi uçunuz arkadaşlar uçunuz,
Hangi hacime sığacak ki suçunuz?

Başörtülü kızlarımıza artık hapis var,
Ortam gerilir, Kuran okumasın çocuklar,
Türkiye kumarbazın masasına sürülmüş,
Elinizde hepyeke ayarlı hileli zar.

Haydi uçunuz arkadaşlar uçunuz,
Kime söz verdiniz, ne kadar borcunuz?

İslam Dünyası yanıyor, insanları sefil,
Müslüman kanı akıtılıyor, olmuş sebil,
Bu fillerin niyeti belli, mihmandar yerli,
Allahım, gelir mi acaba Tayran Ebabil?

Haydi uçunuz arkadaşlar uçunuz,
Hareme yaklaştı ileri ucunuz.

(İstanbul:18.08.2004)

Ekrem Şama

Uçurumdan Atlamak

(Van/Gevaş'ta bir koyunun otlarken kendini uçuruma atması ile diğer 450 koyun da, onu takip ederek uçuruma atladı ve hepsi telef oldu. '08.07.2005 tarihli haberlerden')

İbret için lütfen, bir daha okuyun,
Kimi örnek aldı, bu bir sürü koyun?
Bedel diye verip de her öz değeri,
Gözünü kırpmadan, atlayıp ileri,
Gireceğim sanan, köhne Avrupa'ya,
Bir daha bakın bu, acıklı olaya...
Uçurum dibinde, görüp yaş bir çalı,
Atlamıştır sizin, gibi gözü kapalı...

(İğstanbul:08.07.2005)

Ekrem Şama

Ustura-Testere

Saçlarım düğüm kırık, hem tar ü mar,
Düzeltemek zor, bir ustura işi var.

Sokaklar dolu sapık, tomar tomar,
Düzeltemek zor, kör testere işi var.

(İstanbul:07.05.2005)

Ekrem Şama

Uyuşturucu

Ey tiner,esrar, eroin, morfin!
şimdi televoleler var, bilin!
Beddualar çarpsın bahtınıza,
Kanallar kuruldu tahtınıza! ...

(İstanbul:05.02.2005)

Ekrem şama

Uyuz Keçi

Uyuz kardeş, gel şöyle parlatalım!
Tüm uyuzlukları içip atalım.
Muhabbet ederek neşelenelim,
Hem de şu gücümüze güç katalım.

Uyuz keçi birkaç kadehten sonra,
Atıyordu nara üstüne nara.
Sanki meydan savaşına dönmüştü,
Uyuzun oturduğu sakın sofrası.

Meyhane çınlıyordu;
.....-Yiheytt ulan!
Var mıdır bana yan bakacak olan?
Söyleyin, hangi ormanda yaşarlar?
Aslan avına çıkacağım, aslan!

(İstanbul:17.09.2004)

Ekrem Şama

Uzakta Bir Köy Vardı

Eskiden orada bir köy vardı uzakta,
Çırpınıp dururdu, takıldığı tuzakta...

Tüm serveti, birkaç inek birkaç buzağı,
İmefe denilen avcı kurdu tuzağı.

Ürün ekse para etmez, elinde patlar,
Ekilmeyen tarlalar, boş kalmış anbarlar.

Her ürün dışardan getirilir, dövizle,
Üretici ezik ezik olmuş faizle.

Tüm delikanlılar düşürülmüş gurbete,
Çalış didin, dolan bir şey yok ki sepete.

Pancar, fındık, buğday, pamuk, fıstık, çay, tütün..
Maliyete razı, lakin zarar büsbütün..

Orda bir köy vardı, hiç gidemem gelemem,
Hala yerinde mi? İnan ki ben bilemem...

(İstanbul:29.06.2005)

Ekrem Şama

Uzun Yaşamın Sırrı

Yaşamı sevenlere duyurulur;
Uzun yaşamanız artık mümkündür,
Allah'ın Rasülü şöyle buyurur:
"Verilen sadakayla uzar ömür."

(İstanbul:14.12.2004)

Ekrem Şama

Üç Mektup

Sokak çınliyordu; ya ya ya; şa şa şa!
Umudumuz başbakanımız, çok yaşa!
Eski başbakan görev teslimi için,
Önce öksürdü, başladı bildik traşa;

"Halkın bu seferki tercihi sizsiniz,
Şonuca saygılıyız, demokratız biz.
Üç mektup bırakıyorum sıra nolu,
Zor günlerinizde olur rehberiniz."

Coşku bitti, iyi günler tez tükendi,
Çaresizdi, ilk mektubu açtı kendi.
"Beni suçla" diyordu, giden başbakan,
Enkaz söylemiyle, eskiye yüklendi.

Kısa sürede bu taktik oldu bayat
Mektubu açmadan edemezdi rahat,
"Arkadaşlarını suçla" sözü vardı,
Kelle aldı, biraz daha sürdü hayat.

Yine tıkandı, yumruk sıktı kahırla,
Üçüncüyü aldı dikkat ve sabırla,
Okuyunca koltuğa yığıldı kaldı,
Yazı kocamandı: "Üç mektup hazırla! "

(İstanbul, 25.08.2004)

Ekrem Şama

Üsküdar... Üsküdar...

Beşikten mezara dek, hayat bölüm bölüm,
Tatlı meltemle açar Boğazlarda gülüm,
Mezarlar bile sürer, yeşil bir saltanat,
Şu Karacaahmet'i, ister benim gönlüm.

Çizecek ressam mı var? Tuvaler de çok dar,
Hangi tabloya sığar, güzelim Üsküdar? ..

Gözümden öpen meltem, burası Salacak,
Uzatsan, Kızkulesi, eline gelecek.
Gözlerime dermandır, güzelim Üsküdar,
Görmesem her gün inan, gözlerim solacak.

Yazacak şair mi var? Hayailler de çok dar,
Hangi şiire sığar, güzelim Üsküdar? ..

Şurası Selimiye, şurası da Harem,
Hicaz toprağı gibi, muazzez, muhterem.
Hayalimde canlanır, Hünkar'ın teşrifi,
İşte Sürre Alayı, manevi bir deprem...

Benzeyen roman mı var? Masallar da çok dar,
Hangi öyküye sığar, güzelim Üsküdar? ..

Bağlarbaşı, Kısıklı, Çamlıca Yokuşu,
Yukarısı kafağı, zümrüdanka kuşu,
Tepeden masal şehri, akşam günbatımı,
O Hisar ve 'Muhammed', diye okunuşu...

Benzeyen rüya mı var? Misaller de çok dar,
Hangi masala sığar, güzelim Üsküdar? ..

'Katibim' Üsküdar'a, verir büyük gurur,
Dünyanın kalbi katip, katip diye vurur.
Randevulaşmış, tarih, insan ve güzellik,
Üsküdar daha nice şarkılar doğurur.

Çalacak bir saz mı var? Gazeller de çok dar,
Hangi şarkıya sığar, güzelim Üsküdar? ..

(İstanbul:04.07.2005)

Ekrem Şama

Vahşet Genlerinde Var

O haçlı sürüleri bunlar, çok iyi tanıyorum,
Yaptıklarından insanlık adına utanıyorum.

Ne kızılây tanıyorlar, ne kızılhaç ne hastane,
Bombalıyorlar; hastadan, yaralıdan onlara ne?

Bilmezler mi ki, savaşmanın da bir çok kuralı var?
Bunlar haçlı, ne kural ne de insanlık tanıyorlar.

Felluce'de müslümanlar çırılçıplak soyuluyor,
Çok vahşi bir zevk alıyor ki, hırlar gibi soluyor.

Utanmaz, yapıyor defi hacetini üzerine,
Kimisi de kullanıyor hedef tahtası yerine.

Kadın, erkek, çocuk; yere serildi iffet ve namus,
Bizimkileri mi soruyorsunuz? Onlar da suspus...

Mişonların emrinde coniler, insanlık ne gezer?
Umurlarında değil, insanlık ne der, tarih ne der?

Şiviller, yaşlılar, nineler, çocuklar, ne farkeder?
İsrail'deki Şaron zulmü; birbirlerinden beter.

Şimdi terörle mücadele imiş bahaneleri,
Şöndürüyorlar acımasızca nice haneleri.

Modernmiş, medeni imiş, beslemeyelim boş umut.
Bunlarda barbarlık hiç değişmez, genlerinde mevcut.

(İstanbul:04.05.2004)

Ekrem Şama

Vahşice Felluce

Kadir, Cuma, Arefe ve Bayram,
Kan buharlanıyor buram buram,
Nasıl zalimlerle karşılaştık,
Duadayken sürüyor katliam.

Gazze, Kudüs, Telefar, Felluce,
Yakılıyor, kahbece, vahşice.
Yıllardır durmadı akıyor kan,
Ne bayram, ne gündüz, ne de gece.

Birbirimizden kestik selamı,
Bilin, bu Allah'ın intikamı,
Rabbim neslimize göstermesin,
Bu günkü gibi bir katliamı...

(İstanbul:12.11.2004)

Ekrem Şama

Vefasız Dünya

Atalarım çok vefalı olurmuş,
Vefa'nın bir semtini bile kurmuş.
Dedem de hep Vefa'da otururmuş,
Hiç ama hiç unutmamış ninemi.

Vefayı önemseyen hiç olmamış
Şu yeni devirde vefa kalmamış,
Vefa sözünü lugat da almamış.
Hatırladıkça döverim sinemi.

Karış karış biliyorum vefayı,
Hainliklere yetişmiyor sayı,
Ne yapayım bu vefasız dünyayı,
Yedi bitirdi elli beş senemi.

(İstanbul:11.05.2004)

Ekrem Şama

Vicdansız Fransız

Şu sivri burun, adı mı, Kumkale,
Orası da bir başka Çanakkale..
Buraya kadar gelir Anadolu,
Burada vahşet sahneleri dolu;
Kumkale'deki istilacı Fransız,
Barbar savaşçı, insafsız vicdansız...
Havaya kalkmış iken beyaz bayrak,
Şehit ettiler, toptan tarayarak...
Dikenli tele arar iken kazık,
Şehit cesedi kazık oldu, yazık...
Vahşetleri hiç unutmaz bu nesil,
Unutabilmek hiç mümkün mü, nasıl?
Bu vahşi Fransız, olur mu medeni?
Güce imandır, vahşetin nedeni...

(İstanbul:01.03.2006)

Ekrem Şama

Virüs Girmiş Atasözlerine

Senin de battı mı bilmem gözüne,
Virüs girmiş ataların sözüne.
Bazı sözler değişmiş, tam da tersi.
Örnek mi? İşte bunlardan ikisi:
'Üzüm ye bağını sorma' öyle mi?
Nasıl kabul ederim bu söylemi?
Çalınmış bir üzümü yiyeceğim,
Bağından da bana ne diyeceğim...
Nasıl da 'Sabahın şerri iyiymiş,
Akşamın hayrından' ne de halt etmiş.
Şer hayırdan olabilir mi üstün?
Tahribatına bakın şu virüsün.
Bulmalı virüs tarayıcı bir göz,
Taranmalı hassasiyetle her söz...

(İstanbul:17.01.2005)

Ekrem Şama

Vizyon Sahibi

Şık giyimli çok da, önemli birisi,
Müthiş kültürlü ve, vizyon sahibiymiş.
Televole ve de, dizi tiryakisi,
Dev ekran bir televizyon sahibiymiş.

(İstanbul:24.08.2005)

Ekrem Şama

Vur Mehter Vur!

Mehterbaşı bak ne buyurur?
İşte gelmiştir vakt-i surur!
Başlıyor yine kutlu sefer,
Beraber hasdur! Vur mehter vur!

Seferimiz bir aylık yoldur,
Bak mübarek gülbank okunur!
Dikilsin sancaklar ve tuğlar,
Beraber hasdur! Vur mehter vur!

Mazlumun yaşı bizle kurur,
Mücahidi Allahım korur,
Kahrımız zarardır düşmana,
Beraber hasdur! Vur mehter vur!

Kösü getir orta yere kur!
Tokmağını havaya savur!
Davul, zurna, zil, boru, dikkat!
Beraber hasdur! Vur mehter vur!

'Nasrun Minallah' ana düstur,
Dilimiz 'Fethun Karib' okur,
Düşman titresin sesimizden,
Beraber hasdur! Vur mehter vur!

(İstanbul:13.10.2005)

Ekrem Şama

Yahudi Vahşeti

Bu kadar da insancıl olmak var mıydı?
Böylesi başka bir devlet çıkar mıydı?
İspanya'dan kovulan Yahudiler de,
İsrail'dekiler gibi gaddar mıydı?

Asalet göstermişti Sultan Bayezit,
İslah olurlar diye etmişti ümit,
Keşke kabul etmeseydin, Koca Sultan!
Bu korkunç vahşetler hep onlara ait.

(İstanbul:05.07.2004)

Ekrem Şama

Yanlış Arayış

Cevap veriyorum ne yapmalıyız dedin de,
Yeni bir kitap gelmez, her Şey mevcut bu dinde.
Başladık bu kitaptan ayet ayıklamaya,
Şu ayetler çağdışı, diye sayıklamaya...
Reçeteler orda var, görmez mi gözlerimiz?
Ne emrettiyse belli, Ulu Peygamberimiz.
'Allah'ın ipine hep beraberce tutunun! '
İŞte gerçek reçete, kimler farkında bunun?
Artık anlayalım da, hiç yapmayalım yanlış,
Yanlıştır bu Kuran'ın dışında her arayış...

(İstanbul:02.11.2005)

Ekrem Şama

Yarı Ölü Hüseyin Paşa

Gençti yaralandı, cenkte bir kere,
Düşmandan kurtuldu, düşüp de yere,
Bundan 'Yarım Ölü' dendi Server'e,
O'dur Mezamorta Hüseyin Paşa.

Padişah getirdi, denizde başa
Düşmanı aradı, hep kuytu köşe
Donanmalarını, yaktı peşpeşe,
Cesur Mezamorta Hüseyin Paşa.

Beylerbeyi ve de, Kapdan-ı Derya,
Böyle bir kahraman, az gördü dünya,
Barbaros tekrar mı, gelmiş dünyaya?
Budur Mezamorta Hüseyin Paşa.

Mezamorta demek, bir yarı ölü,
Akdeniz onunla, oldu Türk gölü,
Sakız Adası'nda, şimdi gömülü,
Durur Mezamorta Hüseyin Paşa.

Koyunada, Yera, Midilli, Sakız,
Okuyun da bakın, inanmazsanız,
Kazandığı zafer, az mı tam sekiz?
Vakur Mezamorta Hüseyin Paşa.

Ey şanlı milletim, böyle bahtın var,
Yıl tam binyediyüz, suda altın var,
Milletin gönlünde, yüksek tahtın var,
Otur Mezamorta Hüseyin Paşa!

(İstanbul:17.10.2005)

Ekrem Şama

Yastık

Cumhuriyetle seksen ksr yaşlara bastık,
Vazgeçemediğimiz parçamız hala yastık...

(İstanbul:07.06.2005)

Ekrem şama

Yavuz'un Kılıcı

Bu özelliğini okumuş muydunuz?
Gösterişli giyimi sevmezdi Yavuz...
Kralın elçisi huzura çıkmak için,
Günlerdir hep bekliyordu özel izin.

Veziri Azam, etti vaziyeti arz:
-Hünkarım gerekiyor, heybetli bir tarz.
Bu Kral ilerde olacak halka bela,
Giyiminizle ders vermek olur ala...
Törendeki duruşunuz ona ibret,
Görsün ki, tepesinde sizdeki kudret.

Kabul etti hünkar, elbisesi günlük,
Hemen yanında bir kılıç; parlak, büyük...
Çıkınca elçi, Yavuz:
..... -Gidin öğrenin,
Elçideki etkisini bu törenin.
Veziri Azam;
.....-Hünkarım, işte durum;
Lisanı münasiple ona sordurdum,
Demiş ki;
....."- O kılıcın parlaklığından,
Gözümü ayıramadım hiçbir zaman.
Başka bir ayrıntı farketmedim bile,
Korkuya kapıldım o görüntü ile."

Koca Sultan, Yavuz Selim Han, dedi ki;
-Güçlü kılıç hep parlasın elindeki,
Zalimler güçten anlarlar, başka değil,
Gücünü kaybedersen olursun sefil...
Zulmü önlemek için gerekir parlak,
Heybetli, keskin, bir kılıç bulundurmak...

(İstanbul:13.12.2004)

Ekrem Şama

Yeni Bir Dünya İçin D-8

(Yarışma için yazıldı...)

Hep merak edilir, nedir acep sekizler?
Kısa yazıyorum, ama anlayın sizler...

Ben hayran olmaktan kendimi alamadım,
'Yeni bir dünya' ya doğru atılmış adım.

Böyle bir birliğin getirisi çok büyük,
Bu büyük birliğe bizler ettik öncülük.

Kural tanımayan sanayileşmiş güçler,
Potansiyel gücü anladılar bu sefer.

İlişkiler gözden geçirilecekti yeniden,
Gelişmiş yediler, irkildiler aniden.

Türkiye'miz önder, İran, Mısır, Malezya,
Pakistan, Bangladeş, Nijerya, Endonezya.

Kalkınmakta olan, sekizyüzmilyon nüfus,
Büyük potansiyel, tam dostça bir konsensus.

Birliğin mimarı tanıklar Erbakan'ı,
Güçlü Hükümet'in Muhterem Başbakan'ı.

Hiçbir ülke değil, sömürüye müstehak,
Birliğin temeli kabul edilmişti: Hak...

Bu birliğin altı esası var hak için,
Hakları güçlere karşı korumak için.

Esas gaye barış olmalı kavga değil,
Barışa ermeli her millet mütekamil.

Diyalogla çözüm, her sorun için tek tek,
Menfaatlere de çok dikkat edilerek...

Sömürü emeli her devirde demode,
İş birliği esas olmalı ilişkide.

Kabul edilemez hiçbir ezme gayesi,
Adalet olacak birliğin sermayesi.

Kim kimden üstünmüş, olabilir mi böyle?
Her karar alınır, eşitlik ilkesiyle.

Zulme uğrayamaz, fertlerden hiç birisi,
Hakim kılınmalı her yerde demokrasi.

Artık kuvvet değil, hak tutulmalı üstün,
Kuvvetli yıkmadan, dünyamızı büsbütün.

Diğer ülkelerle, ticaret gelişmeli,
İç ticaretimiz, olacak çok verimli.

Temel sanayide, iş bölümü olacak,
Yerli yapılacak, araba, gemi, uçak...

Sınırlanmayacak böyle güzel bir birlik,
Genişleyebilir, ama sekiz şimdilik...

Dünya örgütleri ve İslam ülkeleri,
İlişkiye açık birliğin ilkeleri.

Doğal kaynakları, petrolü, hammaddesi,
Sekizlerde boldur, zenginliklerin hepsi.

Barış hakim olup, unutulacak savaş,
Kaynaklar servete dönüşür yavaş yavaş...

Sekiz ülke ile oluştu bu omurga,
Dünyaya vuruldu hilal şeklinde damga.

Altyapı hazırdır, artık yürütmek ister,
Şimdi lazım olan dirayetli bir lider.

(İstanbul:17.06.2005)

Ekrem Şama

Yeni Bir Proje

Bir şiir düşündüm, ama çok değişik,
Çok değişik şey yazıldı, bende keşik

Yeni bir projem var, ama müthiş proje!
Dertlere deva bir şurup, veya draje.

Bir şiir yazacağım, sihirli gibi,
Okur, islah olur kötülük sahibi.

Bu şiir, okuyanın zihninde patlar,
Harekete geçer beyindeki hatlar.

Hırsızsa tövbe eder bir daha yapmaz,
Kapitalistse artık paraya tapmaz.

Hortumcu çaldığını geri getirir,
Rüşvetçiye huyundan vazgeçiverir.

Öğrenci ders çalışıp teşekkür alır,
Günah sahaları iyice daralır.

Allahtan korkmayanlar hemen irkilir,
Nemelazımcı, yanlışa karşı dikilir.

Zengin fazla fazla verir zekatını,
Sanatçı hayıra adar sanatını.

Herkesle eşit olduklarını anlar,
Düşünürler de, üstünlük taslayanlar.

Yetimler öksüzler, yoksullar kollanır,
Gayret başlar, süper devletler sollanır.

İster hayalperest deyin ister ahmak,
Benim projem böyle bir şiiri yazmak...

Birden Kuran'ı hatırladım, utandım,
Şairim ya, öylesi yazılır sandım...

(İstanbul:20.03.2005)

Ekrem Şama

Yeni Elifba

Gezintiye çıktım elifba içinde bu gece,
Gözüme takıldı, her bir kelime, her bir hece.
Kimi tepe taklak, kimi de eğrice büğrüşe,
Her birini düzelterek, yeniden yazmak gerek.

Babın anlamı kapıdır, Hak yola açılmalı,
Hakkın nizamına evvel oradan geçilmeli.
Baktım, kenarları kalkık, uçları da çengelli,
"Be"yi ele alarak adam gibi çizmek gerek.

Camilerimiz döndürülmüş panayır yerine,
Uçaklar sürter olmuş zayıf minarelerine.
Odonlar içine dolmuş, zehir de ciğerine...
"Cim"lerin noktalarını çıkarıp süzmek gerek.

Zalim ezdikçe semirmiş, göbekler olmuş kat kat,
Mazlumun ahı göklere çıkmış, kalmamış takat,
Zulmün önüne mutlaka çekilmeli kalın hat,
"Zı"yı yola getirip hak gücüyle ezmek gerek.

Binalar kat kat olmuş, zinalar artık aşıkâr,
Dizi filimler; zaniye yıldız, zani sanatkar,
Saysın sayısını, indikçe üstüne sopalar,
"Ze"nin hassas noktası düşüp, sırtı tozlamak gerek.

Sirkat malı açıktan açığa pazara inmiş.
Helal kazananlar küçücük bir köşeye sinmiş.
Hırsızlarla sultanlar halkın üzerine binmiş
"Sin"lerin dişini söküp, direğe dizmek gerek.

Hakka, doğruya lâ, lâ, diye küfür savuran,
Batılın gölgesinde hakikate tekme vuran,
Gerçeği ters görmek için amuda kalkıp duran,
"Lamelif"i ayağının üstüne düzmek gerek.

Karunların keyfi keka, yığmış mal üstüne mal,
Milyonlarca aç insan, sanki onlar için hammal,
Servetten belî bükülmüş şu "kaf" harfi anormal
Kanun çıkarıp kalın derisini yüzmek gerek.

Neredeyse unutulmuş Rasüllerin yolu,
Ayrık otuyla dolmuş yolun sağı solu,
Ağır mesuliyetten bükülmüş şu "ra"nın belî,
Ne tarafa işaret ettiğini sezmek gerek.

İşin doğrusunu anlamaya "elif" tarifmiş,
Temsil ettiği manalar "elif" gibi zarifmiş,
Bütün harflerin uyacakları ölçü "elif"miş,
Her harfi düzenleyip buna göre yazmak gerek...

(İstanbul:27.04.2004)

Ekrem Şama

Yeniçeri

Yeniçeri askeri, Oşmanlı'dan yadigar,
Kurmıştu bu ocağı, Murad Hüdavendigâr.

Bu askerin en büyük dayanağı uhuvvet.
Uhuvvetle katıldı, kuvvet üstüne kuvvet.

Dünyanın gözleri bu askerlere çevrildi,
Güçlü devletler bile, önlerinde devrildi.

Müslümanca olurdu yapılan her hareket,
Hak yenmezdi ve sonuç, sonsuz bolluk bereket

Mehterle coşarlardı, sonra gayret ve zafer,
Zafere doyurmuştu, halkı bu aslan nefer.

Şecet cesarele dopdoluydu her biri,
Cihad ruhu taşırdı, o günkü yeniçeri.

Geçmişlerse yürüyüp, üzüm bahçelerini,
Yenmişse öderlerdi, asıp akçelerini.

Osmanlı güç kazandı, yeniçeriler ile,
Bu orduyla girildi her beldeye her ile.

İstanbul'u onlarla, fethetti Sultan Mehmed,
Bu askeri övmüştü, Resulümüz Muhammed..

Cesaretle yürüyüş, zafer hep şatafatlı,
Sura bayrağı böyle dikmişti Ulubatlı.

Yavuz, Sina Çölü'nü, bu askerle aşmıştı,
Kanuni Viyana'ya bunlarla yaklaşmıştı.

Rüşvet virüsü sızdı, bozdu girdiği yeri,
Artık yeni girenin, eksikti kariyeri.

Yavaş yavaş kokular gelmeye de başladı,
Alışılan zaferler, iyice yavaşladı.

Yeniçeri gözünü çevirdi içeriye,
Zor görünce cepheden kaçır oldu geriye.

Şimdi artık elinde silah olan bir zorba,
İsyan için bahane mi yok mesela çorba...

Sefere çağrı için çalınsa bir borazan,
İsyankarlık ruhuna girmiş kaldırır kazan.

Haraç istiyor, kelle istiyor, hem ne kadar?
En başında sadrazam, kaç kelle sırada var?

O gün laiklik yoktu, bahaneydi şeriat,

Şeriat kalkanıyla, işlenirdi şenaat.

O devrin medyasıydı, çıkarıcı birkaç kişi,
Zorbaları kışkırtmak idi bunların işi.

Siyasete girerek, menfaat pekiştirir,
Padişahı devirir, iktidar değiştirir.

Müşteki onlar kadı onlar cellat da onlar.
Yalnız değil sarayda sadık bendeleri var.

Millet yılmış her kirli taşın altında asker,
Korkudan dile gelmez yedikleri herzeler.

Deve havutla gitse, görmezden gelinirdi,
Hesap sormak ne mümkün, dosyalar silinirdi.

Sefer mi, savaşmak mı, zorbaları tümünden sil,
Ellerinde silah var, laf söylemek ne kabil?

Dünya medeniyette dev adımlar atarken,
Düşleri kelle almak, gece gündüz yatarken.

Eski yurtta kaç devlet kuruldu bölük börçük?
Bıçak geldi kemiğe, yetti bunca kötülük.

Zorba ağaları ki, rütbeleri general,
Ortalama kırk yılda bir yaptılar ihtilal.

Sultan Mahmut eliyle kazındı zorba kökü.
Almasını bilene, ibret dolu bir öykü.

Yürüdü bütün millet, tuttu linç etti bir bir,
Dümdüz oldu askere ait olan her kabir.

Zorbanın kökü söndü, bu olay büyük hayır,
Rabbim milletimizi zorbalardan sen kayır.

(İstanbul:30.11.2005)

Ekrem Şama

Yeniden Bursa

Mevlana, Edebali, hamur yoğursa,
Türk anaları Ulu Çınar doğursa,
Erzurum'dan, Konya'dan, gelse işaret,
Kutlu birliğe mekan, olur mu Bursa?

Ertuğrul Kayılara, bir oba kursa,
Davullar çalsa sefer için, kös vursa,
En önde yine Osman, Orhan Beylerim,
Geleceğime ufuk, açar mı Bursa?

Yine yeşil ovalar, yiğit doyursa,
Yine aksakallılar, himmet buyursa,
İkiyüzlü tekfurlar, devrilse bir bir,
Yeni atlama taşı, olur mu Bursa?

Çağdaş zalim bizansım, diye duyursa,
Yıldırımlar Muratlar, köprüyü kursa,
Mehmetlerle son bulsa, zulüm çağları,
Sultan Fatih'e selam, eder mi Bursa?

Şahlansa Türk Milleti, kıyama dursa
Zamanı İlahi bir kuvvet durdursa,
Kudretli buyruklarla, dağılsa bulut,
Bir güneş gibi yine, doğar mı Bursa?

Osman'ın bereketli toprağı Bursa,
Ulu Çınar'ın büyük yaprağı Bursa,
Seni burçlarda tekrar, görecek miyiz?
Türk'ün yeşil örülmüş bayrağı Bursa...

(İstanbul:24.08.2005)

Ekrem Şama

Yergeneral

Eskiden İtalya'da herkes rüşvet yermiş
En büyük rüşvetçiler de generallermiş.
Bilmeyenlere adlar birazcık giriftmiş;
Tuğun yıldızı tekmiş, tüm olursa çiftmiş.
Korgeneral deyince, verilir üç yıldız,
Orgeneral yıldızı dörtdmüş anladınız.
Bunların servetine şöyle bakılırmış;
Çok zenginse bir yıldız daha takılırmış.
Malını taşıtmaya verilirmiş hammal,
Altı yıldızlıya da denmiş; Yergeneral...

(İstanbul:27.11.2005)

Ekrem Şama

Yeter Artık Yeter

***İZMİR URLA'DA BÜYÜK CİNSEL TECAVÜZ REZALETİ! ! ! ***

('Barbaros Çocuk Köyü'nde rezil olaylar! ! !

Bir arada yaşamaya mecbur bırakılan ve yaşları 12 ila 17 arasında olan onlarca kız ve erkek çocuğa, gerek arkadaşları, gerek görevliler ve gerekse dışardan gizlice girenler tarafından tecavüz edildiği, bir çok çocuğun cinsel tacize uğradığı ortaya çıktı.. Paralı fuhuş yapıldığı, uyuşturucu alemleri tertiplendiği, alkollü içeceklerin kullanıldığı anlaşıldı. Olay Türkiye gündemini sarstı...

Skandalın en önemli tarafı da şu:

Bu Barbaros Çocuk Köyü'nün açılışı, 54. Erbakan hükümeti ve onun bakanı Sacit Günbey tarafından, kız ve erkek çocukların bir arada bulunmasının sakıncaları olacağı, kontrol edilmelerinin mümkün olmadığı gerekçesiyle engellenmişti.

Daha sonra göreve gelen Mesut Yılmaz Hükümeti ve onun bakanı Hasan Gemici tarafından büyük ve gösterişli törenlerle açılışı yapılmıştı. O günkü Hürriyet Gazetesi bu olayı duyururken 'O KAFAYA İNAT' ve 'AYIPLI ÇOCUK KÖYÜ AÇILDI' başlıklarını kullanmıştı... ERBAKAN VE ZİHNİYETİNİN ÇAGDIŞI OLDUGU, ÇOCUKLARIN KARMA OLARAK MODERN ŞARTLARDA YAŞAMASINA BİLE TAHAMMÜL EDEMEDİKLERİ şeklinde ilan edilmişti...

Açılışı yapan Bakan Hasan Gemici de Erbakan ve Partisinin zihniyetini 'TEŞHİR EDİLMESİ GEREKEN ZİHNİYET' olarak aşağılamıştı...

O gün bu açılışı engellemiş olan Eski Bakan Sacit Günbey'de bu gün 'Keşke bu proje hayata geçirilmeseydi de, biz haklı çıkmasaydık.' dedi...)

YETER ARTIK YETER

Siz! ! ! Gelin buraya, verin şimdi hesabı,
Bakan değil, sanki meşhur İzmir kasabı...
Körpe yavrulara nasıl kıydınız, nasıl?
Doğru düşünce, aşağılanacak diye,
Siz tevessül ettiniz böyle rezilliğe...
Çocuğunuza yapılsaydı bu tecavüz,
Gözünüzü hiç kırpmadan öldürürdünüz...
Doğruları mahkum ettiniz de ne oldu?
Bu kafa yüzünden nelerimiz mahvoldu?
Bir Japon yetkili duysa böyle haberi,
Bir geleneği uygulardı: Harakiri...
Lanetliyorum böyle zihniyetinizi,
Yeter artık, yeter! Biz tanıyoruz sizi...

(İstanbul:28.01.2005)

Ekrem Şama

Yetim Hakkı

Galiba hep ağlamakmış işim,
Dünyaya ağlayarak gelmişim,
Benim gözyaşım hiç dinmemiş ki,
Bazen saklamış, bazen silmişim.

Yaşıtlarım gün boyu oynarken,
Ömür boyunca her sabah erken,
Geçim derdini omuzlamışım,
Onca yaşayacağım şey varken...

Her komşu çocuğunu okuttu
Kaderim beni evde unuttu.
Gözyaşlarımı gösteremedim,
Mekanım oldu karanlık kuytu.

Annemle adeta bütünleştim,
Canım annem, o her şeyim benim,
Birbirimize bakıp güleriz,
Kan ağlar içimiz, ben eminim.

Birini sevdim, yaklaşamadım,
Bin türlü engeli aşamadım.
Gelen çiğnedi, giden çiğnedi,
Garip oğlana çıkmış ya adım.

Yoksul bir yetim olmak ne de zor,
Komşun bile elinden tutmuyor,
Hergün hergece hep ağlıyorum,
Gözlerimin altı olmuş mosmor.

Yeni duydum kurandaki emri
Yetim olanların varmış yeri.
Bana hiçbiri sahip çıkmadı,
Allah affeder mi müminleri?

(İstanbul:05.05.2004)

Ekrem Şama

Yılan Kaç Kere Isırdı

Kandırmışlardı seni etrfindakiler,
Sen büyük bir lidersin, öne geç dediler.
Kandın çıkarıcılara, da atladın hemen,
Uyarmıştım o zaman, hatırla seni ben.
Amerikayı dostum, sandın kandırıldın,
Bir yere gelmek için, yılanı sarıldın.
Hep kandırdılar seni, 'gerçek dostuz' diye,
Şimdi ne kaldı eski, gömlekten geriye.
İrak'ta destek verdin, sen tuttun sözünü,
Şimdi olanlara bak, bak da döv dizini.
Rektörler kandırdılar, dört veya beş kere,
Bak şimdi YÖK eliyle, serildiğin yere.
Avrupaya güvendin, Kıbrıs için 'evet'
Kandırılmışsın çıktı, ortaya nihayet.
Bir Fransızın telefon, sözlerine kandın,
Rum'u tanımam ama, imzalarım sandın.
Bir telefona nasıl, kandırıldın gördük.
Rumlara Kıbrıs'ta tek, devlet kozu verdik.
Şimdi 'üzgünüm' dedin, yalancı Fransaya,
Hep kandırılılıyorsun, bıktık şaya şaya.
Kandırmışlardı seni, 'İkinci Özal'sın'
Bari bırak da her şey, bu şekilde kalsın.
Mümin aynı delikten, ısırılır bir kez,
Sözlerin şahıdır bu, başka söz gerekmez.
Onbeş yıl beraberce, çalıştık hatırla,
Seni ikaz etmiştik, inatla ısrarla.
O seni kandıranlar, Allah'ından bulsun,
İşi ehline bırak, şu ülke kurtulsun...

(İstanbul:07.08.2005)

Ekrem Şama

Yıldızların Altında

İçimde tuhaf bir his,
Yıldızların altında,
Gölgede kalan meclis,
Yıldızların altında.

Bir eski anayasa,
Yeniden yap sıkıysa,
Gerçekler başka oysa,
Yıldızların altında.

Yetkileri var belki,
Kullanır gibi sanki,
Talim et, bir ki bir ki!
Yıldızların altında.

Kanmam eller kansa da,
Bakışlar yıkansa da,
Herkes güneş sansa da
Yıldızların altında.

(İstanbul:27.11.2005)

Ekrem Şama

Yılların Eskitemediği Aktör

Yılların aktörü, meşhur, hala popüler...
Meyhaneye girdi, ona çevrildi gözler.
Giderken masasına doğru adım adım,
Çelimsiz bir genç:

.....-Abi Timuçin'dir adım...

Benim için çok çok önemlidir bu konu,
Siz gibi bir meşhur halledebilir bunu..

-Koçum, neyse derdin, buluruz elbet çare,
Söyle çözelim üzme kendini boş yere...

-Abi karşiki masa!

.....-Geveleme oğlum!

-O kızı bir türlü ikna edemiyorum,
Geçerken bana dersin 'n'aber lan Timuçin? '
Hava atmış olurum, razı etmek için...

-Olur be koçum! Biz de geçtik o yollardan,
Kalkacağım, oradan geçerim birazdan...

Biraz sonra, aktör:

.....-Timuuş! ! ! Maraba koçum!

Bir isteğin var mı, ben artık çıkıyorum?

Timuçin bağırdı, sinirli bir tavırla;

-Bu ne yılışma lan! Hadi oradan gazla!

Şöhretini kullanıp bana yaklaşmak ha!

Şakin ola, gözüme gözükmeye bir daha! ! !

(İstanbul:02.03.2005)

Ekrem Şama

Yırtın Hukuk Kitaplarınızı!

Hayvan hakkında haberi olmayanlar, duyun!
İnsanlar! İnsanlık adına bunu okuyun!
Savaş hukukunu bilmeyenler beri bakın!
Okuyun bunu da, ahkam kesmeyi bırakın:
Önde Peygamber, Mekke'yi fethetmeye gidiyordu,
Çölün evvelce görmediği en büyük ordu...
Bir köpek oturuyordu ordunun yolunda,
Yavruları emiyordu, sağında solunda..
Askerleri durdurdu, o anda öbek öbek,
Ürkmesinler diye küçük yavrularla köpek.
Cuayl'a emretti: 'Sen git şu köpeği koru!
Askerlerimi de yönlendir, kenara doğru...
Beslenmek haklarıdır, bunlar küçük yavrudur,
Son askerim geçene kadar görevin budur! '
Medeniyim diyenler! Çağdaşlar! Hukukçular!
Bırakın hayvanları, insan hakları mı var?
Askeri harekatlarda, doğranır bebekler,
Bombalarla yakılır tüm insanlar, böcekler...
Ey sen, dinime irtica diyen sözde aydın!
Keşke Peygamberi bir kerecik okuyaydın.
Savaş hukuku dinlemeyen ey medeniyet,
Sizinki kadar vahşet görmedi insaniyet!
Yırtın hukuk kitaplarını gelin bu tarafa!
Siz de yapın ne yapmışsa Muhammed Mustafa! ! ! ... (SAV)

(İstanbul:22.12.2005)

Ekrem Şama

Yirmisekiz Şubat

Üç beş kişi oldu abat,
Bu gün yirmisekiz şubat...
Milletin durumu berbat,
Bu gün yirmisekiz şubat.

(İstanbul:28.02.2005)

Ekrem Şama

Yüzbaşım

Elerin mektupları yüzbaşıya geldi
Mehmet'in mektubu çok kısa çok özeldi.
"Mehmet'ten Allah'ına" diye yazılmıştı,
Yüzbaşı okuyunca, ciğerini deldi.

"Ey Allahım! " diyerek girmiş satırına,
"Ortak ol garip Mehmet kulunun sırrına,
Hiç kimim kimsem yoktur, harçlığım da bittti,
Bana yüz lira gönder, Resul hatırına."

Yüzbaşı üzölmüştü, yüzü bembeyazdı,
"Allah'ından Mehmet'e" diye bir zarf yazdı.
Elli lira koyarak, geriye gönderdi,
Hayırdı bu geç kalmak hiç iyi olmazdı.

Mehmet Allah'a cevap yazdı ertesi gün.
'Rabbim kesin yüz lira bana uygun gördün!
Yarisına el koymuş, garip gördü beni,
Yüzbaşım mektubuna bakıyor bölüğün'

(İstanbul:05.11.2005)

Ekrem Şama

Zaferin Adı; Ağustos

'Malazgirt' ovası, Ağustos ve son cuma,
Kaç kat düşman vardı, yürek kalktı hücumu,
At nalı mühürdü, vurulmuştu yurduma,
Çorum'a, Konya'ya, Bursa'ya, Erzurum'a...

Cephe Çanakkale, iman dolu kıtalar,
Boğazın yolunu, tutuyordu 'Ata'lar,
Zafer müjdesiydi, o gün 'Anafartalar',
'Conkbayırı' sondu, düşmanlar uçurum'a...

Türkü boğazlamak, düşmanın tek emeli,
'Büyük Zafer' oldu, Türkiye'min temeli,
Milletime helal, bu zaferler demeli,
Ne çok 'Ağustos' var, anlatacak yavruma...

(İstanbul:26.04.2005)

Ekrem Şama

Zehirli Keneler

(Zehirli bir kene türü ölümlere sebep oluyormuş)

Yeni görülmüş, zehirli bir kene,
Dün yedi kişi, zehirlenmiş gene...
Aman ha dikkat, bunlar yayılmasın!
Mücadeleden, hiç kimse yılmasın.
Bu safhalarda, çok ufak sayılır,
Önem alınsın, etrafa yayılır.
İnsan haline gelirse keneler,
Yetinmez kanla, neler emer neler? ..
Yaşadık gördük, ondan biliyorum;
Taktılar uzun, kocaman bir hortum,
Gelsin bankalar, şirketler, hazine,
Bakıp bakıp da, herkesin gözüne,
Yukarısıyla, yapıp araları,
Emdiler çuval çuval paraları.
Hep ye babam ye, şişip semirdiler,
Milleti işte böyle sömürdüler.
Yalnız değil ki asalak keneler,
Dahası da var; kımıllar, süneler...
İmefe'leşip de işe koyulurlar,
Ziraati çok sever bayılırlar.
Faiz adıyla yiyip kaymağını.
Bitirdiler hep halkın kaynağını,
Kefeni alma, sen ey kene, süne!
Saygı göster de, kalsın ölüsüne! ! !

(İstanbul:01.07.2005)

Ekrem Şama

Zikir

Her varlık için, Hak'tır ortak fikir,
Çezbede her şey, titrer aşktan tir tir...
İnsan cin hayvan, nebat canlı cansız,
Kendi dilince, hepsi yapar zikir.

(istanbul:19.10.2005)

Ekrem Şama

Ziya Paşa

(Nush ile yola gelmeyi etmeli tekdir/ Tekdir ile uslanmayanın hakkı kötektir...
Ziya Paşa)

Paşa! Nush dediğin nasihat mi ola?
Bu gün nasihatle kim gelir ki yola?
Sen yine dinden imandan bahsedersin,
Anlayan olur mu bu çağda, ne dersin?
Tekdir edecek misin, hele bir dene;
Silahlı korumalar, çökerler ensene,
Çekerler bir köşeye verirler cevap,
Niyazi olmak da var, işlerken sevap.
Şu kötek sözü! Sakın ha paşa sakın!
Kötüye fiske mi, ne haddin ne hakkın?
Paşa bile düşünce medya diline,
Kapıp verirler yargısız linç seline...
Cunta devrinde miyiz ki, hangi kötek?
Paşaya yakışır mı insan dövdürmek?
Sonra sakın 'paşa'yım da deme bana;
Devrim kanunları hesap sorar sana.
Bu gün 'general'lik bir mi 'paşa'lıkla?
Şanını şöhretini kendine sakla.
Sen yüzyılında kal, Osmanlı'da yaşa,
Bu asırda israf olur 'Ziya Paşa'! ! ! ..

(İstanbul:18.12.2004)

Ekrem Şama

Zulüm Makinası

Mahalleli dehşet içindedir o an,
Kudurmuş bir köpek, bağıını koparsa...
Zulüm makinesi oluverir insan
Allah'ı unutup, ilaha taparsa...

(İstanbul:24.01.2006)

Ekrem Şama